

ထောကသင်းကျစ်၊ ဓမ္မရာဇ်မှန်ကူ၊ သယမ္ဘု၊ မြတ်စွာ၊
 စောသတ္တဘူ၊ သာသနာရောင်၊ ထွန်းပြောင်စေရန်၊ ရည်သန်မယုတ်၊
 အားထုတ် ကြိုးစားတော် မူလေ့ရှိသော၊ မန္တလေးမြို့၊
 မန္တလေးတောင်၊ ရသေ့ကြီး-ဦးခန္တိ တောင်၊
 ပန်ချက်အရ၊ မန္တလေးတောင်အနီးရှိ၊
 မိုးထိတိုက်၌၊ ယာပိုတ်လေး၊
 ထိ၊ ဖျဉ်မွေ့လျော်၊ နေတော်မူသော၊
 အသျှင်ဇာဂရမထေရ်သည်။ ဈေးဆရာမြတ်
 တို့စီရင်တော် မူအပ်သော နိဿယ၌၊ မြှုပ်ထားအပ်သော
 အနက်တို့ကို၊ အကုန်အစင် ဖော်ထုတ်၍ စီစဉ်ပြုစုတော်မူအပ်သော

ထေရ်ဂြိုဟ်ပေါ်မြှောက်နိဿယ။

စာချုန်၊ မိုးထိမူ။

ပဌမပုံနှိပ်ခြင်း- ၅၀၀

မန္တလေးမြို့၊

မန္တလေးတောင် ဝိဇုကတ်တော် စာပုံနှိပ်တိုက်၊

၁၂၈၀-ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလ။

ထေရ်ဂါထာပါဠိတော်နိဿယ-မာတိကာ။

ဦးရေ နံပါတ်	မာတိကာ	မျက်နှာ နံပါတ်
၁	ဧကနိပါတ်	၁
၂	ဒုကနိပါတ်	၆
၃	တိကနိပါတ်.....	၁၁
၄	စတုက္ကနိပါတ်	၁၆
၅	ပဉ္စကနိပါတ်	၁၇
၆	ဆက္ကနိပါတ်	၂၇
၇	သတ္တကနိပါတ်	၃၆
၈	အဋ္ဌကနိပါတ်	၄၀
၉	နဝကနိပါတ်	၄၂
၁၀	ဧကောဒယကနိပါတ်	၄၄
၁၁	ဒွါဒယကနိပါတ်	၄၆
၁၂	သောဠသင်္ကနိပါတ်	၄၈
၁၃	ဝိသတိနိပါတ်	၅၂
၁၄	တိသတိနိပါတ်	၇၇
၁၅	စတ္တာထိသနိပါတ်	၈၆
၁၆	မဟာနိပါတ်	၉၅

ထေရ်ဂါထာပါဠိတော်နိဿယ-မာတိကာပြီး၏။

ထေရီဂြိုဟာပါဠိတော်နိဿယ။

နမောတဿ၊ ဘဂဝတော၊ အရဟတော၊ သဗ္ဗသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁-ကောနိပါတ်။

(၁) ထေရီကောမြို့သောသီလအစရှိသောကျေးဇူးတို့နှင့်ပြည့်စုံသော
 ရဟန်းမိန်းမ၊ စောဇ္ဇေန၊ ပံ့သကူးပုဆိုးဖြင့်၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 ပါရုထာ၊ ဝတ်ရုံအပ်သောကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သုပါဟိ၊
 နေထော၊ တေ၊ သင်၏၊ သန္တာနေ၊ သန္တာန်၌၊ ရာဂေါ၊ ဖြစ်ထက်၊ သောကာမရာဂ
 သည်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဥပသန္တော၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်၊ ငြိမ်းငြိမ်း၊ ကိမိ
 ဝ၊ ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ကုန္တိယံ၊ ဟင်းအိုး၌၊ ခါကံ၊ အနည်းငယ်
 သောဟင်းရှက်သည်၊ သုက္ခ သုက္ခန္တံ၊ ကြီးစွာသော မီးလျှံဖြင့် ခြောက်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝုပသမတိဇ္ဇဝ၊ ငြိမ်းသကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ တေ၊ သင်၏၊ သန္တာ
 နေ၊ သန္တာန်၌၊ ရာဂေါ၊ ကာမရာဂသည်၊ ဥပသန္တော၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်၊ ငြိမ်းငြိမ်း၊
 ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သုပါဟိ၊ နေထော၊ ။ ဣတ္ထံဝေံ၊ ဤသို့၊
 အပညာတာ၊ အမည်အနွယ်အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် မထင်ရှား
 သော၊ အညတနာ၊ ထယောက်သော၊ ဝေရီ၊ ထေရီမတို့၏ ထက္ခဏာနှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤသို့ဆိုသီလံအပ်
 သောဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ရှုတ်ဆိုပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။

(၂) ရုက္ခေ၊ ရုက္ခာအမည်ရှိသောသိက္ခမာန်၊ ရာဟုဂ္ဂဟာ၊ ရာဟုဖမ်း
 သော၊ စန္ဒော၊ လသည်၊ ရုဂ္ဂတိဇ္ဇဝ၊ ရာဟုထက်မှလွတ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထို
 အတူ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ယောဂေဟိ၊ ထေးပါးသောယောဂတို့မှ၊ ရုဂ္ဂထု၊
 လွတ်သော၊ ဝိပ္ပရုက္ခေနပိက္ခေန-ဝိပ္ပရုက္ခပိက္ခာဟုတွာ၊ ကောင်းစွာလွတ်
 သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနဏာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မြိကင်းသည်
 ဖြစ်၍၊ ပိဏ္ဍကံ၊ ပြည်သူတို့၏ဆွမ်းကို၊ ဘုဂ္ဂ၊ သုံးဆောင်ထေထေဘုံ၊ ဣတ္ထံဝေံ၊
 ဤသို့လျှင်၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရုက္ခံ၊ ရုက္ခာအမည်ရှိသော၊ သိက္ခ

ထေရီဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

မာန်၊ သိက္ခမာန်ကို၊ ဣမာယဂါထာယ၊ ဤဘွဲ့ဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာဖြင့် အဘိဏ္ဍာ၊ မပြတ်၊ ဩဝဒတိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏။ ။

(၃) ပုဏ္ဏော၊ ပုဏ္ဏမည်သောသိက္ခမာန်၊ ပန္နရသေ၊ တဆယ် ငါးရက် မြောက်သောထပြည့်နေ့၌၊ စန္ဒောဣဝ၊ ပြည့်သောထကဲ့သို့၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဓမ္မေဟိ၊ သုံးဆဲ ခုနစ်ပါးသော ဗောဓိပက္ခိယတရားတို့ဖြင့်၊ ပူရဿ၊ ဖြည့် လေထော၊ ပရိပုဏ္ဏာယ၊ တဆဲမြောက်ပါးသော မင်္ဂလိစွတို့၏ပြည့်ခြင်းဖြင့် ပြည့်သော၊ ပညာယ၊ အရဟတ္တမဂ်ပညာဖြင့်၊ တမောခန္ဓ၊ မောဟအရကို၊ ပဒါထယ၊ အကြွင်းမဲ့ပျက်ဆီးလေထော၊ ပုဏ္ဏော၊ ပုဏ္ဏမည်သောသိက္ခ မာန်မသည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဘွဲ့ဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရှုတ်ဆိုပြီ။ ။

(၄) တိဿော၊ တိဿာမည်သောသိက္ခမာန်၊ သိက္ခာယ၊ သိက္ခာသုံးပါး၌ တံ၊ သင်သည်၊ သိက္ခဿ၊ ကျင့်လေထော၊ ယောဂါ၊ လေးပါးသောယောဂတို့ သည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ မာဥပစ္စဂါ၊ မနှိပ်စက်စေထင့်ကုန်၊ သဗ္ဗယောဂဝိသံယုတ္တာ ခပ်ဆိမ်းသောယောဂတို့မှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ အနာသဝါ၊ အာသဝေါတရား လေးပါးတို့မှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ထောကော၊ ပစ္စုပ္ပန်လောက၌၊ စရ၊ ချမ်းသာ စွာနေခြင်းဖြင့်နေထေလော၊ တိဿာ၊ တိဿာမည်သော သိက္ခမာန်မသည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဘွဲ့ဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရှုတ်ဆိုပြီ။ ။

(၅) တိဿော၊ တိဿာမည်သောထေရီမ၊ ဓမ္မေဟိ၊ သမတဝိပဿနာ တရားဗောဓိပက္ခိယတရားတို့ဖြင့်၊ ယုဂ္ဂဿ၊ လုံ့လပြုသော၊ ခဏော၊ လုံ့လ ခဏလေးပါးသည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ မာဥပစ္စဂါ၊ မလွန်စေထင့်၊ တိယသ္မာ၊ အကြင် ကြောင့်၊ ခဏာတိတာ၊ လုံ့လခဏကိုလွန်ကုန်သောသူတို့သည်၊ နိရယမ္ပိ၊ ငရဲ၌၊ သမမ္ပိတာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ သောစန္ဒိ၊ စိုးရိမ်ရကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ခဏော၊ လုံ့လခဏလေးပါးသည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ မာဥပစ္စဂါ၊ မလွန်စေထင့်။ ။ တိဿာ၊ တိဿာမည်သောထေရီမသဏ္ဍံ၊ ဣမံဂါထံ။ ဤဘွဲ့ဆိုသီကုံးအပ် သောဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရှုတ်ဆိုပြီ။ ။

(၆) ဝိရော၊ ဝိရာမည်သောမထေရီမ၊ နိရောဝံ၊ ကိလေသာ၏ချုပ်ရာဖြစ် သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ပုသေဟိ၊ ရလော၊ သညာဂူပသမံ၊ ကာမသညာစသော အကု သိုတ်သညာတို့၏ပြင်းရာဖြစ်ထံသော၊ သုခံ၊ စင်စစ်ချမ်းသာရာဖြစ် ထသော အနတ္တရံ၊ ဝိပိထက်လွန်သော တရားမရှိထသော၊ ယောဂက္ခေမံ၊ ယောဂ လေးပါးတို့၏ကုန်ရာဖြစ်ထသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို၊ အာရာယောယိ

၁-ဇောနီပါတ်၊

ပြီးစေလော့၊ မိရာ၊မိရာမည်သောမထေရ်မသည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ဤသို့ဆို
သိကူးအပ်သောဂါထာကို၊အဘာသိတ္ထ၊ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၇) မိတ္တ၊မိတ္တကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ အရိယမဂ်တရားတို့ဖြင့်၊ ဘာဝိ
တိန္ဒြိယာ၊ပွားစေအပ်ပြီသောဣန္ဒြေရှိသော၊ မိရာ၊မိရာမည်သော၊ သိက္ခ၊နိ၊
ရဟန်းမိန်းမသည်၊ သဂါဟနံ၊ဝတ္ထုကားမတည်းဟူသော ဗိုလ်ပါရှိသော၊
မာရံ၊ကိလေသာမာရ်ကို၊ ဇိတွာ၊အောင်၍၊ အန္တိမံ၊အဆုံးစွန်သောထဝဋ္ဌ
ဖြစ်သော၊ဒေဟံ၊ကိုယ်ကို၊ ဓာရေဟိ၊ ယောင်နှိုင်းထေ၏၊ အညတရာ၊
မထင်ရှားသော၊မိရာ၊မိရာမည်သောရဟန်းမိန်းမသည်၊ဣဝံဂါထံ၊ဤသို့ဆို
သိကူးအပ်သောဂါထာကို၊အဘာသိတ္ထ၊ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၈) မိတ္တေ၊မိတ္တမည်သောရဟန်းမိန်းမ၊တွံ၊သင်သည်၊သဒ္ဓါယ၊ကံကံ
၏အကျိုးကိုယုံကြည်သဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတွာန၊ရဟန်းပြု၍၊မိတ္တရတာ၊ အဆွေခင်
ပွန်းကောင်းတို့၌မွေ့လျော်သည်၊ဘဝ၊ဖြစ်စေ၊ယောဂက္ခေမဿ၊ယောဂ
ဝေးပါးတို့၏ကုန်ရာဖြစ်သောအရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို၊ပတ္တိယာ၊ရခြင်းငှါ၊
ကုသထေ၊ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊အရိယမဂ်တရားတို့ကို၊သာဝေဟိ
ပွားစေလော့၊ မိတ္တေ၊မိတ္တမည်သောထေရီမသည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ဤသို့ဆို
သိကူးအပ်သောဂါထာကို၊အဘာသိတ္ထ၊ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၉) ဘဒ္ဒြ၊ဘဒ္ဒြမည်သောရဟန်းမိန်းမ၊ တွံ၊သင်သည်၊သဒ္ဓါယ၊ကံ
ကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်သဖြင့်၊ပဗ္ဗဇိတွာန၊ရဟန်းပြု၍၊ဘဒ္ဒြရတာ၊ကောင်း
သောသီလစသောတရားတို့၌မွေ့လျော်သည်၊ဘဝ၊ဖြစ်စေ၊ယောဂက္ခေ
မံ၊ယောဂဝေးဂါးတို့ဖြင့် ဘေးမရှိသော၊ အဒ္ဓတ္တရံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပတ္တိယာ၊
ရခြင်းငှါ၊ ကုသထေ၊ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ဗောဓိပက္ခိယတရားတို့
ကို၊သာဝေဟိ၊ပွားစေလော့၊ ။ဘဒ္ဒြ၊ဘဒ္ဒြမည်သောရဟန်းမိန်းမသည်၊
ဣဝံဂါထံ၊ဤသို့ဆိုသိကူးအပ်သောဂါထာကို၊အဘာသိတ္ထ၊ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၁၀) ဥပသမေ၊ ဥပသမာမည်သောရဟန်းမိန်းမ၊တွံ၊သင်သည်၊ မဇ္ဈ
ဓေယျံ၊သေမင်း၏စိရဖြစ်ထသော၊ သုရတ္တရံ၊အလွန်ကူးနှိုင်းခဲထသော၊
တြဗံ၊ဝံသရာတည်းဟူသောကြီးစွာသောရေအဟဉ်ကို၊ တရေ၊အရိယ
မဂ်တည်းဟူသောထေဖြင့်ကူးအံ့၊ ဣတိမနုထိကတွာ၊ ဤသို့လုံးပြု၍၊သဂါ
ဟနံ၊ ဝတ္ထုကားမတည်းဟူသောဗိုလ်ပါရှိသော၊ မာရံ၊ကိလေသာမာရ်ကို
ဇေတွာ၊ အောင်၍၊ အန္တိမံ၊ အဆုံးစွန်သော၊ ဒေဟံ၊ကိုယ်ကို၊ ဓာရေဟိ၊
ယောင်လေလော့၊ ။ဥပသမာ၊ ဥပသမာမည်သော ရဟန်းမိန်းမသည်၊
ဣဝံဂါထံ၊ဤသို့ဆိုသိကူးအပ်သောဂါထာကို၊အဘာသိတ္ထ၊ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

ထေရီဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

(၁၁) အဟံ၊ ငါသည်၊ ခုန့်ကောန၊ ကုန်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ ဥဒုက္ခထေရစ၊ ဆုံမှသည်ကောင်း၊ ရသထေရစ၊ ကျည်ပွေ့မှသည်ကောင်း၊ ခုန့်ကောန၊ ကုန်းသော၊ ပတိနာစ၊ ဖင်မှသည်ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်းသော၊ ခုန့်ဇေတိ၊ အကုန်းတို့မှ၊ ခုန့်ဣယာ၊ လွတ်သဖြင့်၊ သုရတ္တာ၊ ကောင်းစွာလွတ်သည်ဖြစ်၍၊ သာဓု၊ ကောင်းစွာ၊ ရတ္တာ၊ လွတ်သည်၊ အပ္ပိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇာဘိမရတာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်းမှသည်၊ ရတ္တာ၊ လွတ်သည် အပ္ပိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဝနေတ္ထိ၊ ဘဝသို့ဆောင်တတ်သောတဏှာကိုထည်း၊ သမူဟထာ၊ အရဟတ္တ မဂ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့ သတ်အပ်ပြီ၊ မုတ္တာ၊ ရတ္တာမည် သောထေရီသည်။ ဣဝံဂါထံ၊ ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာကို၊ အဘာ သိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၁၂) ယာထေရီ၊ အကြင်ထေရီသည်၊ သန္ဓေဇာတာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်အ ကျိုးငှါဖြစ်သောအလိုဆန္ဒရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဝဿယိ၊ ရဟန်းကိစ္စ ပြီးခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မနုဿာစ၊ အောက်ပိတ်သုံးခုဖြင့်ထည်း၊ ဗျ ခုာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ ထည်း၊ အပ္ပဗိဗ္ဗပိတ္တာ၊ အနာဂါမိမဂ်၏အစွမ်းအားဖြင့်မတပ်သောပိတ်ရှိ၏၊ သာထေရီ၊ ထိုထေရီမကို၊ ဥဒ္ဓံသဘာယ၊ အထက်ဖြစ်သောမဂ်အယဉ်သံ သရာအယဉ်ရှိသောသူဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဓမ္မဒိန္နာ၊ ဓမ္မဒိန္နာမည် သောထေရီမသည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာကို၊ အဘာ သိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၁၃) ဘော၊ အချင်းတို့၊ တုဋေ၊ သင်တို့သည်၊ ယံဗုဒ္ဓသာသနံ၊ အကြင် တုရားအဆုံး အမတော်ကို၊ ကတွာ၊ လိုက်နာ သောကြောင့်၊ နာနုထပ္ပတိ၊ နောင်တပန်မပူပန်ရ၊ တံဗုဒ္ဓသာသနံ၊ ထိုတုရားအဆုံးအမတော်ကို၊ ကရော ထ၊ လိုက်နာကုန်သော၊ ခိပ္ပံ၊ ဟျင်စွာ၊ ပါဒါနိ၊ ခြေတို့ကို၊ ဝေပိတ္တာ၊ ဆေး၍၊ ဧကမန္တေ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိဒထ၊ ထိုင်နေကုန် လော၊ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါထေရီမသည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ် သောဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၁၄) သုမနေ၊ သုမနမည်သော ရဟန်းမိန်းမ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဓာတု ယော၊ စက္ခုအစရှိသော ဓာတ်တို့ကို၊ ဒုက္ခထော ဒုက္ခံ၊ ဣတိ၊ ဆင်းရဲကုန် ၏ယူ၍၊ ဒိသ္မာ၊ ပညာပျက်စိဖြင့်ရှု၍၊ ပုနဇာတိ၊ တာန်ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသို့၊ မာအာဂမိ၊ မရောက်စေစွင့်၊ ဘဝေ၊ ခပ်သိမ်းသောဘဝ၌၊ သန္ဓေ၊ တစ်ခြင်း ကို၊ ဝိရာဇေတွာ၊ မဂ်ဖြင့်ပယ်၍၊ ဥပသန္တာ၊ ကိလေသာငြိမ်းသည် ဖြစ်၍၊

၁-ကောနိပါတ်၊

စရိသာယိ၊ ချမ်းသာစွာနေရ ထတ္ထံသတည်း၊ သုမန၊ သုမနမည်သော ထေရီမသည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ်သော ဂါထာကို၊ အဘာ သိတ္ထံ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၁၅) အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓါထိန္ဒြိ၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သံဝုတာ၊ သီလကိုစောင့်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သမထံ၊ အနုသယနှင့်တကွ သော၊ ထဏှံ၊ တစ်ခြင်းတဏှာကို၊ အဗ္ဗုပ္ပာ၊ နှုတ်၍၊ သိတိဘူတာ၊ ကိလေ သာငြိမ်းသည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်၊ နိဗ္ဗုတာ၊ ဝိပါက်ကုက္ကရာရုပ်အ ကြွင်းမရှိသောနိဗ္ဗာန်ဓာတ်ဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရသည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဥက္ကရာ၊ ဥက္ကရာထေရီမသည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ်သော ဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၁၆) ဝမိကော၊ အယွယ်ဖြင့်ကြီးသောသုမန၊ တံ၊ သင်သည်၊ စောဇ္ဇေန၊ ပံ၊ သ ကုဝုဆိးဖြင့်၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပါရုတာ၊ ဝတ်ရုံအပ်သောကိုယ် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သေဟိ၊ နေထေး၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တေ၊ သင်၏၊ သန္တာနေ၊ သန္တာန်၌၊ ရာဂေါ၊ ဖြစ်ထတ္ထံ၊ သောကာမရာဂသည်၊ ဥပသန္တာ၊ ငြိမ်းပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သေဟိ၊ နေထေ ထေး၊ တံ၊ သင်သည်၊ သိတိဘူတာ၊ ကိလေသာငြိမ်းသောအဖြစ်သို့ရောက် သည်၊ နိဗ္ဗုတာ၊ ဝိပါက်ကုက္ကရာရုပ် အကြွင်းမရှိသောနိဗ္ဗာန် ဓာတ်ဖြင့်ပရိ နိဗ္ဗာန်ပြုရသည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဝုဗ္ဗဗ္ဗဇိတာ၊ ကြီးမှ ရဟန်းပြုသော၊ သုမ နာ၊ သုမနရဟန်းမိန်းမသည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၁၇) အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝုပ္ပတာ၊ အားနည်းသည်ဖြစ်၍၊ ဒဏှံ၊ တောင်ငှေ့ကို ဩထုပ္ပာ၊ စွဲ၍၊ ဝေမောနေဟိ၊ တုန်တုန်ထွပ်ထွပ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝက္ကေဟိ၊ ကိုယ် အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ဖြင့်၊ ဝိဏှုပါတံ၊ ဝိဏှုပါတတ္ထာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရိတွာန သွားပြီး၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုဆွမ်းခံပြန်ရာထမ်းခရီး၌ပင်လျှင်၊ ဆမာဆမာဟံ၊ မြေ ၌၊ နိပတိ၊ ထည်းထေသည်ဖြစ်၍၊ ကာယေ၊ ငါ၏ခန္ဓာကိုယ်၌၊ အာဒိနံ၊ အသု တာအနိစ္စသောအဖြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ ပညာမျက်စိဖြင့်မြင်၍၊ အထ၊ ထိုအပြစ်ကို မြင်သည်နောက်၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝိရုပ္ပိ၊ ကိလေသာငှလွတ်ပြီ၊ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မာထေရီမသည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤသို့ဆို သီကုံးအပ်သောဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

ထေရီဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

(၁၈) အဟံ၊ ငါသည်၊ စာရေစာရံ၊ အိပ်ကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ ဝိယံဝိယေ၊ ချစ်ဘွယ်တပ်မက်မောဘွယ်ရှိကုန်သော၊ ဝုတ္တံပုတ္တေ၊ သားသွီးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပသံပသု၊ နွားကျွဲစသောတိရစ္ဆာန်သတ္တဝါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ ရာဂဉ္စ၊ တပ်ခြင်းသဘောရှိသောရာဂကိုလည်းကောင်း၊ ခေါသဉ္စ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းသဘောရှိသောခေါသကိုလည်းကောင်း၊ ဟိတွာ၊ အရိယမဂ်ဖြင့်ပယ်ဖြတ်၍၊ အဝိဇ္ဇဉ္စ၊ အဝိဇ္ဇာတရားတို့၏ ရှေ့သွားဖြစ်သောမောဟကိုလည်း၊ ဝိနာဇိယ၊ မဂ်ဖြင့်ဖြတ်၍၊ သမူလံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောဝင့်မြစ်နှင့်တကွဖြစ်သော၊ တဏှံ၊ တပ်ခြင်းတဏှာကို၊ အပ္ပ၊ ဟု၊ နှုတ်၍၊ ဥပသန္တာ၊ ကိလေသာငြိမ်းသည်၊ နိဗ္ဗုတာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏။ ၊ သံဃာ၊ သံဃာထေရီမသည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဘွဲ့ဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရှုတ်ဆိုပြီ၊ ဧကိကာ၊ တယေဝံတယေဝံစီကုန်သော၊ ထေရီယော၊ မထေရ်မတို့သည်၊ သမတ္တာ၊ ပြီးကုန်ပြီ။ ၊

၂-ဒုကနိပါတ်၊

(၁၉) နန္ဒေ၊ နန္ဒမည်သော သိက္ခမာန်၊ ဣဝံကာယံ၊ ဤကိုယ်ကို၊ အာတုရံ၊ ကျင့်နာခြင်းရှိ၏ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အသုစိံ၊ မဝင်ကြွယ်သောကိုယ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပုတိံ၊ အကောင်ပုပ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ သရဿယံ၊ ဆံစသည်တို့၏ ဝုဝေ၊ ရာမြှစ်အောင် နှိမ်နင်းပညာမျက်စိဖြင့်မူ၍၊ ပဿ၊ ရှုလော၊ ဧကဝံ၊ တစ်သောအာရုံရှိသော၊ သုသမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အသုဘာယ၊ အသုဘဘာဝနာဖြင့်၊ ဘာဝေဟိ၊ ပွားစေလော၊ အနိမိတ္တံ၊ ရာဂခေါသမောဟ တည်းဟူသောနိမိတ်ကင်းသောစိတ်ကိုလည်း၊ ဘာဝေဟိ၊ ပွားစေလော၊ မာနာနုဿယံ၊ မာနာနုဿယကို၊ ဥဇ္ဇာ၊ စွန့်လော၊ တတော၊ ထိုနေဝင်မှ၊ မာနာဘိသမယာ၊ မာန်ထောင်လွှားခြင်းကိုပယ်သောကြောင့်၊ ဥပသန္တာ၊ ကိလေသာငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ စရိဿထိ၊ နေရလတ္တံ့၊ ဣတ္ထံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နန္ဒေ၊ နန္ဒမည်သော၊ သိက္ခမာန်၊ သိက္ခမာန်ကို၊ ဣမာဟိဂါထာဟိ၊ ဤဘွဲ့ဆိုသီကုံးအပ်သော နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အဘိဏှံ၊ မပြတ်၊ ဩဝေတိ၊ ဆုံးမထော်မူ၏။ ၊

(၂၀) သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ယေဣမေဗောဇ္ဇဂီ၊ အကြင်ဗောဇ္ဇင် တရားတို့သည်၊ နိဗ္ဗာနပတ္တိယာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခြင်း၏၊ မဂ္ဂါ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုဗောဇ္ဇင်ခုနစ်

၂-ရကန်ပါတ်

ပါးတို့ကို၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာတုရားသည်
 ဒေဝိတာ၊ ဧဟာတော်မူအပ်ကုန်၏။ တထာ၊ ထိုတုရားဟောထော်မူတိုင်း၊
 မယာ၊ ငါသည်၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်ပြီ။ မေ၊ ငါသည်။ သောဘဂ
 ဝါ၊ ထိုဓမ္မကာယဖြစ်သောတုရားမြတ်စွာကို၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 နိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်ပြီ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါ၏။ အယံသရဿယော၊ ဤ
 ခန္ဓာကိုယ်သည်။ အန္တိမာ၊ အဆုံးစွန်သောကိုယ်တည်း။ ဇာတိသံသာရော၊
 ပဋိသန္ဓေနေခြင်းတည်းဟူသောသံသာရာသည်၊ ဝိစိတော၊ ကုန်ပြီ၊ ခါနိဗ္ဗာန်
 ယခုအခါ၌၊ ယုဒ္ဓန္တပေါ၊ တတန်ထဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်းသည်။ နန္တိမဂ္ဂိပြီ။
 ဇေန္တိ၊ ဇေန္တိထေရီမသည်။ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသိကူးအပ်သော
 ဂါထာတို့ကို၊ အဘာထိတ္ထ၊ ရှုတ်ဆိုပြီ။ ။

(၂၁) သုရက္ခိကော၊ ကောင်းစွာလွတ်ပြီးသောရဟန်းမိန်းမ၊ တံ၊ သင်
 သည်၊ သုရက္ခိကာ၊ လူအဖြစ်မှကောင်းစွာလွတ်လေစွ၊ အဟံ၊ ငါသမင်္ဂီထ၏
 အမိသည်။ ရသထဿ၊ ကျည်ပွေ့၍ သာသုရက္ခိကာ၊ ကောင်းစွာလွတ်သည်
 အမိဖြစ်၏။ မေ၊ ငါ၏၊ ဘာဝိကော၊ ခေါင်းရွှေသမားသည်။ အဟံ၊ ငါကော၊ အ
 ရှက်မရှိသောသင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဆတ္တကံဝါ၊ ရောင်၍ အသက်မွေး
 ခြင်းပြုအပ်သောထီးကိုလည်းကောင်း၊ မေမုဗ္ဗံ၊ ငါသည်။ နုရုစ္စတိ၊ မနှစ်
 သက်အပ်၊ မေ၊ ငါ၏။ ဥက္ကလိကာ၊ လူဖြစ်စင်ကထမင်းအိုးသည်။ ဒလိဒ္ဓဘာ
 ဝါဒလိဒ္ဓဘာဝေန၊ ဆင်းရဲသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝါယတိ၊ ရေမြွေအနံ့ကိုလျှင်
 စေ၏။ တထော၊ ထိုထမင်းအိုးမှ၊ သာသုရက္ခိကာ၊ ကောင်းစွာလွတ်သည်။
 အမိဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသမင်္ဂီထအမိသည်။ ရာဂဉ္စ၊ ကိလေသာတို့၏အကြီး
 ဖြစ်သောရာဂကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါသဉ္စ၊ ကိလေသာတို့၏အကြီးဖြစ်သော
 ဒေါသကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဒ္ဓိန္နိံ၊ ပျက်ဆီးရပြီ၊ ဣတိဣမိနာသန္ဓေ၊ ဤနှီးတို့
 ကိုယက်သောအသံစသည်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဝိဟနာမိ၊ ပတ်စွန်ရပြီ။ သာ
 အဟံ၊ ထိုငါသမင်္ဂီထအမိသည်။ ရုက္ခမူလံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသစ်ပင်ရင်းပျို၊
 ဥပဂမ္မ၊ ကပ်ထေ၍၊ အဟောသုဒ္ဓိံ၊ ဩဝါရမ်းသာစွဟုလုံးပြု၍၊ သုတော
 ချမ်းသာသောအားဖြင့်၊ ဗျာယာမိ၊ လောကီချာန်ဖိုထံချာန်ကိုဝင်းစား၏။ ။
 အညတရာ၊ တယောက်သော၊ အပညာထာ၊ မထင်းရှားသော၊ ထေရီ၊ မထေ
 ထက္ကာတာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ တိက္ခုနိ၊ သမင်္ဂီထ၏အမိဖြစ်သောရဟန်းမိန်းမ
 သည်။ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသိကူးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာ
 ထိတ္ထ၊ ရှုတ်ဆိုပြီ။ ။

ထေရီဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

(၂၂) ကာသိဇနပဒေါ၊ကာသိတိုင်း၌ဖြစ်သောအစွန်ဇနပုဒ်သည်၊ယာဝ
 ယတ္တကော၊အကြင်တထောင်မျှလေခံအတိုင်းအရှည်ရှိသည်၊အထိ၊ဖြစ်၏၊
 တတ္တကော၊ထိုမျှလောက်အတိုင်းအရှည်ရှိသော အစွန်ဇနပုဒ်သည်၊မေ၊ငါ
 အနုကာသိ၏၊သုကော၊အခွန်သည်၊ အဟု၊ဖြစ်ပြီ၊ တံ၊တိုငါးရာမျှလောက်
 သောဥစ္စာကို၊အတ္တံကတွာ၊အတိုးပြု၍၊ နိဂမော၊နိဂုံး၌နေသောလူအပေါင်း
 သည်၊အဇေန၊ထက်ဝက်အားဖြင့်၊ အတ္တံ၊မြီဝဲတိုးပေးရခြင်းတည်းဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်၊မံ၊ငါ့ကို၊ ဋ္ဌပေထိ၊အနုကာသိဟူသောအမည်၏အစွမ်း
 ဖြင့်ထားပြီ၊ အထ၊ထိုနေ့၌၊အဟံ၊ပြည့်တန်ဆာမဖြစ်သောငါသည်၊
 ဂူပေ၊အဆင်း၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒ၊အနိစ္စဒုက္ခ အသုဘဟူ၍ ငြိငွေပြီ၊ နိဗ္ဗိန္ဒ၊နိဗ္ဗိန္ဒ၊
 ငြိငွေသည်ဖြစ်၍လည်း၊ အဟံ၊ငါအနုကာသိသည်၊ ဝိရတ္တံ၊တစ်ခြင်းကင်း
 ပြီ၊ပုဒ်ဇာတိ၊ တဖန်ပဋိသန္ဓေနေခြင်းရှိသော၊ သံသာရံ၊သံသာရံ၊သံသာရံ၊
 အာနံတလဲလဲ၊မာသန္ဓာဝေယျံ၊မကျင်စည်းရအံ့၊သတည်း၊မယာ၊ငါအနု
 ကာသိသည်၊တိသောဝိဇ္ဇာ၊ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို၊သန္တိကတာ၊မျက်မှောက်
 ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ဗုဒ္ဓဿ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အဆုံးအမတော်ကို၊ကတံ
 လိုက်နာရပြီ၊ အနုကာသိ၊အနုကာသိထေရီမသည်၊ဣမာဂါထာယော၊
 ဤဘွဲ့ဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊အဘာသိတ္ထ၊ရွတ်ဆိုပြီ၊

(၂၃) အဟံ၊ငါမိတ္တာသည်၊ ခေါ၊စင်စစ်၊ ကိသိကာ၊ကြုံသောကိုယ်ရှိ
 သည်၊ကိဉ္ဇာပိအမိ၊အကယ်၍ကားဖြစ်၏၊ဂိထာနာ၊နာသည်ဖြစ်၍၊ ဗာဠုဒ္ဓ
 လာ၊အလွန်အားနည်းသည်ဖြစ်၍၊ဒဏ္ဍံ၊တောင်ငွေကို၊ ဩလုပ္ပ၊ထောင်၍၊
 ကိဉ္ဇာပိဂစ္ဆာမိ၊အကယ်၍ကားသွားရ၏၊တထာပိ၊ထိုသို့သွားရသော်လည်း
 ပဗ္ဗတံ၊ဂိဏ္ဍကုန်တောင်ထက်ထို၊ အဘိဂ္ဂဟိယ၊ထက်ထက်၍၊ သံဃာ
 ခို၊ဒုက္ခကို၊နိက္ခိဝိတွာန၊လူထားခဲ့၍၊ပတ္တကဉ္စ၊သုံးဆောင်သောမြေပိတ်
 ကိုလည်း၊နိက္ခိယ၊မှောက်ခဲ့၍၊ဝေဝေ၊ဂိဏ္ဍကုန်တောင်ထက်၌၊နိသိန္ဒာ၊
 ထိုင်နေသည်ဖြစ်၍၊တမောခန္ဓံ၊မောဟအရကို၊ ပဒါလိယ၊ အရဟတ္တမဂ်
 ဉာဏ်တည်းဟူသောပုဆိန်ဖြင့်ခွဲ၍၊အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ခမ္ဘေထိ၊နေဝင်မ
 ဖြစ်စေသောအားဖြင့်ခွဲပြီ၊ မိတ္တာ၊မိတ္တထေရီသည်၊ဣမာဂါထာယော၊
 ဤဘွဲ့ဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊အဘာသိတ္ထ၊ရွတ်ဆိုပြီ၊

(၂၄) အဟံ၊ ငါမေတ္တိကာသည်၊ ဒုက္ခိတာ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်
 သည်၊ခေါ၊စင်စစ်၊ ကိဉ္ဇာပိအမိ၊အကယ်၍ဖြစ်၏၊ ဒုပ္ပလာ၊အားနည်းသည်
 ဖြစ်၍၊ ဂတယောဗ္ဗန၊ဒေါမင်းသောအယွယ်သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဒဏ္ဍံ၊
 တောင်ငွေကို၊ဩလုပ္ပ၊ထောင်၍၊ကိဉ္ဇာပိဂစ္ဆာမိ၊အကယ်၍ကားသွားရ

၂-ဒုကနိပါတ်၊

၏၊တထာပီ၊ ထိုသို့သွားရသော်လည်း၊ပဗ္ဗတံ၊တောင်ထက်သို့၊အဘိဇ္ဈဟိ
 ယ၊တက်၍၊ သံဃာဋီ၊ဒုကုဋီကို၊ နိက္ခိဝိတွာန၊ချထားခဲ့၍၊ပတ္တဉ္စ၊သုံး
 ဆောင်သောမြေသပိတ်ကိုလည်း၊နိက္ခဇ္ဇိယ၊မှောက်ခဲ့၍၊သေထမိ၊ကျောက်
 ပျာပေါ်၌၊နိသိန္ဒာစ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပွားစေထုတ်နေသည်လည်း၊ အမိ၊ဖြစ်၏၊
 အထပတ္တာ၊ ထိုနေ့ငှာမေ၊ငါ၏၊ စိတ္တံ၊စိတ်သည်၊ ဝိရုပ္ပိ၊ကိလေသာတို့မှ
 လွတ်ပြီ၊မယာ၊ငါမေတ္တိကာသည်၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့သို့၊
 အနုပ္ပတ္တာ၊ရောက်အပ်ကုန်ပြီ၊ဗုဒ္ဓဿ၊မြတ်စွာတုရား၏၊ သာသနံ၊အဆုံးအ
 မတော်ကို၊ကတံ၊လိုက်နာအပ်ပြီ၊ မေတ္တိကာ၊မေတ္တိကာထေရီမသည်၊
 ဣမာဂါယော၊ဤဆွဲဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ရွတ်
 ဆိုပြီ၊ ၊

(၂၅) အဟံ၊ငါမိတ္တာသည်၊ပက္ခဿ၊တခုသောပက္ခ၏၊ စာတုဒ္ဓတ္ထိံ၊
 တဆဲ၊ထေးရက် မြောက်သောနေ့၌ ထည်းကောင်း၊ ပဉ္စဒ္ဓတ္ထိံ၊ တဆဲ၊ငါး
 ရက်မြောက်သောနေ့၌ ထည်းကောင်း၊ယာအဋ္ဌမိ၊အကြင်ရှစ်ရက်မြောက်
 သောနေ့သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တသံအဋ္ဌမိယဉ္စ၊ ထိုရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌
 ထည်းကောင်း၊ပါဠိဟာရိယပက္ခဉ္စ၊ နှစ်တိုင်းနှစ်တိုင်းသောအတန်တလဲလဲ
 ဆောင်အပ်ဖြစ်စေအပ်သောကြောင့် ပါဠိဟာရိယမည်သောနေ့တိုင်းအမြဲ
 စောင့်အပ်သောဥပုသ်ကိုထည်းကောင်း၊ဒေဝကာယာဘိနန္ဒီနီ၊ စတုမဟာ
 ရာဇိနတ်ထုံကိုတောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌင်္ဂီသုသမာဂတံ၊သူ၏အသက်ကို
 သတ်ခြင်းမှကြဉ်ခြင်းအစရှိသောအင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဥပေါသထံ
 ဥပုသ်ကိုထည်းကောင်း၊ဥပဂစ္ဆိံ၊စောင့်သုံးပြီ၊သာ၊ထိုငါမိတ္တာသည်၊အဇ္ဇ
 ယခုနေ့၌၊ဇေကနဘက္ကေန၊ တကြိမ်ထမင်းစားသော အားဖြင့်၊ရဏ္ဏာ၊ဦး
 ပြည်းဖြစ်၍၊ သံဃာဋီ၊ပါရုတာ၊ဒုကုဋီဖြင့်ရုံအပ်သော ကိုယ်ရှိသောရဟန်း
 မိန်းမဖြစ်၍၊ဒေဝကာယံ၊တရံတခုသောနတ်ထုံကို၊အဟံ၊ငါသည်၊နပတ္ထေ၊
 မတောင့်တပြီ၊ဟဒယေ၊နှလုံး၌၊ဒရံဒရတံ၊ကိလေသာဟူသော ပူဖန်ခြင်းကို
 ဝိနယယံ၊ပျောက်အပ်ပြီ၊ မိတ္တာ၊မိတ္တာထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ဤ
 ဆွဲဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊အဘာသိတ္ထ၊ရွတ်ဆိုပြီ၊ ၊

(၂၆) အဗ္ဗ၊ အမိပဒုမဝတီ၊ထုံ၊သင်သည်၊ဣမံကာယံ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်ကို၊
 ပါဒတယာ၊ ခြေဘဝါးအပြင်မှ၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်ဆံဖျား တိုင်အောင်လည်း
 ကောင်း၊ကေသမတ္တကာ၊ဆံဖျားမှ၊ အဓောစ၊အေခံခြေဘဝါး တိုင်အောင်
 ထည်းကောင်း၊အသုပိံ၊အထူးထူးအပြားပြားသောမစင်အတိ၊ပူတိဂန္ဓိကံ၊
 ပုပ်သောအနံ့တို့ဖြင့်ထိုင်၏ဟူ၍၊ပစ္စဝေက္ခဿ၊ဥာဏ်မျက်စိဖြင့်အံဖန်တလဲ

ထေရ်ဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

လဲဆင်ခြင်သေသော၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့ငါ၏သားအဘယထေရ်ဆုံးမသောအ
တိုင်း၊ ဝိဟာရမာနာယ၊ နေသောငါပရမဝတီသည်၊ သဗ္ဗော၊ ခပ်ထိမ်းသော၊
ရာဂေါ၊ ရာဂကို၊ သမူဟတော၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့ပယ်အပ်ပြီ၊ ပရိ
ဇ္ဇာဟော၊ ကိလေသာတည်းဟူသောပူပန်ခြင်းကို၊ သမုတ္တိန္နော၊ ကောင်းစွာ
ဖြတ်အပ်ပြီ၊ သီတိဘူတာ၊ ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်
သည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗုတိ၊ ငြိမ်းသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အဘာယမာတာ၊ အဘာယမယ်
တော်သည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤအစွဲဆိုသီကုံးအပ်သော ဂါထာတို့ကို၊
အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၂၇) အဘယော၊ အဘာယမည်သောထေရ်မ၊ ကာယော၊ ခန္ဓာကိုယ်
သည်၊ ဘိဒ္ဓရော၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိ၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ခန္ဓာကိုယ်၌၊ ပုထုဇ္ဇ
နာ၊ ပုထုဇဉ်ကုန်းတို့သည်၊ သတ္တာ၊ တစ်မက်မောကုန်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်ကား
ဣမံဇေဟံ၊ ဤအကောင်ပုပ်ကို၊ သမ္ပဇာနာ၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံ
သည်ဖြစ်၍၊ သတိမတာ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ နိက္ခိယိဿာမိ၊ မငဲ့မ
ကွက်စွန်တော့အံ့၊ ဗဟူဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ ဒုက္ခဓမ္မေဟိ၊ ဆင်းရဲခြင်း
သဘောတို့ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓာယ၊ နှိပ်စက်အပ်ထသော၊ အပ္ပမာဒရတာယ၊ မငေ့မ
ထေ့ခြင်း၌မွေ့ထောင်ထသော၊ မေ၊ ငါသည်၊ တဏှာက္ခယော၊ တဏှာကုန်
ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထူးရှား၏၊ သာ
သနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာအပ်ပြီ၊ အဘာယာ၊ အဘာယ
ထေရ်မသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤအစွဲဆိုသီကုံးအပ်သော ဂါထာတို့ကို၊
အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၂၈) အဟံ၊ ငါသာမာသည်၊ စတုက္ခတ္ထံ၊ လေးကြိမ်ထည်းကောင်း၊
ပဉ္စက္ခတ္ထံ၊ ငါးကြိမ်ထည်းကောင်း၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ သန္တိ၊ ငြိမ်သက်
ခြင်းကို၊ အလဒ္ဓါ၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ ဝိက္ခေပိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ အဝသဝတ္တိနိ၊ အ
လိုသို့မလိုက်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရာ၊ ကျောင်းမှ၊ ဥပနိက္ခမ်ံ၊ ထွက်ပြီ၊
တဿာမေ၊ ထိုငါ့အား၊ အဋ္ဌမိံ၊ ရတ္တိ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ကိလေသာ၊
ကိလေသာတို့ကို၊ ခေပိတာ၊ ဟုန်စေအပ်ကုန်ပြီ၊ မဟံ၊ ငါသည်၊ တဏှာ၊
တဏှာကို၊ သမူဟတာ၊ မဂ်ဖြင့်ပယ်အပ်ပြီ၊ ဗဟူဟိ၊ များစွာကုန်သော
ဒုက္ခဓမ္မေဟိ၊ ဆင်းရဲခြင်းသဘောတို့ဖြင့်၊ အပ္ပမာဒရတာယ၊ မငေ့မထေ့
ခြင်း၌မွေ့ထောင်ထသော၊ မေ၊ ငါသည်၊ တဏှာက္ခယော၊ တဏှာကုန်ရာဖြစ်
သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထူးရှား၏၊ သာသနံ၊
အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာအပ်ပြီ၊ သာမာ၊ သာမာထေရ်မသည်

၃-တိကနိပါတ်၊

ဣမာဂါထာယော၊ ဤသ္မုဆိုသိက္ခံအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီး၊ ဒုကနိပါတော၊ ဒုကနိပါတ်သည်၊ သမတ္တော၊ ပြီးပြီ၊ ။

၃-တိကနိပါတ်၊

(၂၆) ယထော၊ အကြင်အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပဗ္ဗဇိတာယ၊ ရဟန်းပြုသော၊ မေ၊ ငါအား၊ ပဏ္ဍဝိသင်္ကံဝဿာနိ၊ နှစ်ဆယ် ငါးနှစ်တို့သည်၊ အတိတ္တန္တာနိ၊ လွန်ကုန်၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှထောက်သောကာလပတ်လုံး၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိတ္တဿ၊ ဝိတ်၏၊ သမံ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းကို၊ ကုဒါစနံ၊ တရံတဆစ်မျှ၊ ထန္တံ၊ ရအပ်သည်ကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူး၊ ဝေတသော၊ ဝိတ်၏၊ သန္တိံ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းကို၊ အထဒ္ဓါ၊ မရသောကြောင့်၊ ဝိတ္တေ၊ ဝိတ်၌၊ အဝသဝတ္တိနိ၊ အလိုသို့ မလိုက်နိုင်သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ တထော၊ ထိုသို့မလိုက်နိုင်ခြင်းကြောင့်၊ ဇနိယာသနံ၊ မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမတော်ကို၊ သရိတွာ၊ အောက်မေ့၍၊ သံဝေဂံ၊ ထိတ်ထန်ခြင်းသို့၊ အာပါဒိံ၊ ရောက်ပြီ၊ ဗဟူဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ ဒုက္ခဓမ္မေဟိ၊ ဆင်းရဲခြင်းသဘောတို့ဖြင့်၊ ဗုဋ္ဌာယ၊ နှစ်စက်အပ်ထသော၊ အပ္ပမာဒရတာယ၊ မမှော့မသျော့ခြင်း၌ မြေ့ထျော်ထသော မေမယာ၊ ငါသည်၊ တဏှက္ခယော၊ တဏှာ၏ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်အပ်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာရပြီ၊ အဇ္ဇယန္တေ၊ မေ၊ ငါသည်၊ သတ္တမိရတ္တိံ၊ ထိတ်ထန်သည်မှ ရုနစ်ရက်မြောက်သောညဉ့်၌၊ ယတောယသ္မာကာရဏာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တဏှာ၊ တဏှာကို၊ ဝိသောသိတာ၊ ခြောက်စေအပ်ပြီ၊ တတောတသ္မာကာရဏာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကတံ၊ လိုက်နာရပြီ၊ အညတရာ၊ တယောက်သော၊ သာမာ၊ သာမာမည်သော ထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသ္မုဆိုသိက္ခံအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီး၊ ။

(၃၀) အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝေတသော၊ ဝိတ်၏၊ သန္တိံ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းကို၊ အထဒ္ဓါ၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ ဝိတ္တေ၊ ဝိတ်၌၊ အဝသဝတ္တိနိ၊ အလိုသို့မလိုက်နိုင်သည့်ဖြစ်၍၊ စတုက္ခတ္တံ၊ စေးကြိပ်ထည်းကောင်း၊ ပဉ္စက္ခတ္တံ၊ ငါးကြိပ်ထည်းကောင်း၊ ဝိဟာရာ၊ ကျောင်းမှ၊ ဥပနိက္ခမိံ၊ ထွက်ပြီ၊ ယာ၊ အကြင်ပဇာစာရီသည်၊ မေ၊ ငါသည်၊ သဒ္ဓါယိကာ၊ ယုံကြည်အပ်သောစကားရှိသည်အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုနိံ၊ ရဟန်းမိန်းမဖြစ်သော၊ တံ၊ ထိုပဇာစာရီသို့၊ သာအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဥပါဂစ္ဆိံ၊ ကပ်ပြီ၊ သာ၊ ထိုပဇာစာရီသည်၊ ခန္ဓာယတနဓာတုယော၊ ခန္ဓာအာယတနဓာတုတို့ကို၊ ဒသေန္တိ၊ ပြုထုက်၊ မေ၊ ငါအား၊ ဓမ္မံ၊ တ

ထေရီဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

ရားကို၊ အဒေသေထိ၊ ဟောပြီ၊ တဿာ၊ ထိပဇာစာရီ၏၊ ဓမ္မံတရားကို၊ သုကိတွာန၊ နာရ၍၊ ယာ၊ အကြင်ပဇာစာရီသည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ အနုသာထိ၊ ဆုံးမပေ၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့် ပဗ္ဗိပဇ္ဇန္တိ၊ ကျင့်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္တဘဟံ၊ ခုနစ်ဂုဏ်ပတ်လုံး၊ ဝိတိသုခသမပ္ပတာ၊ နှစ်သက်သောဈာန်ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဧကပလ္လကေန၊ တထက်ဝယ်တည်းဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နိဝိဒိ၊ နိဝိဒိ၊ ထိုင်နေပြီ၊ ဝေမောခန္ဓံ၊ မောဟ၏အရကို၊ ပဒါထိယ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ပေါက်ခဲ့၍၊ အဋ္ဌမိယာ၊ ရှစ်ဂုဏ်မြောက်သောနေ၌၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ ပဿာရေထိ၊ ဆန့်ပြီ၊ ဥတ္တမာ၊ ဥတ္တမာမည်သောထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဘွဲ့ဆိုသိက္ခန်းအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရှုတ်ဆိုပြီ။ ၊

(၃၁) သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ယေဣမေဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ အကြင်ဗောဇ္ဈင်တို့သည်၊ နိဗ္ဗာနပတ္တိယာ၊ နိဗ္ဗာန်ထိုရောက်ခြင်း၏၊ မဂ္ဂါ၊ အကြောင်းဖြစ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါးတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဒေသိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်ပြီ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သုညတဿ၊ သုညတသမာပတ် ကိုလည်းကောင်း၊ အနိမိတ္တဿ၊ အနိမိတ္တသမာပတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ယဒိ ဣကံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ထာဘိနိ၊ ရပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဩရသာ၊ ရင်၌ဖြစ်သော၊ ဝိတာ၊ ဆိုးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ နိဗ္ဗာနာဘိရတာ၊ နိဗ္ဗာန်၌မွေ့ထောင်သည်၊ အဂ္ဂါ၊ ဖြစ်၏၊ ဗိဗ္ဗာ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေကာမာစ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မာနုဿာ၊ လူ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေကာမာစ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေကာမာ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့ကို၊ သရုတ္တိန္နာ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ မေ၊ ငါအား၊ ဇာတိသံသာရော၊ ပဗ္ဗိသန္ဓေနေခြင်းတည်းဟူသောသံသရာသည်၊ ဝိဒိ၊ ထေ၊ ကုန်ပြီ၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝုနုတ္တ ဝေါ၊ တဘန်ဘဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ အညတရ၊ တယောက်သော၊ ဥတ္တမာ၊ ဥတ္တမာထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဘွဲ့ဆိုသိက္ခန်းအပ်သော ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရှုတ်ဆိုပြီ။ ၊

(၃၂) အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိဝါဗိဟာရ၊ နေ့သန့်ရာအရပ်မှ၊ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်၍၊ ဝိဇ္ဈကုဋ်၊ ဝိဇ္ဈကုဋ်ပဗ္ဗတေ၊ ဝိဇ္ဈကုဋ်တောင်ထက်၌၊ နိဝိဒ္ဓာ၊ ထိုင်နေထွက်၊ နာဂံ၊

ဆင်ကို၊ ဩဂါယျ၊ စန္ဒဘာဂါ မြစ်သို့ သက်ပြီး၍၊ ဥတ္တိတ္တံ၊ တက်ထတ်သည်ကို နုဒိတိရမ္ပိ၊ စန္ဒဘာဂါ မြစ်ကမ်းနား၌၊ အဒ္ဓသံ၊ မြင်၏။ ပုရိသော၊ ဆင်ထိန်း ယောကျ်ားသည်၊ အင်္ဂုသံ၊ ချွန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ပါဒံ၊ ခြေကို၊ ဒေတိတိ၊ ပေးထားဟူ၍၊ ယာစတိ၊ တောင်း၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်သည်၊ ပါဒါ၊ ခြေကို၊ ပသာရတိ၊ ဆန့်၏၊ ပုရိသော၊ ဆင်ထိန်းယောကျ်ားသည်၊ နာဂံ၊ ဆင်သို့၊ အာရုဟိ၊ တက်၏။ အဒန္တံ၊ ရှေး၌မဆုံးမသေးဘဲထွက်၊ ဒမိတံ၊ ယဉ်ကျေးသော အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ဝသံ၊ အလိုသို့၊ ဂတံ၊ လိုက်သော ဆင်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တထော၊ ထိုဆင်ကို မြင်ပြီးသည်မှနောက်၌၊ တာယ၊ ထိုဆင်၏အမူအရာကြောင့်၊ ဝနံ၊ တောသို့၊ ဂတာ၊ သွားထေသည်ဖြစ်၍၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ သမာဓေမိလေ၊ တည်ကြည်စေသည်သာလျှင်တည်း၊ ဒန္တိကာ ဒန္တိကာမည်သော၊ ဟတ္ထာရောဟဒိကာ၊ ဆင်ထိန်းသွီးထေရီမသည်၊ ဣမာ ဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုထိလုံးအပ်သော ဂါထာတို့ကို၊ အဘာထိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၃၃) ဥဗ္ဗရိ၊ ဥဗ္ဗရိ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ အပ္ပဇိဝါတိ၊ အမိအသက်ရှင်လော ဟူ၍၊ ဝနမ္ပိ၊ တော၏အလယ်၌၊ ကန္ဓသိ၊ ဝိုကြွေးသံ၏၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို သာလျှင်၊ အမိဂစ္ဆ၊ ထိအောင်ပြုလော၊ ဝုလ္လာဘိတိ၊ သဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်း ထေးထောင်ကုန်သော၊ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဇိဝသနာမိကာ၊ ဇိဝကဟူ သောအမည်ရှိသောဆင်ထိန်း၏သွီးတို့ကို၊ ဇေတိအာဠဟနေ၊ ဤသင်းချိုင်း ရာတရုတည်း၌ပင်လျှင်၊ ဒဗ္ဗာ၊ မီးတိုက်အပ်ကုန်ပြီ၊ တာသံ၊ ထိုရှစ်သောင်း ထေးထောင်သော ဇိဝါတို့တွင်၊ ကံ၊ အဘယ်သူကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ တွံ၊ သင်သည်၊ အနုသောစထိ၊ ပိုးရိပ်ထိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ် စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ မယာ၊ ငါ့ဥဗ္ဗရိသည်၊ နုဒ္ဓသံ၊ မြင်နိုင်ခဲ့ထသော၊ ဟဒယနိသိတံ၊ ငါ၏စိတ်၌ရှိထသော၊ သလ္လံ၊ ပိုးရိပ်ခြင်း တည်းဟူသောငြောင့်ကို၊ အဗ္ဗုဠံဝတ၊ နှုတ်အပ်ထေစွတကား၊ ယံယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သောကပရေတာယ၊ ပိုးရိပ်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သော၊ မေ၊ ငါအား၊ မိတုသောကံ၊ သမီး၌ပိုးရိပ်ခြင်းကို၊ ဗျပါနုဒိ၊ အတွင်းမဲ့နှုတ်ရပြီ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဗ္ဗုဠံဝတ၊ နှုတ်အပ်ထေစွ၊ ။ သာအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ အဇ္ဈ၊ ယခု၊ အဗ္ဗုဠသလ္လာ၊ နှုတ်အပ်ပြီးသောငြောင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိစ္ဆာတာ၊ တဏှာတည်းဟူသောမှတ်သိပ်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗုတာ၊ ကိလေ သာငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ ဓုနံ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားကိုထိတော်မူပြီးထသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မဗ္ဗ၊ ကိုးပါးသောလောကုတ္တရာတံ

ရားထော်ကိုလည်းကောင်း၊ သံဃာဉ္စ၊ ရှစ်ယောက်သော အရိယာသံဃာ
ထော်ကိုလည်းကောင်း၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဥပေမိ၊ ဆံည်းကပ်ပါ၏၊
ဥဗ္ဗဓိ၊ ဥဗ္ဗဓိထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤအံ့ဆိုသီကုံးအပ်သောဂါ
ထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၃၄) ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝသန္တာ၊ နေကုန်သော၊ ဣမေ
မနုဿာ၊ ဤလူတို့သည်၊ ကိံ၊ အတယ်အမှုကို၊ ကတာ၊ ပြုကုန်ဘိသနည်း၊
မဂ္ဂပိတာဝ၊ ဖျားရည်ကိုသောက်ကုန်သောသူတို့ကဲ့သို့၊ အတ္ထဓေ၊ နေကုန်ဘိ
၏၊ ယေ၊ အကြင်ရာဇဂြိုဟ် ပြည်သားတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓသာသနံ၊ မြတ်စွာ
ထုရား အဆုံးအမထော်ကို၊ ဒေသေန္တိံ၊ ဟောတတ်သော၊ သုက္ကံ၊ သုက္ကာ
ထေရီမသို့၊ နုဥပါသန္တိ၊ မဆည်းကပ်ကုန်၊ တေ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်သား
တို့သည်၊ ကိံ၊ အတယ်အမှုကို၊ ကတာ၊ ပြုကုန်ဘိသနည်း၊ အပ္ပဗိုဝါ
နိယံ၊ မဆုတ်နစ်သော အဖြစ်ကို ဆောင်ထတ်သော၊ အန္တေစနံ၊ သွန်း
ခြင်းငှါ မထိုက်သော၊ ဩဇေံ၊ ဩဇာရှိသော၊ တဗ္ဗ၊ ထိုသုက္ကာထေရီမ
ဟောတော် မူသောတရားကိုလည်း၊ ဝထာဟကံ၊ တိမ်တိုက်ကြီးမှထွက်
သောရေကို၊ အဗ္ဗုဇ္ဈ၊ ခရီးသွားတို့သည်၊ ပိဝန္တိဣဝ၊ သောက်ကုန်သကဲ့သို့၊
သပ္ပညာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ပိဝန္တိမညေ၊ သောက်ကုန်သကဲ့သို့နာကုန်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရုက္ခေ၊ စင်္ကြံဦးသစ်ပင်၌၊ အဓိဝတ္ထာ၊ စောင့်သော၊ ဒေဝတာ၊
နတ်သည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ယာသုက္ကာ၊ အကြင်သုက္ကာထေရီမသည်၊ သုက္ကေဟိ
ပြုစင်ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ ထောကုက္ကရာတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်
စုံသည်၊ ဝိတရာဂါ၊ တစ်ခြင်းကင်းသည်၊ သမာဟိတာ၊ တည်ကြည်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သာ၊ ထိုသုက္ကာထေရီမသည်၊ သဝါဟနံ၊ ဗိုလ်ပါနှင့်တကွ
သော၊ မာရံ၊ ကိလေသာမာရ်ကို၊ ဇေတွာ၊ အောင်ပြီး၍၊ အန္တိဝံ၊ အဆုံးစွန်
ဖြစ်သော၊ ဒေဟိ၊ ကိုယ်ကို၊ ဓာရေတိ၊ ဆောင်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုက္ကာ၊ သုက္ကာ
ထေရီမသည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒေသေတိ၊ ပြု၏၊ သုက္ကာ၊ သုက္ကာ
ထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤအံ့ဆိုသီကုံးအပ်သော ဂါထာတို့ကို၊
အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၃၅) သေထေ၊ သေထာ၊ ထောကေ၊ ထောကန္တိ၊ နိဿရဏံ၊ ဝဇီဆင်းရဲမှ
ထွက်မြောက်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သည်၊ နုတ္ထိမာနိ၊ ထသွားထိုကြောင့်၊ ဝိဝေ
ဗ္ဗိန၊ ကိုယ်၏ခဏိတ်ငြိမ်ခြင်းဖြင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကိံ၊ ကာဟထိ၊ အတယ်
ဆိုပြုစေတ္တံ၊ နည်း၊ ကာမရတိယော၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမကိုမို့သော
မ္ပေထေဝါခြင်းတို့ကို၊ သုဗ္ဗာဟိ၊ ခံစားဦးထော၊ ပစ္ဆာနုတစိနိ၊ နှလုံးမသာ

သည်။ မာအဟု၊ မဖြစ်စေထင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သားသည်။ အဘာထိ၊ ဆို၏။ ပါပိမ၊ ယုတ်မာသောမာရ်နတ်သား၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ သတ္ထိ၊ သူလူပမာ၊ ယှဉ်သွားဥပမာရှိကုန်၏။ ခန္ဓာနံ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၏။ အဓိကုဋ္ဌနာ၊ တည်ရာဖြစ်ကုန်၏။ ထုံ၊ သင်သည်။ ယံကာမရတိ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်၌ မွေ့ထေ့ခြင်းကို၊ ဗြူထိ၊ ဆို၏။ သာ၊ ထိုကာမဂုဏ်၌ မွေ့ထေ့ခြင်းသည်။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဖေမမ၊ ငါ့အား၊ အရတိ၊ မမွေ့ထေ့ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မယံ၊ ငါသည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်ဘိမ်းသောအာရုံတို့၌၊ နန္ဒိ၊ နှစ်သက်ခြင်းတဏှာကို၊ ဝိဟတာ၊ ဖျောက်အပ်ပြီ၊ တမောခန္ဓော၊ မောဟအရကို၊ ဗဒါလိတော၊ ပေါက်ခွဲအပ်ပြီ၊ ပါပိမ၊ မာရ်နတ်ယုတ်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့တဏှာအဝိဇ္ဇာကို ပယ်သောသူဟူ၍၊ ဝံ၊ ငါကို၊ ဇာနာဟိ၊ သိထော၊ အန္တက၊ ဟယ် မာရ်ယုတ်၊ ထုံ၊ သင်မာရ်ယုတ်သည်။ နိဟတော၊ ငါရှုံးခြင်းသို့ရောက်သည်။ အထိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေဝလော၊ သေလောမည်သောထေရီမသည်။ ဣမာဂါထာယော၊ ဤခန္ဓာဆိုသိကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာထိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၃၆) သောမေ၊ သောမဒမည်သောထေရီမ၊ ယန္တံဌာနံ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသောနှစ်ထိဋ်ရာကို၊ ဣဝိဟိ၊ တုရားအဝရှိသောပညာရှိတို့သည်၊ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏။ ဇုရစိ၊ သန္တံ၊ သူတပါးတို့သည်ဖြစ်စေနိုင်ခဲ့၏။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တ ဖိုလ်တည်းဟူသော နှစ်ထိဋ်ရာကို၊ န္ဒဂီလိပညာယ၊ သက်နှစ်ချောင်းတို့ဖြင့်ထမင်းအိုး၌ထမင်းကိုစပ်မှသာနစ်မှန်းမနစ်မှန်းကို သိနိုင်သောထက် သစ်ချသောပညာရှိသော၊ ဣတ္ထိယာဝါ၊ သင်ကဲ့သို့သော မိန်းမသည်၊ ပဋ္ဌေ၊ တင့်၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ပူပိမ၊ မာရ်ယုတ်၊ ဣတ္ထိတာဝေ၊ မိန်းမ၏အဖြစ်သည်၊ နော၊ ငါတို့အား၊ ကိံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့သောတားမြစ်ခြင်းကို၊ ကယိရာ၊ ပြုတတ်သနည်း၊ ဓမ္မံ၊ သစ္စာထေးပါးတရားကို၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝိပဿ၊ ထော၊ မြင်သော၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဝိတ္တမ္ပိ၊ စိတ်သည်၊ သုသမာဟိတေ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်သည်ရှိသော်၊ ဥာဏမ္ပိ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်သည်၊ ဝတ္ထမာနမ္ပိ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ဂတံ၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မယာ၊ ငါသည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအာရုံတို့၌၊ နန္ဒိ၊ နှစ်သက်ခြင်းတဏှာကို၊ ဝိဟတာ၊ ဖျောက်အပ်ပြီ၊ တမောခန္ဓော၊ မောဟအရကို၊ ဗဒါလိတော၊ ပေါက်ခွဲအပ်ပြီ၊ ပါပိမ၊ ဟယံမာရ်ယုတ်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့တဏှာအဝိဇ္ဇာကို ပယ်သောသူဟူ၍၊ ဝံ၊ ငါကို၊ ဇာနာဟိ၊ သင်သိထော၊ အန္တက၊ ဟယံမာရ်ယုတ်၊ ထုံ၊ သင်မာရ်ယုတ်

သည်၊ နိဟတော၊ ငါမှရှုံးလေသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ သောမာ၊ သောမာမည်
သောထေရီမည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဆိုသွဲ့ထိကုံးအပ်သော ဂါထာ
တို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီး၊ ၊ တိကနိပါတော၊ တိကနိပါတ်သည်၊ နိဗ္ဗိ
တော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊ ။

၄-စတုတ္ထနိပါတ်၊

(၃၇) ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်ဆုရား၏၊ ပုတ္တော၊ သားတော်ဖြစ်ထသော၊ ဒါယာဒေါ၊
ထောကုတ္တရာတရားတည်းဟူသော အမွေကိုခံထိုက်ထသော၊ ကဿပေါ၊
ကဿပအနွယ် ဖြစ်ထသော၊ သုသမာဟိတော၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်
သောစိတ်လည်း ရှိထသော၊ ယော၊ အကြင်မဟာကဿပ ထေရ်သည်၊
ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ နိဝါသံ၊ နေခဲ့ဘူးသော မိခန္ဓာအစဉ် သူတပါးခန္ဓာအစဉ်ကို၊
အဝေဒိ၊ သိတော်မူပြီး၊ သဂ္ဂါပါယဉ္ဇ၊ နတ်တုံအပယ်တုံကိုလည်း၊ ပဿတိ၊
မိဗ္ဗစက္ခုဖြင့် မြင်၏၊ ၊ အထော၊ ထိုမှတပါး၊ ဇာတိက္ခယံ၊ ဇာတိ၏ကုန်
ကြောင်းဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ အဘိညံယံ၊
ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိ၍၊ ဝေသိတော၊ ရဟန်းကိစ္စပြီးခြင်းသို့ ရောက်၏၊
ရနိ၊ အာသဝက္ခယဥာဏ်တည်းဟူသော အတွတ်သို့ရောက်၏၊ တီဟိ၊ သုံးပါး
ကုန်သော၊ တောဟိဝိဇ္ဇာဟိ၊ ထိုဝိဇ္ဇာတို့ဖြင့်၊ တေဝိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်
စုံသောသူသည်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ မကောင်းမှုကိုအပပြုပြီးသော ရဟန္တာသည်၊
ဟောဟိ၊ ဖြစ်၏၊ ၊ တထေဝ၊ ထိုမဟာကဿပအတူသားလျှင်၊ ဘဒ္ဒါကာ
ပိဏာနိ၊ ဘဒ္ဒကာပိဏာနိသည်လည်း၊ တေဝိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး နှင့်ပြည့်စုံ၏၊
မဗ္ဗုဟာယိနိ၊ သေခြင်း၏ အကြောင်းကိုပယ်အပ်ပြီး၊ သဝါဟနံ၊ ဗိုလ်ပါနှင့်
တကွသော၊ မာရ်၊ ကိလေသာမာရ်ကို၊ ဇေတွာ၊ အောင်ပြီး၍၊ အန္တိဝံ၊ အဆုံး
စွန်ဖြစ်သော၊ ဧပဟိ၊ ကိုယ်ကို၊ ဓာရေတိ၊ အောင်၏၊ ၊ ယောကော၊ ထောက
၌၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဥတော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ မယံ၊ ငါတို့
သည်၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏၊ တေ၊ ထိုနှစ်ယောက်သော ငါတို့သည်၊ ဒန္တာ
ကိုယ်စိတ်ကိုဆုံးမအပ်ကုန်ပြီးသည်၊ ဝိတာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေ
တရားရှိကုန်သည်၊ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီး၊ သိတိဘူတာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော
ပူပန်ခြင်းမရှိကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ငြိမ်းခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
နိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ်းကုန်သည်၊ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ၊ ဘဒ္ဒါကာပိဏာနိ၊ ဘဒ္ဒကာပိ
ဏာနိမည်သောထေရီမည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသွဲ့ဆိုထိကုံးအပ်သော

၄-စတုက္ကနိပါတ်၊

ဂါထာတို့ကိုအဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီး၊ စတုက္ကနိပါတော၊ စတုက္ကနိပါတ် သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊ ။

၅-ပဉ္စကနိပါတ်၊

(၃၀) အဟံ၊ ငါသည်၊ ယတော၊ အကြင်အခါ၌၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြု၏၊ တတော၊ ထိုအခါ၌၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပဏ္ဍိတိသတိဝဿာနိ၊ နှစ်ဆဲ ငါနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ အစ္စရာသဗ္ဗာတမတ္တဗ္ဗိ၊ လက်ပျစ် ထကွက်ကာထမျှ နှစ်ဆဲ၊ ဝိတ္တဿ၊ ဝိတ်၏၊ ဥပသင်္ခံ၊ ငြိမ်သက်တည်ကြည်ခြင်းကို၊ နာအတ္တင်္ဂ၊ မရဘူး။ ဝေတသော၊ ဝိတ်၏၊ သန္တိ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းကို၊ အယဒ္ဓါ၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ ကာမရာဂေန၊ ကာမရာဂ တည်းဟူသော ချမ်းရည် ဖြင့်၊ အဝဿတော၊ စွတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဗာဟာ၊ ထက်မောင်းနှင်ဘက်တို့ကို ပဂ္ဂတု၊ ချီမြှောက်၍၊ ကန္တန္တိ၊ ငိုကြွေးထွက်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်း သို့၊ ပါဝိသိ၊ ။ ဝင်ပြီး၊ ယာ၊ အကြင်ဓမ္မဒိန္နာထေရီမသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ ဝိ သာသိကာ၊ အကျွမ်းဝင်သည်၊ အဟာ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမဖြစ် သော၊ တံ၊ ထိုဓမ္မဒိန္နာထေရီမသို့၊ သာအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဥပါဂစ္ဆံ၊ ကပ်ပြီး သာ၊ ထိုဓမ္မဒိန္နာထေရီမသည်၊ ခန္ဓာယတနာတုယော၊ ခန္ဓာအာယတနခါတ် တို့ကို၊ ဒေသေန္တိ၊ ပြုထွက်၊ မေ၊ ငါအား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ အဒေသေသိ၊ ဟော ပြီး၊ တဿာ၊ ထိုဓမ္မဒိန္နာထေရီမ၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုဏိတွာန၊ နာရ၍၊ ဧကမန္တေ၊ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဥပါဝိသိ၊ ။ နေပြီး၊ ပုဗ္ဗေနိဝါ သံ၊ ရှေး၌နေဘူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို၊ ဇာနာမိ၊ သိ၏၊ ဗိဗ္ဗတက္ခ၊ ဗိဗ္ဗတက္ခ၊ အဘိ ညာဉ်ကို၊ ဝိသောမိတံ၊ သုတ်သင်အပ်ပြီး၊ ဝေတောပရိယညာတဉ္စ၊ ဝေ တောပရိယညာဏ်ကိုလည်း၊ ဝိသောမိတံ၊ သုတ်သင်အပ်ပြီး၊ သောတဓာထု၊ ဗိဗ္ဗသောတအဘိညာဉ်ကို၊ ဝိသောမိတာ၊ သုတ်သင်အပ်ပြီး၊ ဣဒ္ဓိဝိ၊ ဣဒ္ဓိဝိအ ဘိညာဉ်ကိုလည်း၊ မေ၊ ငါသည်၊ သန္တိကတော၊ မျက်မှော်ပြုအပ်ပြီး၊ အာသဝ က္ကယော၊ အာသဝေါတရားတို့၏ကုန်ကြောင်းဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သို့၊ မေ၊ ငါသည်၊ ပက္ခော၊ ရောက်အပ်ပြီး၊ မေ၊ ငါသည်၊ အဘိညာ၊ ခြောက်ပါး သောအဘိညာဉ်တို့ကို၊ သန္တိကတော၊ မျက်မှော်ပြုအပ်ပြီး၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမထေရ်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာအပ်ပြီး၊ အညတရာ၊ တယောဂ်သော၊ အပညာတာ၊ မထင်ရှားသော၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤခွဲဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီး၊ ။

ထေရီဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

(၃၉) အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝဏ္ဏေနစ၊ ကျေးဇူးဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရူပေ
 နစ၊ အဆင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သောဘဂ္ဂေနစ၊ ထင်ထယ်
 ခြင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ယသေနစ၊ အခြံအရံ၏ ပြည့်စုံ
 ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ မတ္တာမာန်ယစ်သည်၊ ယောဗ္ဗနေနစ၊ အရှုယ်၌
 မာန်ယစ်ခြင်းဖြင့်လည်း၊ ဥပတ္တန္တိ၊ ခက်ထန်သော စိတ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊
 ဖြစ်၍၊ အညာသံ၊ တပါးသောမိန်းမတို့အား၊ အတိမညံ၊ မတိမံ၊ မြင်မြင်၏။ ၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗာလသာပနံ၊ သူရိုက်တို့ကိုပတ္တားပြောဆိုတတ်သော၊ နှမံ
 ကာယံ၊ ဤမစင်အတိပြီးသောငါ၏ကိုယ်ကို၊ သုစိတ္တံ၊ အလွန်ဆန်းကြယ်စွာ၊
 ဝိဘုသေတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍၊ လုဒ္ဒေါ၊ မူဆိုးသည်၊ ဩဗ္ဗိယ၊ ကျော့ကွင်း
 ထောင်၍၊ ဗါသမ္ပိ၊ ကျော့ကွင်းနား၌၊ ဟိတ္တိဇ္ဇာ၊ ရပ်သကဲ့သို့၊ ဝေထိန္ဒါရမ္ပိ၊
 ပြည်တန်ဆာမ၏ အိမ်တခါး၌၊ ဩဗ္ဗိယ၊ ငါ့ကိုယ်တည်းဟူသော ကျော့
 ကွင်းကိုငါထောင်၍၊ အဋ္ဌာသိံ၊ ရပ်ပြီ၊ ဂုယံ၊ ဣတ္တုကံအပ်သော၊ ပကာသိကံ၊
 ပြအပ်သောအင်္ဂါကိုလည်းကောင်း၊ ဗဟံ၊ များစွာသော၊ ပိဋန္တနံ၊ တန်ဆာကို
 လည်ကောင်း၊ ဝိဒံသေန္တိ၊ ပြုလျက်၊ ဗဟံ၊ များစွာသော၊ ဇနံ၊ လူရိုက်ကို၊ ဝိပ
 လမ္ပေဝံ၊ ယောင်ယင်းတပ်မက်မောစိမ့်သောငှါ၊ ဥဇ္ဇန္တိ၊ မြင်းစွာရယ်
 ထွက်၊ ဝိဝိဓံ၊ အထူးထူးအပြားပြားများသော၊ မာယံ၊ ထုည့်ပတ်ဖြားယောင်း
 ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြုပြီ၊ ၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ အဇ္ဇ၊ ယခု၊ ထေရဿ၊
 အရှင်မောဂ္ဂထာန်မထေရ်၏၊ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌၊ ငွတွာ၊ တည်၍၊ သာသ
 နေ၊ သာသနာတော်၌၊ ခုတ္တာ၊ ဦးပြည်းသောရဟန်းမိန်းမဖြစ်၍၊ သံဃာမိပါ
 ခုတာ၊ ဒုက္ကနိဖြင့်ရုံအပ်သောကိုယ်ရှိသည့်ဖြစ်၍၊ ပိဏ္ဏံ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရိ
 တွာန၊ ထုည့်လည်၍၊ ရုက္ခမူလမိ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊ နိထိန္ဒာ၊ ထိုင်နေထွက်၊ အဝိ
 တက္ကဿ၊ ဝိဘက်ကင်းသော ဒုတိယဈာန်တွင် အခြေရှိသောအရဟတ္တ
 ဖိုလ်ကိုရခြင်းဖြင့်၊ လာဘိနိ၊ ရပြီးသည်၊ အမ္ပိ၊ ဖြစ်၏။ ၊ ယေ၊ အကြင်ယော
 ဂတို့သည်၊ ဗိဗ္ဗာ၊ နတ်ပြည်၌အကျုံးဝင်ကုန်၏၊ ယေစ၊ အကြင်ယောဂတို့
 သည်လည်း၊ မာနုသာ၊ လူပြည်၌ အကျုံးဝင်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်း
 ကုန်သော၊ တေယောဂါ၊ ထိုယောဂတို့ကို၊ သရန္တိန္ဒာ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြတ်
 အပ်ကုန်ပြီ၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ အာသဝေ၊ အာသဝေတရားတို့ကို၊
 ခေပေတွာ၊ ကုန်စေ၍၊ သိတိဘူတာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောပူပန်ခြင်းမှ
 ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗုတာ၊ ငြိမ်းသည်၊ အမ္ပိ၊ ဖြစ်၏။ ၊ ပုရု၊ ထာဝရကံ၊
 ပြည်တန်ဆာမဖြစ်ဘူးသော၊ ဝိမယာ၊ ဝိမယာထေရီမသည်၊ ဣမာဂါယော
 ယော၊ ဤဘွဲ့ ဆိုသိကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်၊

(၄၀) အဇိယာနိသော မနထိကာရာ၊ မသင့်တင့်သော အားဖြင့်နှုတ်
 သွင်းခြင်းကြောင့်၊ ကာမရာဂေန၊ ကာမဂုဏ်နှိတ်ခြင်းဖြင့်၊ အဋ္ဌိတာ၊ နှိတ်
 စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပုဗ္ဗေ၊ နှေး၌၊ ဝိတ္တေ၊ ငါ၏ပိတ်၌၊ အဝသဝတ္တံ၊ ငါ၏အ
 လိုသို့မလိုက်သည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥဒ္ဓတာ၊ ပျံလွင့်သောပိတ်ရှိသည်၊
 အဟောသိံ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ကိလေသေဟိ၊ ကာမရာဂအစရှိသောကိလေသာ
 တို့ဖြင့်၊ ပရိယုဋ္ဌိတာ၊ နှိတ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သုခသညာ၊ နှုတ်ငြိမ်းချမ်းသာ
 ဖြစ်၍ဖြစ်သော ကာမသညာသို့ အစဉ်လိုက်သည်ဖြစ်၍၊ ရာဂပိတ္တဝတံ၊
 ကာမရာဂနှင့်ပွင့်သော ပိတ်၏အလိုသို့၊ အနုဂါ၊ အစဉ်လိုက်သည်ဖြစ်၍၊
 ပိတ္တဿ၊ ပိတ်၏၊ သမံ၊ ငြိမ်သက်တည်ကြည်ခြင်းကို၊ နာထဘိံ၊ မရ၊ အ
 ဟံ၊ ငါသည်၊ ကိသာ၊ ကြိုသည်ဖြစ်၍၊ ပဏ္ဍ၊ ဖြော့ထော့သောအဆင်းရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ဝိဝဏ္ဏာစ၊ အဆင်းမထွသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနစ်ခုတို့ပတ်
 လုံး၊ စာရိံ၊ ကျင့်ပြီး၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သုဒုက္ခိတာ၊ အလွန်ဆင်းရဲသည်ဖြစ်၍၊
 ဒိဝါဝါ၊ နေ့၌ထည်းကောင်း၊ ရတ္တိံ၊ ဝါ၊ ည၌ထည်းကောင်း၊ သုခံ၊ ချမ်းချမ်း
 သာကို၊ နှိတ်၊ မရစသော၊ တတော၊ ထိုသို့ရဟန်း၊ ချမ်းသာကို မရခြင်း
 ကြောင့်၊ ရစ္ဆံ၊ ကြီးကွင်းကို၊ ဂဟေ၊ ထွာနု၊ ယု၍၊ ဟိန်၊ ယုတ်သောလူ၏အဖြစ်
 သို့၊ ပုန၊ တတန်၊ ဟဉ္စအာစရေ၊ အကြင်လည်ပြန်ရာ၏၊ တတော၊ ထိုလူ၏အ
 ဖြစ်သို့ပြန်လည်သော်ထက်၊ ဣ၊ ဤတောအုပ်အတွင်း၌၊ ဥဗ္ဗန္တံ၊ ကြီးဆွဲချ၍
 သေရခြင်းသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ ဝရံ၊ မြတ်သေး၏ဟု၊ ဝနမန္တရံ၊ တောအုပ်အ
 တွင်းသို့၊ ပါဝိသိံ၊ ဝင်ပြီ၊ ဒေဠပသံ၊ မြဲမြံသောကြီးကွင်းကို၊ ကရိတောန၊
 ပြု၍၊ ရုက္ခသာခါယ၊ သစ်ခက်၌၊ ဗန္ဓိယ၊ ဖွဲ့ချည်၍၊ ပသံ၊ ကြီးကွင်းကို၊ ဂိဝါ
 ယံ၊ လည်၌၊ ပက္ခိပိံ၊ ထည့်ပြီး၊ အထ၊ ထိုသို့ထည့်သည်၏အခြားမဲ့၌၊ မဂ္ဂဗ္ဗိပါ
 ဗိယာ၊ ဝဋ္ဋာနဂါမိနိပိဿနာမဂ်၏အစဉ်ဖြင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပိတ္တံ၊ ပိတ်သည်၊ ဝိ
 ရုပ္ပိ၊ ကိလေသာမှလွတ်ပြီ၊ သိဟာ၊ သိဟာမည်သောထေရီမသည်၊ ဣမာ
 ဂါထာယေဝ၊ ဤဆွဲဆိုထိကူးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အတာသိတ္ထ၊ ရွတ်
 ဆိုပြီ။ ။

(၄၁) နန္ဒေ၊ နန္ဒာ၊ ဣမံ၊ ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကို၊ အာတုရံ၊ ကျွင့်နာစွာ၏ဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ အသုပိံ၊ မစင်အတိပြည့်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပုတိံ၊ အပုပ်
 အနံ့လျှင်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ သရဿယံ၊ စပ်စသည်တို့၏ဖုဝေရာဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ ပဿ၊ သင်ရှုထေထော၊ ကေဂ္ဂံ၊ တရသောအာရုံရှိထသော၊ သု
 သမာယိတံ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်ထသော၊ ပိတံ၊ ပိတ်ကို၊ အသုဘာယ၊ မ
 တင့်တယ်သောအနံ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပုတိကာ၊ ပုပ်သောအနံ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝါတိ၊

ထေရီဂါထာပါဠိသော်ဒို့သျှ၊

ယထာ ဟူ၍သကံ ခုဋံ တာထာ သူမာ ဟူ ဝေတံ ဟော၍ ဝေတံ ဟော၍ အာပုလ္လကေတုပရိသေဝီ

ချိုင့်၏။ ထေရီဂါထာ၊ ထိုနှစ်ဆန်ရှင်သော အကောင်ကဲ့သို့၊ ထာထာ၊ ထို
 အတူ၊ နှင်း၊ ဤသင်မြန်အပ်သော အကောင်ပင်သည်။ ဒုဂ္ဂန္ဓံ၊ မကောင်း
 သောအနံ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပုတိကံ၊ ပုပ်သောအနံ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝါတိ၊ လျှင်၏
 ဗာသာနံ၊ သူမိက်တို့သည်။ အဘိနန္ဒိတံ၊ အလွန်နှစ်သက်အပ်၏။ ဟေတံ၊
 ထိုခန္ဓာကိုယ်ကို၊ ဝေံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ရက္ခိံဒိဝံ၊
 နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ အထန္ဒိတာ၊ မပျင်းရိသည်ဖြစ်၍၊ တထော၊ ထိုသုတမယ
 ဥာဏ်ဖြစ်သည်မှ၊ အဘိနိဗ္ဗန္ဓာ၊ ခွဲခြမ်း၍၊ ကထံ၊ အသို့လျှင်၊ ဒက္ခိသသံ၊ မြင်
 ရအံ့နည်းဟု၊ အဝက္ခန္ဓိ၊ စုံစမ်းလေ့ရှိသည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လေလော့၊ ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထဂဝါ၊ မြတ်စွာသုရားသည်၊ အတာထိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ၊
 အပ္ပမတ္တာယ၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ဝိဝိ
 နန္ဒိယာ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်သော၊ တဿာမေ၊ ထိုငါ့အား၊ သန္တရဗာဟိရော၊
 မိမိသန္တာန်သူတပါးသန္တာန်၍ဖြစ်သော၊ အယံကာယော၊ ဤခန္ဓာကိုယ်ကို၊
 ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်ပြီ၊ ၊ အထ၊ ထိုသို့
 မြင်သည်မှနောက်၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာယေ၊ ကိုယ်၌၊ နိဗ္ဗိဒ္ဓိံ၊ ပြီးငွေ့ပြီ၊
 အဇ္ဈတ္တဉ္စ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ထည်း၊ ဝိရန္တိံ၊ တပ်ခြင်းကင်းပြီးအဟံ၊ ငါသည်၊
 အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍၊ ဝိသံယုတ္တာ၊ သံယောဇဉ်ကင်းသည်
 ဖြစ်၍၊ ဥပသန္တာ၊ ကိလေသာမှငြင်းပြီးသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗုတာ၊ အလုံးစုံသော
 ကိလေသာတို့၏ငြင်းခြင်းသို့ ရောက်သည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ၊ နန္ဓာနန္ဓာမည်
 သောထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာ
 တို့ကို၊ အဘာထိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ၊ ၊

(၄၂) အတ္တိံ၊ နတ်ကိုလည်းကောင်း၊ စန္ဒဉ္စ၊ ထဆန်းပက္ခ၏နှစ်ချက်နေ့
 ထကိုလည်းကောင်း၊ သူရိယဉ္စ၊ နေ့ကိုလည်းကောင်း၊ ဧဝတာစ၊ နတ်တို့ကို
 ထည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နမသဝိံ၊ ရှိခိုးပြီး၊ နဒိတိတ္တာနိ၊ မြစ်ဆိပ်တို့ကို၊
 ဂစ္ဆာန၊ သွား၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥဒကံ၊ ရေသို့၊ ဩဂုဟာမိ၊ သက်၏။ ၊
 ဗဟုဝတသမာဒါနာ၊ ငါးပါးသောပူဇော်ခြင်းစသော များစွာသောအကျင့်
 ကို ဆောက်ထည်သည်ဖြစ်၍၊ သိသဿ၊ ဥက္ခောင်း၏။ အဗ္ဗံ၊ ထက်ဝက်
 သောဆံကို၊ ဩဗိဒိံ၊ အပြီးရိပ်၏။ ဆမာယံ၊ မြေ၌၊ သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းကို၊
 ကပ္ပေမိ၊ ပြု၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ရက္ခိံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို၊ နုသုဗ္ဗိံ၊
 မစာ၊ ဝိဘူသမဏ္ဍာနရတာ၊ အဝတ်တန်ဆာပန်းနံ့သာတို့ဖြင့် တန်ဆာ
 ဆင်ခြင်း၌မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍၊ နှာပနစ္ဆန္ဒနေဟိစ၊ ရေချိုးခြင်းချေးပွတ်
 ခြင်းတို့ဖြင့်လည်း၊ ဣမံကာယံ၊ ဤကိုယ်ကို၊ ဥပကာထိံ၊ ပြီးမြောက်ပြီ၊ ဝေံ၊

† သူ၏ကိုယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကာယံ စံစွန်၍လည်းကောင်း၊ ဒုဂ္ဂန္ဓံ ချိုင့်သော - ၄၄၀၂၆

၍သို့ပြီးမြောက်သည်ရှိသော်၊ ကာမရာဂေ၊ ကာမရာဂဖြင့်၊ အဋ္ဌိတာ၊ နှိပ်
 စက်အပ်သည်၊ အဟောထိံ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ၊ တထော၊ ထိုနောင်မှ၊ သဒ္ဓါ၊ မဟာ
 မောဂ္ဂလာနထေရ်၏အထံ၌ အဆုံးအမခံသဖြင့် သာသနာတော်၌ယုံကြည်
 ခြင်းကို၊ ထထိတွာ၊ ရ၍၊ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းတို့ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇ္ဇိံ၊ ရဟန်းပြု၏၊
 ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ယထာဘူတံ၊ မပောက်မပြန်ဟုတ်မှန်စွာ၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
 ကာမရာဂေါ၊ ကာမရာဂကို၊ သမူဟတော၊ နှုတ်အပ်ပြီ၊ ၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိပ်း
 ကုန်သော၊ ထဝါ၊ တဝတို့ကို၊ သမုတ္တိန္နာ၊ အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတ္ထာ
 စ၊ အလိုရမက်ကို ထည်းကောင်း၊ ပတ္တနာပိစ၊ ဘဝ၌ တောင့်တခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ သမုတ္တိန္နာ၊ အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်ပြီ၊ သဗ္ဗသံယောဂဝိသံ
 ယုတ္တာ၊ ခပ်ထိပ်းသော ယောဂတို့မှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊
 သန္တိံ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းကို၊ ပါပုဏိံ၊ ရပြီ၊ ၊ နန္ဒုတ္တရာထေရီ၊ နန္ဒုတ္တရာထေ
 ရီမသည်၊ ဣမာဂါထာ၊ ယော၊ ဤသို့ ဆိုထိကူးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အ
 ဘာထိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ၊ ၊

(၄၃) သဒ္ဓါထ၊ သဒ္ဓါယုံကြည်ခြင်းဖြင့်၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်
 သော လူ၏ဘောင်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်
 သော ရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြုလျက်၊ သာတာသက္ကာရဥ
 သင်္ဂုတ္တာ၊ သာဘံပူဇော် သက္ကာရ၌ လုံ့လပြုသည်ဖြစ်၍၊ တေနထေန၊ ထိုထို
 များသော အကြားအမြင် တရားစကား အစရှိသော သာဘံဖြစ်ခြင်း၏အ
 ကြောင်းဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိစရိံ၊ ကျင့်၏၊ ၊ ပရမံ၊ မြတ်သော၊ အတ္ထံ၊
 ဈာန်ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်စသော အကျိုးကို၊ ရိပ္ပိတွာ၊ စွန့်၍၊ တိနံ၊ ယုတ်သော၊
 အတ္ထံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတည်းဟူသော အကျိုးကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဝေဝိံ၊
 ခြိပ်မြိုက်လေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏၊ ဝသံ၊ နိုင်ငံသို့၊ ဂတိံ၊ လိုက်၍၊ သာ
 မညတ္ထံ၊ ရဟန်းကိစ္စကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နိရဇ္ဈံ၊ မသိက္ခာသာမေ၊ ထိုငါအား၊
 ဝိဟာရုဇကော၊ နေရာတိုက်ခန်း၌၊ နိထိန္နာယ၊ ထိုင်နေစဉ်၊ သံဝေဂေါ၊ ထိတ်
 ထန်ခြင်းသည်၊ အဟံ၊ ဖြစ်၏၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 တတ္ထာယ၊ ပစ္စည်း၌တစ်မက်မောခြင်း၏၊ ဝသံ၊ နိုင်ငံသို့၊ အာဂတာ၊ လိုက်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဥဗ္ဗဂ္ဂပဋိပန္နာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏သွားခြေမဟုတ်သောခရီးသို့
 သွားသည်၊ အပ္ပိ၊ ဖြစ်ခဲ့၏၊ ၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်သည်၊ အပ္ပကံ၊
 နည်း၏၊ ဇရာဗျာဓိစ၊ အိုခြင်းနာခြင်းသည်လည်း၊ မဒ္ဒတိ၊ နှိပ်စက်အပ်၏၊ အ
 ယံကောယော၊ ဤခန္ဓာကိုယ်သည်လည်း၊ ယရာထိဇ္ဇတိ၊ ပျက်စီးလတ္တံ့၊ ၊ မေ၊ ငါ
 အား၊ ပမဇ္ဇိတံ၊ မေ့လျော့၍နေခြင်းငှါ၊ နကာလော၊ ဗုဒ္ဓုပါဒနုပမခဏဟုဆို

ထေရီဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

အပ်သော ကာလမဟုတ်သေး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဿာမေ၊ ထိုငါ့အား၊ သံဝေ
 ဝေါ၊ ထိတ်ထန်ခြင်းသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ခန္ဓာနံ၊ ဥပါဒါ
 နက္ခန္ဓာတို့၏၊ ဥဒယဗ္ဗယံ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သော
 အတိုင်း၊ အပေက္ခန္တိ၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ဝိရတ္တဝိတ္တာ၊ ကိလေသာဘဝ
 တို့မှလွတ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဋ္ဌာသိံ၊ တဝမှထမြောက်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာရပြီ၊
 မိတ္တကာလိ၊ မိတ္တကာလိမည်သောထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့
 ဆိုထိကန့်၊ အပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရှုတ်ဆိုပြီ။ ။

(၄၄) အဟံ၊ ငါသည်၊ အဂါရတ္ထိံ၊ အိပ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်၌၊
 ဝသန္တိ၊ နေသည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခု၊ နေ၊ ရဟန်း၏၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရား
 စကားကို၊ သုတွာ၊ နာ၊ နာရ၍၊ ဝိရဇံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မြှုပ်နှံခြင်းထ
 သော၊ ပဒံ၊ မသေခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ထသော၊ အဂ္ဂုတံ၊ စုတေခြင်းမရှိ
 သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဒ္ဓသံ၊ မြင်ပြီ၊ သာအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ပုတ္တဉ္စ၊
 သားကိုလည်းကောင်း၊ ဇိတဓမ္မံ၊ သိဦးကိုလည်းကောင်း၊ ဓနုဉ္စ၊ ဥစ္စာစပါး
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဆဋ္ဌိယ၊ စွန့်၍၊ ကေသေ၊ ဆံတို့ကို၊ ခေဒေါ၊ ပယိတွာ၊ ဖြတ်
 စေ၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိပ်ရာမထောင်သောရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိံ၊ ရဟန်း
 ငြိပြီ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဘိက္ခုမာနာ၊ ဘိက္ခုမာန်သည်သာလျှင်၊ သန္တိ၊
 ဖြစ်ထုက်၊ အဂ္ဂသံ၊ လျစ်လျူသောအကျင့်ဖြစ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ အထက်မဂ်ကို၊
 ဘာဝေန္တိ၊ ပွားစေသည်ရှိသော်၊ ရာဂဒေါသဉ္စ၊ ထိုရာဂ ဒေါသကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဣဒေကဋ္ဌေ၊ ထိုရာဂဒေါသနှင့်တူသောတည်ရာရှိကုန်သော၊ အာ
 သဝေစ၊ အာသဝေါတရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဟာသိံ၊ ပဟံရပြီ၊ ။
 ဥပသမ္ပန္နပဋ္ဌင်းခံ၍၊ ဘိက္ခု၊ နိ၊ ရဟန်းသိန်းမသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ပြန်၍လည်း၊
 ပုဗ္ဗဇာတိံ၊ ရှေးဘဝကို၊ အနုဿာရိံ၊ အောက်မှေပြီ၊ ဝိမလံ၊ အညစ်အကြေး
 ကင်းသော၊ သာရဘာဝိတံ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သော၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု
 အဘိညာဉ်ကိုလည်း၊ ဝိသောဓိတံ၊ သုတ်သင်အပ်ပြီ၊ ဟေတုဇာတေ၊
 မဂ္ဂုတံဖြစ်ကုန်သော၊ ပထောကိ၊ နေ၊ ပျက်စီးတတ်သောသဘောရှိကုန်သော
 သင်္ခါရေ၊ ထေဘုမကသင်္ခါရတို့ကို၊ ပရတော၊ ပြင်ပအားဖြင့်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
 သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ အာသဝေ၊ အာသဝေါတရားတို့ကို၊ ပဟာသိံ၊
 ပဟံရပြီ၊ သိတိဘူတာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောပုန်ခြင်းမှငြင်းသည်ဖြစ်
 ၍၊ နိဗ္ဗုတံ၊ ငြိမ်းခြင်းသို့ရောက်သည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သကုဿ၊ သကုဿ

မည်သောထေရီမသည်။ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဘွဲ့ဆိုသိကုံး အပ်သော်ဂါ
ထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၄၅)အဟံ၊ ငါသည်။ အတ္ထိံ၊ ရူပသမုဿယေ။ ဤရူပကာယဟုဆိုအပ်သော
ခန္ဓာကိုယ်၌၊ ဋ္ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဒသပုတ္တေ၊ တကျိပ်သောသားတို့ကို၊ ဝိဇာ
ယိတွာ၊ ဖွား၍၊ တတော၊ ထိုသို့ဖွားခြင်းကြောင့်၊ ဗုဗ္ဗဇာ၊ အားနည်းသည်ဖြစ်
၍၊ ဇိန္တာ၊ အိုမင်းသည်ဖြစ်၍၊ သိက္ခန္တိ၊ ရဟန်းမိန်းမသို့၊ ဥပသကံမိံ၊ ကပ်၏။
ဿ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမသည်။ ခန္ဓာယတနဓာတုယော၊ ခန္ဓာအာယတနဓာတ်
တို့ကို၊ ဒသေန္တိ၊ ပြုထုက်၊ မေ၊ ငါအား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ အဒေသေသိ၊ ဟော၏။
တဿ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမ၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုကိတ္တုန၊ နာရ၍၊ ဧကေ၊ သေဆံ
တို့ကို၊ ဆေတွာန၊ ဖြတ်၍၊ ပဗ္ဗဇိံ၊ ရဟန်းပြု၏။ ။ တဿ၊ မေ၊ ထိုငါသည်။
သိက္ခာမာနာယ၊ သိက္ခမာန်ကျင့်စဉ်၊ ဗိဗ္ဗစက္ခု၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို၊
ဝိသောမိတံ၊ သုတ်သင်အပ်ပြီ၊ မေ၊ ငါသည်။ ယတ္ထ၊ အကြင်ထံ၌၊ ဝုရေ၊ ရှေးအ
ခါ၌၊ ဝုသိတံ၊ နေခဲ့ဘူး၏။ တံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပုဗ္ဗေဒိဝါသံ၊ ရှေး၌နေ
ဘူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို၊ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ။ အနိမိတ္တဗ္ဗ၊ အနိမိတ္တသမာဓတံ
ကိုလည်း၊ ဘာဝေမိ၊ ပွားစေ၏။ ဧကဂ္ဂါ၊ တခုသောအာရုံရှိသည်။ သုသမာဟိ
တာ၊ ကောင်းပွာတည်ကြည်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အနန္တရာဝိမောက္ခာ၊ အရ
ဟတ္တမဂ်၏အခြားမဲ့၌ဖြစ်သောဝိမောက္ခရှိသည်။ အာသိံ၊ ငါဖြစ်ပြီ၊ အနုပါဒါ
ယ၊ တစုံတခုသောအာရုံကိုမယူမှု၍၊ နိဗ္ဗုတာ၊ ကိလေသာငြိမ်းခြင်းသည်။
အာသိံ၊ ဖြစ်ပြီ။ ။ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို၊ ပရိညာတာ၊ ပိုင်းခြား၍သိ
အပ်ကုန်ပြီ၊ တေ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးတို့သည်၊ ဆိန္ဒုမုဗ္ဗကော၊ အဝိဇ္ဇာတဏှာတည်း
ဟုသောအမြစ်ပြတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ ဇေဗ္ဗိယုတ်မာစွာ
သော၊ ဇေဗ္ဗိအိုခြင်းတရား၊ တဝ၊ သင်အား၊ ဝိ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်သည်။ အတ္ထု၊
ဖြစ်စွာကား၊ မေ၊ ငါအား၊ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုနန္တဝေါ၊ တဘန်ထဝသက်၌
ဖြစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ။ သောတာ၊ သောဏမည်သောထေရီမသည်။
ဣမာဂါထာယော၊ ဤဘွဲ့ဆိုသိကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊
ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၄၆)အဟံ၊ ငါသည်။ လုနကေသိ၊ နှုတ်အပ်သောဆံရှိသော၊ ပဏ်ခရိ
သွာနံ၊ ချစ်ဆောင်သော၊ ဧကသာဓိ၊ တထည်တည်းသော ပုဆိုးကို ဝတ်
သော၊ နိဂဗ္ဗိတဏ်ကုတွန်းမသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝုရေ၊ ရှေးအခါ၌၊ စရိံ၊
ထည်ထည်ပြီ၊ အဝဇ္ဇေ၊ အပြစ်မရှိသောအမှု၌၊ ဝဇ္ဇမတိနိ၊ အပြစ်ရှိ၏ဟုအမှတ်
ရှိ၏။ ဝဇ္ဇစ၊ အပြစ်ရှိသောအမှု၌ကား၊ အဝဇ္ဇဒသိနိ၊ အပြစ်မရှိဟုအယူရှိ

ထေရီဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

၏။ ဒိဝါဝိဟာရာ၊ နေ့သန့်ရာအရပ်မှ၊ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်၍။ ဝိဇ္ဇာဏုဒ္ဓိပဗ္ဗ
 တေ၊ ဝိဇ္ဇာဏုဒ္ဓိတောင်၌။ ဘိက္ခုသံဃပုရက္ခတံ၊ ရဟန်းအပေါင်းတို့ဖြင့်မြီရံ
 အပ်သော၊ ဝိရဇံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောမြူကင်းထသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ အဗ္ဗသံ၊ မြင်၏။ ဇာဏု၊ ပုသော်နှစ်ပတ်ကို၊ နိဟဂ္ဂ၊ ထောက်၍၊
 ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ သဗ္ဗခါ၊ မြတ်စွာဘုရား မျက်မှောက်တော်၌၊ အဗ္ဗတိ၊
 လက်အုပ်ချီခြင်းကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အကာထိ၊ ပြုပြီ၊ ဘဒ္ဒေ၊ ဘဒ္ဒါ၊ ဇေ၊
 ထာထုဉ္ဇံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝံ၊ ငါကို၊ အဝစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သာ၊ ထိုဘုရားမိန့်
 တော်မူသောအာဏာတော်သည်၊ မေ၊ ငါအား၊ ဥပသမ္ပဒါ၊ ပဋ္ဌင်းအဖြစ်သည်
 အာထိ၊ ဖြစ်၏။ အင်္ဂါစ၊ အင်္ဂါတိုင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ မဂဂစ၊ မဂ
 ဝတိုင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇိစ၊ ဝဇ္ဇိတိုင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊
 ကာသိစ၊ ကာသိတိုင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကောသလစ၊ ကောသလ
 တိုင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးတစ်ကွက်တွန်းမဖြစ်သောအခါ၌၊
 ဝိဇ္ဇာ၊ ငါထေ့ကျက်ခဲဘူးကုန်၏၊ တေသုယေစ၊ ထိုတိုင်းတို့၌ပင်လျှင်၊ ဣဒါ
 နိ၊ ယခုအခါ၌၊ အနုတာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မြူကင်းသည်ဖြစ်၍၊
 ပဗ္ဗာသဝဿာနိ၊ အံ့နှစ်ငါးဆယ်တို့ပတ်လုံး၊ ရဋ္ဌိပိဏ္ဍံ၊ ပြည်သူတို့၏ဆွမ်း
 ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဘုဋ္ဌိ၊ စားပြီဟေ့၊ အကြင်ဥပါသကာသည်၊ သဗ္ဗ
 ဝန္တေတိ၊ စစ်ထိမ်းသောဝန္တေ၊ ပါးတို့မှာဝိရက္ခာယ၊ လွတ်သော၊ ဘဒ္ဒါ
 ယ၊ ဘဒ္ဒါထေရီမအား၊ စီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အဒါထိ၊ ယူ၏။ အဟံဥပါသ
 ကော၊ ဤဥပါသကာသည်၊ သပညောဝတ၊ မညာရှိပေစွ၊ ဗဟံ၊ များစွာသော
 ပုညဉ္ဇ၊ ကောင်းမှုကိုလည်း၊ ပဿဝိ၊ ပွားစေ၏။ ပုရာနနိဂဏ္ဌိ၊ တက္ကတွန်း
 မဖြစ်ဘူးသော၊ ဘဒ္ဒါ၊ ဘဒ္ဒါထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဘွဲ့ဆို
 ထိကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရှုတ်ဆိုပြီ။ ။

(၄၇) မာဏဝါ၊ လူတို့သည်၊ နဂီထေဟိ၊ ထွန်တုံးတို့ဖြင့်၊ ခေတ္တံ၊ လယ်
 ကို၊ ကသံကသန္တာ၊ ထွန်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဆမာဆမာယံ၊ မြေ၌၊ ဗိဇာနိ၊ မျိုး
 စေတို့ကို၊ ပဝပ္ပံ၊ ပဝပ္ပန္နော၊ စိုက်ပျိုးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပုတ္တဒါရာနိ၊ သားမယား
 တို့ကို၊ ခေါသေန္တာ၊ ပွေးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝနံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဝိန္ဒန္တိ၊ ရကုန်သေး
 ၏ရှင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်ကား၊ သီလသမ္ပန္နာ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍၊
 အကုသိတာ၊ မမျှင်းရိသည်ဖြစ်၍၊ အနုဒ္ဓတာ၊ မရှုံလွင့်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္တုသာ
 သနုကာရိကာ၊ သတ္တုကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပွားစေခြင်းတည်းဟူသော ဘုရားအဆုံး
 အမေတော်ကိုလိုက်နာလျက်၊ ကိ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ နာမိ
 ဝစ္ဆာမိ၊ မရဘဲရှိရာအံ့နည်း၊ အမိဂစ္ဆာမိ၊ ရအံ့သည်မချွတ်လျှင်တည်း။ ။

ဝေံ၊ ဤသို့၊ ပိန္နဲတွား၊ ကြံ့၍၊ ထထတော၊ မြင့်ရာ အရပ်မှ၊ နိန္ဒ၊ ချိုင့်ဝှမ်းရာ အရပ်
 သို့၊ အာဂတံ၊ စီးသော၊ ပါဒေါဒကဉ္စ၊ ခြေဆေးရေကိုလည်း၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်၍၊
 ပါဒေါ၊ ခြေတို့ကို၊ ပက္ခာထယိက္ခာန၊ ဆေး၍၊ ဥဒကေသု၊ ခြေဆေးရေတို့၌၊
 နိမိတ္တံ၊ ကိုယ်တည်းဟူသော ရေသည်ကုန်ခြင်းသတော၊ ပျက်ခြင်းသတော
 ရှိသကဲ့သို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကရောမိ၊ ဝိပဿနာကိုပွားစေခြင်းဖြင့်ပြု၏။ ပါ
 ဒေါဒကံ၊ ခြေဆေးရေသည်၊ ထထတော၊ မြင့်ရာ အရပ်မှ၊ နိန္ဒ၊ ချိုင့်ဝှမ်းရာ
 အရပ်သို့၊ အာဂတံ၊ စီးလတ်သည်ကို၊ ပိဒိတ္တာန၊ သိ၍၊ ကရောမိ၊ ဝိပဿနာ
 ကိုပွားစေခြင်းကိုပြု၏။ ။ တတော၊ ထိုသို့အာယုသ ဘီရ၌ အနိစ္စအစရှိသည်
 ဖြင့်ရှုပြီးသည်နောက်မှ၊ ပိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ သမာဓေဝိံ၊ ဝိပဿနာသမာဓိဖြင့်
 ကောင်းစွာတည်စေ၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ဘဒ္ဒိ၊ ကောင်းသော၊
 အာဇာနိယံ၊ အာဇာနည်မျိုးဖြစ်သော၊ အသံ၊ မြင်းကို၊ သာမုထိ၊ လိမ္မာသော
 ခုထားထိန်းသည်၊ သာရေတိဇ္ဈဝ၊ ဆုံးမသကဲ့သို့တည်း၊ ။ တထော၊ ထိုသို့
 စိတ်ကိုဆုံးမပြီးသည်မှ၊ ဒိပံ၊ ဆီမီးကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်း
 ခန်းတိုက်သို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပါဝိသိံ၊ ဝင်၏။ သေယျံ၊ အိပ်ရာကို၊ ဩလော
 ကယိတွာန၊ ဆီမီးရောင်ဖြင့်ကြည့်၍၊ မဉ္ဇကမ္ဘိ၊ ညောင်စောင်းငယ်၌၊ နိသိန္ဒ
 ဣယ၊ ထိုင်နေအံ့သောဌ၊ ဥပါဝိသိံ၊ အနီးသို့ကပ်၏။ ။ တထော၊ ထိုနောင်မှ၊
 သုစိံ၊ တံခါးကျည်ကို၊ ဂဟေတွာန၊ ယူ၍၊ ဝဋ္ဋိံ၊ ဆီမီးစာကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ဩလောကဿယာမိ၊ အောက်သို့ရှေ့ရှုငင်၏။ ပဒိပဿ၊ ဆီမီး၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊ ဇာတိ
 ငြိမ်းခြင်းကဲ့သို့၊ စေတသော၊ စိတ်၏။ ဝိမောက္ခော၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်
 ခြင်းသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ ။ ပဇ္ဇာစာရာ၊ ပဇ္ဇာစာရီထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာ
 သော၊ ဤဘွဲ့ဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၄၇) မာဏဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဇီဝိတဟေတု၊ အသက်ဟူသောအ
 ကြောင်းကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓဇာတိ၊ ကျည်ပွေ့တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ခတ္တံ၊ စပါး
 ကို၊ ကောဇေန္တိ၊ ထောင်းကုန်၏။ မာဏဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ပုတ္တဒါရာနိ၊
 သားမယားတို့ကို၊ ပေါသေန္တာ၊ မွေးကျွေးကုန်ထုက်၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဝိန္ဒန္တိ၊
 ရုကုန်သေး၏။ ။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ယံ၊ အကြင်ထုရားအဆုံးအမတော်
 ကို၊ ကတွာ၊ လိုက်နာသောကြောင့်၊ နာနုတပ္ပတိ၊ နောင်တဖန်မပူပန်ရ၊ တံ၊ ဗုဒ္ဓ
 သာသနံ၊ ထိုထုရားအဆုံးအမတော်ကို၊ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့၊ ဝိပွံ၊ ဖျဉ်
 စွာ၊ ပါဒါနိ၊ ခြေတို့ကို၊ ဝေဝိတွာ၊ ဆေး၍၊ ဧကမန္တေ၊ တင့်အပ် လျှောက်
 မတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒထ၊ ထိုင်နေကုန်လော့၊ ။ စေတောသမထံ၊ စိတ်
 ၏ငြိမ်သက်တည်ကြည်ခြင်းကို၊ အနုယုတ္တာ၊ ဖွင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓသာ

သနံ၊ ဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကရောထ၊ ပြုကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗာစာရာ၊ ပဗ္ဗာစာရီသည်၊ ဘိက္ခုနိနံ၊ သုံးကျိပ်သောရဟန်းမိန်းမတို့အား၊ ကြောဒေထိ၊ ဆုံးမ၏။ ၊ ထာ၊ ထိုသုံးကျိပ်သောရဟန်းမိန်းမတို့သည်၊ တဿ၊ ပဗ္ဗာစာရာယ၊ ထိုပဗ္ဗာစာရီထေရ်မ၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမဖြစ်သော၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားကုန်၍၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ ပက္ခာထယိတွာန၊ ဆေးကုန်၍၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဥပါဝိသံ၊ နေကုန်၏၊ စေတောသမထံ၊ မိတ်၏ငြိမ်သက်ခြင်းကို၊ အနုယတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ သနံ၊ မြတ်စွာဘုရားအဆုံးအမတော်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ၊ ကတွာ၊ ဘုရားအဆုံးအမတော်ကိုပြည့်စုံစွာပြုကုန်သောကြောင့်၊ ရက္ခိယာညဉ့်၏၊ ပုရိမေယာမေ၊ ညဉ့်ဦးယံ၌၊ ပုဗ္ဗဇာတိံ၊ ရှေးဘဝကို၊ အနုဿရုံ၊ အခံနေနိုင်ကုန်၏၊ ရက္ခိယာ၊ ညည့်၏၊ မစ္ဆိမေယာမေ၊ သန်းခေါင်ယံ၌၊ ဗိဗ္ဗစက္ခု၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုကို၊ ဝိသောဓယံ၊ သုတ်သင်ကုန်၏၊ ရက္ခိယာ၊ ညည့်၏၊ ပတ္တိမေယာမေ၊ မိုးသေခံယံ၌၊ တမောခန္တံ၊ မောဟအရကို၊ ပဒါလယံ၊ ဖော်ခွဲကုန်၏၊ ဥဠာယ၊ နေရာမှထကုန်၍၊ မဟာထေရီ၊ မြတ်သောထေရီမ၊ တေ၊ သင်၏၊ အနုဿသနိ၊ အဆုံးအမကို၊ အဓေဟိ၊ ငါတို့သည်၊ ကထာ၊ လိုက်နာအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ပါဒေ၊ ပဗ္ဗာစာရီထေရ်မ၏ခြေတို့ကို၊ ဝန္တံ၊ သု၊ ရှိခိုးကုန်၏။ သင်္ဂါမေ၊ စစ်မြေပြင်၌၊ အပရာဇိတံ၊ အသုရာတို့သည် မအောင်နိုင်သော၊ ဣန္ဒံ၊ ထိကြားမင်းကို၊ ပုရက္ခိတွာ၊ ခြံရံ၍၊ ဝိဟရန္တာ၊ နေကုန်သော၊ တိဒသာဒေဝါဣဝ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့ကဲ့သို့၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ပုရက္ခိတွာ၊ ခြံရံကုန်၍၊ ဝိဟရိဿမ၊ နေကုန်အံ့၊ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အပယာယ၊ အရှင်ပဗ္ဗာစာရီကြောင့်၊ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်၊ အနာသဝါ၊ အာသဝေါကင်းကုန်သည်၊ အဓှ၊ ဖြစ်ပေကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိံသမတ္တာ၊ သုံးကျိပ်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ထေရီ၊ ထေရီမတို့၏ထက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဘိက္ခုနိယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့သည်၊ ပဗ္ဗာစာရာယ၊ ပဗ္ဗာစာရီထေရ်မ၏၊ သန္တိကော၊ အထံ၌၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုတ်ကို၊ ဗျာကံသု၊ ကြားကုန်၏။ ၊

(၄၉) အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုရေ၊ ရဟန်းပြုသည်မှရှေးလူဖြစ်သောကောထ၌၊ ဒုဂ္ဂတာ၊ သူဆင်းရဲမသည်လည်းကောင်း၊ ဝိဝေဝါစ၊ မုတ်ဆိုးမသည်လည်းကောင်း၊ အပုတ္တိကာ၊ သားမရှိသည်လည်းကောင်း၊ အာထိံ၊ ဖြစ်ပြီ၊ မိတ္တေဟိ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ဥာတိဟိ၊ ဆွေမျိုးတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ဝိနာ၊ ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဘတ္တစောဠဿ၊ ထမင်းပုဆိုးကိုလည်း၊ နာမိဂဝံ၊ အလို ပြည့်အောင်မရခဲ့၊ ပတ္တံ၊ မြေသပိတ်ကို လည်းကောင်း၊ ဒဏ္ဍပူ၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်။

တောင်ဌေးကိုလည်းကောင်း၊ ဂဗ္ဘိတွာ၊ သက်စွဲ၍၊ ကုထာ၊ တအိမ်မှ၊ ကု
 လံ၊ တအိမ်သို့၊ ဘိက္ခုမာနာ၊ တောင်းစားရသည်ဖြစ်၍၊ ဂေဟာတာဝတော၊
 အိမ်မရှိခြင်းကြောင့်၊ သီတုဗျောနစ၊ အချမ်းအပူဖြင့်လည်း၊ ခုယုန္တိ၊ နှိပ်
 စက်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့တိုင်တိုင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ စာရိ
 ထုဉ္ဇူလည်သာ၏။ ပုန၊ ခုနစ်နှစ်မှနောက်၌၊ အန္ဓပါနဿ၊ ထမင်းအဖျော်
 ဖြင့်၊ ထာထိနံ၊ လှော်ပြန်ပြောထသော၊ ဘိက္ခုနိ၊ ပဇ္ဇာစာရီ၊ ရဟန်းမိန်းမကို
 ဒိသ္မာန၊ မြင်ရ၍၊ ဥပသကံဗ္ဗ၊ ကပ်ကုန်လတ်၍၊ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်၌၊
 ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ အဝေါစ၊ လျှော်၏။ ပဇ္ဇာစာရာ၊ ပဇ္ဇာစာရီမည်သော
 သာစ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမသည်လည်း၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ အနုကမ္ဘာယ၊ သနားသဖြင့်၊ ပဗ္ဗာ
 ဇေထိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဩဝဇိတွာန၊ ဆုံးမ၍၊ ပရ
 မတ္တေ၊ မြတ်သော အကျိုးဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာန်၌သာလျှင်၊ နိယောဇေယိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
 ကိုကြားခြင်းဖြင့်တိုက်တွန်းနှိုးဆော်၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဿ၊ ထိုပဇ္ဇာ
 စာရီ၏၊ ဝစံ၊ စကားကို၊ သုတွာန၊ နာ၍၊ အနုသာသနိ၊ အဆုံးအမကို၊ အကာ
 ထိ၊ ပြုပြီ၊ အယျာယ၊ အရှင်မပဇ္ဇာစာရီ၏၊ ဩဝါဒေါ၊ အဆုံးအမသည်၊ အမော
 စော၊ အချည်းနှီးမဟုတ်သည်သာလျှင်တည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေဝိဇ္ဇာ၊
 ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အနာသဝါ၊ အာသဝေါကင်းသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။
 စန္ဒာ၊ စန္ဒာမည်သောထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဆွဲဆိုသီကုံးအပ်
 သောဂါတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရှုတ်ဆိုပြီ။ ပဉ္စကနိပါတော၊ ပဉ္စကနိပါတ်
 သည်၊ သမတ္တော၊ ပြီးပြီ။ ။

၆-ဆက္ကနိပါတ်။

(၅၀) အာဂတဿ၊ ဤဘဝသို့ ထာသော၊ ယဿ၊ အကြင်သတ္တဝါ
 ၏၊ မဂ္ဂံဝါ၊ ထာရာခရီးကို လည်းကောင်း၊ ဂတဿ၊ ဤဘဝမှ သွားထေ
 သော၊ ယဿ၊ အကြင်သတ္တဝါ၏၊ မဂ္ဂံဝါ၊ သွားရာခရီးကို လည်းကောင်း၊
 နုဇေနာထိ၊ သင်္ဃမထိတကား၊ ကုဏော၊ အဘယ်အရပ်မှ၊ အာဂတံ၊ ထာ
 သော၊ တံသတ္တံ၊ ထိုသတ္တဝါကို၊ တံသတ္တံ၊ ထိုဘားကို၊ မမဂုက္ကောတိ၊ ငါ
 သားဟူ၍၊ ရောဒထိ၊ အဘယ်ကြောင့် ဝိုကြွေးဘိသနည်း၊ အာဂတ
 ဿ၊ ဤဘဝသို့ထာသော၊ တဿ၊ ထိုသေထေသောသား၏၊ မဂ္ဂံဝါ၊ ထာရာ
 ခရီးကိုလည်းကောင်း၊ ဂတဿ၊ ဤဘဝမှသွားထေသော၊ တဿ၊ ထိုသေ
 ထေသောသား၏၊ မဂ္ဂု၊ သွားရာခရီးကို လည်းကောင်း၊ ခေါဇေနာထိ၊ အ
 ကယ်၍သင်္ဃသိ သည့်ဖြစ်အံ့၊ ဝေမ္ဘိ၊ ဤသို့ထိသော်လည်း၊ နံ၊ ထိုသေထေ

ထေရီဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

သောသားကို၊ နသမနူသောစေထိ၊ အဘန်တလဲလဲ မပိုးရိပ်စင်၊ ဟိသင်္ဂံ၊
 မှန်၏။ ပါဏိနော၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့သည်၊ ဧဝံဓမ္မာ၊ ဤသို့သေခြင်း
 ပျက်ခြင်းသဘော ရှိကုန်သည်သာလျှင် တည်း။ သော၊ ထိုသေထေ
 သောသင့်သားသည်၊ တတော၊ ထိုတမလွန်ဘဝမှ၊ အယာဗိတာ၊ ထာထွဉ်
 ဟုမကောင်းပန်ဘဲ၊ အာဂစ္ဆိ၊ ဤဘဝသို့ ထာထတ်၏။ အနုညာတော၊
 သွားထေဟု ခွင့်မပြုဘဲ၊ ဣတော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှ၊ ဂတော၊ တမလွန်ဘဝ
 သို့သွားတတ်၏။ ကုတောပိ၊ အဘယ်ဘဝမှလည်း၊ အာဂတ္တာ၊ ပဋိသန္ဓေနေ
 သောအားဖြင့်သာ၍၊ ကတိပါဟကံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်၊ ဝထိတွာ၊ နေ၍။ ၊
 ဣယောပိ၊ ဤဘဝမှလည်း၊ အညောနု၊ ဘဝထပါးသို့၊ အာဂတောနု၊ လာထေ
 သထေ၊ ထတော၊ ထိုဘဝထပါးမှလည်း၊ အညောနု၊ ဘဝထပါးသို့၊ ဂစ္ဆတိနု
 သွားထေသထေ၊ မနုဿရူပေန၊ လူ၏အဖြစ်ကိုရ ရွာန်အဖြစ်စသည်မှ၊ ပေ
 တောအပေတော၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌ဖြစ်ပြီး၍ ကင်းသောသင့်သားသည်၊
 သံသရန္တော၊ အဘန်တလဲလဲဖြစ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊
 ဂမိဿတိ၊ ထိုသို့သောဘဝသို့ကပ်စိမ့်သတည်း၊ တဝ၊ သင်၏၊ ပုတ္တော၊
 သားကား၊ ယထာဂတော၊ မခေါ်ဘဲထည်း၍ ဘဝသို့လာ၏၊ တထာဂတော၊
 သွားထေတောဟုခွင့်မပြုဘဲထည်းထပါးသော ဘဝသို့သွား၏။ တတ္ထ၊ ထို
 ထာလိုလာ၊ သွားလိုသွားသောသင်၏သား၌၊ ပရိဒေဝနာ၊ ဝိကြွေးခြင်းသည်၊
 ကာ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာစာရာယ၊ ပဇာစာရီသည်၊ အ
 နုဿာယိတာယ၊ ဆုံးမအပ်သည်ရှိသော်၊ နမ၊ ငါ့အား၊ ဒုဒ္ဒသံ၊ မြင်နိုင်ခဲထ
 သော၊ ဟဒယနိသိတံ၊ စိတ်၌စွဲထသော၊ သလ္လံ၊ ပိုးရိပ်ခြင်းတည်းဟူသော
 ငြောင့်သည်၊ အဗ္ဗု၊ ဟိဝတ၊ ကျွတ်လေစွကကား၊ သောကပရေထာယ၊ ပိုးရိပ်
 ခြင်းဖြင့်နှိပ်စက်အပ်သော၊ ယာမေယဿာမေ၊ အကြင်ငါ့အား၊ ပုတ္တသောကံ
 သား၌ပိုးရိပ်ခြင်းသည်၊ ဗျပါနုဒိ၊ ပျောက်ပြိုသောအဖေ၊ ထိုငါသည်၊ အဇ္ဈ၊ ထာရ
 အဗ္ဗု၊ ဌသလ္လာ၊ ကျွတ်သောငြောင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိစ္ဆာတာ၊ ထထာတည်းဟူ
 သောမွတ်ထိပ်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗုတာ၊ ကိထေသာငြိမ်းသည်ဖြစ်၍
 မုနိံ၊ အထွတ်သို့ ရောက်ပြီးထသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊
 ဓမ္မဉ္စ၊ ဆယ်ပါးသောတရားတော်ကိုလည်းကောင်း၊ သံစာဉ္စ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်
 ရှစ်ယောက်အပေါင်းကိုလည်းကောင်း၊ သရတံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဥပေမိ၊
 ဆည်းကပ်၏။ ပဉ္စသတာပဇာစာရာ၊ ငါးရာကုန်သော ပဇာစာရီမည်
 သောရဟန်းမိန်းမတို့သည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုထိကုံးအပ်သောဂါ
 ထာတို့ကို၊ အဘာထိံ၊ သု၊ ရွတ်ဆိုကုန်ပြီ။ ၊

၆-ဆက္ကနိပါတ်။

(၅၁)အထံ၊ ငါသည်၊ ပုတ္တသောကေန၊ သား၌၊ ဝိဒိခြင်းဖြင့်၊ အဇ္ဈ၊ နှိုဝက်
 အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိတ္တဝိတ္တာ၊ ပျံလွင့်သောစိတ်ရှိသောအရူးမသည်၊ ဝိသည်နိ၊
 မိန်းမောတွေဝေသောအရူးမသည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်ဘူး၏၊ နဂါ၊ အဝတ်အချည်း
 စည်း၊ ပဏိဏ္ဍကောသိ၊ ဖရိုဖရဲကြဲသောဆံရှိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဝေဒနတေန၊
 ထိုထိုသောရှာနိဂုံးသို့၊ ဝိစရိ၊ တွည့်သည်သာ၏။ သင်္ကာရကုဋေသုစ၊ တံ
 မြက်ချေးရတို့၌လည်းကောင်း၊ သုသာနထေယသုစ၊ သုသာန်ခရီးမတို့၌
 လည်းကောင်း၊ ဝထိ၊ နေ၏။ တိဏိဝဿာနိ၊ သုံးနှစ်တို့တိုင်တိုင်၊ သုပ္ပိပသာ
 သပ္ပိတော၊ ငတ်ခြင်းမွတ်သိပ်ခြင်းဖြင့်နှိုဝက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အစရိ၊ တွည့်
 လည်သာပြီ။ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ သုဂတံ၊ တင့်တယ်သောသွားခြင်းရှိထ
 သော၊ အဒန္တာနံ၊ မယဉ်ကျေးသောသူတို့ကို၊ ဒမေထာရီ၊ ဆုံးမတော်မူတတ်
 ထသော၊ အကုတောဘယံ၊ တရံထရသောအကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သောဘေး
 လည်းမရှိပြီးထသော၊ သမ္ပန္နံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ မိထိလံနဂရံ၊ မိထိထာပြည်
 သို့၊ ဂတံ၊ ကြွတော်မူသည်ကို၊ အဒ္ဓသာမိ၊ ဖူးမြင်ရ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အ
 တံ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗိတ္တံ၊ ကြွပတေ၊ မိမိစိတ်ကို၊ ပဋိလဒ္ဓါန၊ ရ၍၊ ဝန္တိတွာန၊ ရှိခိုး၍
 ဥပါဝိသိ၊ သုရားထံသို့ကပ်ပြီ။ ဂေါတမော၊ ဂေါတမ အန္တယ်ဖြစ်တော်မူ
 သော၊ သော၊ ထိုမြတ်စွာထုရားသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ အနုကမ္မာယ၊ သနားသ
 ဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ ထရားတော်ကို၊ အဒေသေထိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တဿ၊ ထို
 မြတ်စွာထုရား၏၊ ဓမ္မံ၊ ထရားကို။ သုဏိတွာန၊ နာရ၍၊ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်း
 ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ သတ္တုဝစနေ၊ မြတ်စွာထုရားသာသနာတော်၌၊
 ယုတ္တန္တိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ သိဝံ၊ ဘေးဥပဒ္ဓဝေမရှိသည်
 ဖြစ်၍အေးငြိမ်းသော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သတ္တာကာသိ၊ မျက်မှော်ပြုရပြီ။ သဗ္ဗ
 သောကာ၊ ခပ်သိမ်းသောဝိဒိခြင်းတို့ကို၊ သရုတ္တိန္နာ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြတ်အပ်
 ကုန်ပြီ၊ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ယထော၊ အကြင်ကြောင့်၊ သောကာနံ၊ ဝိဒိခြင်း
 ခြင်းတို့၏၊ သမ္ပဝေ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝတ္ထု။ သောက၏တည်
 ရာဖြစ်သောခန္ဓာငါးပါးတို့ကိုလည်း၊ ဟိယသွာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မေ၊ ငါသည်
 ပရိညာတံ၊ ဝိဒိခြင်းခြား၍အပ်ကုန်ပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောကာ၊ ဝိဒိခြင်း
 ခြင်းတို့သည်၊ ဝေဒန္တိကာ၊ ဤငါအပ်သောအရဟတ္တဖိုလ်ထွင်အဆုံးရှိ
 ကုန်၏။ ဝါသိဋ္ဌိ၊ ဝါသိဋ္ဌိမည်သောထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယေ၊ ဤ
 သို့ဆိုသိကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထု၊ ရှုတ်ဆိုပြီ။ ။

(၅၂) ခေမေ၊ အိုခေမာ၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ဒဟရာ၊ ငယ်သူနုနယ်၏၊ ဂူပ
 ဝတိ၊ အဆင်းလည်းထွ၏၊ အဟဒ္ဓိ၊ ငါမာရ်နတ်သည်လည်း၊ ဒဟရာ၊ ငယ်

ထေရီဂါထာပါဠိတော်နိဿယ၊

ထူးနုနယ်၏၊ ယုဝါ၊ ထုထင်ပျိုသာတည်း၊ ဇေယျံ၊ လာထွဉ်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ပဉ္စဝိကောန၊ အင်္ဂါငါးပါးရှိသော၊ တုရိယေန၊ တုရိယာပျိုးကိုတီးမှုတ်ခြင်း ဖြင့်၊ ခမာမသေ၊ နေ့ထောင်မြူးတူးကစားကြကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တမာရ နတ်ကဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ပါဝိမ၊ မာရနတ်ယုတ်၊ အယံ၊ ငါသည်၊ အာတု ဝေနေ၊ ကျင်နာစွာထသော၊ ပဘာဝီနာ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သော သဘောရှိသော၊ ဣမိနာပူတိကာယေန၊ ဤအကောင်ပုပ်ဖြင့်၊ အဗ္ဗိယာမိ၊ ငြီးငွေ့၏၊ ဟရာယာ မိ၊ စက်ဆုပ်၏၊ ကာမတဏှာ၊ ကာမတဏှာကို၊ သမူဟတာ၊ မဂ်ဖြင့်ပျက် ဆီးအပ်ပြီ၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ သတ္တိသုဇ္ဈပမာ၊ ထုံသွားနှင့်တူ ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုမှတပါး၊ ခန္ဓာနံ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၏၊ အဓိကုရုနာ၊ တည်ရာ ဖြစ်ကုန်၏၊ တံ၊ သင်မာရနတ်သည်၊ ယံကာမရတိ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်ဖြင့် နေ့ထောင်ခြင်းကို၊ ဗြူထိ၊ ငါ့အားဆို၏၊ သာ၊ ထိုကာမဂုဏ်ဖြင့်နေ့ထောင် ခြင်းသည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မမ၊ ငါ့အား၊ အရတိ၊ ထိုကာမဂုဏ်၌တစ်ခြင်း ကိုပယ်သောအားဖြင့်မနေ့ထောင်သော်စိတ်ရှိ၏၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောအာရုံတို့၌၊ နန္ဒိ၊ နှစ်သက်ခြင်းတဏှာကို၊ ဝိဟတာ၊ ပျောက် အပ်ပြီ၊ တမောခန္ဓော၊ မောဘအရကို၊ ပဒါလိတော၊ ပောက်ခွဲအပ်ပြီ၊ ပါဝိမ၊ မာရနတ်ယုတ်၊ ဝေံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ကို၊ ဇာနာဟိ၊ သင်သိလော့၊ အန္တက၊ ဟယ်မာရယုတ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ နိဟဘော၊ ငါမှရှုံးလေသည်၊ အထိ၊ ဖြစ် ၏၊ ဗာယာ၊ သူရိက်တို့သည်၊ နက္ခတ္တာနိ၊ ကြွယ်တို့ကို၊ နမဿန္တာ၊ ရှိခိုး ကုန်ထုတ်၊ ဝနေ၊ တော၌၊ အဂ္ဂိ၊ မီးကို၊ ပရိစရိပရိစရန္တာ၊ ထုပ်ကျွေးကုန် သည်ဖြစ်၍၊ ယထာထုဂ္ဂံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ အဇာနန္တာ၊ မထိကုန်သည် ဖြစ်၍၊ သဒ္ဓိံ၊ ကိလေသာ၏စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ အမညိတ္ထ၊ အောင်မေ့ကုန်၏၊ အ ဟဉ္စဂေါ၊ ငါသည်ကား၊ ပုရိသုတ္တံ၊ ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်တော်မူသော၊ သမ္မု ခ္ခံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးထုတ်၊ သတ္တု၊ သာသနကာရိကာ၊ မြတ် စွာဘုရားအဆုံးအမတော်ကိုလိုက်နာသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဒုက္ခေဟိ၊ ခပ်သိမ်း သောဆင်းရဲတို့မှ၊ ပရတ္တာ၊ လွတ်ပြီ၊ ခေမာ၊ ခေမာမည်သောထေရီမသည်၊ ဣ မာဂါထာယော၊ ဤခွဲဆိုသိကုံးသောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရှုတ်ဆိုပြီ

(၅၃) အထကံတာ၊ ထန်သာလည်းဆင်ယင်ခြင်းရှိထသော၊ သုဝသ နာ၊ ကောင်းသော ဝတ်ခြင်းလည်းရှိထသော၊ မာထိနိ၊ စန်းပန်ခြင်းလည်းရှိ ထသော၊ စန္ဒနောက္ခိတာ၊ စန္ဒကူးဖြင့်လိမ်းကျံသောကိုထိလည်းရှိထသော၊ သဗ္ဗာဘိရထသဉ္စန္ဓာ၊ လက်ကောက်ခြေကျင်းစသော ခပ်သိမ်းသောထန် သာတို့ဖြင့်တန်သာဆင်ခြင်းအစွမ်းအားဖြင့်ကောင်းစွာဖုံးလွှမ်း အပ်သော

၆-ဆက္ကနိပါတ်၊

ကိုယ်ရှိထသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒါထိဂထပုရက္ခတာ၊ ကျွန်ုပ်နိးမအပေါင်း
 ခြံရံထုက်၊ ။ အနုပါနုဗ္ဗ၊ ထမင်းအပျော်ကို ထည်းကောင်း၊ ခန္ဓဘောဇံ၊ ခံ
 ဘွယ်စားဘွယ်ကိုထည်းကောင်း၊ အနုဗ္ဗကံ၊ များစွာ၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဂေဟ
 ထော၊ အိမ်မှ၊ နိက္ခမိတွာန၊ ထွက်ထတ်၍၊ ဥပယျာနံ၊ ဥပယျာဉ်သို့၊ အဘိဟာရ
 ယိံ၊ ဆောင်ခဲ့၏၊ ။ တက္က၊ ထိုဥပယျာဉ်၌၊ ခမိတွာ၊ မွေ့ထျော်ပြီး၍၊ ကိဋ္ဌိတွာ
 ရှင်မြူးပြီး၍၊ သကံစာရံ၊ မိမိအိမ်သို့၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာလတ်သည်ရှိသော်၊ သာ
 ကေတေ၊ သာကေတမြို့နား၌၊ အဂ္ဂနဝနံ၊ ယဉ်းတိုက်တော၌၊ ဝိဟာရရက္ခံ၊ သစ်
 ပင်တို့ဖြင့်ခြံရံအပ်သောကျောင်းသို့၊ ပါဝိထိံ၊ ဝင်၏၊ ။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်း၌၊
 ထောကပဇ္ဇေတံ၊ ဥာဏ်တည်းဟူသောဆီမီးရှိတော်မူသော ကြောင့်လူအ
 ပေါင်း၏ဆီမီးတန်ဆောင် သဖွယ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ
 န၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ဝန္တိတွာန၊ ရှိခိုး၍၊ ဥပါဝိထိံ၊ ချဉ်းကပ်လေ၏၊ စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါး
 ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သောတာဂေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊ ငါ
 အား၊ အနုကမ္ဘာယ၊ သနားသဖြင့်၊ ခမ္မံ၊ တရားကို၊ အဒေသေထိံ၊ ဟောတော်မူ
 ၏၊ ။ အဟံ၊ ငါသည်၊ မဟေသိဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ခမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သု
 တ္တာစခေါ၊ နာရ၍ထည်း၊ သစ္စံ၊ သစ္စာလေးပါးကို၊ သမ္ပဋိဝိဇ္ဇိံ၊ ထိုးထွင်း၍သိပြီ
 တက္ကေဝ၊ ထိုကျောင်း၌ပင်သျှင်၊ ဝိရဇံ၊ ကိထေသာတည်းဟူသောမြို့ကင်း
 ထသော၊ အမတံ၊ သေခြင်းထည်းမရှိထသော၊ ဗဒံ၊ မဂ်ဥာဏ်ဖိုလ်ဥာဏ်အ
 ကြောင်းဖြစ်ထသော၊ ခမ္မံ၊ နိဗ္ဗာန်တရားကို၊ ဝေယထိံ၊ ရပြီး၊ ။ တတေ၊ ထိုနောင်
 မှ၊ ဝိညာတသဒ္ဓမ္မာ၊ သိအပ်ပြီးသော သူတော်ကောင်းတရားရှိသည်ဖြစ်၍၊
 အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းထောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိံ၊ ရဟန်းပြုပြီးမယာ၊ ငါသည်၊ တံသော
 ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့သို့၊ အနုဗ္ဗတ္တာ၊ ရောက်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿာသနံ၊ တရား
 အဆုံးအမထော်သည်၊ အမောစံ၊ အချည်းနည်းမဟုတ်သည့် သာသျှင်
 တည်း၊ ။ သုဇာတာ၊ သုဇာတာမည်သောထေရီမသည်၊ ဣဓာဂါထာယော၊
 ဤဘုံဆိုသိကုံး အပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အတာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ၊ ။

(၅၄) အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗဟုဝိက္ကေ၊ များသောအသုံးအဆောင်ရှိသော၊
 မဟန္တေန၊ များသောဥစ္စာရှိသော၊ ဥစ္စေကုလေ၊ မြင့်မြတ်သောသူဌေးမျိုး၌၊
 ဇာတာ၊ ဖြစ်၏၊ ဝန္တုရူပေန၊ ကျေးဇူးအဆင်းနှင့်၊ သမ္ပန္နာ၊ ပြည့်စုံ၏၊ မဇ္ဈဿ၊
 မဇ္ဈမည်သောသူဌေး၏၊ အတြိဇာ၊ ခင်၌ဖြစ်သော၊ ဝိကာ၊ သွီးတည်း၊ ။
 အဟံ၊ ငါကို၊ ရာဇပုဏ္ဏေဟိ၊ မင်းသားတို့သည်၊ ပတ္တိတာ၊ တောင့်တအပ်၏၊
 သေဋ္ဌိပုဏ္ဏေဟိ၊ သူဌေးသားတို့သည်ထည်း၊ ဂဇ္ဈိတာ၊ တစ်မက်မေအပ်၏၊
 တေ၊ ထိုမင်းသားသူဌေးသားတို့သည်၊ မဟ္တာ၊ ငါအား၊ အနေပဝံ၊ အနေပံ

မာမည်သောထိုးကို၊ ဒေထာပေးကုန်လောဟု၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိတု၊ အဘ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ခုတံ၊ တမန်ကို၊ ပေသယိပေသယိံ သု၊ ဝေကုန်၏။ အယုဒ္ဓေ၊ အရှင်သူဌေး၊ အနောပမာ၊ အနောပမာမည်သော၊ တုဟံ၊ အရှင်သူဌေး၏၊ ဧသာဝိဘာ၊ ဤထိုးသည်၊ ယက္ကကံ၊ အကြင်မျှသောဥစ္စာကို၊ အဂ္ဂတိကံ၊ ထိုကံ၏ဟူ၍၊ ထက္ခဏာညူဟိ၊ ထက္ခဏာကိုသိသောပညာရှိတို့သည်၊ တုလိတာ၊ အထိုးကိုပိုင်းခြားအပ်၏၊ တတော၊ ထိုထိုကံသောအထိုးထက်၊ အဋ္ဌဂုဏံ၊ ရှစ်ဆတက်၍၊ ဟိရဉ္စံ၊ ရွှေငွေကို၎င်း၊ ဓတနာနိဝ၊ ဓတနာတို့ကို၎င်း၊ ဒသံ၊ ပေးပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိတု၊ အဘ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ခုတံ၊ တမန်ကို၊ ပေသယိပေသယိံ သု၊ ဝေကုန်၏။ သာအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ထောကဇေဋ္ဌံ၊ ထူသုံးပါးတို့၏အကြီးအမှူးဖြစ်တော်မူထသော၊ အနုတ္တရံ၊ အတုထည်းမရှိထသော၊ သမ္ပန္နံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာန၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ထဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝါဒါနိ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဝဒ္ဓိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ကေမန္တေ၊ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ ဥပါဝိသိံ၊ နေ၏။ ဂေါတမော၊ ဂေါတမအနွယ်တော်ဖြစ်တော်မူသော၊ သောဿမ္ပုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ အနုကမ္မာယ၊ သနားသဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ ထားတော်ကို၊ အဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တထိံ၊ အာသနေ၊ ထိုတရားနာသောနေရာ၌၊ နိသိန္နာထိုင်နေထွက်၊ တတိယဖလံ၊ အနာဂါမိဖိုလ်ကို၊ ဖုသယိံ၊ ရပြီ။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ကေသာနိ၊ ဆံတို့ကို၊ ခေတွာန၊ ဖြတ်၍၊ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိံ၊ ရဟန်ပြု၏၊ အဇ္ဈ၊ ယနေ့၊ မေ၊ ငါ၏၊ ရတ္တိ၊ ရဟန်းပြုသောညဉ့်သည်၊ သက္ကမ၊ ရနပ်ရက်မြောက်သောညဉ့်တည်း၊ တတော၊ ထိုရနပ်ရက်မြော်သောနေ့မှနောက်၌၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တဗျာ၊ တဗျာကို၊ ဝိသောသိတာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ပတ်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနောပမာ၊ အနောပမာထေရ်မသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဘွဲ့ဆိုသီရုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဆိုပြီ။ ။

(၅၅) ဝိရ၊ ကြီးသောထိုး၊ သန္တိတော်မူထသော၊ သဗ္ဗသက္ကာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောသက္ကဂါတို့ထက်၊ ဥက္ကမံ၊ မြတ်တော်မူထသော၊ ဗုဒ္ဓရှင်ပင်ဘုရား၊ စောတွံ၊ အကြင်အရှင်ဘုရားသည်၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကိုထည်းကောင်း၊ အညံ၊ အကျွန်ုပ်မှတပါးသော၊ ဗဟုကံ၊ များစွာသော၊ ဇနဉ္စ၊ သက္ကဂါအပေါင်းကိုထည်းကောင်း၊ ဗုက္ခာ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲမှ၊ ပမောစေသိ၊ လွတ်စေ၏။ ။ တဿ၊ ထေထ၊ ထိုအရှင်ဘုရားအား၊ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သဗ္ဗရက္ခံ၊ ခပ်သိမ်းသော နက္ခသစ္စာကို၊ ပရိ

၆-ဆက္ကနိပါတ်၊

ညာတံ ဝိုင်းခြား၍ထိအပ်ပြီး ဟောတု၊ ဒုက္ခဏီအကြောင်းဖြစ်သော၊ တဏှာ၊ တဏှာဟု ဆိုအပ်သော သရဒဿသစ္စာကို၊ ဝိသောသိတာ၊ ခြောက်တစ်စေ အပ်ပြီး၊ အရိယော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အပြစ်မရှိသော၊ အဋ္ဌကိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ္ဂသစ္စာကိုလည်း၊ တာပိတော၊ ပွားစေ အပ်ပြီး၊ နိရောဓော၊ ဒုက္ခဏီချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်ဟု ဆို အပ်သော နိရောဓသစ္စာကို လည်း၊ ပုထိတော၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီး၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယထာထုစ္စံ၊ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းစသည်ကို ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ အဇာနန္တိ၊ မထိ သည်ဖြစ်၍၊ အနိဗ္ဗိသံ၊ သံသရာဟူသော သမုဒ္ဒရာ၌ထောက်ရာတည်ရာကို မထိသည်ဖြစ်၍၊ သံသရိ၊ အဘန်တလဲလဲဖြစ်သည် အစွမ်းဖြင့်ကျင်သည်ရ လေပြီ၊ အဘံ၊ ငါသည်၊ မာတာ၊ အမိသည်လည်းကောင်း၊ ပုတ္တော၊ သားသည် လည်းကောင်း၊ ဝိတာ၊ အဘသည်လည်းကောင်း၊ ဘိတာ၊ မောင်သည် လည်းကောင်း၊ အယျိကာ၊ အဖွားသည်လည်းကောင်း၊ ပုဇေ၊ ရှေးရှေးဘဝ၌၊ အဟု၊ ဖြစ်ဘူးသေပြီ၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ သောဘဂဂါ၊ ထိုမြတ်စွာထု ရားကို၊ ဒိဋ္ဌောဟိဒိဋ္ဌောဝေ၊ ညာဏ်မျက်စိဖြင့် မြင်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ အယံသရဿယော၊ ဤငါ၏ခန္ဓာကိုယ် သည်ကား၊ အန္တိမော၊ အဆုံးစွန် သောကိုယ်တည်း၊ မေ၊ ငါအား၊ ဇာတိသံသာဓရာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းရှိသော သံသရာသည်၊ ဝိက္ခိယော၊ ကုန်ပြီ၊ ဓါနိဇ္ဇဒါနိ၊ ယခု၊ ပုနုတ္တဝေ၊ တတန်ဘဝ သစ်၌ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ဟော၊ အကြင်သူသည်၊ အာရန္တဝိရိ ယေ၊ မြီးမြောက်အပ်သော ထုံ့ထုံ့ကုန်ထဲသော၊ ပဟိတက္ကော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေ လွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိကုန်ထဲသော၊ နိစ္စံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဓဋ္ဌပရက္ကမေ၊ မြဲမြံ သောထုံ့ထုံ့ကုန်ထဲသော၊ ဝမဂ္ဂေ၊ အယူထိထုတူသော အဖြစ်သို့ရောက် ကုန်ထဲသော၊ သာဝကော၊ တုရားတပည့်သားထော်တို့ကို၊ ပဿပဿတိ၊ အ ဟုတ်အမှန်မြင်နိုင်၏၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ ဧသေ၊ ဤသို့သာဝကတို့ကိုမြင်ခြင်း သည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တုရားထုရားတပည့်သားထော်တို့အား၊ ဝန္ဓနာ၊ ရှိခိုးခြင်းမည် ၏၊ မေယာ၊ ငါအမေယာသည်၊ ဗဟုနံ၊ များစွာသော သတ္တဝါတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဂေါတမံ၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်သောသားထော်ထုရား ထောင်းကို၊ ဇနယိဝတ၊ ဖွားမြင်ပေစွတကား၊ သော၊ ထိုမာယာသားထော်ဖြစ် သောမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဗျာမိမရဏတုန္နာနံ၊ နာခြင်းသေခြင်းဖြင့်ထိုးကျင် နှိပ်စက်ကုန်သော သတ္တဝါတို့၏၊ ဒုက္ခက္ခန္ဓံ၊ ဆင်းရဲအပေါင်းကို၊ ဗျပါဒုဒိ၊ အဆူးသဖြင့်ပယ်တော်မူနိုင်၏၊ မဟာစဇာပတိဂေါတမိ၊ မဟာစဇာပတိ

ဂေါတမိမည်သော ထေရီမသည်။ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဘွဲ့ဆိုထိကုံးအပ်
သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရှုတ်ဆိုပြီ။ ။

(၅၆) ဂုဏ္ဏော၊ ဒိုဂုဏ္ဏာ၊ ယဒတ္ထံ၊ အကြင်ကိလေသာခန္ဓာငြင်းခြင်းအ
ကျိုးငှါ၊ သရပ္ပိယံ၊ အလွန်ချစ်မြတ်နိုးအပ်သော၊ ဂုဏ္ဏံ၊ သားကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍
ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ဣန္ဒြိတာ၊ အလိုရှိအပ်၏။ တမေဝ၊ ထိုကိလေသာ
ခန္ဓာငြင်းခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးကိုသာလျှင်၊ ထွံ၊ သင်သည်။ အနုဗြူ၊
ဟေဟိ၊ ပွားစေသော၊ စိတ္တဿ၊ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသော စိတ်၏။ ဝသံ၊
နိုင်ငံသို့၊ မာဂမိ၊ မလိုက်လေထင့်၊ ။ ဝိတ္တေန၊ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသော
စိတ်သည်။ ဝဗ္ဗိတာ၊ တွည့်ပတ်အပ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ ဂုဏ်တော်ကန်းဖြစ်သော
သတ္တဝါတို့သည်။ အဝိဒ္ဓသု၊ သစ္စာလေးပါး တရားကိုမထိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
မာရဿ၊ ကိလေသာမာရ်၏။ ဝိသယေ၊ အာရုံဖြစ်သောကာမဂုဏ္ဏု၊ ရတော၊
မွေ့ထျော်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနေကဇာတ်သံသာရံ၊ ဘဝမျှားစွာသံသာရာ၌၊
သန္ဓာဝန္တိ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝသို့ပြေးသွားရကုန်၏။ ။ ထိက္ခန္ဓိ၊ ဂုဏ္ဏာ
မည်သော ရဟန်းမိန်းမသည်။ ကာမဆန္ဒဉ္စ၊ ကာမဂုဏ်၌ တစ်မက်မော
တတ်သောရာဂကိုလည်းကောင်း၊ ဗျာပါဒံ၊ သူတပါးစဉ်းစိပ်ကိုဖျက်ဆီး
စေတတ်သောဒေါသကိုလည်းကောင်း၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိမေဝစ၊ ငါ၏ကိုယ်
ငါ၏ဥစ္စာဟု အယူမှား သောဒိဋ္ဌိကိုလည်းကောင်း၊ သိလဗ္ဗတပရာမာသံ၊
နွား၏အလှေအကျင့်စသည်ဖြင့်သံသရာမှ ထွက်မြောက်၏ ဟုယုံမှားသော
အားဖြင့်စွဲလမ်းထတ်သောဒိဋ္ဌိကိုလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဓံ၊ ငါးခုမြောက်သော၊
ဝိပိကိစ္ဆဉ္စ၊ ထုရား၌ယုံမှားခြင်းစသောထမဲ့ ခြောက်ပါးသောယုံမှားခြင်း
ကိုလည်းကောင်း၊ ။ ဧတာနိ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဩရန္တာဂမနိ
ယာနိ၊ အောက်ကာမထုံ၌ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ သံ
ယောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ်တို့ကို၊ ပဇဟိတွာန၊ အနာဂါမိမင်ဖြင့်ပယ်၍၊ ဣဒံ၊
ဤကာမထုံသို့၊ ပုန၊ တဖန်၊ နိဟိတိ၊ ပဋိသန္ဓေအစွမ်းဖြင့်သင်မလွှာရလတ္တံ့၊
သတည်း။ ။ ရာဂံ၊ ရူပအရူပထုံ၌တစ်တတ်သောရာဂကိုလည်းကောင်း၊ မာနံ၊
ဗာန်ထောင်လွှားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇဉ္စ၊ မသိခြင်းမောဟကိုလည်း
ကောင်း၊ ဥဒ္ဓစ္စဉ္စ၊ မျှလွှင့်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဧတာနိ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်
သော၊ သံယောဇနာနိ၊ အထက်ရူပထုံအရူပထုံ၌ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၏အကြောင်း
ဖြစ်ကုန်သောသံယောဇဉ်တို့ဟု၊ ဝိဝဇ္ဇိယ၊ ဝိပဿနာဖြင့်ခွါ၍၊ ဆေတွာန၊
အရဟတ္တမင်ဖြင့်ဖြတ်၍၊ နက္ခဿ၊ ဝင်္ဂ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကရိဿ
ထိ၊ သင်ပြုရလတ္တံ့။ ။ ဇာတိသံသာရံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း လျှင်အရင်းရှိ

သောသံသရာကို၊ ခေပေတွာ၊ ကုန်စေ၍၊ ဝုဒ္ဓတ္တံ၊ တထန်ဘဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်းကို၊ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြားသောအားဖြင့်ထိ၍၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ နိစ္ဆာတာ၊ တဏှာတည်းဟူသောပွတ်ထိပ်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဥပသန္တာ၊ ကိလသာမီးငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ စရိသသိ၊ ချမ်းသာစွာနေရလတ္တံ့၊ ၊ ဂုတ္တာ၊ ဂုတ္တာထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဘွဲ့ဆိုထိကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ၊

(၅၇) အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗိက္ခေ၊ စိတ်သည်၊ အဝသဝတ္တနိ၊ ငါ၏အလိုသို့မလိုက်သည်ရှိသော်၊ စေတသော၊ စိတ်၏သန္တိ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းကို၊ အလဒ္ဓါ၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ စတုက္ခတ္တံ၊ ထေးကြိမ်လည်းကောင်း၊ ပဉ္စက္ခတ္တံ၊ ငါးကြိမ်လည်းကောင်း၊ ဝိဟာရာ၊ ကျောင်းမှ၊ ဥပနိက္ခမံ၊ ထွက်ပြီ။ ၊ ထဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဘိက္ခုနိံ၊ ခေမာမည်သောရဟန်းမိန်းမသို့၊ ဥပသင်္ကမ္ပ၊ ကပ်စေ၍၊ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ၊ ပရိပုစ္ဆိံ၊ မေး၏သာ၊ ထိုခေမာမည်သောရဟန်းမိန်းမသည်၊ ဥက္ကမတ္ထဿ၊ မြတ်သောအရဟတ္တဖိုတ်နိဗ္ဗာန်ဟူသောအကျိုးကို၊ ပတ္တိယာ၊ ရစေခြင်းငှါ၊ ဝံတုအာယတနာနိစ၊ ခန္ဓာအာယတန ဓာတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ စတ္တာရိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေငါးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗလ္လာနိစ၊ ဗိုလ်ငါးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ဗောဇ္ဈင်ချနစ်ပါးကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌဝိကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသောမဂ္ဂံ၊ မဂ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒဿန္တိ၊ ပြုထုက်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ အဒေသေထိ၊ ဟောပေ၏။ ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဿာ၊ ထိုခေမာမည်သောရဟန်းမိန်းမ၏၊ ဝစနံ၊ တရားစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာချ၍၊ အနုသာသနိ၊ ခေမာမည်သောရဟန်းမိန်းမ၏အဆုံးအမကို၊ ကရောန္တိ၊ လိုက်နာသည်ဖြစ်၍၊ ရက္ခိယာ၊ ညဉ့်၏၊ ပုရိမေယာမေ၊ ညဉ့်ဦးယံ၌၊ ဝုပ္ပဇာတိံ၊ ရှေးဘဝကို၊ အနုဿရိံ၊ အောက်မှေနိုင်ပြီ။ ၊ ရက္ခိယာ၊ ညဉ့်၏၊ မဇ္ဈိမေယာမေ၊ သန်းခေါင်ယံ၌၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုကို၊ ဝိသောဓေ၊ သုတ်သင်ရပြီ၊ ရက္ခိယာ၊ ညဉ့်၏၊ ပစ္ဆိမေယာမေ၊ ခိုလှီးသောကံထံ၌၊ တမောခန္ဓံ၊ မောဟအရကို၊ ပဒါလယိံ၊ အရဟတ္တမဂ်တည်းဟူသောဝေးသန်ထုက်ဖြင့်ဟောက်ခွဲရပြီ။ ၊ ဝီတိသုခေဒု၊ ပလသမာပတ်ဝီတိသုခဖြင့်လည်း၊ ကာယံ၊ ငါ၏ကိုယ်ကို၊ ပရိတွာ၊ နှံ၍၊ ဝိဟရိံ၊ နေပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သတ္တမိယာ၊ ဝိပဿနာစီးဖြန်းသည်မှချနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ တမောခန္ဓံ၊ မောဟအရကို၊ ပဒါလယ၊ အရဟတ္တမဂ်တည်းဟူသောဝေးသန်ထုက်ဖြင့် ဟောက်ခွဲ၍၊ ပါဒေ၊ ထက်ဝက်ဖွဲ့သော ခြေတို့ကို

ပဿာရေမိ၊ ဆန်ပြီ၊ ဝိဇယာ၊ ဝိဇယာမည်သောထေရီမသည်။ ဣမာဂါ
ထာယော၊ ဤဘွဲ့ဆိုသီကုံးအပ်သော ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရှုတ်
ဆိုပြီ၊ ဆက္ကနိပါတော၊ ဆက္ကနိပါတ်သည်။ သမက္ကော၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ။

၇-သက္ကကနိပါတ်။

(၅၇) မာဏဝါ၊ လူတို့သည်၊ ခုသဿာနိ၊ ကျည်ပွေ့တို့ကို၊ ဂဟေတွာန၊
ကိုင်း၍၊ ဝတ္ထံ၊ စပါးကို၊ ကောဇေန္တိ၊ အခစားထောင်းကုန်၏၊ တေန၊ ထို
ထောင်း၍ရသောအာဖြင့်၊ မာဏဝါ၊ လူတို့သည်၊ ပုတ္တဒါရာနိ၊ သားမယား
တို့ကို၊ ပေါသေန္တိ၊ ပွေးကျွေးရကုန်၏၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဝိန္နန္တိ၊ ရကုန်၏။ ။
တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ဗုဒ္ဓဿာသနေ၊ ထုရားသာသနာတော်၌၊ ဗာဇူထ၊ ကမ္မ
ဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်ကုန်သော၊ ယံ၊ အကြင်ထုရား အဆုံးအမတော်ကို၊
ကတွာ၊ ပြုရသောကြောင့်၊ နာနုတပ္ပတိ၊ နောင်တဖန်မပိုးရိပ်ရ၊ ဝိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ၊
ပါဒါနိ၊ ခြေတို့ကို၊ ခေဝိတွာ၊ ဆေး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင်လျှောက်ပတ်သော
အရပ်၌၊ နိဝိဒိထ၊ ထိုင်နေကုန်သော၊ ဝိတ္တံ၊ ဘာဝနာစိတ်ကို၊ ဥပဋ္ဌ
ပေတွာန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ထင်စေ၍၊ ဧကဂ္ဂံ၊ တရသောအာရုံရှိသည်ကို၊ သုသမာ
ယိတံ၊ ကောင်းစွာ ထည်ကြည်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သင်္ခါ၊ ရေ၊ ထေဘူမ
ကသင်္ခါ၊ ရတို့ကို၊ ပရတော၊ ပြင်ပအားဖြင့်၊ အတ္တတော၊ ကိုယ်ဟူ၍၊ နောစ
ပစ္စဝေက္ခဿ၊ မဆင်ခြင်ကုန်သင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇ္ဇာစာရာ၊ ပဇ္ဇာစာရီ
ဟန်းမိန်းမသည်၊ ဝံ၊ ငါကို၊ အနုဿာသိ၊ ဆုံးမပေ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ပဇ္ဇာစာရာပဇ္ဇာစာရာယ၊ ပဇ္ဇာစာရီမည်သော၊ ထဿာ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမ၏၊
အနုဿာသနံ၊ အဆုံးအမဖြစ်သော၊ ဝစနံ၊ တရားစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား
နာရ၍၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ ပက္ခာထယိတွာန၊ ဆေး၍၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်
လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဥပါဝိသိ၊ နေပြီ၊ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏၊ ပုရိမေ
ယာမေ၊ ညဉ့်ဦးယံ၌၊ ဝုဗ္ဗဇာတိ၊ ရှေးဘဝကို၊ အနုဿာရိ၊ အောက်မေ့နိုင်ပြီ၊
ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏၊ မစ္စိမေယာမေ၊ သန်းခေါင်ယံ၌၊ ဗိဗ္ဗစက္ခ၊ ဗိဗ္ဗစက္ခကို၊
ဝိသောဓယံ၊ သုတ်သင်ရပြီ၊ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏၊ ပစ္ဆိမေယာမေ၊ မိဗ်း
သောက်ယံ၌၊ တမောခန္တံ၊ မောဟအရကို၊ ပဒါထယိ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်
တည်းဟူသော ဓားသန်ထွက်ဖြင့် ဖောက်ခွဲရပြီ၊ အထပစ္ဆာ၊ ထိုနောင်မှ၊
ဇတဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၊ ဝုဋ္ဌာသိ၊ နေရာမှထပြီ၊ က
ဝံ၊ အဘယ်သို့ထသနည်းဟူမူကား၊ မဟာထေရီ၊ မြတ်သောပဇ္ဇာစာရီထေ

၇-သတ္တကနိပါတ်၊

ရိမ၊ထေ၊သင်၏၊အနုသာသနိ၊ အဆုံးအမကို၊ ကတ၊လိက်နာရပြီ၊ သင်္ဂါ
 မေ၊စစ်မြေပြင်၌၊ အပရ၊ဇိတံ၊ အသုရာတို့သည် မအောင်နိုင်ထသော၊
 သက္ကံ၊ထိကြားမင်းကို၊ ပုရ၊က္ခိတွာ၊ ခြံရံ၍၊ ဝိဟရ၊န္တာ၊နေကုန်သော၊ ထိဒသာ
 ဒေဝ၊ဇ္ဇ၊ဝ၊တာဝတိံသာနတ်တို့ကဲ့သို့၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊ တံ၊သင့်ကို၊ ပုရ၊က္ခိ
 တွာ၊ ခြံရံ၍၊ ဝိဟိ၊သာမိ၊ နေအတူအံ့၊ အယျာယ၊ အရှင်မကြောင့်၊ အဟံ၊
 ဝါသည်၊ ထေဝိ၊ဇ္ဇာ၊ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အနာသဝါ၊ အာသဝေါကင်း
 သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်ပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊ ဆို၍၊ ဝန္ဒိ၊ တွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပုဋ္ဌာထိံ၊
 ထပြီ၊ ဥတ္တရာ၊ ဥတ္တရာထေရိမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဘွဲ့ဆိုသီးကုံး
 အပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာထိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၅၆) ဘိက္ခုနီ၊ စာလာမည်သောရဟန်းမိန်းမသည်၊ သတိံ၊ သတိကို၊
 ဥပဋ္ဌပေတွာန၊ ရှေးရှုဖြစ်စေပြီး၍၊ ဘာဝိတိ၊ နိဗ္ဗယာ၊ သဒ္ဓါစသော ငါးပါးသော
 ဣန္ဒြေကို ပွားစေအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ သန္တံ၊ ငြိမ်းချမ်းစွာထသော၊ သင်္ခါ၊ ရူပ
 သမံ၊ ခပ်သိမ်းသောသင်္ခါ၊ ခုတို့၏ ငြိမ်းရာဖြစ်ထသော၊ သုခံ၊ အလွန်ချမ်းသာ
 စွာထသော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈိ၊ မျက်မှောက်ပြုသော အားဖြင့်ထပြီ။ ။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ စာလာ၊ စာလာမည်သောရဟန်းမိန်းမသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။
 အထ၊ ထိုအခါ၌၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သားသည်၊ အာဂတံ၊ ထာ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ စာလာ၊ စာလာ၊ ယေ
 သု၊ အကြင်များစွာသော အယုဂ္ဂိကုန်သော သူတို့တွင်၊ ကိံ၊ နုခေါ၊ အဘယ်ဆ
 ရာကို၊ ဥဒ္ဓိ၊ သာ၊ ရည်၍၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ရတ္တာ၊ ဦးပြည်းသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်သ
 နည်း၊ သမဏိဝိယ၊ သင်္ကန်းကိုဆောင်သဖြင့် ရဟန်းမိန်းမကဲ့သို့၊ ဒိဿထိ၊
 ထင်၏။ ပါသဗ္ဗေစ၊ ရသေ့ပရိဗိုဇ်စသည်တို့၏ အယူအထူးတို့ကိုထည်း၊
 နစရောစေထိ၊ မနှစ်သက်၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဣဒံ၊ ဤရသေ့ပရိဗိုဇ်စ
 သည်တို့၏ အယူအထူးဖြင့် ဝိရင်အပ်သော ဖြောင့်မတ်သော နိဗ္ဗာန်ခရီးကို၊
 ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ မောမူဟာ၊ အလွန်တွေဝေသည်ဖြစ်၍၊ စရထိ၊ ထုည့်ပတ်ဘိ
 သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သားသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။
 ပါဝိမ၊ မာရ်နတ်ယုတ်၊ ဣတော၊ ဤဘုရားသာသနာတော်မှ၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဖြစ်
 ကုန်သော၊ ပါသဗ္ဗေ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ကျော့ကွင်းကို ထောင်တတ်
 ကုန်သော ရသေ့ပရိဗိုဇ်စသည်တို့၏ အယူတို့သည်၊ ဒိဋ္ဌိယော၊ သဿတစ
 သောဒိဋ္ဌိတို့ကို၊ ဥပနိဿိတာ၊ ကပ်၍ ဖြစ်သော အားဖြင့် ယူအပ်ကုန်၏၊ ထေ၊
 ထိုတဏှာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ကျော့ကွင်းကို ထောင်တတ်မိတ္တ အယုဂ္ဂိသော
 ရသေ့ပရိဗိုဇ်စသည်တို့သည်၊ ဓမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသော တရားကို၊ နပိ

အနန္တ၊ မထိန္ဒကုန်၊ တေ၊ထိုတဏှာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ဂေတုဂွင်းကို
 ထောင်တတ်ကုန်သော ရှေးသုပရိဗိုဇ်အစရှိသောသူတို့သည်၊ ဓမ္မဿ၊နစ်
 ခြင်းသဘောရှိသောဘုရား၌လည်း၊နကောဝိဒါ၊မလိမ္မာကုန်။ သက္ခယကုလေ
 သာကီဝင်မင်းမျိုး၌၊ဇာတော၊ဖြစ်ထသော၊အပ္ပဋိပုဂ္ဂံထော၊ပြိုင်ဘက်ပုဂ္ဂိုလ်
 လည်းမရှိထသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊သစ္စာထေးပါးကိုအလိုလိုထိတော်မူသောမြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ အတ္တိ၊လူ၌ထင်ရှားရှိ၏။သော၊ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊မေ၊ငါ
 အား၊ဒိဋ္ဌိနံ၊ခပ်သိမ်းသော မိစ္ဆာအယူတို့ကို၊ သမတိက္ကမံ၊ ကောင်းစွာလွန်
 ကြောင်းဖြစ်ထသော၊ဓမ္မံ၊သစ္စာထေးပါးတရားကို၊အဒေသေထိ၊ဟောတော်
 မူ၏။ ၊ဒုက္ခံ၊ ပရိဆင်းရဲဟုဆိုအပ်သော ဒုက္ခသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊
 ဒုက္ခသမုဒ္ဓါဒံ၊ ဒုက္ခကိုဖြစ်စေတတ်သောတဏှာဟုဆိုအပ်သောသမုဒ္ဓယ
 သစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝရိုဆင်းရဲကို၊ အတိက္ကမံ၊လွန်ရာဖြစ်
 သောနိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သောနိရောဓသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခု၊ပဿမဂါ
 မိနံ၊ဝရိုဆင်းရဲ၏ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေတတ်ထသော၊အရိယံ၊ကိလေ
 သာတည်းဟူသော၊ အပြစ်မရှိထသော၊ အဋ္ဌကိကံ၊အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံ
 သော၊မဂ္ဂု၊မဂ္ဂသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဓမ္မံ၊သစ္စာထေးပါးတ
 ရားကို၊အဒေသေထိ၊ဟောတော်မူ၏။ ၊အဟံ၊ငါသည်၊ တဿ၊ထိုပြိုင်
 ဘက်ကင်းသောသာကီဝင်မင်းမျိုးဖြစ်သော ဘုရားမြတ်စွာ၏၊ဝစနံ၊သစ္စာ
 ထေးပါးတည်းဟူသောတရားစကားကို၊ သုတွာ၊ကြားနာရ၍၊သာသနေ၊
 သာသနာတော်၌၊ရတာ၊ချာန်သမာပတ်ဖြင့် မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍၊ဝိဟရိံ၊
 နေပြီ၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ရအပ်ကုန်ပြီ။ ၊
 ဗုဒ္ဓဿ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊လိုက်နာ
 ပြီ။ ၊သဗ္ဗတ္ထံ၊အလုံးစုံသော အာရုံတို့၌၊နန္ဒိ၊နှစ်သက်ခြင်းတဏှာကို၊
 ဝိဟဘာ၊ပျောက်အပ်ပြီ၊ တမောခန္ဓော၊မောဟအရကို၊ ပဒါလိထော၊အရ
 ဟတ္ထဗိုလ်မင်္ဂလား သန်ထူးဖြင့်ဖောက်ခွဲအပ်ပြီ၊ ပါဝိမ၊မာရ်နတ်ယုတ်၊
 ဝေံ၊ဤသို့ဖြစ်သည်ကို၊ ဇာနာဟိ၊ ထိထော၊အန္တ က၊ဟယ်မာရ်နတ်ယုတ်၊
 တံ၊သင်သည်၊ နိဟတော၊ငါမှရှုံးသည်။ အထိ၊ဖြစ်ပြီ။ ၊စာလော၊စာလော
 မည်သောထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဘွဲ့ဆိုထိကုံးအပ်သောဂါ
 ထာတို့ကို၊အဘာထိတ္ထ၊ရွတ်ဆို၏။ ၊

(၆၀) သဘိမတိ၊မြတ်သောအော်မေ့ခြင်းသတ်နှင့်ပြည့်စုံထသော၊စက္ခု
 မတိ၊မြတ်သောမျက်စိနှင့် ပြည့်စုံထသော၊ ဘိက္ခု၊နိဗ္ဗာန်စာထာမည်သော၊
 ရဟန်းမိန်းမသည်။ ဘာဝိတိန္ဒြိယာ၊ မဂ်ဖြင့်ပွားစေအပ်ပြီးသောဣန္ဒြေငါး

၇-သတ္တကနိပါတ်၊

ပါးရှိသည်ဖြစ်၍၊ အကာပုဂ္ဂိုလ်သင်္ခေဝိတံ၊ မယုတ်မာသောထုရားအစရှိသော
 ယောက္ခိယားမြတ်တို့သည်မဂ်ဥာဏ် ဖိုလ်ဥာဏ်ဖြင့် မြဲအပ်ထသော၊ သန္တံ၊
 ငြိမ်သက်စွာထသော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပဗ္ဗိဝိဇ္ဈိ၊ ထိုးထွင်း၍ထိလေစွထကား၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပစာလာ၊ ဥပါစာလာမည်သောဟောနိုးမိန်းမသည်၊ အာဟာ၊
 ဆို၏။ ။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သားသည်၊ အာဂတိံ၊ ထား၍၊
 ဝေံ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ အာဟာ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ။ ဥပစာလေ
 ဥပစာလာ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ကိံ၊ နု၊ အဘယ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ဇာတိံ၊ ပဗ္ဗိသ
 နွေနေခြင်းကို၊ နုရော၊ စေထိ၊ မနှစ်သက်လေသနည်း၊ ဇာတော၊ ပဗ္ဗိသနွေနေ
 သောသူသည်၊ ကာမာနိ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာတို့ကို၊ သုပ္ပတိ၊ ခံစားရ၏၊ တ
 သ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇာတော၊ ပဗ္ဗိသနွေနေပြီးသော၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ကာမရတိ
 ယော၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာဖြင့်မြူးတူးမွေ့ လျော်ခြင်းတို့ကို၊ တုဇ္ဈာတိ၊ ခံစား
 ပြီးလော၊ ဗျောနုတာဝိနိ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို မခံစားရလေဟုနောင်တ
 ဖန်ပူပန်ခြင်းရှိသည်၊ မာအဟု၊ မဖြစ်လင့်၊ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာရော၊ မာရ်
 နတ်သားသည်၊ အာဟာ၊ ဆို၏။ ပါပိမ၊ ဟယ်မာရ်နတ်ယုတ်၊ ဇာတဿ၊
 ပဗ္ဗိသနွေနေရပြီးသော သတ္တဝါအား၊ မရတံ၊ သေခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ဇာတဿ၊ ပဗ္ဗိသနွေနေရပြီးသော သတ္တဝါအား၊ ဟတ္ထပါဒါနံ၊ လက်ခြေ
 တို့ကို၊ ဆေဒနံ၊ ဖြတ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇာတော၊ ပဗ္ဗိသနွေနေရ
 သော သတ္တဝါသည်လျှင်၊ ဝဗန္ဓပရိက္ခေသံ၊ သတ်ခြင်းနှောင်ဖွဲ့ခြင်းစသည်
 ဖြင့်ပူပန်နှိပ်စက်ခြင်းသို့ထည်းကောင်း၊ ဒုက္ခံ၊ ထိုမှထပါးသောဆင်းရဲခြင်း
 သို့ထည်းကောင်း၊ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇာတိံ၊ ပဗ္ဗိသနွေ
 နေခြင်းကို၊ နုရော၊ စေထိ၊ ငါမနှစ်သက်သတည်း၊ ။ သကျာဏုထေ၊ သာကီ
 ဝင်မင်းမျိုး၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်ထသော၊ အပရာဇိတော၊ မာရ်ငါးပါးတို့သည်မ
 အောင်နိုင်ထသော၊ သမ္မုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာထေးပါးထရားကို အလိုလိုသိတော်မူ
 သောမြတ်စွာထုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ လူ၌ထင်ရှားရှိ၏၊ သော၊ ထိုမြတ်စွာထုရား
 သည်၊ ဇာတိယာ၊ ပဗ္ဗိသနွေနေခြင်းကို၊ သမတိက္ကမံ၊ လွန်ကြောင်းဖြစ်ထ
 သော၊ ရွံ့၊ သစ္စာထေးပါးတရားကို၊ အဒေသေထိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။ ဒုက္ခံ၊
 ဝဋ်ဆင်းရဲဟုဆိုအပ်သော၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ထည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသရပ္ပါဒံ၊
 ဝဋ်ဆင်းရဲကို ဖြစ်စေတတ်သော တဏှာဆိုအပ်သော သရဒယသစ္စာကို
 ထည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲကို၊ အတိက္ကမံ၊ လွန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်
 ဟုဆိုအပ်သော နိရောဓသစ္စာကို ထည်းကောင်း၊ ဒုက္ခုပဿမဂါမိနံ၊ ဝဋ်
 ဆင်းရဲ၏ ငြိမ်းချမ်းနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အရိယံ၊ ကံထေသာ

တည်းဟူသောအပြစ်မရှိထသော၊ အဋ္ဌကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို၊ အဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူပေ၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဿ၊ ထိုသာကီ၊ ဝင် မင်းမျိုးဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစနံ၊ လေးပါးသော သစ္စာတည်းဟူသောတရားစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ သာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊ ဝတံ၊ ဖဿသမာပတ်ဖြင့် ဓမ္မဇယော်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရိ၊ နေပြီ၊ တိသေသဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ ရအပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာရပြီ။ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံသောအာရုံတို့၌၊ နန္ဒိ၊ နှစ်သက်ခြင်း ထဏှာကို၊ ဝိဟတာ၊ ပျောက်အပ်ပြီ၊ တမောခန္ဓော၊ မောဟအရကို၊ ပခါလိတော၊ ဖေဝံခွဲအပ်ပြီ၊ ပါပိမ၊ မာရ်နတ်ယုတ်၊ ဝေံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ကို၊ ဇာနာဟိ၊ သင်ထိလေးသော၊ အန္တက၊ ဟယ်မာရ်နတ်ယုတ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ နိဟတော၊ ရှုံးခြင်းသို့ရောက်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပစာထာ၊ ဥပစာသာထေရ်မသည် ဣမာဂါထာယော၊ ဤဘွဲ့ဆိုထိကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ရှုတ်ဆိုပြီ။ သတ္တကနိပါတော၊ သတ္တကနိပါတ်သည်၊ သမတ္တော၊ ပြီးပြီ။ ။

ဂ-အဋ္ဌကနိပါတ်။

(၆၀) ထိက္ခုနိ၊ ရဟန်းမိန်းမဖြစ်သော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သီလသမ္ပန္နံ၊ စင်ကြယ်သောသီလနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခု၊ ခြေစသောခြေံပါးသောဣန္ဒြေတို့၌၊ သုသံဝတော၊ ကောင်းစွာစောင့်သည်ဖြစ်၍၊ ပဒံ၊ မဂ်ဥာဏ်ဖိုလ်ဥာဏ်၏အကြောင်းဖြစ်ထသော၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်ချမ်းသာစွာထသော၊ အသေစနကံ၊ သွန်းကြခြင်းငှါမထိုက်ထသော၊ ဩဝေံ၊ ချိုမြိန်သောဩဇာရှိသောဆေးကောင်းသဖွယ်ဖြစ်သောအရိယာနိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂဗ္ဗေ၊ အဓိဂဗ္ဗာမိ၊ သိတော်မူစွ တကား၊ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သီသုပစာထာ၊ သီသုပစာသာသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သားသည်၊ အာဂန္တံ၊ သာ၍၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ တာဝတိံ၊ သာစ၊ တာဝတိံ၊ သာနတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ယာမာစ၊ ယာမာနတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ တုထိတာ၊ တုထိတာသံ၌နေကုန်သော၊ ဧဝတာစာပိ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ နိမ္မာနာရတိ၊ နော၊ နိမ္မာနာရတိသံ၌နေကုန်သော၊ ဧဝါ၊ နတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ယေဒေဝါ၊ အကြင်နတ်တို့သည်၊ ဝသဝတ္တိ၊ နော၊ ပရနိဗ္ဗိတဝသဝတ္တိ သံ၌နေကုန်၏၊ တေ

ဒေဝါ၊ ထိုနတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စသု၊ ငါးဆုံကုန်သော
ယတ္ထယေသုဒေဝနိကာယေသု၊ အကြင်နတ်ဆုံတို့၌၊ တေ၊ သင်သည်၊ ပုဏှေ၊
ရှေးရှေးဘဝ၌၊ ဝုသိတံ၊ နေခဲဘူး၏၊ တတ္ထ၊ တိုနေခဲဘူးသော နတ်ငါးဆုံ၌၊
မိတ္တံ၊ သင်၏မိတ်ကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပဏီ၊ ဖေဟိ၊ ထားထား၊ ဣတိ၊ ဤသို့
မာရော၊ မာရ်နတ်သည်၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ ပါပိမ၊ မာရ်နတ်ယုတ်၊ တာဝတိံ
သာစ၊ တာဝတိံသာဆုံနေကုန်သောနတ်တို့ လည်းကောင်း၊ ယာမာစ၊
ယာမာဆုံနေကုန်သောနတ်တို့လည်းကောင်း၊ တုသိတာစ၊ တုသိတာဆုံ၌
နေကုန်သော၊ ဒေဝတာစ၊ နတ်တို့လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနရတိနော၊ နိဗ္ဗာနရတိ
ဆုံ၌နေကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့လည်းကောင်း၊ ယေဒေဝါ၊ အကြင်နတ်တို့
သည်၊ ဝသဝတ္တိနော၊ ဝသဝတ္တိဆုံ၌နေကုန်၏၊ တေဒေဝါ၊ ထိုနတ်တို့လည်း
ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယာ၊ သင်မာရ်နတ်သည်၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော
တေပဉ္စဒေဝါ၊ ထိုငါးဆုံသားတို့သည်၊ ဘဝါ၊ ဘဝမှ၊ ဘဝံ၊ ဘဝသို့၊ ဥပဂစ္ဆ
န္တ၊ ကပ်ရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာလံကာလံ၊ ထိုထိုသို့သော အစအလယ်အ
ဆုံးကာလ၌၊ သက္ကာယတ္ထိံ၊ မိမိခန္ဓာငါးပါးတည်းဟူသောကိုယ်၌၊ ပုရက္ခတာ
ရှေ့ရှုပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သက္ကာယံ၊ ခန္ဓာငါးပါးတည်းဟူသောမိမိကိုယ်ကို၊
အဝိတိဝတ္တာ၊ မလွန်နိုင်ကုန်၊ ဇာတိမရတသာဂါနေဒ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအို
ခြင်းသေခြင်းသို့အစဉ်လိုက်ရကုန်၏၊ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော
လောကော၊ ဆုံသုံးပါးသည်၊ ပနိဝိတော၊ တဆဲတပါးသောမီးတို့ဖြင့်လောင်
၏၊ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသောလောကော၊ ဆုံသုံးပါးသည်၊ ပနိဝိတော၊ အဖန်တ
လဲလဲထောင်၏၊ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသောလောကော၊ ဆုံသုံးပါးသည်၊ ပဇ္ဇထိ
ဘော၊ တပြိုင်နက် ပြောင်ပြောင်လောင်၏၊ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသောလော
ကော၊ ဆုံသုံးပါးသည်၊ ပကမ္မိတော၊ ကိလေသာတို့ဖြင့်တုန်ထုပ်ချောက်
ချား၏၊ တတ္ထိံလောကော၊ ထိုသို့တုန်ထုပ်ချောက်ချားခြင်းရှိသောဆုံသုံး
ပါး၌၊ အကမ္မိတံ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်တုန်ထုပ်ချောက်ချားစေ
ခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်ထသော၊ အတုလိယံ၊ ဤမျှသာဟုမနိုင်ချိန်နိုင်ထသော၊
အပုတုန္ဓနသေဝိတံ၊ ပုတုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်မငြိမဲအပ်ထသော၊ ဓမ္မံ၊ ထော
ကုတ္တရာတရားကိုးပါးကို၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဒေသေထိ၊ ဟော
တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုလောကုတ္တရာတရားကိုးပါး၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ မနော၊ မိတ်
သည်၊ နိရတော၊ မွေ့လျော်စွာ၏၊ အဟံ၊ ငါသိသူပစာထာသည်၊ တဿ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံလောကုတ္တရာ တရားကို ပြုထတ်သောစကား
ထော်ကို၊ သုတ္တံ၊ ကြားနာရ၍၊ သာသနော၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊

ရတော၊ ပထသမာပတ်ဖြင့်ပွေ့လျော် သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရိ၊ နေပြီ၊ ထိသော
 ဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ ရအပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထု
 နား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကထံ၊ လိုက်နာရပြီ၊ ပါပိမ၊ မာရ်
 နတ်ယုတ်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အာရုံတို့၌၊ နန္ဒိံ၊ နှစ်သက်ခြင်းတဏှာကို၊
 ဝိဟတော၊ ပျောက်အပ်ပြီ၊ တမောခန္ဓော၊ မောဟအရကို၊ ပဒါလိတော၊
 ဖောက်ခွဲအပ်ပြီ၊ ဝေံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ကို၊ ဇာနာဟိ၊ ထိထေထော၊ အန္တက၊
 ဟယ်မာရ်နတ်ယုတ်၊ တံ၊ သင်သည်နိဟတော၊ ရှုံးခြင်းသို့ရောက်သည်၊
 အထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိသုပစာထာ၊ ဝိသုပစာသာထေရ်မသည်၊ ဣမာဂါထာ
 ယော၊ ဤခွဲဆိုထိထုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အတာထိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

ဇ-နဝကနိပါတ်။

(၆၂) ဝဇ္ဇ၊ ချစ်သား၊ ဝဇ္ဇ၊ ထောကမ္ဘိ၊ သတ္တလောကသင်္ခါရထောက၌၊ ဝန
 ထော၊ ကိလေသာဟူသော တောချိုသည်၊ တေ၊ သင်အား၊ ကုဒါဝနံ၊ တရံ
 တဆစ်ချထည်း၊ မာအဟ၊ မဖြစ်စေလင့်၊ ဝုတ္တက၊ ချစ်သား၊ ဝဇ္ဇ၊ တံ၊ သင်သည်
 ဝနပျံ၊ အပန်ထလဲလဲ၊ ဒုက္ခဿ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းစသော ဆင်းရဲ၏၊ ဘာဂိ
 မာ၊ အဘို့ဖြစ်သောကိလေသာရှိသည်၊ မာအဟ၊ မဖြစ်စေလင့်ထော၊ ။ ။ ။
 ထိုစကားသင့်စွာ၊ ဝဇ္ဇ၊ ချစ်သား၊ ဝဇ္ဇ၊ ရုနယော၊ မောနမည်သော မဂ်ဥာဏ်နှင့်
 ပြည့်စုံသောရဟန္တာမြတ်တို့သည်၊ အနေဇာ၊ တုန်ထွင်ချောက်ချားစေတတ်
 သောတဏှာမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဆိန္ဒုသံသယာ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်ဖြတ်
 အပ်ပြီးသော ယုံမှားခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိတိဘူတာ၊ ကိလေသာငြိမ်း
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒမပ္ပတ္တာ၊ မြတ်သော ယဉ်ကျေးခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ အနာသဝါ၊ အာသဝေါကင်းကုန်ထွက်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရန္တိ၊
 နေကုန်၏၊ ။ ။ ။ ဝဇ္ဇ၊ ချစ်သား၊ ဝဇ္ဇ၊ တံ၊ သင်ချစ်သားသည်၊ ဣထိဘိ၊ ဝိထအစ
 ရှိသောကျေးဇူးကို ရှာမှီးတတ်ကုန်သော၊ ထေဟိ၊ ထိုရဟန္တာမြတ်တို့သည်
 အနုစိတ္တံ၊ ကျင့်အပ်ထေ့ကျက်အပ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ သမထဝိပဿနာတည်းဟူ
 သောအကြောင်းကို၊ ဒဿနပတ္တိယာ၊ မဂ်ဥာဏ်အမြင်ကိုရသဖြင့်၊ ဒုက္ခဿ
 ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကိရိယာယ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ၊ အနုဖြူဟာယ၊ ပွားစေ
 ဘိထော၊ ။ ။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာတာ၊ မယ်တော်ဖြစ်သော ရဟန်းမိန်းမသည်၊
 သန္တရုတ္တရံ၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကိုယ်ရုံကိုသာဝတ်၍၊ ဧကကံ၊ တယောက်
 ထည်း၊ ဝိက္ခု၊ နုပဿဟံ၊ ရဟန်းမိန်းမကျောင်းသို့၊ အာဇာတံ၊ ထာသော၊ သာ
 ကဝုတ္တံ၊ မိမိသားဖြစ်သော၊ ဝဇ္ဇထေရံ၊ ဝဇ္ဇထေရ်ကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ။ ။ ။

ဣ၊မယ်တော်၊ တေမတ္တံ၊ဤသို့အကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်သော အဆုံးအမကို၊
 ဝိသာရဒါဝါရုံရှာခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍သာသျှင်၊မေ၊ငါ့အား၊တထာထိ၊ဆို
 ၏၊မာမိကေ၊မြတ်နိုးအပ်သောမယ်တော်၊ဝနထော၊သာ၊ဋ္ဌိချစ်မြတ်နိုးတတ်
 သောကိလေသာတည်းဟူသော တောချုံသည်မျှလည်း၊ တေ၊မယ်တော်
 အား၊နဝိဇ္ဇတိနုန၊ မရှိယောင်တကား၊ ဣတိ၊ဤသို့၊မညာမိ၊ငါအောက်စေ
 ၏၊ ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝနထေရော၊ ဝနထေရ်သည်၊အာဟ၊ဆို၏။ ။ဝန၊
 ချစ်သား၊ဝန၊ယေကေမိ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဟိနုဥက္ကဋ္ဌမဇ္ဈိမာ၊အယုတ်အ
 ထတ်အမြတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရာ၊ကံစိတ်ဥတုအာဟာရတည်းဟူသော
 အကြောင်း ထရားထေးပါးတို့သည် ပြုပြင်အပ်ကုန်သော သင်္ခါရတရားတို့
 သည်၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ထေသုပိ၊ထိုသင်္ခါရတရားတို့၌လည်း၊အဏုပိ၊အနည်း
 ငယ်လည်းဖြစ်သော၊ အဏုမက္ခောပိ၊ ထိုအောက်အလွန် နည်းလည်းဖြစ်
 သော၊ဝနထော၊ကိလေသာတည်းဟူသောတောချုံသည်၊မေ၊ငါ့အား၊နဝိဇ္ဇ
 တိ၊မရှိသည်သာလည်း၊ ၊အပ္ပမတ္တဿအပ္ပမတ္တာယ၊ကမ္မဋ္ဌာန်း၌မမှေမ
 ထေ့သည်ဖြစ်၍၊ ဈာယတောဈာယန္တိ ယာ၊မကောင်းမှုကိုဖုတ်ကြည်းပြီး
 ထသော၊မေ၊ငါ့အား၊သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊အာသဝါ၊အာသဝေတရား
 တို့သည်၊ဗိတာ၊ကုန်ကုန်ပြီ၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို၊ အနုပ္ပတ္တာ၊
 ရအပ်ကုန်ပြီ၊ဗုဒ္ဓဿ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အဆုံးအမတော်ကို၊ကထံ
 လိုက်နာပြေ၊ ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ မာတာ၊မယ်တော်သည်၊အာဟ၊ဆို၏။ ၊
 မေ၊ငါ၏၊ မာတာ၊မယ်တော်သည်၊ ဥဇ္ဇာရံ၊ပြန်ပြောစွာထသော၊ပတောဒံ၊
 ဆုံးမပေခြင်းတည်းဟူသောထုံတန်ကို၊သမဝဿရိဝတ၊ကောင်းစွာဖြစ်စေ
 တိ၏တကား၊ယထာပိ၊အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်လည်း၊အနုကမ္မိကော၊အကျိုး
 စီးပွားကိုစောင့်ရှောက်သော အားဖြင့်သနားပေ၏၊ တထာ၊ထိုသနားသော
 အခြင်းအရာဖြင့်၊ ပရမတ္ထသဗ္ဗိတာ၊ မြတ်သောနိဗ္ဗာန် အကျိုးနှင့်ယှဉ်ကုန်
 သော၊ဂါထာ၊ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကိုပြုတတ်သော ဂါထာတို့ကို၊ပဝတ္ထေထိ၊
 ဖြစ်စေ၏။ ၊တဿာဇနေဣယာ၊ ထိုမယ်တော်၏ အနုသိဋ္ဌိ၊အဆုံးအမ
 ဖြစ်သော၊ဝစနံ၊စကားကို၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊မမ၊ငါ၏၊ဥာထပေဂသရေက္ခေဇံ
 ဥာဏ်အဟုန်၏ကောင်းစွာထက်ခြင်းကို၊ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ပဝတ္ထေ
 ထိ၊ဖြစ်စေ၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သံဝေဂံ၊ပြင်းစွာသောထိတ်ထန်ခြင်းသို့၊
 အာပါဒိံ၊ရောက်ပြီ၊သောအတံ၊ထိုငါသည်၊ယောဂက္ခေမဿ၊ယောဂလေး
 ပါးတို့၏ကုန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တိယာ၊ရောက်ခြင်းငှါ၊ပဓာနပဟိတ
 ဣာ၊ သမဓာန်လုံ့ထဖြင့်နိဗ္ဗာန်သို့ စေတ္တတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊

ရုက္ခိဒိဝံ၊ နေညဉ်ပတ်ထံ၊ အတန္တိတော၊ မပျင်းသည်ဖြစ်၍၊ မာတရာ၊ အမိသည်၊ စောဒိတော၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်၊ သန္တော၊ ဖြစ်၍၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာထံသော၊ သန္တိ၊ ကိလေသာတို့၏ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ အပုထိ၊ ရပြီ။ ။
 ဝဗ္ဗမာတာ၊ ဝဗ္ဗမဟ်တော်ထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤခွဲဆိုထိကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရှုတ်ဆိုပြီ၊ နဝကနိပါတော၊ နဝကနိပါတ်သည်၊ သမတ္ထော၊ ပြီးပြီ။ ။

၁၆-ကောဒသကနိပါတ်၊

(၆၃) ရနိနာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ကထျာထမိတ္တတာ၊ ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းရှိသောသူ၏အဖြစ်ကို၊ ထောကံ၊ သက္ကထောကကို၊ အာဒိဿ၊ ရည်၍၊ ဝတ္ထိတာ၊ ငြီးပွင်းအပ်၏၊ ကထျာထမိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့ကို၊ ဘဇမာနော၊ မြစ်ဆီးကပ်ရသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗာထောအဝိ၊ ရှေးကပင်မိက်သော်လည်း၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိပြန်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သပ္ပုရိသာ၊ ထုရားအစရှိသောသူတော်ကောင်းတို့ကို၊ ဘဇိတဗ္ဗာ၊ အခါခပ်သိမ်းမြစ်ဆည်းကပ်အပ်ကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုငါဆိုတိုင်းမှန်၏၊ ဘန္တောနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့ထို ဆည်းကပ်ကုန်သော သူတို့အား၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ ပဝဗ္ဗတိ၊ ပွားများ၏၊ သပ္ပုရိသော၊ ထုရားအစရှိသောသူတော်ကောင်းတို့ကို၊ ဘဇမာနော၊ မြစ်ဆည်းကပ်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗေဟိပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒုက္ခေဟိ၊ ပမိုသန္ဓေနေခြင်း စသောဝဋ်ဆင်းရဲတို့မှ၊ ခုက္ခေယျ၊ လွတ်ထေရေ၏၊ ဒုက္ခဉ္စ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲဟုဆိုအပ်သော ဒုက္ခသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဝဏ္ဏဟုဆိုအပ်သော သမုဒယသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ နိရောဓဉ္စ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ ချပ်ချာနိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်သော နိရောဓသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ အဗ္ဗုဒ္ဓိကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော၊ မဂ္ဂဉ္စ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယ သစ္စာတို့ကို၊ ဝိဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ ။
 ဣတ္ထိဘာဝေါ၊ မိန်းမဖြစ်ရခြင်းကိုလည်း၊ ဒုက္ခော၊ ယျှပ်ပေါ်ခြင်းကိုယ်ဝန်ဆောင်ခြင်းသူတပါးတို့နှင့်စပ်၍ ဖြစ်ခြင်းစသောအပြစ်တို့ဖြင့်ဆင်ရဲ၏ဟူ၍၊ ပုဂ္ဂိုသဒ္ဓမ္မသာရထိနာ၊ ယောက္ခိားတကာတို့ကိုဆုံးမတတ်သည့် ဖြစ်၍ ရထာ၊ မှူးနှင့်တူသောမြတ်စွာထုရားသည်၊ အက္ခာတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သပတ္တိကမ္ပိ၊ ရန်သူနှင့်ပေါင်းဖော်၍နေရခြင်းသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အပ္ပေ

ကစ္စာ၊ အဗျူမိန်းမတို့သည်၊ သင်္ကဏိဗိစာတာယော၊ တကြိမ်သားဘွားရကုန်
သည်ရှိသော်၊ ခုကွံ့ရှေးဦးစွာသားဘွားခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို၊
အသဟန္တိယော၊ သည်းမခံနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ၊ ဂဇေ၊ မိမိသည်တို့ကို၊
အပကန္တန္တိ၊ ဖြတ်ကုန်၏၊ သုခုမာထိနိယော၊ ထိပ်မွေ့သောကိုယ်ရှိသောမိန်း
မမျိုးတို့သည်၊ ဝိသာနိ၊ အဆိပ်တို့ကို၊ ခါဒန္တိ၊ ပင်ပန်းခြင်းကိုသည်းမခံနိုင်
သည်ဖြစ်၍စားကုန်၏၊ ဇနမာရကမဇ္ဈဂတော၊ တွေဝေသဖြင့်ပဋိသန္ဓေနေ
သောသူငယ်တို့ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဥဘောပိ၊ သားအမိနှစ်
ယောက်တို့သည်၊ ဗျာသနာနိ၊ သေခြင်းလျှင်အဆုံးရှိသောပျက်စီးခြင်းတို့သို့
အနုဘောန္တိ၊ ပါဝုထန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ၊ ဥပပိဇဉာ၊ သားဖွားကာနီး
သောကာလ၌၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ခရီးသွားသော၊ အဟိ၊ ငါပဉ္စာစာရာသည်၊ သကံဂေ
ဟိ၊ မိမိအိပ်သို့၊ အပတ္တော၊ မရောက်ဖို့၊ ပဇန္တေ၊ ခရီး၌၊ ဝိဇာယိတွာန၊ သားဖွား၍
ပတ်မတ်၊ ဖြေကိုက်၍သေသောလင်ကို၊ အဒ္ဓဘံ၊ မြင်ရပြီ၊ ၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဧ
ဝုတ္တော၊ သားငယ်နှစ်ယောက်တို့သည်လည်း၊ ကာလကိတာ၊ သေခဲ့ကုန်၏၊
ပတိစ၊ လင်သည်လည်း၊ ပဇန္တေ၊ ခရီး၌၊ မထော၊ သေခဲ့၏၊ ကပဏိကာယ၊ လင်
သားသေသည်ဖြစ်၍အထီးကျန်သော၊ မေ၊ ငါ၏၊ မာတာပိတာစ၊ အမိအဘ
တို့သည်လည်းကောင်း၊ တာတာစ၊ မောင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဧကပိတ
ကာယံ၊ တရတည်းသောထင်းပုံ၌၊ ဝုပ္ပန္တိ၊ ဒီးလောင်ခဲ့ကုန်၏၊ ဝိဇာကုထိနေ
စည်းစိမ်ဥစ္စာစသည်တို့ဖြင့်ပျက်စီးခြင်းကုန်ခမ်းခြင်းသို့ရောက်သောအမျိုး
ရှိသော၊ ကပဏေ၊ သူထပါးတို့သည်မထိခဲ့မိမိပြုအပ်သော အဖြစ်သို့ရောက်
သောကိသာဂေါတမီ၊ ထေတယာ၊ သင်သည်၊ အပရိမာထံ၊ အတိုင်းမထိ
သော၊ ခုကွံ့ဆင်းရဲခြင်းကို၊ အနုထုတံ၊ ခံစားရဘူးလေပြီ၊ ဗဟုနိဇာတိသဟ
သာနိ၊ များစွာသောဘဝအထောင်တို့ပတ်လုံး၊ တေ၊ သင်၏၊ အထုစ၊ မျက်
ရည်သည်လည်း၊ ပဝတ္တံ၊ ယိုစီးထုဘူးလေပြီ၊ ၊ အထောပိ၊ ထိုမှတပါး
လည်း၊ သုသာနမဇ္ဈေ၊ သုသာန်အထပ်၌၊ ဝုတ္တမံသာနိ၊ သား၏အသားတို့ကို၊
ခါဒိတာနိ၊ စားဘူးသည်တို့ကို၊ ပသိတံ၊ မြင်ရလေပြီ၊ ဟတကုထိကာ၊ ပျက်
စီးသောအမျိုး အနွယ်ရှိသည်၊ သဗ္ဗဂရဟိတာ၊ သူခပ်သိမ်းတို့ကဲ့ရဲ့အပ်
သောအဖြစ်သို့ရောက်သည်၊ မတပတိကာ၊ ထင်သေရတ်ဆိုးမသည်၊ ဟ
တွာ၊ ဖြစ်လျက်၊ ကထုာထမိတ္တသေဝါယံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းကိုမှီဝဲသ
ဖြင့်၊ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသောနိဗ္ဗာန်ကို၊ အမိဂစ္ဆိံ၊ ရပြီ၊ ၊ မေမယာ၊ ငါ
သည်၊ အရိယော၊ ကိလေသာတည်းဟူသောအဖြစ်မရှိထသော၊ အဗ္ဗုတိ
ကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံထသော၊ အမထဂါမီ၊ သေခြင်းကင်းသောနိဗ္ဗာန်

သို့ရော့က်စေတတ်ထသော၊မဂ္ဂေါ၊မဂ်ကို၊ဘာဝိတော၊ပွါးစေအပ်ပြီ၊နိဗ္ဗာန်
 နိဗ္ဗာန်ကို၊သတ္တိကတံ၊မှက်မှောက်ပြုအပ်ပြီ၊ ဓမ္မာဒါသံ၊ထရုံးဖြင့်ပြီးသော
 ကြေးမုံကို၊အဟံ၊ငါသည်၊ကန္တသတ္တာ၊အရိယာမဂ်ဖြင့်ဖြတ်အပ်သောရာဂ
 စသောငြောင့်ရှိသည်၊ဩပိတဘာရာ၊ချအပ်ပြီးသောကိလေသာအဘိသင်္ခါ
 ရတည်းဟူသောဝန်ရှိသည်၊အမိ၊ဖြစ်၏၊မေ၊ငါသည်၊ကရုဏီယံ၊ဒုက္ခသစ္စာ
 ကိုပိုင်းခြား၍ထိခြင်းအစရှိသောတဆဲ့ခြောက်ပါးသောမဂ်ကိစ္စကို၊ ကတံ၊
 ပြုအပ်ပြီ၊ကိသဂေါတမိထေရီ၊ကိသဂေါတမိမည်သောထေရီမသည်၊သုဝိ
 ဓုတ္တပိတ္တာ၊ အချင်းခပ်သိမ်းကိလေသာတို့မှလွတ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ဣမံအတ္ထံ၊ဤသို့သောအနက်ကို၊ထဏိ၊ဆိုပြီ၊ ကိသဂေါတမိ၊ကိသဂေါ
 ထမိထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤအို့ဆိုသိကုံးအပ်သော ဂါထာတို့
 ကို၊အဘာသိတ္ထ၊ရွတ်ဆိုပြီ၊ ကောဒသကနိပါတော၊ ကောဒသကပါတ်
 သည်၊သမဇ္ဇော၊ပြီးပြီ၊ ။

၁၁-စွါဒသကနိပါတံ။

(၆၄) မာတာစ၊ အမိလည်းကောင်း၊ ဗိတာစ၊ သွီးလည်းကောင်း၊
 ဥထော၊နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ မယံ၊ငါတို့သည်၊ သပတ္တိယော၊ရန်သူမတို့
 သည်၊အာသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊တဿာမေ၊ထိုငါအား၊ အတ္တုတော၊မဖြစ်ဘူးမြ
 ထသော၊ထောမဟံသနော၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ထ
 သော၊သံဝေဂေါ၊ထိတ်ထန်ခြင်းသည်၊ အဟု၊ဖြစ်၏၊ ကာမာ၊ ကာမ
 ဂုဏ်တို့သည်၊မိရတ္တု၊စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိကုန်စွတကား၊ အသုဝိ၊ကိလေသာ
 တည်းဟူသော မစင်တို့ဖြင့်ယိုစီး၏၊ ဒုဂ္ဂန္ဓာ၊အဆိပ်နဲ့ထိုင်သဖြင့်ပုပ်သော
 အနံ့ရှိကုန်၏၊ ဗဟုကဏူကာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော များစွာသောဆူး
 ငြောင့်ရှိကုန်၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ခံစား အပ်သော ကာမဂုဏ် တို့၌၊ မာ
 တာစ၊အမိလည်းကောင်း၊ ဗိတာစ၊ သွီးလည်းကောင်း၊ မယံ၊ ငါတို့နှစ်
 ယောက်တို့သည်၊ သဘရိယာ၊ ထင်တူ မယားဖြစ်ကုန်သော ရန်သူတို့
 သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ဘူးကုန်ပြီ။ သာအဟံ၊ထိုငါသည်၊ ကာမေသု၊ ကာမ
 ဂုဏ်တို့၌၊ အာဒိနံ၊အပြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊ နိက္ခမံ၊ကာမဂုဏ်မှထွက်
 မြောက်ခြင်းကို၊ ဝေမတော၊ ဘေးမရှိသောအားဖြင့်၊ ဓမ္မုဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
 ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ အဂါရသ္မာ၊ အိပ်ရာထောင်သော လူ၏
 ဘောဇင်မှ၊နိက္ခမိတွာ၊ထွက်၍၊ အနဂါရိယံ၊အိပ်ရာမထောင်သောရဟန်း၏
 ဘောင်၌၊ပဗ္ဗဇိ၊ရဟန်းပြုပြီ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ရှေး၌နေထူးသောခန္ဓာအစဉ်

ကို၊ ဇာနည်၊ သိ၏၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုကို၊ ဝိသောဓိတံ၊ သုတ်သင်နိုင်၏။ စေတောပရိစ္ဆညာဏဉ္စ၊ သူကပါးတို့၏ စိတ်ကိုပိုင်းခြား၍ သိနိုင်သောစေတောပရိယဉာဏ်ကို ထည်းကောင်း၊ သောတဓာတုစ၊ ဒိဗ္ဗသောတအဘိညာဉ်ကို ထည်းကောင်း၊ ဝိသောဓိတံ၊ သုတ်သင်နိုင်၏။ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ဣဒ္ဓိပိ၊ ဣဒ္ဓိပိအဘိညာဉ်ကို ထည်း၊ သန္တိကထာ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီ၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ အာသဝက္ခယော၊ အာသဝက္ခယဉာဏ်ကို၊ ပတ္တော၊ ရအပ်ပြီ၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ဆဋ္ဌဘိညာ၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်တို့ကို၊ သန္တိကထာ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကထံ၊ လိုက်နာအပ်ပြီ၊ အေဟံ၊ ငါသည်၊ စတုရသံ၊ မြင်းလေးစီးတို့ဖြင့်ကအပ်သော၊ ရထံ၊ ရထားကို၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ ငါ၏တန်ခိုးဖြင့်၊ အဘိနိဗ္ဗိတော၊ ဖန်ဆင်း၍၊ လောကနာထဿ၊ လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူထသော သိရိမတော၊ အလွန်သောဘုန်းကြက်သရေရှိတော်မူထသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍၊ ယမကပါဋိဟာရိယကာလေ၊ မြတ်သော ဘုရားသည်ကဏ္ဍမည်သောသရက်ဖြူပင်ရင်းတန်ခိုးပြာနိဟာပြကာနိုးကာထန္တံ၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်ပြီ၊ ဗာဇေ၊ သူငယ်မ၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ သုဂပ္ပိတဝံ၊ အဖျားမှစ၍ ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်သော ပန်းပွင့် ထည်းရှိထသော၊ ပါဒဝံ၊ အင်ကြင်းပင်ရင်သို့၊ ဥပဂမ္မ၊ ကပ်၍၊ ရုက္ခမူလေ၊ အင်ကြင်းပင်ရင်း၌၊ ဧကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ တေ၊ သင်၏၊ ဒုတိယော၊ အဖော်သည်၊ ကောဗိစာဝိ၊ တရံ တယောက်မျှ ထည်း၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဗာဇေ၊ သူငယ်မ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ရတ္တကာနံ၊ မိန်းမကြားသောယောကျ်ားတို့မှ၊ နဘာယသိ၊ အဘယ်ကြောင့်မကြောက်ဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သားသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏။ မာရ၊ မာရ်နတ်၊ ဧဒိသကာ၊ ထိုသင်မာရ်နတ်ကဲ့သို့ သဘောရှိကုန်သော၊ သတသဟဿာနံဝိ၊ အထိန်းမကသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ရတ္တကာနံရတ္တကာ၊ မိန်းမကြားသော သူတို့သည်။ သမာဂတာ၊ ငါ့ကိုပျက်ဆီးဆုံးသောဌါထာကုန်သည်၊ ဘဝေယျံ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်ပြားအံ့၊ မေ၊ ငါ၏၊ လောဝံ၊ အပွေးတချောင်းသည်မျှလည်း၊ နုဣဉ္စေ၊ မထွပ်ရာ၊ နဝိသမ္ပဝေ၊ ပြင်းစွာမထွပ်ရာ၊ မာရ၊ မာရ်နတ်၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ဧကော၊ တယောက်ထံ၌၊ သာဖြစ်လျက်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ကိံ၊ အထပ်သို့သော ပျက်ဆီးခြင်းကို၊ ကရိဿသိ၊ ပြုနိုင်လတ္တံ့နည်း၊ မာရ၊ မာရ်နတ်၊ ဒေသအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ အန္တရဓာယာမိ၊ သင်ရှေ့တွင်ထည်လျက်ပင်ကိုယုံကိုကွယ်ပေအံ့၊ တေ၊ သင်၏၊ ကုန္တိ၊ ဝါ၊

ပမ်းသို့မူလည်း၊ ပဝိသာဒါ၊ ဝင်အံ၊ ဘရကန္တ၊ ရေ၊ သင်၏မျက်မှောင်ကြား၌မူ
ထည်း၊ ဝါဠာဒါ၊ ငါရပ်အံ၊ ကိဋ္ဌန္တိ၊ သင်မျက်မှောင်ကြား၌ရပ်သော၊ ဝံ၊ ငါ့ကို
လည်း၊ နဒက္ခယိ၊ သင်မမြင်ရလတ္တံ့၊ ၊ ဟိ၊ ထိုစကားမှန်၏၊ မာရ၊ မာရ်နတ်၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိတ္တုမ္ပိ၊ ဈာန်သမာပတ်နှင့်ယှဉ်သော ဝိတ်၌၊ ဝသိဘုတာ
ထေရဿသော၊ အဖြစ်သို့ရောက်၏၊ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါး တို့ကိုလည်း၊
သုဘာဝိဘာ၊ ကောင်းစွာပွားစေအပ်ကုန်ပြီ၊ မေ၊ ငါသည်၊ ခေအဘိညာ၊ အဘိ
ညာဉ်ခြောက်ပါးတို့ကို၊ သန္တိကတာ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာအပ်ပြီ၊ ၊
ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ သတ္တိသုလုပမာ၊ ထုံသွားဥပမာရှိကုန်၏၊ ခန္ဓာ
နံ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၏၊ အဓိကုရုနာ၊ လှီးချတ်ရာစဉ်းတီတုံးနှင့် တူကုန်၏၊
တွံ၊ သင်မာရ်နတ်သည်၊ ယံကာမရတိ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်၌မွေ့လျော်ခြင်း
ကို၊ ဗြူထိ၊ ဆို၏၊ သာ၊ ထိုကာမဂုဏ်၌မွေ့လျော်ခြင်းသည်၊ မမ၊ ငါအား၊ ဒါ
နိဗ္ဗာနံ၊ ယခုအခါ၌၊ အရတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်းမှကင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ၊
သဗ္ဗတ္ထံ၊ အဆုံးစုံသောအာရုံတို့၌၊ နန္ဒိ၊ နှစ်သက်ခြင်းတထောကို၊ ဝိဟတာ၊
ပျောက်အပ်ပြီ၊ ၊ တမောခန္ဓော၊ မောဟအရကို၊ ပဒါထိတော၊ ဖောက်ခွဲ
အပ်ပြီ၊ ပါဝိမ၊ မာရ်နတ်ယုတ်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ကို၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဇာနာ
ဟိ၊ သိလော၊ အန္တက၊ ဟယ်မာရ်နတ်ယုတ်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ နိဟတော၊ ရှုံး
ခြင်းသို့ရောက်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဥပ္ပလဝဏ္ဏော၊ ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီမသည်၊
ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသိကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊
ရွတ်ပြီဆို၊ ၊ ခန္ဒါဒသကနိပါတော၊ ခန္ဒါဒသကနိပါတ်သည်၊ သမတ္တော၊ ပြီးပြီ၊ ၊

၁၂-သောဇ္ဇသကနိပါတ်။

(၆၅) အဟံ၊ ငါပုဏ္ဏားသည်၊ ဥဒဟာဓိ၊ ရေခပ်ရသည်ဖြစ်၍၊ အယျာနံ၊ အရှင်
မတို့၏၊ ဒဏ္ဍဘယဘိတာ၊ ထုံကန်ထဲယူဘေးမှကြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါစာ
ဒေါသဘယဋီတာ၊ ဆိုမြည်ဆဲရေခြင်း အမျက်ထွက်ခြင်း တည်းဟူသော
“ဘေးဖြင့်နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊ သိတေ၊ ချမ်းသော အခါ၌သော်လည်း၊ သဒါ
အခါခပ်ထိမ်း၊ ဥဒကံ၊ ရေထဲသို့၊ ဩတရိ၊ ဆင်းမြေ၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဥဒက
တိတ္ထံ၊ ရေထိပ်သို့၊ ဂတာ၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားတထောက်
ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဝစ၊ ဆို၏၊ ၊ ဗြာဟ္မဏ၊ အိုပုဏ္ဏား၊ တွံ၊ သင်
သည်၊ ကဿ၊ အဘယ်မည်သောဘေးမှ၊ ဘိတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍၊
သဒါ၊ အခါခပ်ထိမ်း၊ ဥဒကံ၊ ရေထဲသို့၊ ဩတရိ၊ ဆင်းရသနည်း၊ ဩတရိတွာ

ဆင်းဖြိုး၍လည်း၊ ဝေမောနေဟိ၊ ချမ်းသည်ဖြစ်၍တုန်ထွင်ကုန်သော၊ ဂင်္ဂေတ္တ
ဟိ၊ ကိုယ်အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ဖြင့်၊ ဘုသံ၊ ပြင်းထွစွာသော၊ သီတံ၊ ချမ်းခြင်း၊
တည်းဟူသောဆင်းရဲကို၊ ဝေဒယသော၊ ခံစားရလေသနည်း။ ။ ပုဏ္ဏိကော
ပုဏ္ဏမည်သော၊ ဘောတိ၊ အိုရှင်မ၊ တုဝံ၊ ရှင်မသည်။ ပါပကံ၊ ယုတ်မာစွာ
သော၊ ကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ရူပန္တံ၊ တားမြစ်နိုင်ထသော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်
ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကရောန္တံ၊ ရေသို့ ဆင်းသောအား
ဖြင့်ပြုသော၊ ငါ့ကို၊ ဇာနန္တိ၊ စားသိထွက်လည်း၊ ပရိပုစ္ဆံ၊ သိမေး၏။ ။ ဝုဇာ
ဝါ၊ အသက်ကြီးသည် လည်းဖြစ်သော၊ ဗဟရောဝါ၊ ငယ်သည်မူလည်းဖြစ်
ထသော၊ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပကဗ္ဗတိ၊ အ
လွန်ပြုမိ၏။ သောဝိ၊ ထိုသူသည်လည်း၊ ဥဒကာဘိသေစနာ၊ ရေသွန်းသဖြင့်၊
ပါပကမ္မာ၊ မကောင်းမှုမှ၊ ပရရစ္စတိ၊ စင်စစ်လျှင်လွတ်၏။ ပြောဟူတာ၊
ပုဏ္ဏား၊ အဇာနန္တဿ၊ ကံ၏ အကျိုးကိုမထိသော၊ တေ၊ သင်အား၊ အဇာ
နန္တော၊ ကံ၏ အကျိုးကိုအလျှင်မထိသော၊ ကော၊ အတတ်သူရိက်သည်၊ ဥဒ
ကာဘိသေစနေန၊ ရေကိုချိုးခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ပါပ
ကမ္မာ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပရရစ္စတိ၊ လွတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒံ၊ ဤသို့၊ ဤသို့
အနက်ကို၊ အက္ခာသိနု၊ ပြောထေဘူးသနည်း။ ။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊
မဏ္ဍု၊ ကဝစ္ဆပါ၊ တားလိပ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ နဂါ၊ နဂါးတို့သည်
လည်းကောင်း၊ သုသုမာရာ၊ မိကျောင်းထဝိုင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊
အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ ယေ၊ အကြင်ငါးမကားရုံး စသော သတ္တဝါတို့
သည်၊ ဥဒကေရာ၊ ရေ၌ကျက်စားကုန်၏။ တေ၊ ထိုငါးမကားရုံးစသော
ရေနေသတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း၊ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဂမိဿန္တိ၊ ခုနု၊
သွားရလေကုန် ယောင်တကား။ ။ ဩရန္တိကမ၊ သိတ်သတ် မူဆိုးတို့
သည်လည်းကောင်း၊ သုကရိတာ၊ ဝက်သတ်မူဆိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊
မစ္ဆိကမ၊ ငါးကိုသတ်သော ထင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ မိဂဝမိကမ၊
သမင်သတ် မူဆိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ စောရာ၊ ခိုးသူ တို့သည်
လည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏဗာတာ၊ သူတပါးကို သတ်ခြင်း ဖြတ်ခြင်းအမှု၌
ယှဉ်ကုန်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း၊ အညေ၊ တပါး ကုန်သော၊
ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ပါပကမ္မိနော၊ မကောင်းမှုကို ပြုလေ့ရှိကုန်၏။
တေပိ၊ ထိုသူတို့သည်လည်း၊ ဥဒကာဘိသေစနာ၊ ရေသွန်းခြင်းကြောင့်၊ ပါပ
ကမ္မာ၊ မကောင်းမှုမှ၊ ပရရစ္စရေ၊ လွတ်ကုန်ယောင်တကား။ ။ ဣမာနဒိယော
ဤအစီရဝတီစသောမြစ်တို့သည်၊ တေ၊ သင်၏၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ကထံ၊ ပြုအပ်ပြီး

သောပါဝါမကောင်းမှုကို၊ သစေဝါဟေယျ၊ အကယ်၍ရှေ့ နှိုင်းကုန်သည်
 ဖြစ်အံ့၊ ဟထာ၊ ထိုသို့ရှေ့ နှိုင်းသည်ရှိသော်၊ ဣမာ၊ ဤအစီရဝတီစသောမြစ်
 တို့သည်၊ တေ၊ သင်၏၊ ဂုဉ္ဇမ္ဘိ၊ ကောင်းမှုကိုလည်း၊ ဝဟေယျ၊ ရှေ့ထေကုန်
 ရာ၏၊ တွံ၊ သင်သည်၊ တေန၊ ထိုကောင်းမှုကံမှ၊ ပရိဗာဟိရော၊ အပဖြစ်သည်
 အဿ၊ ဖြစ်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ တွံ၊ သည်၊ ယဿ၊ အကြင်မကောင်းမှုမှ၊
 ဘိတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍၊ သဒါ၊ အခါခပ်ထိမ်း၊ ဥဒကံ၊ ရေသို့၊ ဩတရိ၊
 ဆင်း၏၊ ဗြဟ္မေ၊ အိုပုဏ္ဏား၊ တမေဝ၊ ထိုကြောက်သောမကောင်းမှုကိုသာ
 ယျင်၊ မာအကာထိ၊ သင်မပြုလင့်၊ သိတံ၊ ဤသို့သဘောရှိသောချမ်းသောကာ
 ထဒ္ဓိရေသွန်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောအချမ်းသည်၊ တေ၊ သင်၏၊ ဆဝိ၊ ကိုယ်အ
 ရေကို၊ မာဟာနေ၊ မညှဉ်ဆဲမနှိပ်စက်စေလင့်၊ ဘောတိ၊ အိုရှင်မပုဏ္ဏား၊ တွံ၊
 သင်သည်၊ ဥဒကာဘိသေစံနံ၊ မကောင်းမှုကိုပျော်စေခြင်းငှါရေကိုသွန်းခြင်း
 တည်းဟူသော၊ ကုဗ္ဗဂ္ဂံ၊ မှားသောခရီးသို့၊ ပရိပန္နံ၊ သွားသော၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ အရိ
 ယမဂ္ဂံ၊ တုရားအစရှိသောအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သွားမြဲဖြစ်သော ထမ်း
 ခရီးသို့၊ သမာနယံ၊ ကောင်းစွာဆောင်ပေ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဝံသာဓု
 ကံ၊ ဤနှစ်ဟက်သောအစွန်းရှိသော ဆရာစားဖြစ်သောပုဆိုးကို၊ ထေ၊ သင်
 အား၊ ဒဒါမိ၊ ငါပေး၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ သာဓုကော၊ ပုဆိုးသည်၊ တုဟေဝ၊
 သင်အားသာယျင်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သာဓုကံ၊ ပုဆိုး
 ကို၊ နန္ဒာမိ၊ အလိုမရှိ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲခြင်းမှ၊ သစေဘာယ
 သိ၊ အကယ်၍ကြောက်သည်ဖြစ်အံ့၊ တေ၊ သင်သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းကို၊
 သစေအပ္ပိယံ၊ အကယ်၍မချစ်မြတ်နိုးသည်မှန်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မချစ်မြတ်နိုး
 သည်ရှိသော်၊ အာပိဝါ၊ မျက်မှောက်၌လည်းကောင်း၊ ယဒိ၊ ထိုမြို့၊ မဟောဝါ၊
 မျက်ကွယ်၌လည်းကောင်း၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာစွာသော၊ ကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံ
 ကို၊ မာအကာထိ၊ သင်မပြုလေထင့်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာစွာသော
 ကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံကို၊ သစေဝါကရိဿသိ၊ အကယ်၍နောင်အခါမူလည်း
 ပြုအံ့၊ သစေကရောထိဝါ၊ အကယ်၍ယခုမူလည်းပြုအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ပြု
 သည်ရှိသော်၊ ဥပစ္စသဗ္ဗိဗ္ဗ၊ မကောင်းမှု၏ အကျိုးငါသို့မလိုက်ထက္ကံ၊ ဟုစေ
 တနာရှိ၍၊ ပဿယတောမိ၊ ပြေးသော်လည်း၊ တေ၊ သင်အား၊ ဒုက္ခာ၊ အကု
 သိုလ်ကံ၏အကျိုးဖြစ်သောဆင်းရဲမှ၊ ပရတ္တိ၊ လွတ်ခြင်းသည်၊ နန္ဒာမိ၊ မရှိ
 သည်သာယျင်လည်း၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲမှ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ သစေဘာယသိ၊
 အကယ်၍ ကြောက်သည်ဖြစ်အံ့၊ တေ၊ သင်သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းကို၊
 သစေအပ္ပိယံ၊ အကယ်၍ မချစ်မြတ်နိုးသည်ဖြစ်အံ့၊ တာဒိနံ၊ ဣဋ္ဌာရုံအနိ

ဣန္ဒြေမတုန်ထွင်သောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓံမြတ်
 စွာထုရားကိုလည်းကောင်း၊ တာဒိန္နံ၊ ဣဋ္ဌာရုံအနိဋ္ဌာရုံစသည် တို့၌မတုန်
 ထွင်သောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဝေဠံကိုးပါးသောသောကုတ္တရာ
 တရားကိုလည်းကောင်း၊ သံစာဉ္စ၊ ရှစ်ယောက်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏
 အပေါင်းကို လည်းကောင်း၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဥပေဟိ၊ ဆည်း
 ကပ်ထွေသော၊ သီလာနိ၊ သီလတို့ကို၊ သမာဒိယာယိ၊ ဆောက်တည်လေ
 သော၊ တံ၊ ထိုရတနာသုံးပါးကိုကိုးကွယ်ရာဟူ၍ဆည်းကပ်ခြင်းသီလတို့
 ကိုဆောင်သည်ခြင်းသည်၊ ဝေ၊ သင်အား၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဟေဟိတိ၊
 ဖြစ်ထွက်၊ တောတိ၊ အိရှင်မပုဏ္ဏ၊ တာဒိန္နံ၊ သောကဓံတရားရှစ်ပါးတို့၌
 မတုန်ထွင်သောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓံမြတ်စွာထုရားကိုလည်း
 ကောင်း၊ တာဒိန္နံ၊ သောကဓံတရားရှစ်ပါးတို့၌မတုန်ထွင်သောဂုဏ်နှင့်ပြည့်
 စုံတော်မူသော၊ ဝေဠု၊ ဆယ်ပါးသောတရားတော်ကိုလည်းကောင်း၊ သံစာဉ္စ
 အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ရှစ်ယောက်အပေါင်းကိုလည်းကောင်း၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်
 ရာဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥပေမိ၊ ဆည်းကပ်ပါအံ့၊ သီလာနိ၊ သီလတို့ကိုလည်း
 သမာဒိယာမိ၊ ဆောက်တည်ပါအံ့၊ တံ၊ ထိုရတနာသုံးကိုကိုးကွယ်ရာဟူ၍
 ဆည်းကပ်ခြင်းသီလကိုဆောက်တည်ခြင်းသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အတ္ထာယ၊
 အကျိုးငှါ၊ ဟေဟိတိ၊ ဖြစ်ထွက်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုရေ၊ ရှေးပုဏ္ဏားဖြစ်
 သော၊ အခါ၌၊ ဗြဟ္မဗန္ဓု၊ ပုဏ္ဏားအမျိုး၌ဖြစ်သောကြောင့်ဗြဟ္မဗန္ဓုမည်သည်၊
 ဗြာဟ္မဏော၊ ဣရုအစရှိသောဗေဒင်ကိုသာရဏ္ဍာယ်တတ်သောကြောင့်ဗြာဟ္မ
 ဏဟူသောအမည်ရှိသည်၊ တေပိဇ္ဇော၊ ဣရုအစရှိသော ဗေဒင်သုံးခုတည်း
 ဟူသောအတတ်ရှိသောကြောင့် တေပိဇ္ဇမည်သည်၊ ဝေဒသမ္ပန္နော၊ ဗေဒင်
 နှင့်ပြည့်စုံသော ကြောင့်ဝေဒသမ္ပန္နမည်သည်၊ သောတ္ထိယောစ၊ သောတ္ထိယ
 ပုဏ္ဏားမျိုး၌ဖြစ်သော ကြောင့်သောတ္ထိယမည်သည်၊ နှာတကော၊ ညွှန်နက်
 ရေချိုးတတ်သော ကြောင့်နှာတကမည်သည်၊ အာထိ၊ ဖြစ်၏၊ အဇ္ဇ၊ ယခုမူ
 ကား၊ ဘုတ်၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ ဗြာဟ္မဏော၊ အချင်းခပ်သိမ်းမကောင်း
 မှုကိုအပပြုသောကြောင့်ဗြာဟ္မဏမည်သည်၊ တေပိဇ္ဇော၊ ပိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်
 စုံသောကြောင့်တေပိဇ္ဇမည်သည်၊ ဝေဒသမ္ပန္နော၊ မဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသော
 ပညာနှင့်ပြည့်စုံသောကြောင့်ဝေဒသမ္ပန္နမည်သည်၊ အခါ၊ ဖြစ်၏၊ သောတ္ထိယော
 စ၊ ကိဏေသာ တို့မှစင်ကြယ်သော ကြောင့်သောတ္ထိယမည်သည်၊ နှာတ
 ကော၊ ဆေးချော်အပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသော ကြောင့်နှာတကမည်
 သည်၊ အခါ၊ ဖြစ်၏၊ ပုဏ္ဏိကာ၊ ပုဏ္ဏားမည်သောထေရီသည်၊ ဣမာဂါတာ၊

ယော၊ ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီး ၊
သောဠာသကနိပါတေ၊ သောဠာသကနိပါတ်သည် သမတ္ထော၊ ပြီးပြီ။

၁၃-ဝိသတိနိပါတ်၊

(၆၆) မမ၊ ငါအမွှာပါထိ၏၊ ရဒ္ဒဇာ၊ ဥက္ခန္ဓာနှစ်ရောက်သောဆံတို့သည်
ပုဇေး၊ ရှေးပျိုရွယ်သောအခါ၌၊ ကာဠကော၊ မည်းနက်သော အဆင်းရှိကုန်
သည်၊ ဘမဓဝဏ္ဏသဒိသာ၊ ပီတုန်းတောင်ကဲ့သို့သိပ်မွေ့စွာစိမ်းညိုသောအ
ဆင်းရှိကုန်သည်၊ ဝလ္လိတဂ္ဂါ၊ ဆံရင်းမှစ၍အဖျားတိုင်အောင်သားထိုးစား
ကဲ့သို့ကော့ကော့ထွတ်ကုန်သည်၊ အဟုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုမူကား၊ ဇရာ
ယ၊ အိုခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ တေ၊ ထိုဥက္ခန္ဓာနှစ်ရောက်
သောဆံတို့သည်၊ သာဏဝါကသဒိသာ၊ ပိုက်ဆံပျော်မြင်နှင့်တူခဲ့ကုန်၏၊
သစ္စဝါဒိဝစနံ၊ ဟုတ်မှန်သော စကားကိုသာဆိုထော်မူ တတ်သောမြတ်စွာ
ဘုရား၏ ခပ်သိမ်းသောရုပ်သည် အမြဲမရှိအိုခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်၏အစရှိ
သောစကားတော်သည်၊ အနုညထာ၊ ဟောတော်မူတိုင်း မှန်စွာသည်သာ
တည်း၊ ၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဥက္ကမဂီဘုတော၊ မြတ်သော အင်္ဂါဟုဆိုအပ်သော
ဥက္ခန္ဓာနှစ်ရောက်သောဆံထုံးသည်လည်း၊ ဝါထိတော၊ ပန်းနံ့သာလွင်မှုန့်
အစရှိသည်တို့ဖြင့်ထုံအပ်သော၊ ကဓုဏ္ဏကောဣ၊ နံ့သာကြုတ်ကဲ့သို့၊ သုရ
ဘိ၊ ကောင်းစွာမွှေးကြိုင်သောအနံ့ရှိ၏၊ ပုပ္ဖပူဇောပုပ္ဖပူရိတော၊ စကားပန်းရ
ထေးပန်းကြက်ရုံးပန်းစသော ပန်းတို့ဖြင့်ပြည့်သည်ဖြစ်၍ အညစ်အကြေး
ကင်း၏၊ အထ၊ ယခုအိုသောအခါမူကား၊ တံ၊ ထိုငါ့ဥက္ခန္ဓာနှစ်ရောက်သည်၊ ဇရာယ
အိုခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ သဏောမဂန္ဓိကံ၊ မြကတေ
သောဆံ၏အနံ့သာ ယှဉ်ညှိညှိနံ့စေ့ထိ၏၊ သစ္စဝါဒိဝစနံ၊ မှန်သည်ကိုသာ
ဆိုတတ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်သည်၊ အနုညထာ၊ အချည်း
စည်းမဟုတ်သည် သာလျှင်တည်း၊ ၊ မမ၊ ငါ၏၊ ကေသာ၊ ဆံတို့သည်၊
ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ သုရောဗိတံ၊ ကောင်းစွာ တညီတညွတ် စိုက်ပျိုးအပ်သော၊
သယံတံ၊ တခဲနက်ထူထပ်စွာသော ဖြူဖြူသွယ်သွယ် ရောက်သောအခက်
ရှိသော၊ ကာနန္ဒဣ၊ ဥယျာဉ်ပတောက်ပန်းကဲ့သို့၊ ကောဣသုပိစိစိထဂ္ဂသော
ဘိတံ၊ ခေါင်းပြီး ရွှေဆံကျင်တို့ဖြင့် သင်အပ်ပြီးသော အဖျားရှိသည်ဖြစ်၍
တင့်တယ်၏၊ တံ၊ ထိုဥက္ခန္ဓာနှစ်ရောက်သောဆံပင်သည်၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်း
တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ တဟိံ တဟိံ၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်၌၊
ဝိဂုဋ္ဌံ၊ ကြံသည်ဖြစ်ခဲ့၏၊ သစ္စဝါဒိဝစနံ၊ မှန်သည်ကိုသာဆိုတတ်သောမြတ်

၁၃-ဝိသတိနိပါတ်၊

စွာတုရား၏ စကားတော်သည်၊ အနုညထာ၊ မချွတ်မယွင်းသည်သာလျှင် တည်း။ ၊ တံ၊ ထိုဥက္ခောင်းသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးပျိုစဉ်ကာလ၌၊ ကဏ္ဍဂန္ဓက သုဝဏ္ဏမဏ္ဍိတံ၊ ရွှေဆံကျင်အစရှိသည် တို့ဖြင့်တန်းဆာ ဆင်အပ်သော မည်းသောဆံရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုဝေဏီဟိ၊ ဂုဏ်းနှင့်တူသောကောင်းသော ဆံစည်းတို့ဖြင့်၊ အလင်္ဂတံ၊ တန်းဆာ ဆင်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သောဘတေ၊ ရှေး၌တူထယ်၏၊ တံသီရံ၊ ထိုဥက္ခောင်းကို၊ ဣဒါနိ၊ ယခုမူကား၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းသည်၊ စလိတံ၊ ဆံကျတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဦးတင်းခြင်းကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏ သစ္စဝါဒိဝစနံ၊ မှန်သည်ကိုသာဆိုတတ်သော မြတ်စွာတုရား၏စကားတော် သည်၊ အနုညထာ၊ မချွတ်မယွင်းသည်သာလျှင်တည်း။ ၊ မမ၊ ငါ၏၊ သုဘ ခုကား၊ ကောင်းစွာတင့်တယ်ခြင်းသို့ ရောက်သော မျက်မှောင်တို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးပျိုရွယ်သောအခါ၌၊ ဝိတ္တကာရသုကတာ၊ ပန်းချီသမားသည်ဤ သောအဆင်းဖြင့် ကောင်းစွာရေးအပ်ကုန်သော၊ ယေဝိတာ၊ ဣဝ၊ အရေးတို့ ကဲ့သို့၊ သောဘရေ၊ တင့်တယ်ကုန်၏၊ တာ၊ ထိုငါ့မျက်မှောင်တို့သည်၊ ဣဒါနိ ယခုမူကား၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝလိဟိ၊ နဖူးစွန်း၌ဖြစ်သော အရေတွန့်တို့ဖြင့်၊ ပထမ္မိတာ၊ တွေ့ရ၍ရှည် တွန့်ကုန်၏၊ သစ္စဝါဒိဝစနံ၊ မှန်သည်ကိုသာ ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာတုရား၏စ ကားတော်သည်၊ အနုညထာ၊ မချွတ်မယွင်းသည် သာလျှင်တည်း။ ၊ မမ၊ ငါ၏၊ နေတ္တာ၊ မျက်စိတို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးပျိုရွယ်သောကာလ၌၊ မဏိယထာ၊ မြည့်အမျက်ကောင်းကဲ့သို့၊ ပဘဿရာ၊ ပြီးပြုံးပြက်သော အရောင်ရှိကုန် သည်၊ သုဗ္ဗဓိရာ၊ သူတပါးတို့အလွန် နှစ်သက်ဖွယ်ရှိကုန်သည်၊ အတိနိယမာ ယထာ၊ အလွန်ညိုသည်ဖြစ်၍ရှည်ကုန်သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယေ၊ ထို ငါ၏မျက်စိတို့သည်၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းသည်၊ အတိဟတာ၊ နှိပ်စက်ကုန် သည်ဖြစ်၍၊ နသောဘရေ၊ မတင့်တယ်ကုန်၊ သစ္စဝါဒိဝစနံ၊ မှန်သည်ကိုသာ ဆိုတတ်သော မြတ်စွာတုရား၏ စကားတော်သည်၊ အနုညထာ၊ မချွတ်မ ယွင်းသည်သာလျှင်တည်း။ ၊ မမ၊ ငါ၏၊ နှာသိကာ၊ နှာခေါင်းနှာတံသည်အ လွန်ပျိုနူးသောအရွယ်ကို၊ ပတိ၊ စွဲ၍၊ သဏ္ဍဝုဂံ၊ သဒိသိစ၊ သိပ်ပွေ့စွာမြင် ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကြွင်းသော မျက်နှာအစိတ်တို့နှင့် ထျောက်ပတ်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ သောဘတေ၊ လုံး၍ထားအပ်သောသေးခန်းမြင်းသိဿာတောင်ကဲ့သို့ ထင့်ထယ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုမူကား၊ သာ၊ ထိုနှာခေါင်းသည်၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဥပကုလိတာပိယ၊ ပြုတ်ဖြော၍ဖိန်းသ ကဲ့သို့၊ ဇာထာ၊ ဖြစ်ခဲ့၏၊ သစ္စဝါဒိဝစနံ၊ မှန်သည်ကိုသာ ဆိုတော်မူတတ်

သောမြတ်စွာဘုရား၏စကားတော်သည်၊ အနုညထာ၊မချွတ်မယွင်းသည်
သာလျှင်တည်း၊ မမ၊ငါ၏၊ ကန္တုပါဠိယော၊နာက္ခေတိ၊သု၊ပုရေ၊ရှေး
ပျိုရယ်သောကာလ၌၊ သုကတံ၊ရှေး၌ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊ သုနိဗ္ဗိတံ၊
ကောင်းစွာစိုက်၍ထားအပ်သော၊ ကကံတံ၊ရွှေကျွေကဲ့သို့၊ သောဘရေ၊
တင့်တယ်ကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊ယခုမူကား၊ တာ၊ထိုငါ့နားကျွေတို့သည်၊ ဇရာယ၊
အိုခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဝဇီတိ၊ထိုထိုသို့သောအခပ်၌
ဖြစ်သောအတွန့်တို့ဖြင့်၊ ဝထိ၊တွန့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗိတာ၊ရှည်သည်
ဖြစ်၍သွေ့ရဲကျွဲကျွဲကုန်၏၊ သစ္စဝါဒိဝစနံ၊ မှန်သည်ကိုသာ ဆိုတတ်သော
မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်သည်၊ အနုညထာ၊မချွတ်မယွင်းသည်သာ
လျှင်တည်း၊ မမ၊ငါ၏၊ သုဒန္တာ၊ကောင်းသောသွားတို့သည်၊ ပုရေ၊ရှေး
ပျိုရယ်သောအခါ၌၊ ပတ္တလိမက္ခဇ္ဇ ဝဏ္ဏသဒိသာ၊ ဌကင်းပျာင့်နှင့်တူသော
သဏ္ဍာန်ရှိ ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သောဘရေ၊တင့်တယ်ကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊ယခုမူ
ကား၊ဘေး၊ ထိုငါ၏ သွားတို့သည်၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းတည်းဟူ သောအ
ကြောင်းကြောင့်၊ ခဏ္ဍာဝ၊ကွဲခြင်း ကျွတ်ခြင်းတို့ဖြင့် ကျိုးသောအဖြစ်သို့
ရောက်ကုန်၏၊ ဝိတကာ၊ အဆင်းပျက်သဖြင့် ရွှေသော အဖြစ်သို့ရောက်
ကုန်၏၊ သစ္စဝါဒိဝစနံ၊ မှန်သည်ကိုသာဆိုတော်မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရား
၏စကားတော်သည်၊ အနုညထာ၊မချွတ်မယွင်းသည်သာလျှင်တည်း၊ ။
ဝနံ၊သစ္စာစာရိနိ၊ တေးအုပ်၌ကျက်စားလေ့ရှိသော၊ ကာနနဗြိ၊တော၌၊ နိဝါ
ထိနိ၊နေလေ့ရှိသော၊ ကောကိလာဝ၊ ဥဩမကဲ့သို့၊ မရရံ၊သာယာစွာသော
အသံကို၊ အဘံ၊ငါသည်၊ ပုရေ၊ရှေးအခါ၌၊ နိက္ခဏိ၊ဆိုပြီ၊ တံ၊ထိုသာယာစွာ
ဆိုသော အသံသည်၊ ဣဒါနိ၊ယခု၊ ဇရာယ၊အိုခြင်း တည်းဟူသော အ
ကြောင်းကြောင့်၊ တဟိံ၊တဟိံ၊ ထိုထိုသောစကား၌၊ ခလိတံ၊ချွတ်ယွင်းခဲ့
၏၊ သစ္စဝါဒိဝစနံ၊ မှန်သည်ကို သာဆိုတတ်သော မြတ်စွာဘုရား၏စကား
တော်သည်၊ အနုညထာ၊မချွတ်မယွင်းသည်သာလျှင်တည်း၊ မမ၊ငါ၏၊
သုဂိဝါ၊ ကောင်းစွာဆုံးဖြီးသောလည်တို့သည်၊ ပုရေ၊ရှေးအခါ၌၊ သုပ္ပမဇ္ဇိ
တာ၊ကောင်းစွာ သုတ်သင်အပ်သော၊ သဏ္ဍကမ္မာ၊ရိဝ၊ သိပ်မွေ့သောပြေ
ဖြစ်သောရွှေစင်ပေါက်ကဲ့သို့၊ သောဘရေ၊ တင့်တယ်ကုန်၏၊ သာ၊ထိုလည်
သည်၊ ဇရာယ၊အိုခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ တဂ္ဂါ၊အကြော
ပြိုင်းပြိုင်းထသဖြင့် ပျက်စီးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိနာမတာ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့
ရောက်၏၊ သစ္စဝါဒိဝစနံ၊ မှန်သည်ကိုသာ ဆိုတော်မူတတ်သောမြတ်စွာဘု
ရား၏စကားတော်သည်၊ အနုညထာ၊မချွတ်မယွင်းသည်သာလျှင်တည်း၊ ။

မမာငါ၏။ ဥဘော၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော။ သုဗဟာ၊ ကောင်းသောဆက်
မောင်းတို့သည်။ ပုဇေ၊ ဂြေ၊ ဖျိုးရွယ်သောအခါ၌။ ဝဇ္ဇပလိဗာသဒိသောပမာ၊
ပွတ်တိုက်အပ်သောလုံးသောတံခါးတိုင်နှင့်တူကုန်သည်ဖြစ်၍။ သောဘဇေး
တင့်ထယ်ကုန်၏။ တာ၊ ထိုငါ့လက်မောင်းနှစ်ဖက်တို့ နည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုမူ
ကား၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ပါဠိပုလိတာ
ယထာ၊ အထီးသီးသောသတ္တဝါပင်၏ အခက်နှင့်တူကုန်၏။ သစ္စဝါဒိဝစနံ၊
မှန်သည်ကိုသာဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်သည်။
အနညထာ၊ မချွတ်မယွင်းသည်သာလျှင်တည်း။ မမာငါသည်၊ သုဟ
တ္ထာ၊ ကောင်းသောထက်ချောင်းတို့သည်။ ပုဇေ၊ ဂြေ၊ ဖျိုးရွယ်သောကာလ၌။
သဗ္ဗရဒ္ဓိကာသုဝဏ္ဏမဇ္ဇိထာ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော သိမ်မွေ့ ဖြေပြစ်သောထက်
စွပ်တို့ဖြင့်ကန်းသာဆင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သောဘဇေး၊ တင့်တယ်ကုန်၏။
ဣဒါနိ၊ ယခုမူကား၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊
တာ၊ ထိုလက်ချောင်းတို့သည်။ မူလမူလိကာယထာ၊ ကညိုမြစ်ချင်းသီးကဲ့
ဖြစ်ကုန်၏။ သစ္စဝါဒိဝစနံ၊ မှန်သည်ကိုသာ ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာ
ဘုရား၏စကားတော်သည်။ အနညထာ၊ မချွတ်မယွင်းသည်သာလျှင်တည်း။
ပုဇေ၊ ဂြေ၊ အခါ၌။ မမာငါ၏၊ ဥဘော၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော။ သုထနကာ၊ ကောင်း
သောသမ္မိတို့သည်။ ဝိနဝဇ္ဇသဟိတာ၊ မြိုးပြည့်လုံးထောင်း တပေါင်း
တည်းအချင်းချင်းတကွ စပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဥဂ္ဂတာ၊ အထက်သို့
မျက်နှာပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ သောဘဇေး၊ ရွှေပိုင်ခဲသို့တင့်တယ်ကုန်၏။ ဣဒါ
နိ၊ ယခုမူကား၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ တေ၊ ထို
သမ္မိတို့နှစ်ဘက်တို့သည်။ အနောဒကာ၊ ရေမရှိသော၊ ထေရီတိဝ၊ တွဲတွဲတွဲ၍
ထားအပ်သောရေစပ်အိမ်ကဲ့သို့၊ ထမ္မန္တိ၊ ရှည်ခဲကုန်၏။ သစ္စဝါဒိဝစနံ၊ မှန်
သည်ကိုသာ ဆိုတော်မူ တတ်သော မြတ်စွာဘုရား စကားတော်သည်။
အနညထာ၊ မချွတ်မယွင်းသည်သာလျှင်တည်း။ ပုဇေ၊ ဂြေ၊ အခါ၌။ မမာ
ငါ၏၊ သုကာယော၊ ကောင်းသောကိုယ်သည်။ သုမဋ္ဌံ၊ ဟင်းသပတားဖြင့်
ရှည်ဖြင့်စွာပွတ်နယ်အပ်သော၊ ကဗ္ဗနမယပထကံဣဝ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသောပျဉ်
ပြားကဲ့သို့။ သောဘဇေး၊ တင့်တယ်၏။ သော၊ ထိုငါ့ကိုယ်သည်။ ဣဒါနိ၊
ယခုမူကား၊ သုရမာဟိ၊ သိမ်မွေ့ ကုန်သော။ ဝထီဟိ၊ အတွန့်တို့ဖြင့်၊ ဩတ
တော၊ အရေတွန့်သောအဖြစ်သို့ရောက်ခဲ့၏။ သစ္စဝါဒိဝစနံ၊ မှန်သည်ကိုသာ
ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်သည်။ အနညထာ၊
မချွတ်မယွင်းသည်သာလျှင်တည်း။ ပုဇေ၊ ဂြေ၊ အခါ၌။ ဥဘော၊ နှစ်ဘက်

ကုန်သော၊ မမ၊ ငါ၏၊ သုဗ္ဗိရူ၊ ကောင်းသောပေါင်တို့သည်၊ နာဂတောဂသဒိ
သောပမာ၊ ဆင်နှာမောင်းနှင့်တူကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ သောတဇေ၊ ကင့်
တယ်ကုန်၏၊ ထာ၊ ထိုငါ၏ပေါင်နှစ်ဘက်တို့သည်၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းတည်း
ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုမူကား၊ ဝေဠုနာရိယောယထာ၊
ဝါဒုပိနိကျူ၊ ဝိနိနှင့်တူကုန်၏၊ သစ္စဝါဒိဝစနံ၊ မှန်သည်ကိုသာဆိုတော်မူတတ်
သောမြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်သည်၊ အနုညထာ၊ မရွတ်မယွင်းသည်
သာလျှင်တည်း၊ ဝုဇေ၊ ငှေးအခါ၌၊ မမ၊ ငါ၏၊ သုဗ္ဗိရူ၊ ကောင်းသော
မြင်းခေါင်းတို့သည်၊ သဗ္ဗဒူပုရသုဝဏ္ဏမဏ္ဍိတာ၊ သိပ်မွေပြေပြစ်သောရွှေ
ခြေကျင်းတို့ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သောတဇေ၊ တင့်တယ်
ကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုမူကား၊ တာ၊ ထိုမြင်းခေါင်းတို့သည်၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်း
တည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ တိဏဒဏ္ဍကာရိဝ၊ ရိတ်၍ကြွင်းသော
ခြောက်သောနှမ်းရိုးတို့ကဲ့သို့၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သစ္စဝါဒိဝစနံ၊ မှန်သည်
ကိုသာဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား၏စကားတော်သည်၊ အနုည
ထာ၊ မရွတ်မယွင်းသည်သာလျှင်တည်း၊ ဝုဇေ၊ ငှေးအခါ၌၊ မမ၊ ငါ၏၊
ဥဘော၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော၊ သုပါဒါ၊ ကောင်းသောခြေတို့သည်၊ တုဏပုဏ္ဏ
သဒိ၊ သောပမာ၊ လက်ဝဲလဲဖြင့်ပြည့်သောဖဏ္ဍောင့်ဖုံးဖမ်းတပ်သောဘိနပ်
နှင့်အတူနူးညံ့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သောတဇေ၊ တင့်တယ်ကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခု
တေ၊ ထိုခြေနှစ်ဖက်တို့သည်၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်း
ကြောင့်၊ ဖုဠိတာ၊ ကွဲခဲ့ကုန်သည်၊ ဗထိမဏာ၊ ထွန်သောအရေရှိခဲ့ကုန်သည်။
ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သစ္စဝါဒိဝစနံ၊ မှန်သည်ကိုသာဆိုတော်မူတတ်သော
မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်သည်၊ အနုညထာ၊ မရွတ်မယွင်းသည်သာ
လျှင်တည်း၊ အယံသရဿယော၊ ဤငါ၏ကိုယ်သည်၊ ဧဒိသော၊ ဤသို့
သဘောရှိသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ဇစ္စရော၊ ထေ့သောအကြောင်းရှိသည်၊ ဗဟု
ဒုက္ခာနံ၊ အိုခြင်းစသောအကြောင်းရှိသော များစွာသောအဆင်းရဲတို့၏၊
အာယယော၊ တည်ရာဖြစ်၍ ဖြစ်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုငါ၏ကိုယ်
သည်၊ အပထေပပတိတော၊ ကုသိုလ်ကံသည် အလွန်ပြုပြင်အပ်သောအ
သားအသွေးကုန်သဖြင့်လည်း ခြင်းသို့ငှေးရှုသည်၊ ဇရာဗာရော၊ အိုခြင်း၏
တည်ရာဖြစ်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သစ္စဝါဒိဝစနံ၊ မှန်သည်
ကိုသာဆိုတော်မူထေ့ရှိသောငါ့ဆရာမြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်သည်၊
အနုညထာ၊ မရွတ်မယွင်းသည်သာလျှင်တည်း၊ အပ္ပပါထိ၊ အပ္ပပါထိ

မည်သော နေထိုင်မှုသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသိကုံးအပ်သောဂါထာကိုကိုးအထာထိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၆၇) ဘောတိ၊ ချစ်သွီးရောဟိနိ၊ ထွံ၊ သင်သည်၊ သမဏာတိဣဓံ၊ ရဟန်းဟူသောစကားကိုသာလျှင်၊ ကိတ္တေန္တိ၊ ဆိုလျက်၊ ဝိသယိ၊ အိပ်သောအခါလည်းအိပ်၏။ သမဏာတိဣဓံ၊ ရဟန်းဟူသောစကားကိုသာလျှင်၊ ကိတ္တေန္တိ၊ ဆိုလျက်၊ ပဗုဏ္ဍိယိ၊ နိုးသောအခါလည်းနိုး၏။ သမဏာနမေဝ၊ ရဟန်းတို့၏သာလျှင်၊ ဂုဏ်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ ကိတ္တေယိ၊ မြီးပွမ်းဘိ၏။ ဝိဟိရူပေန၊ လူ၏အသွင်ဖြင့်၊ ဌိတာပိ၊ တည်သော်လည်း၊ စိတ္တေန၊ ပိတ်ဖြင့်၊ သဇဏိ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ဘဝိဿာထိနုန၊ ဖြစ်လိမ့်ယောင်ထကား၊ ။ ဝိဂုလံ၊ ချားစွာသော၊ အနုဉ္စ၊ ထမင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါနဉ္စ၊ အပျော်ကိုလည်းကောင်း၊ သမဏာနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ပဝေစ္ဆယိ၊ လျှူ၏၊ ရောဟိနိ၊ အမိရောဟိနိ၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုစ္ဆာမိ၊ မေးပါ၏။ ကေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ တေ၊ သင်သည်၊ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်သနည်း။ ။ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အကမ္မကာမာ၊ အကျိုးစီးပွားကိုဆောင်တတ်သောအမှုကိုပြုခြင်းငှါအလိုမရှိကုန်၊ အဇဿာ၊ ပျင်းရိကုန်၏။ ပရဒတ္တ၊ ပဖိဝိနော၊ သူတပါးတို့သည်ပေးအပ်သောဥစ္စာကိုသာလျှင်မှီ၍ အသက်မွေးလေ့ရှိကုန်၏။ အာသံသုကာ၊ ထိုသူတပါးတို့မှအဝတ်စားအဝတ်ရှိသည်တို့ကိုကောင့်ကတတ်ကုန်၏။ သာရကာမာ၊ ချိုမြိန်ကောင်းမွန်သော အစားကိုသာအလိုရှိကုန်၏။ ကေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ တေ၊ သင်သည်၊ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်သနည်း။ ။ တာတာ၊ ဘခင်ပုစ္ဆား၊ စိရသံဝတ၊ ကြာမြင့်မှလျှင်၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ သမဏာနံ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝိယာယိတဗ္ဗံ၊ ချစ်အပ်သည်ကို၊ ပရိပုစ္ဆယိ၊ မေးထေဘိ၏တကား၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ ပညာသီလပရက္ကံ၊ ပညာသီလလုံ့လကို၊ တေ၊ သင်ဘခင်အား၊ ကိတ္တယိဿာမိ၊ ငါကြားပေအံ့။ ။ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ကမ္မကာမာ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ယော်စသော ရဟန်းအမှုကိုဖြည့်ကျင့်ခြင်းငှါအလိုရှိကုန်၏။ အနုဇဿာ၊ ပျင်းရိခြင်းမရှိကုန်၊ ကမ္မသေဋ္ဌဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ဆောင်တတ်သောမြတ်သောအမှုကို၊ ကာရကာ၊ ပြုထတ်ကုန်၏။ ရာဂံ၊ တစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါသဉ္စ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဇဟန္တိ၊ စွန့်ခွာကုန်၏။ တေန၊ ထိုသို့ကောင်းစွာ ကျင့်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ မေ၊ ငါသည်၊ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်၏။ ။ ပါပံဿ၊ မကောင်းမှု၏၊ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝုထံ၊ နိုးလော

တဒေါသမောဟတည်းဟူသောအပြစ်အရင်းတို့ကို၊ ခုနန္ဒိ၊ ခါတွက်နိုင်ပေ
ကုန်၏။ သုစိကာရိနော၊ အပြစ်မရှိစင်ကြယ်သောအမှုကိုပြုတတ်ကုန်၏။ ဘေ
ထိရဟန်းတို့အား၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ပါဝံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပတိ
နံ၊ ပယ်အပ်ပြီ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါသည်၊ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝိယာ
ချစ်အပ်ကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ ကာယကမ္မံ၊ ကိုယ်ဖြင့်ပြုအပ်သော
အမှုသည်လည်း၊ သုစိ၊ စင်ကြယ်၏။ ဝစိကမ္မဉ္စ၊ နှုတ်ဖြင့် ပြုအပ်သောအမှု
သည်လည်း၊ တာဒိသံ၊ ထိုကာယကံအတူစင်ကြယ်၏။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့
၏၊ မနောကမ္မံ၊ စိတ်ဖြင့်ပြုအပ်သောအမှုသည်၊ သုစိ၊ စင်ကြယ်၏။ တေန၊ ထို
ကြောင့်၊ မေ၊ ငါသည်၊ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်၏။
တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ သံခရတ္တာဝ၊ စင်စွာပွတ်သောခရုသင်းရတနာပုလဲ
ရတနာတို့ကဲ့သို့၊ ဝိမလာ၊ ရာဂစသောအညစ်အကြေးမှကင်းကုန်၏။ သန္တရ
ဗဟိရာ၊ ကိုယ်ထွင်းကိုယ်ပမာ၊ သဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်သောအလိုလုံ့လရှိကုန်၏။
သုက္ကေဟိ၊ စင်စစ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ အပြစ်မရှိကုန်သော၊ သီလစသော
ကျေးဇူးတို့နှင့်၊ ပုန္နော၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါသည်၊ သမ
ဏာ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဗဟု
ထုတ၊ ပရိယတ္တိပဋိဝေတည်းဟူသောများသောအကြားအမြင်ရှိကုန်၏။
ဓမ္မဒ္ဓရာ၊ ပရိယတ္တိပဋိဝေတရားကိုဆောင်တတ်ကုန်၏။ အရိယာ၊ ကိလေ
သာတည်းဟူသောအပြစ်မရှိကုန်၊ ဓမ္မဇီဝိနော၊ အသင့်အားဖြင့်အသက်မွေး
တတ်ကုန်၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မဗ္ဗု၊ ပါဠိကိုလည်းကောင်း၊
ဒေသေန္တိ၊ ပြောဟောတတ်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါသည်၊ သမ
ဏာ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့
သည်၊ ဗဟုသုတ၊ ပရိယတ္တိပဋိဝေတည်းဟူသော များသော အကြား
အမြင်ရှိကုန်၏။ ဓမ္မဒ္ဓရာ၊ ပရိယတ္တိ ပဋိဝေ ဝ တရားကို ဆောင်ကုန်၏။
အရိယာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အပြစ်မရှိကုန်၊ ဓမ္မဇီဝိနော၊ တရား
သဖြင့်အသက်မွေးမြူကုန်၏။ ဧကဝ္စပိတ္တာ၊ တည်ကြည်သော စိတ်ရှိကုန်
၏။ သတိမန္တော၊ သတိရှိကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါသည်၊ သမ
ဏာ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊
ဗုရင်္ဂမာ၊ လှနှင့်ဝေသောတောအရပ်သို့သွားတတ်ကုန်၏။ သတိမန္တော၊ ထင်
သောသတိရှိကုန်၏။ မန္တဘာဏိ၊ ပြည့်ညှင်းစွာဆိုတတ်သောအထွေရှိကုန်
၏။ အနုဒ္ဓတာ၊ မျှလွင့်ခြင်းမရှိကုန်၊ ဗုက္ခဿ၊ ဝစီဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးဖြစ်
သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ပဇာနန္တိ၊ ထိုးထွင်း၍ထိနိုင်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊

ငါသည်။ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်၏။ ၊ တော၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ယဏှာဂါမာ၊ အကြင်ရွာမှာ၊ ပက္ကမန္တိ၊ ဝဲကုန်၏။ တထိ၊ ဂါမေ၊ ထိုရွာ၌၊ ကိပ္ပိန္နံ၊ တရံတရသော သက္ကဝါသင်္ခါရကို၊ နုပိထော၊ ကေန္တိ၊ တပ်ငဲ့ကွက်သောအားဖြင့်မကြည့်ကုန်၊ အနုပေက္ခာဝ၊ တပ်ခြင်းငဲ့ကွက်ခြင်းကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရွာမှဝဲကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါသည်။ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်၏။ ၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို၊ ကောဋ္ဌေ၊ ကျီကြ၍၊ နုဩပေန္တိ၊ မထိုမှီးကုန်၊ ကုန္တိ၊ ကုန္တိယံ၊ အိုး၌၊ နုဩပေန္တိ၊ မထိုမှီးကုန်၊ ကဋ္ဌောပိယံ၊ ခြင်း၌၊ နုဩပေန္တိ၊ မထိုမှီးကုန်၊ ပရိနိဗ္ဗိတမေသနာ၊ တပါးသောအမျိုးတို့၌သူတပါးတို့အကျိုးငှါချက်ပြီးသောအစာကိုသာလျှင်ရှာမှီးထေ့ရှိုကုန်၏။ တေနထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါသည်။ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်၏။ ၊ တော၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဟိရညံ၊ အသပြာကို၊ နဂဏ္ဍန္တိ၊ မခံကုန်၊ သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေကို၊ နဂဏ္ဍန္တိ၊ မခံကုန်၊ ဂူပိယံ၊ ငွေကို၊ နဂဏ္ဍန္တိ၊ မခံကုန်၊ ပဗ္ဗုပ္ပန္နေန၊ ပဗ္ဗုပ္ပန်၌ဖြစ်သောပစ္စည်းဖြင့်၊ ယာပေန္တိ၊ မှုကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါသည်။ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်၏။ ၊ တော၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ နာနာကုဏာ၊ အထူးထူးသောအမျိုးမှာည်းကောင်း၊ နာနာဇနပဒေဟိစ၊ အထူးထူးသောဇနပုန်တို့မှလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗုဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်သည်ဖြစ်၍အမျိုးအရည်မတူဘဲထွက်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ပိဟယန္တိ၊ ချစ်မြတ်နိုးပေကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါသည်။ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်၏။ ၊ ဘောတိရောဟိနိ၊ အိုချစ်ထိုးရောဟိနိ၊ တံ၊ သင်ချစ်ထိုးသည်။ နော၊ ငါတို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးအစီးအပွားအထိုငှါ၊ ကုဏေ၊ ငါတို့အမျိုး၌၊ ဇာတာသိဝတ၊ ဖြစ်တော်လေစွတကား၊ တံ၊ သင်သည်။ ဗုဒ္ဓေစ၊ ဘုရား၌လည်းကောင်း၊ ဓမ္မေစ၊ တရား၌လည်းကောင်း၊ သံဃောစ၊ သံဃာ၌လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ပေစွ၊ တိဗ္ဗဂါရဝါ၊ အလွန်ရိုသေခြင်းရှိပေစွ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တုဝံ၊ တင်ချစ်ထိုးသည်။ အနုတ္တရံ၊ အလွန်အကဲမရှိထသော၊ ပုညဓမ္မံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသောမျိုးစေတီ၏ပိုက်ပျိုးရာထယ်မြေကောင်းထဘွယ်ဖြစ်တော်မူထသော၊ တေ၊ ထိုရတနာသုံးပါးကိုပဇာနာသိ၊ သိပေ၏။ ဧတေသမဏာ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အမှမ္ဘိ၊ ငါတို့၏ထည်း၊ ဓက္ခိတံ၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ ပရိဂ္ဂဏ္ဍန္တိ၊ ခံပေကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤရဟန်းတို့၌၊ ပတိဗ္ဗိတော၊ တည်းထားအပ်သော၊ ယညော၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုသည်။ နော၊ ငါတို့အား၊ ဝိပုဏောဟိဝိပုဏောဝေ၊ ပြန်ပြောများမြတ်သော အကျိုးရှိ

သည့်သာသျှင်၊ထဝိသထိ၊ဖြစ်သတ္တံ။ ၊တာတ၊တာခင်ပုဏ္ဏား၊ တံ၊သင်
 တခင်သည်၊ဒုက္ခသာ၊အပါယ်စသောဆင်းရဲမှ၊ သစေတာယထိ၊အကယ်
 ၍ကြောက်သည်ဖြစ်အံ့၊တေ၊သင်တခင်သည်၊ဒုက္ခံ၊အပါယ်စသောဆင်းရဲ
 ကို၊သစေအဗ္ဗိယံ၊အကယ်၍မချစ်မြတ်နိုးသည်ဖြစ်အံ့၊တာဒိနံ၊ရှေးထုရားတို့
 ကဲ့သို့ရှုအပ်သော သဘောရှိတော်မူထသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊မြတ်စွာထုရားကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဓမ္မံ၊တရားကို လည်းကောင်း၊ သံစာဉ္ဇ၊ သံစာတော်ကိုလည်း
 ကောင်း၊သရဏံ၊ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ဥပေဟိ၊ဆည်းကပ်လေလော၊သိသာ
 နိ၊သိလတို့ကို၊သမာဒိယာယိ၊ဆောက်တည်လေလော၊ တံ၊ထိုရတနာသုံး
 ပါးကိုကိုးကွယ်ခြင်း သိလဆောက်တည်ခြင်းသည်၊ တေ၊သင်တခင်၏၊
 အတ္ထာယ၊အကျိုးငှါ၊ ဟေဟိတိ၊ဖြစ်သတ္တံ။ ၊ဘောတိ၊အိုချစ်စွိုးရော
 ဟနိ၊အဟံ၊ငါသည်၊တာဒိနံ၊သည်းခံခြင်းစသော ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံတော်
 မူသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊မြတ်စွာထုရားကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မံ၊တရားတော်ကိုလည်း
 ကောင်း၊သံစာဉ္ဇ၊သံစာတော်ကိုလည်းကောင်း၊သရဏံ၊ကိုးကွယ်ရာဟူ
 ၍၊ဥပေမိ၊ဆည်းကပ်၏၊ သိသာနိ၊သိလတို့ကို၊ သမာဒိယာယိ၊ ဆောက်
 တည်ပါ၏၊ တံ၊ထိုရတနာသုံးပါးသို့ ဆည်းကပ်ခြင်း သိလကို ဆောက်
 တည်ခြင်းသည်၊မေ၊ငါ၏၊အတ္ထာယ၊အကျိုးငှါ၊ဟေဟိတိ၊ဖြစ်သတ္တံ။ ၊
 အဟံ၊ငါသည်၊ပုရေ၊ရှေးပုဏ္ဏားဖြစ်သောအခါ၌၊ဗြဟ္မဗန္ဓု၊ပုဏ္ဏား၏အမျိုး၌
 ဖြစ်သောကြောင့်ဗြဟ္မဗန္ဓုမည်သည်၊ဗြဟ္မဏော၊ဗေဒင်ကိုသရဏ္ဍိယံသော
 ကြောင့်ဗြဟ္မဏမည်သည်၊ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဣရုစသောဗေဒင်သုံးပုံ အတတ်ရှိ
 သောကြောင့် တေဝိဇ္ဇမည်သည်၊ သောတ္ထိယော၊ သောတ္ထိယပုဏ္ဏားမျိုး၌
 ဖြစ်သောကြောင့်သောတ္ထိယမည်သည်၊ ဝေဒဂု၊ဣရုစသော ဗေဒင်သုံးပုံ၏
 ကမ်းတတက်သို့ရောက်သောကြောင့် ဝေဒဂုမည်သည်၊ နှာတကော၊ညွန့်
 နက်နေချိုးတတ်သောကြောင့်နှာထကမည်သည်၊ အာသိ၊ဖြစ်ဖူးပြီ၊အုဒါနိ၊
 ယခုမူကား၊ သောအဟံ၊ထိုငါသည်၊ ဗြဟ္မဏော၊မကောင်းမှုကို အပဋ္ဌ
 တတ်သောကြောင့်ဗြဟ္မဏမည်သည်၊ တေဝိဇ္ဇာ၊ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံ
 သောကြောင့်တေဝိဇ္ဇမည်သည်၊သောတ္ထိယော၊ကိလေသာတို့မှစင်ကြယ်
 သောကြောင့်သောတ္ထိယမည်သည်၊ အမ္ဘိ၊ဖြစ်၏၊ ဝေဒဂု၊မဂ်ဥပဇာတ်ဖြင့်
 နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကမ်းတတက်သို့ ရောက်တတ်သောကြောင့် ဝေဒဂု
 မည်သည်၊နှာထကော၊ဆေးရွှေ့အပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသောကြောင့်
 နှာထကမည်သည်၊အမ္ဘိ၊ဖြစ်၏၊ ၊ရောဟိနိ၊ ရောဟနိမည်သောထေရီမ

သည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဘွဲ့ဆိုသိဇာတ်အပ်သော ဂါထာတို့ကို၊ အဘာထိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၆၈) စာပေ၊ စာပါ၊ အတိ၊ ငါဥပကသည်၊ ပုရေ၊ ရှေး၊ ပရိဗိဇိ၊ ရဟန်းဖြစ်သော အခါ၌၊ ဝဗ္ဗိ၊ ဟတ္ထော၊ ရွေးနက်နှင့် တကွထံထံထက် စွဲ၍ သွားသော တက္ကတွန်းသည်၊ အာထိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ၊ သော၊ အတိ၊ ထိုငါသည်၊ ခါနိ၊ ဣဒါ၊ နိ၊ ယခုအခါ၌၊ မိဂ၊ လုဒ္ဓကော၊ သားမူဆိုးနှင့် အတူ တကွသုံးဆောင်းခြင်းပေါင်းဖော်ခြင်းတို့ကြောင့် သားမူဆိုးသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ အာသာယ၊ တစ်မက်မောခြင်းကြောင့်၊ စောရာ၊ နှုတ်ဖြင့်လုံးတိုက်ခြင်းထက်ကြမ်းခြင်းကြောင့်ကြမ်းတန်းစွာသော၊ ပထိပါ၊ ကာမဂုဏ်ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ညွှန်စေးမှ၊ တဿ၊ ထိုညွှန်စေး၏၊ ပါရံ၊ ကမ်းသဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဝေဝံ၊ ဝေဝံ၊ ရောက်ခြင်းငှါနာသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ သမတ္ထံ၊ မိမိ၌ အလွန် ကာမဂုဏ်၏အစွမ်းဖြင့် တပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါ၊ ငါဥပကကို၊ မညမာနာ၊ ကောင်းစွာမှတ်၍၊ စာပါ၊ မူဆိုးသို့ဖြစ်သော ငါ့မယားစာပါသည်၊ ဝါ၊ ငါ့ကို၊ စာ၊ နေ့၌၊ ချုတ်ချယ် လိုသည်ဖြစ်၍၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ တောသယံ၊ တက္ကတွန်းသားစသည် ဖြင့် သားကို ကျူးထိ၏၊ စာပေ၊ စာပါ၊ အတိ၊ ငါသည်၊ စာပါယ၊ သင်စာပါ၌၊ ဗန္ဓနံ၊ ချစ်ခြင်းကိလေသာတည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ပုနောပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း၊ ပဗ္ဗဇိသံ၊ ရဟန်းပြုတော့အံ့၊ မဟာဝီရ၊ ကြီးသော လုံ့လရှိသော ဥပက၊ မေ၊ ငါ့အား၊ မာကုဏ္ဍ၊ ပြက်ရယ်မှုပြုကာမျှဖြင့် အမျက်မထွက်ပါထင်မဟာရနိ၊ မြတ်သော ရဟန်းဖြစ်သော အရှင်ဥပက၊ မေ၊ ငါ့အား၊ မာကုဏ္ဍ၊ ပြက်ရယ်မှုပြုကာမျှဖြင့် အမျက်မထွက်ပါထင်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကော၊ ပေရေတဿ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သော အရှင် ဥပကအား၊ သုဒ္ဓိ၊ သိလ၏စင်ကြယ်ခြင်းသည်၊ နုအတ္ထိ၊ မရှိနိုင်ရာ၊ တပေါ၊ မြိုးခြံသော၊ အကုဋ်သည်၊ ကုတောအတ္ထိ၊ အတိ၊ မှာရှိနိုင်အံ့နည်း၊ စာပေ၊ စာပါ၊ ကော၊ အဘယ်မည်သောသူသည်၊ ဣနောဇ္ဇာယ၊ ဤငါမွေးဖွားရာနာဇ္ဇာ၌၊ ဝတ္ထတိ၊ နေ့ထွက်နည်း၊ အတိ၊ ငါသည်၊ နာဇ္ဇတော၊ နာဇ္ဇရွာမှ၊ ပက္ကမိသဉ္စပက္ကမိသံ၊ ဝေ၊ သွားအံ့သည် မချွတ်သာလျှင်တည်း၊ စာပေ၊ စာပါ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဓမ္မဇီဝိ၊ နေ့ထွက်ရားသဖြင့် အသက်မွေးကုန်သော၊ သမထေ၊ ငါကဲ့သို့သော ရဟန်းကောင်းတို့ကို၊ ဣတ္ထိ၊ ရူပေန၊ မိန်းမတို့၏အမူအရာအတွင်းအပြင်ဖြင့်၊ ဗန္ဓန္တိ၊ နှောင်ဖွဲ့လျက်၊ တိဋ္ဌထိ၊ တည်ထိ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ပရိပ္ပဇာမိ၊ ငါစွန့်တော့အံ့၊ ကာဇ္ဇ၊ မည်းသော အဆင်းရှိသော အရှင်ဥပက၊ ဇယိ၊ လေထွေညှိဦး၊ နိဝတ္တထာ၊ ပြန်ပါဦး၊ ပုရေယထာ၊ ရှေးအခါကဲ့သို့၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့

ကိုသိက္ခာခံစားဦးလော့အံ့ဟော့၊ ငါသည်လည်းကောင်း၊ မေ၊ ငါ၏၊ ယေဝိဉ္ဇာ
 တံကာ၊ အကြင်အဆွေအမျိုးတို့သည် ထည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ထေ
 သံဗ္ဗေ၊ ထိုငါနှင့်တကွအလုံးစုံသောဆွေမျိုးတို့ကို၊ ထေ၊ သင်၏၊ ဝသိ၊ အလို
 သို့လိုက်သည်တို့ကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်၏၊ စာပေ၊ စာပါ၊ တံ၊ သင်သည်
 ယထာယာဒိသံ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသောစကားကို၊ ဘာသထိ၊ ယခုအခါ
 ဆို၏၊ ဧက္ကော၊ ဤသင်ယခုဆိုသောစကားထက်၊ စတု၊ ဗ္ဗဒံ၊ လေးဆထက်
 ဖြစ်သော၊ ဝိယသမုဒါ၊ ဟာရံ၊ ချစ်ဖွယ်သော စကားကိုဆိုခြင်းကို၊ စေကဇေ
 ယျာထိ၊ အကယ်၍မူလည်း သင်ပြုအံ့၊ တံ၊ ထိုချစ်ဖွယ်သောစကားကိုဆိုခြင်း
 သည်၊ ဘယိ၊ သင်၌၊ ခုတ္တဿ၊ တစ်မက်မောသော ရာဂဖြင့်နှိပ်စက်သော၊
 ပေါသဿ၊ ယောကျ်ားအား၊ ဥဇ္ဇာရံ၊ တေ၊ မြတ်သည်သာလျှင်၊ ထိယာ၊ ဖြစ်ရာ
 ၏၊ အဟံပု၊ ငါသည်ကား၊ ဘယိ၊ သင်၌၊ ဝိရက္ကော၊ တစ်ခြင်းကင်းခဲ့ပြီ၊ ၊
 ကာဠုမည်းသော အဆင်းရှိသောဥပက၊ ဝိရိဗုဒ္ဓနိ၊ တောင်ထိပ်၌၊ ပုပ္ဖိတံ၊
 လျှင်စွာပွင့်သော၊ တက္ကာရိဇ္ဈဝ၊ ခုနားနွယ်ငယ်ပင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊
 ပုလ္လံ၊ လျှင်စွာပွင့်သော၊ ခါလိမာကဋ္ဌိ၊ ထထည်ပင်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊
 အန္တောဒိပေလေးကျွန်းအချာအသုရာပြည်၌၊ ပါဇုလိဇ္ဈဝ၊ လျှင်စွာပွင့်သော
 သခွတ်ပင်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ အဝိနိံ၊ ထွတ်ထွတ်နွယ်ထွတ်ထွတ်ထွတ်
 သောကိုယ်အင်္ဂါရှိသော၊ ဟရိစန္ဒနုလိတ္တဝီ၊ စန္ဒကူးနီဖြင့်လိမ်းကျံအပ်
 သောရွှေရွှေဝါဝါကိုယ်အင်္ဂါရှိထသော၊ ကာသိကုတ္တမ ဝေရိနိံ၊ မြတ်သော
 ကာသိကတိုင်း၌ဖြစ်သောဝေရိကိုသာပတ်ရုံထသော၊ တံ၊ ထိုသို့သဘော
 ရှိသော၊ ဝံ၊ ငါစာပါကို၊ ရူပဝတိံ၊ အဆင်းထူခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ သန္တိ၊ ဖြစ်
 ထွက်၊ ကဿ၊ အထယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ဩဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဝစ္ဆထိ၊ သင်
 သွားအံ့သနည်း၊ စာပေ၊ စာပါ၊ သာဏုန္တိ၊ ကောဝ၊ ငှက်မူဆိုးသည်သာလျှင်၊
 သကုဏိံ၊ ငှက်အပေါင်းကို၊ ဗန္ဓိတု၊ ထောင်ခြင်းငှါ၊ ဣန္ဒြိယထာ၊ အလိုရှိ
 သကဲ့သို့၊ ထာထာ၊ ထိုအတူ၊ တံ၊ သင်သည်၊ အာဟာရိမေန၊ ဆံကိုတန်းဆာ
 ဆင်ခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်ကိုယ်ကို သုတ် သင်ခြင်းအဝတ် နှင့်ဆာဆင်ခြင်း
 အစရှိသည်ဖြင့်ပြုခြင်းရှိသော၊ ရူပေန၊ အဆင်းဖြင့်၊ ဝံ၊ ငါကို၊ ဗန္ဓိတု၊ ကာ
 မဂုဏ်ဖြင့်နှောင်ဖွဲ့ခြင်းငှါ၊ ဣန္ဒြိယ၊ အလိုရှိခဲ့၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုရှာမူကား၊ ဝံ၊ ငါ
 ကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ နုဗာယေဝိသထိ၊ မညှဉ်းဆဲနိုင်လတ္တံ့၊ ၊ ကာဠုမည်း
 သော အဆင်းရှိသော အရှင်ဥပက၊ ထဿာမေ၊ ထိုငါအား၊ ထယာ၊ သင်
 သည်၊ ဗုပ္ပာဒိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ ဣဝံစတုတ္ထပထံ၊ ဤသား၏စီးပွားခြင်း
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံထာဒိထိံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဝံ၊ ငါကို၊ ပုတ္တဝတိံ၊ ထ

များဖြင့်ရအပ်သောသားရှိသည်။ သန္တိ၊ ဖြစ်ထွက်၊ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်
 ကြမ္မာယ၊ စွန့်၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွားအံ့နည်း၊ စာပေ၊ စာပါ၊ သပ္ပညာ၊
 သံသရာ၌ အပြစ်ကိုထိနိုင်သော ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော သူတော်ကောင်း
 တို့သည်၊ ပုတ္တေ၊ သားတို့ကို၊ ဇဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊
 ဥပတိ၊ ဆွေမျိုးတို့ကို၊ ဇဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ခန့်ဥစ္စာ
 ကို၊ ဇဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ ဗန္ဓနံ၊ သံကြိုးကို၊
 ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွားသကဲ့သို့၊ မဟာဝိရာ၊ ကြီးသော
 လုံ့လရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဗန္ဓနံ၊ လူ၏အနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ဆေ
 တွာ၊ ဖြတ်၍၊ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏၊ ကာဠု၊ မည်းသော အဆင်းရှိ
 သောအရှင် ဥပကာ၊ ဣဒါနိ၊ ယခု၊ တေ၊ သင်၏အုပ်စုတို့၌ သူတော်မည်သော
 သားကို၊ ဒဏ္ဍေ၊ တစ်ထပ်ထပ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သုရိကာယဝါ၊
 သန်လျက်ငယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဟရိသာယမိ၊ မြက်ခတ်ပေအံ့၊ တုမိယံဝ
 တုမိယံဝါ၊ မြေ၌မူလည်း၊ ပါတေတွာ၊ ချ၍၊ နိသုန္တိ၊ သံ၊ ညည်းဆဲပေအံ့၊ ပုတ္တ
 သောကာ၊ သားရွေးစိုးရိမ်ခြင်းကြောင့်၊ နဂစ္ဆတိ၊ သင်မသွားရထာ၊
 ပုတ္တကတေ၊ သားကိုရိုက်မည်နှိပ်စက်မည်ဆို၍ ဗျားယောင်းတတ်သော၊
 ဇန္တိ၊ ဟတ်သူယုတ်မာတို့၊ သင်သည်၊ ပုတ္တံ၊ ငါ့သားသုတန်ကို၊ သိင်္ဂါလာနံ၊
 မြေးခွေးတို့အားလည်းကောင်း၊ ကုတ္တု၊ ရာနံ၊ အိမ်ခွေးတို့အားလည်းကောင်း၊
 သစေပဒါဟိတိ၊ အကယ်၍မူလည်းကောက်စေအံ့၊ ပုတ္တကာရဏာ၊ သားတည်း
 ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဓံ၊ ငါ့ကိုတို့၊ သင်သည်၊ ပုန၊ တဖန်၊ နအာဝတ္တ
 ယိဿထိ၊ လူ့ဘောင်သို့ မလည်စေနိုင်ထာ၊ ကာဠု၊ မည်းသောအ
 ဆင်းရှိသော၊ ဘန္ဓန္တေ၊ ကောင်းသောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသောအရှင်ဥပကာ၊
 ဟန္တုခေါဒါနိ၊ ယခု၊ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂမိဿထိ၊ သင်သွားလတ္တံ့
 နည်း၊ ကထမံ၊ အဘယ်မည်သော၊ ဂါမနိဂမံ၊ ရွာနိရုံးသို့၊ ကထမံ၊ အဘယ်
 မည်သော၊ နဂရံ၊ မြို့သို့၊ ကထမာ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ရာဇဋ္ဌာနိယော၊
 မင်းနေပြည်တို့သို့၊ ဂမိဿထိ၊ သင်သွားလတ္တံ့ နည်း၊ စာပေ၊ စာပါ၊ မယံ၊
 ငါတို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါ၌၊ ဂဏီ၊ နေ၊ ဂိုဏ်းကိုဆောင်သောတက္ကတွန်း
 တို့သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ခြေကုန်၏၊ အသမဏာ၊ ရဟန်းမဟုတ်ကုန်ဘဲထွက်၊
 သမဏမာနိ၊ ရဟန်းဟုအမှတ်ရှိကုန်၏၊ ဂါမေန၊ တရွာမှ၊ ဂါမံ၊ တရွာသို့
 နဂရံ၊ မြို့တို့သို့၊ ရာဇဋ္ဌာနိယော၊ မင်းနေပြည်သို့၊ ဝိစရိ၊ တက္ကတွန်းဖြစ်၍
 ထည့်ပတ်ဘူးကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ ထုန်းထောင်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်
 မူသော၊ ဒေသံ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ နေရဗ္ဗရံ၊ နေရဗ္ဗရံ၊ ယ၊ နေရဗ္ဗ

ရာမည်သော၊ နဒိ နဒိယာ၊ မြစ်၏၊ ပတိသဒိပေ၊ အနီး၌ပါကိန်၊ သတ္တဝါတို့၏
သဗ္ဗဒုက္ခပဟာနာယ၊ အလုံးစုံသောဆင်းရဲကိုပယ်ခြင်း၌၊ ဝိဗ္ဗံ၊ တရားကို၊
ဒေသေသိ၊ ဟော၍နေတော်မူ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာထုရား
၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဝတ္ထု၊ သွားလေအံ့၊ သော၊ ထိုမြတ်စွာထုရားသည်၊ မေ၊
ငါ၏၊ သတ္ထာ၊ ဆရာသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝုတ္တေ၊ ကာဠမည်ရဥပက ကဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ကာဠ၊ အိုမောင်ကာဠ
ဥပက၊ ဒါနိ၊ အိုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မမံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝန္ဓနံ၊ ထုရားရှင်အားရှိခိုးခြင်း
ကို၊ အနုတ္တရံ၊ ပြိုင်ဘက်ကင်းမြောက် တယောက်ထည်းသာ ဖြစ်တော်မူ
သော၊ လောကနာထံ၊ လူသုံးပါးတို့၏ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာ
ထုရားကို၊ ဝဇ္ဇာသိ၊ အကျွန်ုပ်စာပါကရှိခိုးလိုက်ကြောင်းကို ဈျှောက်ထား
ပါလေ၊ ပဒက္ခိတဉ္စ၊ မြတ်စွာထုရားကိုသုံးပတ် ထကျှာရစ် ထည့်ခြင်းကို
လည်းကောင်း၊ ကထွာနု၊ ပြု၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုးပြီး၍၊ တတော၊ ထိုကောင်းမှုမှ၊ မေ၊ ငါ
အား၊ ဓက္ခိတံ၊ ရှိခိုးခြင်းတည်းဟူသောကောင်းမှု၏အတို့ကို၊ အာဒိသေယျာ
သိ၊ အကျွန်ုပ်အား အမျှပေးဝေလိုက်ပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ စာပါကကိုဆို
အပ်သည်ရှိသော်၊ စာပေးအိန္ဒမစာပါ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ယထာယံဝစနံ၊ အ
ကြင်ထကျှာ ရစ်ထည့်၍ရှိခိုးပါလေ ကောင်းမှုအတို့ကိုလည်း ငါအားဝေ
လိုက်ပါဟူသောစကားကို၊ ဘာသသိ၊ သင်ဆို၏၊ ဧတံခေါပဒက္ခိတကရထ
ပုညံ၊ ထိုထကျှာရစ်ထည့်၍ သုံးကြိမ်ရှိခိုးခြင်းတည်းဟူသော ကောင်းမှု၏
အတို့ကိုသင်အား ပေးဝေခြင်းကို၊ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်၊ တဝ၊ သင်အား၊
ဒါတံ၊ ပေးခြင်းငါ၊ လတ္တံ၊ ရခြင်း၌ တတ်ကောင်း၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ
၌၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝန္ဓနံ၊ ရှိခိုးခြင်းကို၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ လောကနာထံ၊
လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာထုရားကို၊ ဝဇ္ဇံ၊ ငါ
ဈျှောက်လိုက်ပါအံ့၊ ပဒက္ခိတဉ္စ၊ မြတ်စွာထုရားကိုသုံးပတ်ထည့်၍ရှိခိုးခြင်း
ကိုလည်းကောင်း၊ ကထွာနု၊ ပြု၍၊ ဓက္ခိတံ၊ ရှိခိုးခြင်းတည်းဟူသော ကောင်းမှုအတို့
ကို၊ တေ၊ သင်စာပါအား၊ အာဒိသိဿာမိ၊ အမျှပေးဝေလိုက်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ကာဠော၊ မည်းသောအဆင်းရှိသော ဥပကသည်၊ တတော၊
ထိုနာဠော၌လည်း၊ ပတ္တမိ၊ ပဲလေ၏၊ သော၊ ထိုမည်းသော အဆင်းရှိသော
ဥပကသည်၊ နေရဗ္ဗရံ၊ နေရဗ္ဗရာယ၊ နေရဗ္ဗရာအမည်ရှိသော၊ နဒိ နဒိယာ၊ မြစ်
၏၊ ပတိသဒိပေ၊ အနီးဖြစ်သောကမ်းနား၌၊ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော၊ ပဒံ၊
နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒေသေန္တံ၊ ဟောတော်မူတတ်သော၊ သဗ္ဗန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊
အဒ္ဓဿာသိ၊ မြင်ရာ၏၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲဟုဆိုအပ်

သောဒုက္ခသစ္စာကို လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသရပ္ပါဒ်၊ ဒုက္ခ၏အကြောင်းဖြစ်
 သောတဏှာဟုဆိုအပ်သော သရဒဟသစ္စာကို လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဿ၊
 ဝနိဆင်းရဲ၏၊ အဘိက္ကခံလွန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သောနိရောဓသစ္စာ
 ကိုလည်းကောင်း၊ အရိယံ၊ မြတ်သော၊ အဋ္ဌဂိကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံ
 သော၊ ဒုက္ခပယမဂါမိနံ၊ ဒုက္ခ၏ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော
 မဂ္ဂံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ဧဒေသေန္တံ၊ ဟောတော်မူတတ်သော၊ သမ္မု
 န္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓဿာထိ၊ မြင်ရပြီးဒိသ္မာ၊ မြင်ပြီး၍၊ တဿ၊ ထိုမြတ်
 စွာဘုရား၏၊ ပါဒါနိ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဝနိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ အဂ္ဂဒက္ခိတံ၊ ထက်ျာ
 ရစ်ထူည့်၍ရှိခိုးခြင်း တည်းဟူသောမြတ်သော ကောင်းမှုကို၊ ကတွာ၊ ငြို၍၊
 စာပါယ၊ စာပါအား၊ အာဒိထိတွာနု၊ ကောင်းမှု၏အတ္တိကို အဇ္ဈပေးဝေ၍၊
 သော၊ ထိုဥပကသည်၊ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိံ၊ ရဟန်းပြု၏၊ တေ
 နု၊ ထိုဥပကသည်၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသော ဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပုတ္တာ၊
 ရအပ်ကုန်၏၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမထေဝ်ကို၊ က
 တံ၊ လိုက်နာအပ်၏၊ စာပါ၊ စာပါ ထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤ
 ဘွဲ့ဆိုသိကုံးအပ်သော ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

(၆၆) ဘောတိ၊ အိုဝါထိဗြူထေရီမ၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးအခါ၌၊
 ပေတာနိပေတေ၊ သေကုန်သော၊ ပုတ္တာနိပုတ္တေ၊ သားတို့ကို၊ ခါဒမာနာ၊ စား
 သည်ဖြစ်၍၊ ဒိဝါစ၊ နေ့၌လည်းကောင်း၊ ရက္ခောစ၊ ညဉ့်၌လည်းကောင်း၊ အ
 တိဝ၊ ပြင်းစွာလျှင်၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ဗရိတပ္ပထိ၊ မပင်ပန်း၏၊ ပြောဟူ၏၊
 ပုတ္တာ၊ မျိုးဖြစ်သော၊ ဝါထိဗြူ၊ ဝါထိဗြူထေရီမ၊ သာတွံ၊ ထိုသင်သည်၊ သဗ္ဗာနိ
 သဗ္ဗေ၊ အစုံးစုံ ကုန်သော၊ သတပုတ္တာနိသတပုတ္တေ၊ အရာသောသားတို့ကို၊
 ခါဒိတွာ၊ စား၍၊ အဇ္ဈယဗု၊ ကေနဝဏ္ဏေန၊ အတယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ဗာဠံ
 ပြင်းစွာ၊ နပရိတပ္ပထိ၊ မပင်ပန်းလေသနည်း၊ ပြောဟူ၏၊ အိသုဇာတာ
 မညံသောပုတ္တာ၊ အတိတံသေ၊ သေလွန်လေပြီးသောဘဝ၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဗဟူ
 နိ၊ များစွာကုန်သော၊ ပုတ္တသတာနိ၊ အရာသောသားတို့ကို လည်းကောင်း၊
 ဉာကိသဗ်၊ သတာနိစ၊ အရာသော ခေတ္တမျိုးအပေါင်းတို့ ကိုလည်းကောင်း၊
 မမစ၊ ငါသည်လည်းကောင်း၊ တုယုဗ္ဗ၊ သင်ပုတ္တာသည်လည်းကောင်း၊ ခါ
 ဒိတာနိ၊ စားအပ်ကုန်ပြီ၊ သာအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေ
 ခြင်း၏လည်းကောင်း၊ မရဏဿစ၊ အိုခြင်းသေခြင်း၏လည်းကောင်း၊ နိဿ
 ရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဥတွာ၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ နုသော
 စာမိ၊ မရိုးရိပ်ပြီ၊ နုရောဓာမိ၊ ငိုလည်းမငိုပြီ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နပရိတပ္ပထိ။ ။

ထေရ်ဂါထာပါဠိတော်နိဿယ၊

ပင်ထည်းမပင်ပန်းပြီ၊ ဝါထိဋ္ဌိ၊ အရှင်မဝါထိဋ္ဌိမည်သောထေရ် တို့၊ အရှင်
မသည်၊ အတ္တုတံ၊ မဖြစ်ဘူးပြီသော၊ ဇေဒိထိံ၊ ဤသို့ပိုးရိပ်ခြင်းငိုကြွေးခြင်း
ပင်ပန်းခြင်းတို့၏မရှိခြင်းကိုပြုတတ်သောသဘောရှိသော၊ ဝါစံ၊ နုသောစာမိ
နုရောဒါမိ နုစာဟံပရိတပ္ပထိံ ဟူသောစကားကို၊ ဘာသထိဝတ၊ ဆိုပေစွ
တကား၊ ထွံ၊ သင်သည်၊ ကဿ၊ အဘယ်မည်သောဆရာ၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
အညာယ၊ သိရ၍၊ ဇေဒိထိံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော၊ ဝိရံ၊ စကားကို၊ ဘာ
သထိ၊ ဆိုသနည်း၊ ပြောဟူကာ၊ သုဇာတာပုဏ္ဏား၊ သမ္မုဒ္ဓေါ၊ ခပ်သိမ်းသော
တရားတို့ကို အလိုလိုထိတော်မူတတ်သော၊ သေဇေသောဏဂဝါ၊ ဤမြတ်
စွာထူးသည်၊ မိမိလံနဂရံ၊ မိမိလားမည်သောပြည်ကို၊ ပတိဥပနိဿာ
ယ၊ အစွဲပြု၍၊ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ သဗ္ဗဒုက္ခပ္ပဟာနာယ၊ ခပ်သိမ်းသော
ဆင်းရဲကိုပယ်ခြင်းငှါ၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဧဒေသေထိ၊ ဟော၍နေတော်မူ၏၊
ပြောဟူကာ၊ သုဇာတာပုဏ္ဏား၊ အထံ၊ ငါသည်၊ အရဟတော၊ ပစ္စည်းထေးပါးကို
ခံတော်မူထိုက်သော၊ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာထူး၏၊ နိရူပမိံ၊ ဆင်းရဲကျဉ်း
မြောင်းခြင်းမရှိထသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုက္ခာ၊ နာ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုမြတ်
စွာထူးအထံတော်၌၊ ဝိညာတသဒ္ဓမ္မာ၊ သိအပ်ပြီးသော သစ္စာထေးပါး
တရားရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပုတ္တသောကံ၊ သား၌ပိုးရိပ်ခြင်းကို၊ ဗျပါနုဒိံ၊ ပယ်နှင်
၏၊ အူတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဇ္ဈာ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝါထိဋ္ဌိ၊ ဝါထိဋ္ဌိထေရ်မ၊
သောအဟာဋ္ဌိ၊ တိုငါသည်ထည်း၊ မိမိလံနဂရံ၊ မိမိလားမည်သော၊ မိမိလားပြည်
၏၊ ပတိသမိပေ၊ အနီးသို့၊ ဂမိဿာမိ၊ သွားပေအံ့၊ သောဏဂဝါ၊ ထိုထူး
တော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောမြတ်စွာထူးသည်၊ မံ၊ ငါကို၊ သဗ္ဗ
ဒုက္ခာ၊ ခပ်သိမ်းသောဆင်းရဲမှ၊ အပ္ပေဝနာမပမောစယေ၊ လွတ်စေပါမည်
ထည်းမထိ၊ အူတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထာ၊ ဆို၍ ပြောဟူတော့၊ သုဇာတာပုဏ္ဏားသည်၊
ဂန္တိ၊ မိမိလားပြည်သို့သွား၍၊ ဝိပ္ပရတ္တံ၊ အချင်းခပ်သိမ်းအလုံးစုံသောကိ
လေသာဘဝမှလွတ်တော်မူထသော၊ နိရူပမိံ၊ ဆင်းရဲခြင်းလည်းမရှိပြီးထ
သော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာထူးကို၊ အဒ္ဓဘံ၊ ဖူးမြင်ရထေ၏၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝန်ဆင်းရဲ
တည်းဟူသောရေအယဉ်၏၊ ပါရဂူ၊ ကမ်းသဗ္ဗယ်ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်
တော်မူပြီးထသော၊ မုနိ၊ ဥေယျံ၊ တရားငါးပါးကို ထိတော်မူတတ်သော
သဗ္ဗညုတညာဟံနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာထူးသည်၊ တဿ၊ ထို
သုဇာတာပုဏ္ဏားအား၊ ဒုက္ခံ၊ ဝန်ဆင်းရဲတည်းဟူသောဒုက္ခသစ္စာကိုထည်း
ကောင်း၊ ဒုက္ခသရဗျဒံ၊ ဝန်ဆင်းရဲ၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော တဏှာဟံဆို
အနှစ်သောသရဗျဒံသစ္စာကိုထည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝန်ဆင်းရဲ၏၊ အတိက္က

မံ၊လွန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော နိရောဓသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊
 အရိယံ၊မြို့စင်သော၊အဋ္ဌကိကံ၊အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဒုက္ခုပဿမဂါ
 မိန့်၊ဝင့်ဆင်းရဲ၏ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊မဂ္ဂံ၊မဂ္ဂသစ္စာ
 ကိုလည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဓမ္မံ၊သစ္စာလေးပါးတရားကို၊ ဒေသေသိ၊
 ဟောတော်မူ၏။ သုဇာတော၊သုဇာတာပုဏ္ဏားသည်၊ထတ္ထံ၊ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားသာသနာတော်၌၊ ဝိညာတသဒ္ဓန္ဓော၊ သိအပ်ပြီးသောသစ္စာလေးပါး
 တရားတည်းဟူသော သူတော်ကောင်းတရားရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ရဟန်း
 အဖြစ်ကို၊ဝမရောစယိ၊ကြားသွှောက်၏။ တိဟိရတ္တိဟိ၊ သုံးညဉ့်တို့ဖြင့်၊
 တိသောဝိဇ္ဇာ၊ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို၊အဖဿယိ၊ရလေ၏။ ။တိသောဝိဇ္ဇာ၊
 ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို၊ဗုထိတွာ၊ရ၍၊ဧဝံ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆို၏။ သာရထိ၊ရထား
 ထိန်း၊ဇေတိ၊လာထည့်၊ထုံ၊သင်သည်၊ဝတ္ထုတိ၊သွားချေလော၊ ဣမံရထံ၊ဤ
 ရထားကို၊နိဗ္ဗာဒယာဟိ၊ပုဏ္ဏားမအားအပ်နှင်းပါချေလော၊အာရေဂျံ၊ငါ
 ၏အနာကင်းသောအဖြစ်ကိုလည်း၊ ဗြာဟ္မဏိံ၊ပုဏ္ဏားမကို၊ ဝဇ္ဇာသင်ပြော
 ပါချေသော၊ဒါနိ၊ယခု၊သုဇာတော၊သုဇာတာမည်သော၊ဗြာဟ္မဏော၊ပုဏ္ဏား
 သည်၊ပဗ္ဗဇိ၊ရဟန်းပြုပြီး၊ တိဟိရတ္တိဟိ၊သုံးညဉ့်တို့ဖြင့်၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊
 သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊အဖဿယိ၊ရပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဇ္ဇာဆိုပါချေလော။ ။
 သာရထိ၊ရထားထိန်းသည်၊ တတော၊ထိုမိမိလားပြည်မှ၊ ရထဉ္စ၊ရထားကို
 လည်းကောင်း၊ သဟဿဉ္စာပိ၊လမ်းစာရိက္ခာအထိုငှါယူခဲ့သောအသပြာတ
 ထောင်ကိုလည်းကောင်း၊ သုမာဒါယ၊ ကောင်းစွာယူခဲ့၍၊ နိယျာဒေသိ၊
 ပုဏ္ဏားမအားဆောင်နှင်းပေး၏၊အာရေဂျဉ္စ၊သုဇာတာပုဏ္ဏား၏ အနာမရှိ
 ခြင်းကိုလည်း၊ဗြာဟ္မဏိံ၊ပုဏ္ဏားမကို၊အဝေါစ၊ဆိုထေ၏၊ဗြာဟ္မဏိ၊အိုအရှင်
 ပုဏ္ဏားမ၊သုဇာတော၊သုဇာတာမည်သော၊ဗြာဟ္မဏော၊သင့်ခင်ပွန်းပုဏ္ဏား
 သည်၊ပဗ္ဗဇိတော၊ရဟန်းပြုပြီး၊တိဟိရတ္တိဟိ၊သုံးညဉ့်တို့ဖြင့်၊တိသောဝိဇ္ဇာ၊
 ဝိဇ္ဇာသုံးပါးကို၊ အဖဿယိ၊ရလေပြီ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ပုဏ္ဏားမအား
 ပြောဆို၏။ ။သာရထိ၊ရထားထိန်း၊ ဇေတုအဿရထံ၊ ထိုမြင်းကသော
 ရထားကို လည်းကောင်း၊ သဟဿံစာပိ၊ အသပြာတထောင်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ဗြာဟ္မဏဿ၊ငါ့ခင်ပွန်းပုဏ္ဏား၏၊ တေဝိဇ္ဇာ၊ဝိဇ္ဇာသုံးပါး
 နှင့်ပြည့်စုံသော အကြောင်းကို၊ သုတွာ၊ သင့်အထံမှကြားရသောကြောင့်၊
 တေသင့်အား၊ပုဏ္ဏပတ္တိံ၊နှစ်သက်သောပေးခြင်းကို၊ဒဒါမိ၊ငါပေး၏။ဗြာဟ္မ
 ဏိ၊ပုဏ္ဏားမ၊ အဿရထော၊ မြင်းကသောရထားသည် ထည်းကောင်း၊
 သဟဿဉ္စာပိ၊အသပြာတထောင်သည် ထည်းကောင်း၊ တုဋ္ဌေဝ၊အရှင်မ

ထေရီဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

တို့အားသာလျှင်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ အဟံဝိ၊ ငါသည်လည်း၊ ဝရ
 ပညာယ၊ မြတ်သောသဗ္ဗညုဘညာဏ်စသောပညာရှိတော်မူသောမြတ်စွာ
 သုနား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိသာသမိ၊ ရဟန်းပြုတော့အံ့၊ ၊ ဣဒံဝစနံ၊
 ဤသို့သောစကားကို၊ သုဗာက္ခဏေယေဝ၊ ကြားသောခဏ၌သာလျှင်၊ သုန္ဒရိ
 ချစ်သွီးသုန္ဒရိ၊ တုယှံ၊ သင်ချစ်သွီး၏၊ ဝိတာ၊ ဘခင်သုဇာတာပုဏ္ဏားသည်၊
 ဟတ္ထိ၊ ဆင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဂါဝေါ၊ နွားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အသံ
 အသေ၊ မြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မဏိစ၊ ပတ္တမြားတို့ကို လည်းကောင်း၊
 ကုဏ္ဍလံကုဏ္ဍဏာနိစ၊ နားရောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣဝံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
 သောဆင်စသော အပြားရှိသော ဥစ္စာ မဆိုသေးသောလယ်ယာ ရွှေငွေစ
 သောဥစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ဖိတံ၊ များစွာထသော၊ ဂေဟပိဂတဉ္စ၊ အိမ်၏
 အဆောက် အဦ ကျွန်မိန်းမ ကျွန်းယောက်ျားစသည်ကို လည်းကောင်း၊
 ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏၊ သုန္ဒရိ၊ ချစ်သွီးသုန္ဒရိ၊ တံ၊ သင်သည်
 ဘောဂါနိ၊ စည်းစိမ်တို့ကို၊ ထုဉ္စ၊ ခံစားလော့၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ကုလေ၊ ငါတို့
 အမျိုး၌၊ ဒါယာဒိကာ၊ အပွေ့ကိုခံခြင်းငှါထိုက်၏၊ အဗ္ဗ၊ မိခင်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်
 ၏၊ ဝိတာ၊ ဘခင်ပုဏ္ဏားသည်၊ ပုတ္တသောကေန၊ သား၌ပိုးရိပ်ခြင်းဖြင့်၊ အဋ္ဌိ
 တော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဟတ္ထိ၊ ဟတ္ထိ၊ ဆင်တို့ကို လည်းကောင်း၊
 ဂါဝေါ၊ နွားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အသံအသေ၊ မြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊
 မဏိ၊ မဏိ၊ ပတ္တမြားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကုဏ္ဍလံကုဏ္ဍဏာနိစ၊ နားရောင်း
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣဝံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဆင်အစရှိသော ဥစ္စာမဆို
 သေးသော ရွှေငွေလယ်ယာအစရှိသောဥစ္စာတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရဗ္ဗံ၊ နှလုံး
 မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော၊ ဂေဟပိဂတံ၊ အိမ်၏အဆောက် အဦကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏၊ အဟတ္ထိ၊ ငါသည်လည်း၊
 ဘာတုသောကေန၊ မောင်နှိုက်ပိုးရိပ်ခြင်းဖြင့်၊ အဋ္ဌိတာ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်
 ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိသာသမိ၊ ရဟန်းပြုပေအံ့၊ ၊ သုန္ဒရိ၊ ချစ်သွီးသုန္ဒရိ၊ ယံ၊ အကြင်
 ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ပတ္ထေယိ၊ ထောင့်တ၏၊ တေ၊ သင်၏၊ သောသကံ၊ ပွေ၊ ထို
 ရဟန်းဖြစ်ခြင်း၌အကြံသည်၊ ဣန္ဒြတု၊ အန္တရာယ်ကင်းသဖြင့်ပြည့်စုံစေသ
 တည်း၊ ဥတ္တိဋ္ဌပိဏ္ဏော၊ အိမ်တိုင်းအိမ်တိုင်းရပ်၍ရအပ်သောဆွမ်းရှိသည်
 ထည်းကောင်း၊ ဥဉ္ဇ္ဇာ၊ စ၊ ဆွမ်းအလိုငှါအိမ်စဉ်အိမ်တိုင်းထည်ခြင်းရပ်ခြင်း
 ဟုဆိုအပ်သောဆွမ်းကိုရှာ၍ခြင်းလည်းကောင်း၊ ပံသုကူလံ၊ မြေရှုန့်ကဲ့သို့
 စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသောအဖြစ်သို့ရောက်သောစိဝရဉ္စ၊ ထံမြက်ချေးစုစသည်တို့၌
 ရသောသင်္ကန်းလည်းကောင်း၊ တောနိ၊ ထိုဥတ္တိဋ္ဌပိဏ္ဏစသည်တို့ကို၊ အဘိ

ဝိသုဒ္ဓိသတ်နိပါတ်

သမ္ဘောဇ္ဇိ၊ မငြီးငွေ့ပြီးစေနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ အနာသဝါ၊ အာသဝေါကင်းထုတ်
ထောကော၊ လောကဉ္စ၊ စရ၊ ချမ်းသာစွာအိပ်နေသွားသည်ဖြစ်စေသည်။ ။
အယေ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်သောအရှင်မ၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ သိက္ခမာနာယ၊ သိက္ခ
မာန်သည်၊ သမာနာယ၊ ဖြစ်ထူက်၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုကို၊ ဝိသောဓိတံ၊ သုတ်
သင်အပ်ပြီ၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ထံ၌၊ မေ၊ ငါသည်၊ ပုရေ၊ ငှေးငှေးဘဝ၌၊ ပုထိတံ၊
နေခဲ့ဘူး၏၊ တတ္ထ၊ ထိုထံ၌၊ ပုဗ္ဗေ၊ နိဝါသံ၊ ငှေး၌နေဘူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို၊ ဇာ
နာမိ၊ သိ၏၊ သံဃာဿ၊ သံဃာ၏၊ ဝေရီ၊ ဝေရီဖြစ်သော၊ သောဘဏေ၊ တင့်
ထယ်သောသီလစသော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကလျာဏီ၊ အဆွေခင်ပွန်း
ကောင်းဖြစ်သော၊ အယေ၊ အရှင်ဥပဇ္ဈာယ်မ၊ တုဝံ၊ အရှင်မကို၊ နိဿာယ၊ ခြံ
၍၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပုတ္တာ၊
ရအပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊
လိုက်နာအပ်ပြီ။ ။ အယေ၊ အရှင်ဥပဇ္ဈာယ်မ၊ နဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣ
တော၊ ဤဗာရာဏသီပြည်မှ၊ သာဝဏ္ဏိံ၊ သာဝဏ္ဏိပြည်သို့။ ဂန္ထပေ၊ သွားခြင်း
၄၊ ဣန္ဒြေ၊ ဣန္ဒြေ၊ အလိုရှိ၏၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အနုဇာနာဟိ၊ ခွင့်ပြုပါလော
ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ သိဟနာဒံ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်ကိုကြားခြင်းတည်းဟူသော ခြင်္သေ့ဟောက်သကဲ့သို့သော အသံကို၊
နဒိဿာမိ၊ မရှုံ့မရှာဆိုချေအံ့၊ သုန္ဓရိ၊ သုန္ဓရိရဟန်းမိန်းမ၊ ဟေမဝဏ္ဏံ၊ ရှေ့အ
ဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းတော်ရှိထသော၊ ဟရိတ္တံ၊ ရွှေနှင့်တူသောတော်
ပသောအရောင်ရှိသောအရေတော်လည်းရှိထသော၊ အန္ဓနာနံ၊ မယဉ်ကျေး
သောသူတို့ကို၊ ဒမေတာရံ၊ ယဉ်ကျေးအောင်ဆုံးမတော်မူထတ်ထသော၊
သမ္ပန္နံ၊ ခပ်ထိမ်းသော ထရားတို့ကိုမိမိအလိုလိုသာလျှင်မဘောက်မပြန်သိ
တော်မူပြီးထသော၊ အကုတောဘယံ၊ တရံ၊ တရသောဘေးလည်းမရှိပြီးထ
သော၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဿ၊ သင်ရှုထေထေ။ ။ ဝိဗ္ဗရတ္တံ၊
ကိလေသာဘဝတို့မှ လွတ်ပြီးထသော၊ နိရူပမီ၊ ဆင်းရဲခြင်း ထည့်မရှိထ
သော၊ ဝိတရာဂံ၊ ရာဂလည်းကင်းပြီးထသော၊ ဝိသံယုတ္တံ၊ သံယောဇဉ်တို့မှ
ထည်းကင်းပြီးထသော၊ ကတကိစ္စံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော တဆဲ့ခြောက်ပါးသော
မဂ်ကိစ္စထည်းရှိထသော၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါလည်းကင်းပြီးထသော၊ အာ
ယန္တိံ၊ ဘုရားအထံတော်သို့ထားသော၊ သုန္ဓရိ၊ သုန္ဓရိအမည်ရှိသော၊ ဝံ၊ အ
ကျွန်ုပ်ထေရီမကို၊ ပဿ၊ ဥာဏ်းတော်ဖြင့်ရှုတော်မူပါလော၊ မဟာဝီရု၊ ကြီး
ဇသာလုံ့ လရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၊ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ သာဝိကာ၊
တပည့်မဖြစ်သော၊ သုန္ဓရိ၊ သုန္ဓရိမည်သော ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ဗာရာဏသီ

တော၊ ဗာရာဏသီပြည်မှ၊ နိက္ခမ္ပ၊ ထွက်၍၊ တဝ၊ အရှင်တရား၏ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ အာဂတံ၊ ထာသံသံဖြစ်၍၊ ပါဒေ၊ အရှင်တရား၏ ခြေတော်တို့ကို၊ ဝန္တတိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ပြောဟူ၍၊ မကောင်းမှုကို အပပြုတော်မူပြီးသော မြတ်စွာတရားတုဝံ၊ အရှင်တရားသည်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ နတ်နှင့် တကွသော လူ့ဒွိတဆူတည်းသော သဗ္ဗညုတရားပေတည်း။ တုဝံ၊ အရှင်တရားသည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သတ္တဝါ၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ၌ ဖြစ်သော အကျိုးတို့ဖြင့် ဆုံးမကတ်သော ဆရာပေတည်း။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တုယံ၊ အရှင်တရား၏၊ ဩရသာ၊ ရင်၌ ဖြစ်သော ဓုခတော၊ အရှင်တရားခံတွင်းတော်မှ၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်သော၊ ဝိဘာ၊ သွေးတော်သည်။ အမှီ၊ ဖြစ်ပေ၏၊ ကတကိစ္စာ၊ တဆယ် ခြောက်ပါးသော မင်္ဂလိစ္စကို ထည်းပြုအပ်ပြီ၊ အနာသဝါ၊ အာသဝေါလည်းကင်းပြီ။ တဗ္ဗေ၊ ကောင်းသော ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသော သုန္ဒရီ၊ တတော၊ ထိုဗာရာဏသီပြည်မှ၊ တသင်္ဘာတေ၊ ထိုသင်၏၊ အာဂတံ၊ ငါတရားအထံတော်သို့ ထာခြင်းသည်။ သွာဂတံ၊ သုအာဂတံ၊ ကောင်းသော ထာခြင်းတည်း။ တေ၊ သင်၏၊ အာဂတံ၊ ငါတရားအထံတော်သို့ ထာခြင်းသည်။ အနုရာဂတံ၊ အပြစ်မရှိသော ထာခြင်းတည်း။ သုန္ဒရီ၊ သုန္ဒရီ၊ ဝေ၊ ဤယခု သင်ထာသော အတူလျှင်၊ ဒန္တာ၊ အရိယမင်္ဂတည်းဟူသော ယဉ်ကျေးခြင်းဖြင့် ယဉ်ကျေးကုန်ပြီးထသော၊ ဝိတရာဂါ၊ ရာဂလည်းကင်းကုန်ပြီးထသော၊ ဝိသံယုတ္တာ၊ သံယောဇဉ်တို့မှ ကင်းကုန်ပြီးထသော၊ ကတကိစ္စာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော တဆယ် ခြောက်ပါးသော မင်္ဂလိစ္စရှိကုန်သော၊ အနာသဝါ၊ အာသဝေါကင်းသော ရဟန္တာတို့သည်။ သတ္ထုပါဒါနိ၊ ငါတရားခြေထော်တို့ကို၊ ဝန္တကာ၊ ရှိခိုးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အာယန္တိ၊ ထာကုန်မြဲတည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဿာတေ၊ ထိုသင်၏၊ အာဂတံ၊ ငါတရားအထံတော်သို့ ထာခြင်းသည်။ သွာဂတံ၊ သုအာဂတံ၊ ကောင်းသော ထာခြင်းတည်း။ အနုရာဂတံ၊ အပြစ်မရှိသော ထာခြင်းတည်း။ သုန္ဒရီ၊ သုန္ဒရီထေရီမသည်။ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဘွဲ့ဆိုထိကုံးအပ်သော ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရှုတ်ဆိုပြီ။ ။

(၇၀) တောန္တောဉာတကာ၊ ဒိုအဆွေအမျိုး အပေါင်းတို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုရေ၊ ရှေ့လှဖြစ်သော အခါ၌၊ ဗဟရာ၊ အငယ်သာ ဖြစ်လျက်၊ သုဝ္ဗဝသနာ၊ ဝင်ကြယ်သော အဝတ်ကို ဝတ်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာတရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အသုဏီ၊ နာရ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အပ္ပမတ္တာယ၊ မမေ့မလျော့သော သတိဖြင့်၊ အာရက္ခန္တိယာ၊ သိထကို ဆောက်တည်၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းခြင်းကို အား

ထုတ်သော၊ တသာမေ၊ ထိုငါ့အား၊ သစ္စာတိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍ထိခြင်းသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ တတောတေနကာရဏေ၊ ထိုဘုရား အထံတော်၌တရားတော်ကိုနာရခြင်းသစ္စာလေးပါးကိုထိခြင်းကြောင့်၊ အတိ ဝါသည်၊ သဗ္ဗကာမေသု၊ အလုံးစုံသောကာမဂုဏ်တို့၌၊ ဘုသံ၊ ပြင်းစွာ၊ အရ တိ၊ မပွေးလျော်ခြင်းကို၊ အက္ခိ၊ ရပြီ၊ သက္ကာယသ္မိံ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါး ထည်းဟူသောဤကိုယ်၌၊ ဘယံ၊ ဘေးရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဥပဏ်မူက် စိဖြင့်မြင်ရ၍၊ နေက္ခမမေဝ၊ ကာမဂုဏ်မှထွက်မြော်ကြောင်းထွက်မြော်ရာ ဖြစ်သောရဟန်းအဖြစ်နိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင်၊ ပိဟယေ၊ တောင့်ထ၏။ အတိ၊ ဝါသည်၊ ဥပတိဏံ၊ ဆွေမျိုးအပေါင်းကိုထည်းကောင်း၊ ဒါသကမ္မကရာနိစ ဒါသကမ္မကရေစ၊ ကျန်အမှုထုပ်တို့ကိုထည်းကောင်း၊ မိတာနိ၊ ပြည့်စုံကုန် သော၊ ဝါမေတ္တာနိ၊ ရွာထလ်ယာတို့ကိုထည်းကောင်း၊ ရမဏီယေ၊ နှစ်သက် ဘွယ်ရှိကုန်သော၊ ပမောဒိတေ၊ ဝမ်းမြောက်အပ်ကုန်သော၊ ဘောဂက္ခန္ဓေ၊ စည်းစိမ်အစုတို့ကိုထည်းကောင်း၊ ဟိတွာန၊ စွန့်၍၊ အနုပ္ပကံ၊ များစွာသော၊ သာပတေယျံ၊ ကျောက်သံပတ္တမြားရွှေငွေစသောဥစ္စာကိုထည်း၊ ပဟယ၊ စွန့်၍၊ ဝေံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားအားဖြင့်၊ သဒ္ဓါယ၊ ကံကံ၏ကျိုး ရကနာသုံးပါးကိုယုံကြည်သည်ဖြစ်၍၊ နိက္ခမ္မ၊ အိမ်မှထွက်၍၊ သဗ္ဗဝေဒိတေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သော၊ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော် ကောင်းတရားတည်းဟူသော အရိယဝိနည်း၌၊ အတိ၊ ဝါသည်၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြု၏။ ။ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုပြီးသော်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဧတံ၊ ထိုပွန်အပ်ပြီးသောကာမဂုဏ်တို့သို့တစာန်ဖြင့်ခြင်းသည်၊ ပတိရူပံ၊ လျောက် ပတ်သည်၊ နအဿ၊ မဖြစ်၊ အာကိဉ္စညံ၊ အာကိဉ္စညံဝေ၊ ဥစ္စာသိမ်းဆည်း ခြင်းမရှိသောရဟန်း၏ အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ပတ္တပေပတ္တယာမိ၊ ငါတောင့် တ၏၊ ယော၊ ဝုတ္တလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဇာတရူပရဇတံ၊ ရွှေငွေစသော ဥစ္စာကို၊ ဌပေတွာ၊ စွန့်ပစ်ထားခဲ့၍၊ ပုန၊ တစာန်၊ အာဂဟေ၊ ယူပြန်ငြားအံ့၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့၏၊ အန္တရေ၊ အထလ်၌၊ ကထံ အသို့လျှင်၊ သိသံ၊ ဥက္ခောင်းကို၊ ဥက္ခိပေယျ၊ ချိပ်ပါအံ့နည်း၊ ။ ရဇတံ၊ ဝါ၊ ငွေသည်လည်းကောင်း၊ ဇာတရူပံ၊ ။ ရွှေသည်လည်းကောင်း၊ ဗောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးကိုထိထတ်သောမဂ်ဥပဏ်အကျိုးငှါ၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သန္တိ ယာ၊ ကိလေသာတို့မှငြိမ်းရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ။ ဧတံ၊ ဤရွှေငွေစသော သိမ်းဆည်းအပ်သောဝတ္ထု ထိုဝတ္ထုကို ခံခြင်း သည်၊ သမထာသာရဗ္ဗံ၊ ရဟန်းတို့အားလျောက်ပတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်

ထေရီဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

တော်ထိုရွှေစသောထိမ်းဆံည်းအပ်သောဝတ္ထုသည်။ အရိယဝနံ၊ အရိယာ
 တို့၏သနားသဖြင့် ပြီးသောဥစ္စာသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တော်ထိုရွှေငွေစ
 သောထိမ်းဆံည်းအပ်သော ဝတ္ထုသည်၊ ထောဘနံ၊ တပ်မက်မောခြင်းကို
 လည်းဖြစ်စေတတ်၏၊ မဒနံ၊ မာန်ယစ်ခြင်းမေ့လျော့ခြင်းကိုလည်းဆောင်
 ထတ်၏၊ မောဟနံ၊ ပြင်းစွာတွေ့ဝေခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏၊ ဂုဇဝဇနံ၊ ရာဂစ
 သောကိလေသာ မြူကိုလည်း ပွားစေတတ်၏။ သာသကီ၊ ရွံရှာဘွယ်
 ဘေးဘျားနှင့်တကွဖြစ်၏။ ဗဟုအာယာသံ၊ စီရင်ခြင်းစောင့်ရှောက်ခြင်း
 အစရှိသည်ဖြင့်များသောပင်ပန်းခြင်းရှိ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤဥစ္စာတည်းဟူသောအ
 နာဋ္ဌ၊ ခပ်စ၊ ခြံခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဦးစီစ၊ တည်ခြင်းသည် လည်း
 ကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဧတ္ထ၊ ထိုဥစ္စာ၌၊ ဂတ္တာ၊ တပ်ကုန်သော၊ နရာစ၊ သတ္တဝါတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ ပမတ္တာ၊ ကုသိုလ်ထရားတို့၌သက်ကင်းသဖြင့်မေ့လျော့
 ကုန်သော၊ နရာစ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ သံကိလိဋ္ဌမနာ၊ ညစ်
 ညူးကုန်သောစိတ်ရှိကုန်၏။ တထောစ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ အညမညေန၊ တ
 ယောက်သည်တယောက်နှင့်၊ ဗျာရုဒ္ဓါ၊ ဆန့်ကျင်တက်ရန်သူ ဖြစ်ကုန်၏။
 ဝုဏှ၊ များစွာသောသတ္တဝါတို့သည်၊ မေဝေ၊ ပြင်းခံခြင်းကို၊ ကုဗ္ဗန္တိ၊ ပြုကုန်
 ၏။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ အဓိပဉ္စာနံ၊ လွှမ်းမိုး နှိပ်စက်အပ်ကုန်
 သောသူတို့အား၊ ဝဇော၊ သတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗန္ဓော၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ ပရိတ္တေသော၊ လက်ဖြတ်ခြင်းစသော ပူပန်နှိပ်စက်
 ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဇာနိ၊ ဥစ္စာအစွဲအရံ မှယုတ်
 ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သောကပရိဒ္ဓဝေါ၊ စိုးရိမ်ခြင်းငိုကြွေးခြင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ ဝေမာဒိကံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဗဟု၊ များစွာသော၊ ဗျသနံ
 အကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်းသည်။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ဒိဿတေ၊ ထင်
 သည်သာတည်း။ တံတာဒိသံ၊ ထိုသို့ကာမဂုဏ်တို့၌ ထပ်ခြင်းကင်း
 သောသဘောရှိသော၊ ဝါ၊ ဝါကို၊ တု၊ တုမှ၊ သင်တို့သည်။ ဉာတိ၊ စေ့မျိုးဖြစ်ပါ
 ကုန်လျက်၊ အဓိတ္တာဝ၊ ဝါအကျိုးစီးပွားကို အလိုမရှိသောရန်သူတို့ကဲ့သို့၊
 ကိ၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ယုဇ္ဇထ၊
 တိုက်တွန်းကုန်ဘိသနည်း၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ဘယဒသိနိ၊ ဘေး
 အားဖြင့်မြင်ထသော၊ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းပြုသော၊ ဝါ၊ ဝါကို၊ ဇာနာထံ၊ အနာနာ
 သ၊ ခွင့်ပြုကုန်လော့။ ဟိရည သုဝဏ္ဏေန၊ ရွှေငွေဖြင့်၊ အာသဝါ၊ ကာမာ
 သဝစသောလေးပါးသောအာသဝေါတို့သည်။ နပရိက္ခိယန္တိ၊ တရံတဆစ်
 ရှုမကုန်နိုင်ကုန်၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ အဓိတ္တာ၊ အကျိုးစီးပွားမဲ့ကို

၁၃-ဝိသတိနိပါတ်၊

ဆောင်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ချစ်ခြင်းမရှိသဖြင့် အဆွေခင်ပွန်းမဟုတ်ကုန်၊ ဝဇကာ၊ သေခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် သန်လျက်ကိချို၍ ရှေ့အပ်သော သူ့သတ်ယောကျ်ားနှင့် တူကုန်၏။ သပတ္တာ၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်၍လည်း အကျိုးမဲ့ကို ဆောင်တတ်သောကြောင့် ရန်သူနှင့် တူကုန်၏။ သလ္လဗန္ဓနာ၊ ရာဂစသော ပြောငှါးစင်းကို ဖွဲ့တတ်ကုန်၏။ တံတာဒိတ်၊ ထိုသို့ကာမဂုဏ်တို့၌ တစ်ခြင်းကင်းသော သဘောရှိသော၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ တုဋေသင်တို့သည်၊ ဥာတိ၊ ဆွေမျိုးဖြစ်ပါကုန်လျက်၊ အမိတ္တာဝ၊ ငါ၏အကျိုးစီးပွားမဲ့ကို အလိုရှိသော ရန်သူတို့ကဲ့သို့၊ ကိ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ယုဇ္ဈထ၊ တိုက်တွန်းကုန်သည့်၊ ခုဏှံ၊ ဦးပြည်သော ဆံသည်ရှိသော၊ သံစာဒိပါရထံ၊ ဒုက္ခနှင့် ဖြစ်ရုံအပ်သော ကိုယ်လည်းရှိသော၊ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းပြုသော၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဇာနာထ အနုဇာနာထ၊ ခွင့်ပြုကုန်လော့၊ ဥတ္တိဋ္ဌဝိဏ္ဏော၊ အိမ်တိုင်းအိမ်တိုင်းရပ်၍ ရအပ်သော ဆွမ်းလည်းကောင်း၊ ဥဇ္ဈာစ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ ရှာမြဲခြင်းလည်းကောင်း၊ ပံသုကူထံ၊ မြေမှုန့်ကဲ့သို့ စက်ဆုပ်သွယ်ရှိသော အဖြစ်သို့ ရောက်သော၊ စိဝရဉ္စ၊ သင်္ကန်းလည်းကောင်း၊ ဧဝံခေါ၊ ထိုသုံးပါးသည်လျှင်၊ မမ၊ ငါ့အား၊ သာရုပ္ပံ၊ လျှောက်ပတ်၏၊ အနဂါဇ္ဈပ နိဿယော၊ အိမ်ရာ ထောင်ခြင်း မရှိသော ရဟန်းတို့၏ မှီရာအသက်မွေးခြင်း၏ အရံအတားဖြစ်၏၊ ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေစကာမာ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မာနုဿ၊ လူ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေစကာမာ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်တို့ သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့ကို၊ မဟေသိနာ၊ မြတ်သော သီလစသော ကျေးဇူးကို ရှာတော်မူထတ်သော ဘုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းသည်၊ ဝန္တု၊ စွန့်အပ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုဘုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဝိရတ္တာ၊ ကိလေသာဘဝတို့မှ လွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ခေမဋ္ဌာနေ၊ ကာမယောဂအစရှိသော ယောဂလေးပါးတို့ဖြင့် ဥပဒ္ဒဝေါမရှိရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်၌၊ အစလံ၊ တုန်ထွက်ခြင်းမရှိသော၊ သုခံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို၊ ပတ္တာ၊ ရကုန်၏။ ယေသု၊ အကြင်ကာမဂုဏ်တို့၌၊ တာတံ၊ ကိုးကွယ်ရာမည်သော အကျိုးစီးပွားသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နုပိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေဟိကာမေဟိ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့နှင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မာသင်္ကန္တိ၊ ပေါင်းဘော်ခြင်းသို့ မရောက်ပြီ၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ အမိတ္တာ၊ စီးပွားမဲ့ကို ဆောင်တတ်သောကြောင့် ချစ်ခြင်းမရှိသဖြင့် အဆွေခင်ပွန်းမဟုတ်ကုန်၊ ဝဇကာ၊ သေခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် သန်လျက်

ကိုချီ၍ရပ်သောသူသတ် ယောကျ်ားနှင့်တူကုန်၏။ အဂ္ဂိခန္ဓာပုဗ္ဗမာ၊ ပြင်းစွာပူ
 ဗန်းစေတတ်သောသဘောကြောင့်မီးပုံကြီးနှင့်တူကုန်၏။ ဒုခါ၊ သည်းခံနိုင်ခဲ့
 သောကြောင့်ဆင်းရဲကုန်၏။ ၊ သေသော၊ ဤကာမဂုဏ်သည်၊ ပရိဗန္ဓော
 မထိအပ်သောများသောအကျိုးစီးပွား၊ မဲ ကိုဆောင်ထုတ်သော ကြောင့်နှိပ်
 စက်တတ်သော၊ ဘာယော၊ ဘေးရန်မည်၏။ သမိဗာ၊ ကော၊ မိတ်၏ပင်ပန်းခြင်း
 ကိုဖြစ်စေတတ်သောသဘောရှိ၏။ သကဏူကော၊ စူးဝင်တတ်သောကြောင့်
 ဆူးပြောင့်နှင့်တကွဖြစ်၏။ ဂေခေ၊ မိတ်၏တပ်မက်မောခြင်းအကြောင်းဖြစ်
 ၏။ သော၊ ဤကာမဂုဏ်သည်။ သုဝိသမောစ၊ ပြင်းစွာထည်းနှိပ်စက်တတ်
 ၏။ မဟန္တော မောဟနာမုခေါ၊ အားကြီးစွာတွေဝေခြင်းသို့ရောက်ခြင်း၏အ
 ကြောင်းဖြစ်၏။ ဥပသဂ္ဂေ၊ ဘေးရန်ကဲ့သို့ထည်းဖြစ်၏။ ၊ ဘိဗ္ဗရူပေါစ၊ အ
 လွန်ကြောက်မက်ဖွယ်သော သဘောထည်းရှိ၏။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့
 သည်။ သပ္ပထိရူပမာ၊ မဏုစားနိုင် သောဆင်းရဲကို ဆောင်တတ်သော
 ကြောင့်မြေဥက္ကောင်းနှင့် တူကုန်၏။ ယေ၊ အကြင်မြေဥက္ကောင်းနှင့်တူသော
 ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ဗာထာ၊ မိုက်ကုန်သော၊ အန္ဓတူတာ၊ ပညာမရှိသည်ဖြစ်၍
 သူကန်းသဖွယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇဉ်တို့သည်။ အဘိနန္ဒန္တိ၊ အ
 လွန်နှစ်သက်ကုန်၏။ ၊ ကာမပဏေိန၊ ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော ညွှန်
 ပျောင်းဖြင့်၊ သတ္တာ၊ ကပ်ငြိကုန်သော၊ ဇနာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ လောကေ၊
 ထောကန္တိ၊ ဗဟူ၊ များစွာသောဆင်းရဲတို့ကို၊ အဝိဗ္ဗသု၊ ခံစားကုန်၏။ တေဇနာ
 ထိကာမဂုဏ်၌မက်မောကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်။ ဇာတိယာစ၊ ပဋိသန္ဓေ
 နေခြင်း၏လည်းကောင်း၊ မရဏဿစ၊ အိုခြင်းလေခြင်း၏လည်းကောင်း၊
 ပရိယန္တံ၊ အဆုံးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ နာဘိဇာနန္တိ၊ မထိကုန်၊ မနုဿာ၊
 လူတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ရောဂမာဝဟံ၊ ကျင်နာထုတ်သော သဘော
 ဖြင့်ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌ ဖြစ်ခြင်းစသောအပြားရှိသော ဆင်းရဲကိုဆောင်
 တတ်သော၊ ကာမဟေတုကံ၊ ကာမဂုဏ်ကိုခံစားခြင်းလျှင် အကြောင်း
 ရှိသော၊ ဗဟုံ၊ ပါဏာတိပါတစသော အားဖြင့်များသော အပြားရှိသော၊
 ဒုဂ္ဂတိဂမနံ၊ ငရဲစသော အပါယ် လေးသံသို့ ထားစေ တတ်သော၊ မဂ္ဂံ၊
 အကြောင်းဖြစ်သော အကုသိုလ် ဒုစရိုက်ကို၊ ဝေ၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ပဋိပစ္စ
 န္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ၊ ဝေ၊ ဤသို့အဓိတ္တာဝစေသော သိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြား
 ဖြင့်၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ အဓိတ္တဇနနာ၊ အဆွေခင်ပွန်းမဟုတ်
 သောအပြစ်ကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ တာပနာ၊ ပူဗန်းစေတတ်သောသဘော
 ရှိကုန်၏။ သံကိလေထိကာ၊ နှိပ်စက်ခြင်းပူဖန်ခြင်းကို ဆောင်တတ်ကုန်

၏။ လောကုပ္ပါသ၊ လူ၌ ဆွမ်း သင်္ကန်းစသော အာမိသသပ္ပယ်ဖြစ်၍ ဖြစ်
ကုန်၏။ ဗန္ဓုနိယာ၊ သံယောဇဉ်တို့သည် နှောင်ဖွဲ့အပ်ကုန်၏။ မရတဗန္ဓုနာ၊
ဘဝတို့၌ ဖြစ်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်၍ သေခြင်းနှင့်စပ်ကုန်၏။ ဥမ္မာဒနာ၊ တေဝံ
ပြန်ခြင်းကွေ့ကွင်းခြင်းဖြင့် စိုးရိမ်ခြင်းရှူးခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်၏။ ဥလ္လပနာ၊
ဩချမ်းသာစွာ ဩချမ်းသာစွာ ဟု အထက်အထက်၌ ပလ္လား၍ ဆိုတတ်ကုန်၏။
ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ စိတ္တပမန္ဓိနော၊ စိတ်ကို နှိပ်စက်သော အထေ့ရှိ
ကုန်၏။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ သံကိဏေသာယ၊ နှိပ်စက်ပူပန်စေခြင်းဖြင့်
ခိပ္ပံ၊ ယျင်စွာ။ မာရေန၊ မာရ်နတ် သားသည်။ ဩဗ္ဗိတံ၊ ထောင်အပ်သော မြို့သ
ပ္ပယ်ဖြစ်၏။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ အနန္တန္တဒိနဝါ၊ တပ်မက်မော
ခြင်းစသော အဆုံးအဆမရှိသော များသော အပြစ်ရှိကုန်၏။ ဗဟုဒက္ခာ၊ အ
ပါယ်ဆင်းရဲစသော များသော အပြားရှိသော ဆင်းရဲဖြင့် အဘန်တလဲလဲ ဖွဲ့
တတ်ကုန်၏။ မဟာဝိသာ၊ ထတ်တလောသေစေတတ်သော ပြင်းသော အ
ဆိပ်နှင့် တူကုန်၏။ အပ္ပဿာဒါ၊ ဓားသွားဖျား၌ တည်သော များရည်ကဲ့သို့
နည်းသော သာယာခြင်းရှိကုန်၏။ ရတကရာ၊ ရာဂစသည်နှင့် စပ်သော ငို
ကြွေးကြောင်း စသော ကိလေသာကို ပြုတတ်ကုန်၏။ သုက္ခပက္ခဝိသော သ
နာ၊ သတ္တဝါတို့၏ အပြစ်မရှိ ဖြစ်စေသော ကုသိုလ်အတို့ကို ခြောက်စေတတ်
ကုန်၏။ သာအဟံ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့ကို စွန့်၍ ရဟန်းပြုပြီးသော ငါသည်။
ကတ္တာဇ္ဈတိ ကတ္တာဇ္ဈမိနာ ကာရထေန၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အကြောင်း
ကြောင့်၊ တောဒိသံ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သဘောရှိသော။ ကာမဟေတုကံ၊
ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို ခံစားခြင်း ယျင်အကြောင်းရှိသော။ ဗျာသနံ၊ ပျက်စီး
ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ထသော။ တံ၊ ထိုကာမဂုဏ်ကို။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊
နိဗ္ဗာနာဘိရုထာ၊ နိဗ္ဗာန်၌ မြေ့ထောင်သည်ဖြစ်၍။ နပစ္စာဂမိဿာမိ၊ နောင်တ
ဘန်မခံစားအံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ရဏံ၊ အရိယမဂ်
တည်းဟူသော စစ်ထိုးခြင်းကို။ ကရိတွာ၊ ပြု၍။ သီတိဘာဝါ၊ သီလင်္ဂါနိ၊ ကိ
လေသာတည်းဟူသော ပူပန်ခြင်း၏ ငြိမ်းကြောင်းဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်
ကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ သံယောဇနက္ခယေ၊ သံယောဇဉ်တို့၏ ကုန်ရာဖြစ်
သော နိဗ္ဗာန်၌။ ရတာ၊ မြေ့ထောင်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမတ္တာ၊ မငဲ့မထေ့။ ဝိဟ
ရိဿာမိ၊ နေထေ့အံ့။ မဟေသိနော၊ သီလစသော ဇေးဇူးကို ရှားတတ်
ကုန်သော ဘုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ယေနမဂ္ဂေန၊ အ
ကြင်မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော ခရီးဖြင့်။ တိတ္ထာ၊ သံသရာတည်းဟူသော
ကြီးစွာသော ခေအယဉ်ကို ကူးကုန်၏။ အဟတ္တိ၊ ငါသည်လည်း။ တေဟိ၊ ထို

ထေရီဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

ဘုရားအစရှိသောသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဂတမဂ္ဂံ၊ သွားရာခရီးထည်း၊ ဖြစ်
ထသော၊ အသောကံ၊ ပိုးရိမ်ခြင်းထည်း၊ မရှိထသော၊ ဝိရဇံ၊ ကိလေသာတည်း၊
ဟူသောမြူထည်း၊ မရှိထသော၊ ခေမံ၊ ကြောင့်ကြခြင်းတည်း၊ ဟူသော ဘေး
ထည်း၊ မရှိထသော၊ အရိယံ၊ ပြုစင်စွာထသော၊ အဋ္ဌဝိကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်
ပြည့်စုံသော၊ ဥဇု၊ ဖြောင့်မတ်စွာထသော၊ တံမဂ္ဂံ၊ ထိုမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်း၊
ဟူသောခရီးသို့၊ အနုဂစ္ဆာမိ၊ လိုက်လေအံ့၊ ဟိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်
တို့သည်၊ ဓမ္မဋ္ဌံ၊ အရိယဖိုလ်တရား၌တည်ထသော၊ ကမ္မာမုခိတရံ၊ ရွှေပန်းထိပ်
သည်၏သို့၊ ဖြစ်သော၊ သုဘံ၊ သုဘာမည်သော၊ ဣမံ၊ ဤရဟန်းမိန်းမကို၊ ဝဿ
ထ၊ ရှုကုန်ထော၊ အယံ၊ ဤသုဘာမည်သော ရဟန်းမိန်းမသည်၊ အနေဇံ၊
တဗျာကင်းပြီးသောအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဥပသာဗ္ဗန္ဓာ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဂုက္ခမူလမ္ဘိ
သစ်ပင်ရင်း၌၊ ဈာယတိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်များကိုဝင်စား၏၊ သုဘာ၊
သုဘာမည်သောရဟန်းမိန်းမသည်၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုသည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဇာ
ယနေ၊ အဋ္ဌမိ၊ ရဟန်းပြုသည်မှရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့တည်း၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါ
တရားနှင့်ပြည့်စုံစေ၏၊ သဒ္ဓမ္မသောဘဏာ၊ မဂ်ဥပဇာတိကိုရသ
ဖြင့်သူတော်ကောင်းတို့၏တရားကိုတင့်တယ်စေတတ်၏၊ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာယ၊
ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီမည်၊ ဝိနိတာ၊ ဆုံးမအပ်၏၊ ထေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်
ပြည့်စုံ၏၊ မဂ္ဂဟာယိနိ၊ သေးခြင်းတရားမှယုတ်၏၊ သာအယံဘိက္ခုနီ
ထိုသုဘာရဟန်းမိန်းမသည်၊ ဘုဇိဿာ၊ တော်ထွန်းပြီးဖြစ်၍ ကိလေသာ
တည်းဟူသောအရှင်၏ထက်မှလွတ်၏၊ အနုဏာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော
ကြွေမြီထည်းမရှိပြီးဘာဝိတိန္ဒြိယာ၊ သဒ္ဓါစသောအုန္ဓြေငါးပါးကိုထည်းပွား
စေအပ်ပြီး၊ သဗ္ဗယောဂဝိသံယုတ္တာ၊ အလုံးစုံသောယောဂထေးပါးတို့မှထည်း
ကင်းပြီး၊ ကတကိစ္စာ၊ ထဆဲ၊ ခြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စကိုထည်းပြုအပ်ပြီး၊
အနာသဝါ၊ အာသဝေါကင်းသောရဟန္တာမိန်းမတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဂဝါ
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဗေတပတိ၊ လူ့ဘုံစာတု
မဟာရာဇ်တုံ တာဝတိံသာထုံတည်းဟူသောကာမသုဂတိထုံ၌ ဖြစ်သော
သတ္တဝါတို့၏အရှင်ဖြစ်သော၊ သက္ကော၊ သိကြားနတ်မင်းသည်၊ ဒေဝသံ
ဗောန၊ တာဝတိံသာနတ်သားအပေါင်းနှင့်တကွ၊ ကမ္မာမုခိတရံ၊ ရွှေပန်း
ထိပ်သည်၏သို့၊ ဖြစ်သော၊ သုဘံ၊ သုဘာမည်သော၊ တံ၊ ထိုရဟန္တာမသို့၊
‘ဣန္ဒြိယာ၊ မိမိနတ်တန်ခိုးဖြင့်၊ ဥပသင်္ကမ္ပ၊ ကပ်စေ၍၊ နမဿတိ၊ ငါးပါးသော
ရှိခိုခြင်းဖြင့်ရှိသေစွာရှိခိုး၏၊ ကမ္မာမုခိတာ၊ ရွှေပန်းထိပ်သည်၏သို့၊ ဖြစ်သော
သုဘာ၊ သုဘာမည်သောထေရီမည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤခွဲဆိုသီကုံး

၁၃-ဝိသုဒ္ဓိသင်္ဂါဟိ

အပ်သောဂါထာတို့ကိုအဘာသိက္ခာရှုတ်ဆိုပြီး၊ ဝိသုဒ္ဓိသင်္ဂါဟိ
တိနိပါတ်သည်၊ သမက္ခော၊ ပြီးပြီ။ ။

၁၄-တိသုဒ္ဓိသင်္ဂါဟိ

(၇၁) ရခွဲ၊ နှလုံးမွှေလျော်ဘွယ်ရှိထေသော၊ ဇီဝကမ္မဝန်၊ အဘယမင်း
သားသည်မွှေးအပ်သောဇီဝကမ္မံ ဘိရက် ဥပယျာဉ်တောသို့၊ ဂန္ထိန္ဒိ၊ နေ
ခြင်းဌာသွားသော၊ သုဘံ၊ သုဘမည်သော၊ တံဘိက္ခုနိ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမကို။
ရက္ခကော၊ ရာဇဂြိုဟ် ပြည်၌ ဖြစ်သော ရွှေပန်းထိပ်သည်သားမိန်းမကြူး
ယောကျ်ားသည်။ နိဝါရေထိ၊ သွားခြင်းကိုဖြစ်၏။ တမေနံ၊ ထိုမိန်းမကြူး
သောယောကျ်ားကို၊ သုဘာ၊ သုဘာမည်သောရဟန်းမိန်းမသည်။ အဗြဗိ၊
ဆိုလေ၏။ အာဂုသော၊ အမောင်လှလင်း၊ တော၊ အမောင်လှလင်းအား၊
မယာ၊ ငါသည်။ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ အပရာဓိတံ၊ ပြစ်မှားမိလေသနည်း၊ ယံ
ယေနအပရာဇေန၊ အကြင်အပြစ်ကြောင့်၊ ဝံဥပယျာဉ်သို့သွားပါသောငါ့ကို၊
ဩဝရိယာန၊ ခရီးကိုပိတ်၍၊ တိဋ္ဌထိ၊ သင်ရပ်ဘိသနည်း၊ သော၊ ထိုအပြစ်သည်၊
နက္ခေဝ၊ ငါ၌မရှိသည်သာတည်း၊ အာဂုသော၊ အမောင်ရွှေပန်းထိပ်သည်
သား၊ ပဗ္ဗဇီတာယ၊ ရဟန်းမိန်းမအား၊ ပုဂ္ဂိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ သမ္ပ၊ သနာ
ယ၊ ထိပါးခြင်းဌာ၊ နကပ္ပတိ၊ မအပ်၊ အာဂုသော၊ အမောင်ရွှေပန်းထိပ်သည်
သား၊ ဂဇုကော၊ ကျောက်တီးကဲ့သို့အလှေပြုအပ်သော၊ မမ၊ ငါ၏။ သတ္ထု၊ သာ
သနေ၊ ဆရာဖြစ်သောမြတ်စွာဆရာသားသာသနာတော်၌၊ ယာသိက္ခာ၊ အကြင်
အကျင့်ဝတ်သိက္ခာပုဒ်ကို၊ သုဂထေန၊ ထာခြင်းကောင်းတော်မူ သာမြတ်
စွာဆရာသည်၊ ဒေထိတာ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့ကိုရည်၍ပညတ်အပ်၏။ ထာဟိ၊
ထိုရဟန်းမိန်းမတို့သိက္ခာပုဒ်တို့ဖြင့်၊ ဗရိသုဗ္ဗပဒံ၊ စင်ကြယ်သောကုသိုလ်
အရရှိသော၊ အနဂီတံ၊ ရာဂစသောကိလေသာထည်းမရှိပြီးထသော၊ ဝံ၊ ငါ
သို့သောရဟန်းမိန်းမကို၊ ကိံ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ဩဝရိယာန၊
ခရီးကိုပိတ်၍၊ တိဋ္ဌထိ၊ သင်ရပ်ဘိသနည်း၊ အာဂုသော၊ ဝိတံ၊ ဝိတံ၊
ကျွမ်းကျင်ပြုထုတ်သောကာမဝိတက်အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်နောက်
ကျသောစိတ်ရှိသော၊ သရဇော၊ ရာဂစသောကိလေသာထည်းဟူသောမြှူရှိ
သော၊ တံ၊ သင်ရွှေပန်းထိပ်သည်သားသည်။ အနာဂိလံ၊ ကာမဝိတက်အစရှိ
သည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်နောက်ကျသောစိတ်မရှိပါသော၊ ဝိဂထရဇံ၊ ရှု၊ ဂစံ
သောကိလေသာမြှူထည်း ကင်းပြီးထသော၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောခန္ဓာငါး
ပါးအပေါင်း၌၊ ဝိရက္ခမာနသံ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြစ်သောလွတ်ခြင်းဖြင့်ကိလေ

ထေရီဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

သာတို့မှလွတ်သောစိတ်ရှိထသော၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ ကိ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဩဝရိ
ယာန၊ ခရီးကိုပိတ်၍၊ တိဋ္ဌထိ၊ သင်ရပ်ထိသနည်း၊ ၊ ဘဂိနိ၊ နှမ၊ တွံ၊ သင်
သဏ္ဍိ၊ ဒဟရာစ၊ ပဌမအရွယ်၌တည်သည်ဖြစ်၍ ငယ်လည်းငယ်သေး၏။
အပါပိကာစ၊ အဆင်းအားဖြင့်မယုတ်မာသည်သာလျှင်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏။ တေ၊
ပဌမအရွယ်၌တည်သည်ဖြစ်၍ကောင်းသော အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသောသင်
အား၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ ကိ၊ ကရိဿတိ၊ အဘယ်မူစနေနည်း၊ ကာ
သာယစိဝရံ၊ ဖန်ရည်ဖြင့်စွန်းသောသင်္ကန်းကို၊ နိက္ခိပ၊ ချွတ်လော့၊ ဇေယျ၊ ထာ
ထုဉ္ဇူလော့၊ သုပုပ္ဖိတေ၊ လျှင်စွာပွင့်သောပန်းပင်ရှိသော၊ ဝနေ၊ ဥယျာဉ်တော
၌၊ ရမာမ၊ ငါတို့မြေထောင်ပျော်ပါးကုန်အံ့၊ ဒုမာ၊ သစ်ပင်တို့သည်၊ ကုသုမရ
ဇေန၊ မိမိတို့၏ပန်းဝတ်မှုံရဖြင့်၊ သရုပ္ပိတာ၊ တညီတညွတ်တည်ကုန်ထွက်၊
သဗ္ဗသော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ မရရဉ္စ၊ မွှေးကြိုင်ရှုစွာသော အနံ့ကိုလည်း၊
ပဿဝန္တိ၊ လှိုင်စေကုန်၏အယံ၊ ဤလဉ္စတုသည်၊ ပဌမဝဿန္တော၊ ရှေးဦး
စွာသောရိပ်စာသည်၊ ဥတု၊ ရှေးဦးစွာသောရိပ်စာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
၍၊ သုခေါ၊ အလွန်သဒ္ဓယာ၏၊ ဘဂိနိ၊ နှမ၊ ဇေယျ၊ ထာထုဉ္ဇူလော့၊ သုပုပ္ဖိတေ၊ လျှင်စွာ
ပွင့်သောပန်းပင်ရှိသော၊ ဝနေ၊ ဥယျာဉ်တော၌၊ မယံ၊ နှစ်ယောက်သောငါ
တို့သည်၊ ရမာမ၊ မြေထောင်ပျော်ပါးကုန်အံ့၊ ၊ ကုသုမိထထိရာ၊ အဖျား
တိုင်အောင်ကောင်းစွာ ပွင့်သော ပန်းပင်ရှိကုန်သော၊ ပါဒပါ၊ သစ်ပင်တို့
သည်၊ မာလုတေရိတာ၊ ထေခတ် အစ်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ အဘိဂဇ္ဇန္တိ၊
သောင်းသောင်းထဲထဲ အသံ ရှိကုန်ထွက် မြီးမွှမ်း သကဲ့သို့ မည်ကုန်၏။
တွံ၊ သင်အရှင်မသည်၊ ဧကော၊ တယောက် အထည်တည်းသာ၊ ဝနံ၊ တော
သို့၊ ယဒိဗြဲဂါဟိဿထိ၊ အကယ်၍ သက်သည်ဖြစ်အံ့၊ ထတ္ထ၊ ထိုတော၌၊
တုတ္တံ၊ သင်နှမအား၊ ကာ၊ အဘယ်မည်သော၊ ရတိ၊ မြေထောင်ခြင်းသည်၊ တ
ဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း၊ ၊ ဝါဠုမိဂသံဇာသေဝိတံ၊ ခြင်္သေ့သစ်ကျားစ
သောသားရဲအပေါင်းတို့သည် မှီဝဲအပ်ထသော၊ ကုဇ္ဇရမတ္တကရေဏုဇ္ဇော
လိတံ၊ အရန်ယစ်သော ဆင်ပေါ်ဆင်မတို့သည်မျိုးပဲ အပ်သောသစ်ရွက်
သစ်ခက်သံတို့ဖြင့် ချောက်ချားနှောက်ရှက်အစ်သော အရပ်လည်းဖြစ်ထ
သော၊ ရဟိတံ၊ လူမှလည်း ကင်းထသော၊ ဘိသနကံ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိ
ထသော၊ မဟာဝနံ၊ ကြီးစွာသောတောအုပ်သို့၊ အသဟာယာ၊ အပေင်မပါ
တံယောက်တံလည်းသာလျှင်၊ ဝန္တု၊ လွှားခြင်းငှါ၊ ဣန္ဒထိ၊ သင်အလိုရှိထိ၏။ ၊
တပနိယကုတာ၊ နိစွာသောရွှေဖြင့် ထုလုပ်စီရင်အစ်သော၊ မိတိကာဣစ၊
ရွှေဆင်းထုကဲ့သို့၊ ပိတ္တထတေ၊ ပိတ္တထတာမည်သောနတ်ဥယျာဉ်၌၊ အစ္စ

ရာဇာနတ်ထိုးတို့ကဲ့သို့၊ ဝိစရထိ၊ အလွန်ထင်တယ်လျက်သွား၏၊ အနုပမေ၊
 နှိုင်းယှဉ်ရာမရနိုင်သောနှုမာ၊ တွံ၊ သင်နှမသည်၊ ဝဂ္ဂဟိကာသိကသုရမေ
 တိ၊ အလွန်ပြေပြစ်ချောမြေ့၊ မွေညက်ကုန်သောကာသိ ကရာဇ်တိုင်း၌ဖြစ်
 သောသိမ်မွေ့ညံ့သက်သောအဝတ်တို့ဖြင့်၊ သောဘာသိ၊ နှိုင်းယှဉ်စရာမရ
 အောင် တင့်တယ်လတ္တံ့၊ ကိန္နရိမန္ဒုလောစနေ၊ ကိန္နရိမက္ခသိုဉ္ဇင်း
 ညှင်းကြည့်သောရွဲရွဲ ရှုသာကြည်စင်စွာသော မျက်ထုံးရှိသောနှုမာမယံ၊
 နှစ်ယောက်ကုန်သောငါတို့သည်၊ ကာနနန္ဒရေ၊ တော၏အလယ်၌၊ သဟ၊
 တက္က၊ ယဒိဝိဟရေရ၊ အကယ်၍မွေ့ပျော်နေရကုန်ငြားအံ့၊ အဟတ္ထိ၊ ငါသည်
 လည်း၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဝသာနုဂေါ၊ အလိုသို့လိုက်သည်၊ သိယံ၊ ဖြစ်ပါအံ့၊ ဟိသ
 စ္စံ၊ မှန်၏၊ တယာ၊ သင်ထက်၊ ဝိယတ္တရော၊ သာလွန်၍ချစ်အပ်သော၊ ပါတော၊
 တရံတယောက်သောသတ္တဝါသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ တွံ၊ သင်
 သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ယဒိကရိသထိ၊ အကယ်၍လိုက်နာအံ့၊
 ဇေတိ၊ လာတည်း၊ သုခံ၊ သာသည်ဖြစ်၍၊ အဂါရံ၊ အိမ်ရာထောင်
 သောလူ၏ဘောင်၌အာဝသ၊ ချမ်းသာစွာနေထိုင်စေ၊ ပါသာဒနိဝါတဝါ
 သိနိ၊ နတ်တို့၏မိမိနှင့်တူသော ပြာသာဒ်ဆောင်တို့၌ နေသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်လော့၊ နာရိယော၊ ကျွန်မိန်းမတို့သည်၊ တေ၊ အရှင်မ၏၊ ပရိကမ္မန္တ၊ အမှု
 ကြီးငယ်ကို၊ ကရောန္တ၊ ပြုစေကုန်၊ တွံ၊ သင်နှမသည်၊ ကာသိကသုရမာ
 နိ၊ အလွန်ညံ့သိမ်မွေ့သော ကာသိတိုင်း၌ဖြစ်သော ပုဆိုးတို့ကို၊ ဓာရယ၊
 ဝတ်ဆင်ထေလော၊ မာဇာဝဇ္ဇကံစ၊ ပန်းနံသာနံသာပျောင်းကိုလည်း၊ အ
 ဘိရောပေတိ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းအတင့်အတယ်ပြုခြင်းဖြင့်လည်း၊ ကိယံကို
 တပ်စေလော၊ ကဗ္ဗနမဏိရတ္တကံ၊ ရွှေအတိဖြစ်သောအသား၊ နှိုက်ပတ္တမြား
 ပုလဲတို့ဖြင့်ချယ်ထယ်အပ်သော၊ ဗဟု၊ ထက်ကောက်ခြေကျင်းအစရှိသော
 အားဖြင့်များသောအပြားရှိသော၊ ဝိဝိဓံ၊ အလုပ်ဆန်းကြယ်စွာသောအားဖြင့်
 အထူးထူးအပြားပြားရှိသော၊ အာဘရဏံ၊ တန်ဆာကို၊ တေ၊ သင်အား၊ က
 ရောမိ၊ ပြုပေအံ့၊ တဂိနိ၊ နှမ၊ သုခေတရဇပစ္ဆန္ဒံ၊ စင်ကြယ်စွာပွတ်ပြီး
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လွင့်ပြီးသော မြူရှိသောအထက်၌ ကျက်အပ်သောနီ
 သောဗိတာန်လည်းရှိထသော၊ သုတံ၊ တင့်တယ်စွာထသော၊ ဂေါနကတူလိ
 ကသန္တတံ၊ ရှည်သောအမွှေးရှိသောမည်းသော ကော်ဇောဟင်းသာမွှေးစ
 သည်ဖြင့်ပြည့်သော လဲသွတ်သောအခင်းတို့ဖြင့် နှီးအပ်ခင်းအပ်ထသော၊
 နုပံ၊ အသစ်စက်စက်သော၊ မဟာရဟံ၊ အထိုးများစွာထိုက်ထသော၊ စန္ဒနမ
 ဣထဏာဒုဂန္ဓိကံ၊ ဂေါသိတစသောစန္ဒကူးနှစ် ဖြစ်ထုံအပ်သည်ဖြစ်၍အ

ထေရ်ဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

လွန်မွှေးကြိုင်သော အနံ့ထည်းဂြိုဟ်သော၊ သယံနံ၊ အိမ်ရာထက်ကိုထိုးထွင်းသင်
အရှင်မသည်၊ အဘိဗျာ၊ ဘက်၍ချမ်းသာစွာအိပ်နေ ထည့်ထော၊ ဘာဂိနိ၊
နှမ၊ ဥဒကာ၊ ရေမှ၊ သရဂ္ဂတံ၊ တက်၍တည်သော၊ အမနုဿသေဝိတံ၊ ဘီလူး
ရကျိတ်တို့သည်စောင့် အပ်သော၊ ဥပ္ပလံ၊ ကြာပွင့်သည်၊ ကေနစိ၊ တရံတ
ယောက်သောသူသည်၊ အမရိတုတ္တံ၊ မသုံးဆောင်ရဘဲပျက်စီးသည်သာ
လျှင်၊ တဝေယျထံ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဝေထံ၊ ထိုအတူ၊ တံ၊ အရှင်မ
သည်၊ ဗြဟ္မစာရိနိ၊ မြတ်သောရဟန်း၏ အကျင့်ကိုကျင့်သည်ဖြစ်၍၊ သကေ
သု၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော၊ အင်္ဂေသု၊ တရံတယောက်သော သူသည်မသုံး
ဆောင်အပ်သောကိုယ်အင်္ဂါ ကြီးငယ်တို့၏၊ ဇရံ၊ အိုခြင်းသို့၊ ဂမိဿထိ၊
ရောက်လတ္တံ့၊ သတည်း၊ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရတ္တကော၊ မိန်းမကြူးသော
ယောက်ျားသည်၊ အာဟ၊ သို့၏၊ ။ အာဂုသော၊ အမောင်ရွှေပန်းထိပ်သည်
သား၊ ကုယ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဆံစသောသုံးဆွဲနှစ်ပါးသောအပုပ်တို့ဖြင့်ပြည့်ထသော
သေဒနုခမ္မေ၊ စင်စစ်အားဖြင့်ပျက်တတ်သောသဘောရှိထသော၊ သုသာနဝ
စားနု၊ သင်းချိုင်းရာမြေကြီး ကိုပွားစေတတ်ထသော၊ ဣကေဠေဝရေ၊ ဤမ
စင်အတိပြည့်သောအကောင်၌၊ ကိ၊ အဘယ်မည်သောဝတ္ထုကို၊ တေတ
ယာ၊ သင်လှဆင့်သည်၊ သာရသမ္ပတံ၊ မြတ်၏ဟုမြီးမွှင်းအပ်သနည်း၊ ယံ၊ အ
ကြင်မတင့်တယ်စွာသောကိုယ်အင်္ဂါကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဝိမနော၊ တပါးသော
အာရုံ၌ကင်းသော စိတ်အကြံရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဒိက္ခထိ၊ သင်ကြည့်၏၊ တံ၊ ထို
သင်နှစ်သက်အပ်သောကိုယ်အင်္ဂါကို၊ မဟ္ဗံ၊ ငါအား၊ ကထေဟိ၊ သို့စမ်းပါ
ကိ၊ ထေ၊ ။ ဘာဂိနိ၊ နှမ၊ တုရိယာ၊ သမင်မလေ၏၊ အက္ခိနိဣဝ၊ မျက်လုံးတို့
ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗထန္တ၊ ရေထောင်၌၊ ကိန္နရိယာ၊ ကိန္နရိမ၏၊ အ
က္ခိနိဣဝ၊ မျက်လုံးတို့ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ သောဘိတာနိ၊ တင့်တယ်ကုန်
သော၊ တဝ၊ သင်၏၊ နယနာနိ၊ မျက်စိတို့ကို၊ ဒက္ခိယ၊ မြန်၍၊ ဘိယျော၊ အ
ဆင့်အဆင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကာမရတိ၊ ကာမဂုဏ်၌ ရွှေထျော်ခြင်းသည်၊ ပဝစ
တိ၊ ပွား၏၊ ။ ဘာဂိနိ၊ နှမ၊ ဝိမဏေ၊ အညစ်အကြေးမရှိထသော၊ ဟာဇက
သန္နိဘော၊ ရွှေရုပ်၏မျက်နှာနှင့်တူထသော၊ တေ၊ သင်၏၊ ရခေ၊ မျက်နှာပြင်၌၊
ဥပ္ပလထိခရေပမာနိ၊ ကြာနိပွင့်ချပ်ပျားနှင့်တူကုန်သော ရွှေရွှေဝင်းဝင်းပါ
သောအဆင်းရှိကုန်သော၊ တဝ၊ သင်၏၊ နယနာနိ၊ မျက်လုံးတို့ကို၊ ဥဒိက္ခယ၊
မြင်၍၊ ဘိယျော၊ အဆင့်ဆင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကာမဂုဏော၊ ကာမဂုဏ်သည်၊
ပဝစတိ၊ ပွား၏၊ ။ ဘာဂိနိ၊ နှမ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဒုရဂတာ၊ ဝေးသောအရပ်သို့၊
သွားလိမ့်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ အာယတပဋေ၊ ရှည်သူယ်သောမျက်မှောင်

ထန်းအရေးရှိကုန်သော၊ ဝိသုဒ္ဓိဒဿနောအညစ်အကြေး ကင်းသည်ဖြစ်၍ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာသောမျက်လုံးတို့ကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ သရဋ္ဌသေ၊ တံ ပါးသောအမှုကိုမကြံမူ၍ အောက်ခေကုန်အံ့၊ ကိန္နုဇိမန္တထောစနေ၊ ကိန္နုဇိမ ကဲ့သို့ညှင်းညှင်းကြည့်သောမျက်စိရှိသောနှစ်မဟိ၊ ထိုစကားမှန်၏၊ တယာ တဝ၊ သင်၏၊ နုယနာ၊ မျက်လုံးထက်၊ ဝိယတ္တရော၊ သာလွန်၍ချစ်အပ်သော သူသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ နုအတ္ထိ၊ မရှိ၊ အာဝုသော၊ ဒါယကာရွှေပန်းထိပ် သည်သား၊ ယောထုံ၊ အကြင်သင်သည်၊ ဗုဒ္ဓသုတံ၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏ရင်၌ ဖြစ်သောထိုးတော်ရဟန်းမိန်းမကို၊ ပတ္တယထိ၊ တောင့်တထိ၏၊ သောထုံ၊ ထို သင်သည်၊ အပထေန၊ ဆူးငြောင့်ဘေးရန်ရှိသောမှားသောခရီးဖြင့်၊ ပယာတုံ သွားခြင်းငှါ၊ ဣန္ဒြိယိ၊ အလိုရှိသည်မည်၏၊ စန္ဒံ၊ ထဝန်းမိမာန်ကို၊ ကိဠုနကံ၊ ကစားဗွယ်ရာဟူ၍၊ ဂဝေသထိ၊ ရှာသည်မည်၏၊ မေရုံ၊ ယူဇနာရှစ်သောင်း ထေးထောင်မြင့်သောမြင့်မိရ်တောင်မင်းကို၊ လင်္ဂေတုံ၊ ခုံကျော်အံ့သောငှါ၊ ဣန္ဒြိယိ၊ အလိုရှိသည်မည်၏၊ အာဝုသော၊ အမောင်ရွှေပန်းထိပ်သည် သား၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အာရုံ၌၊ ဣဒါနိ၊ ယခု မေ၊ ငါ့အား၊ ရာဂေါ၊ တပ် ခြင်းသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တံအာရမ္မဏံ၊ ထိုအာရုံသည်၊ သဒေဝကော၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ ထောကော၊ ထောကန္တံ၊ နုတ္ထိယိ၊ နုတ္ထိဝေ၊ မရှိသည်သာတည်း နံရာဂံ၊ ထိုတပ်ခြင်းကို၊ ကိရိသောဝိ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိ၏ဟူ၍လည်း၊ န ဇာနာမိ၊ ငါမထိ၊ သမုလကော၊ မသင့်မတင့်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်း တည်းဟူသောအမြစ်အရင်းနှင့်တကွသော တပ်ခြင်းကို၊ မဂ္ဂေနု၊ အရိယမဂ် ဖြင့်၊ ဟတော၊ ငါသတ်အပ်ပြီ၊ ဣဗ္ဗံ၊ ဣဗ္ဗံ၊ မိးကျိုးတွင်း၌၊ ဥန္တိတော ဣဝ၊ ချအပ်သောလောင်စာကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အတ္တတော၊ အဆိတ်၏အ စေးကိုမျှမကြွင်းစေသောအားဖြင့်၊ ကတော၊ မျှက်ဆီးခြင်းကိုပြုအပ်သော၊ ဝိသပက္ခောဣဝ၊ အဆိတ်အိုးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ နံရာဂံ၊ ထိုတပ်ခြင်းကို၊ ကိရိသောဝိ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိ၏ဟူ၍လည်း၊ နုပဿာမိ၊ ငါမမြင်၊ သမု ထကော၊ မသင့်မတင့်သောအားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းတည်းဟူသောအမြစ်အ ရင်းနှင့်တကွဖြစ်ခြင်းကို၊ မဂ္ဂေနု၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊ ဟတော၊ ငါသတ်အပ်ပြီ၊ ယဿာဣန္ဒြိယာ၊ အကြင်မိန်းမအား၊ ဣဒံ၊ ခန္ဓပဉ္စကံ၊ ဤခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း ကို၊ အပစ္စဝေက္ခိတံ၊ မဆင်ခြင်အပ်သေးသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သတ္တာဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ ယဿာဣန္ဒြိယာ၊ အကြင်မိန်းမအား၊ အနုနုသေ သိတော၊ မဆုံးမအပ်သေးသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တာဒိထိကံ၊ ထိုအသိ သဘောရှိသောလောကုတ္တရာ တရားကိုမျက်မှောက် မပြုရသေးသောမိန်းမ

ထေရ်ဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

ကို၊ တို့၊ သင်သည်၊ ပထောဘာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်ဖြားဖောင်းလော၊ သော
 တွံ၊ ထိုသင်သည်၊ ဇာနန္တံ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကိုမတောတ်မပြန်သိသော၊ ဣ
 မံ၊ ဤသုဘာမည်သော၊ ရဟန်းမိန်းမကို၊ အာဂဗ္ဗစွဲ၍၊ ဝိဟညသိ၊ ပင်ပန်းဘိ
 ဣ၊ အာဂုဏော၊ အမောင်ရွှေပန်းထိပ်သည်သား၊ မဟံ၊ ငါအား၊ အက္ကုဗ္ဗ
 ဝဒ္ဓိထေ၊ ဆဲရေးခြင်းရှိခိုးခြင်း၌ ထည်းကောင်း၊ သုခဒက္ခေ၊ ချမ်းသာခြင်း
 ဆင်းရဲခြင်း၌ထည်းကောင်း၊ သတိ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းနှင့်ထွဋ်သောသတိသည်
 ဟိယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်၊ ဥပဗ္ဗိတာ၊ အခါခပ်ထိမ်းထင်၏၊ သင်္ခတံ၊ တေထု
 ဗ္ဗကသင်္ခါရကို၊ အသုဘန္တိ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မစင်တို့ဖြင့်ယိုစီး
 သောကြောင့်မတင့်တယ်ယူ၍၊ ဇာနိယ၊ သိ၍၊ သဗ္ဗတ္ထေ၊ အလုံးစုံသောဘ
 ဝသုံးပါးလုံး၌ပင်လျှင်၊ မနော၊ ငါ၏စိတ်သည်၊ နုလိမ္မတိ၊ တထောတည်းဟူ
 သောထိမ်းကျိုခြင်းစသည်ဖြင့်မထိမ်းကျ၊ သာအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ သုဂ
 တဿ၊ ကောင်းသောထာခြင်းရှိတော်မူသော မြတ်စွာထုရား၏၊ သာဝိကာ၊
 တပည့်မတည်း၊ မဂ္ဂုဂ္ဂိကယာနုယာယိနိ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသောမဂ်
 တည်းဟူသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ယာဉ်ဖြင့်နိဗ္ဗာန်ပြည်သို့သွားလေ့ရှိ၏၊
 ဥဒ္ဓတထလ္လာ၊ နှုတ်အပ်ပြီးသော ရာဂစသော ကိလေသာတည်းဟူသော
 ပြောင့်ရှိ၏၊ အနာသဝါ၊ အာသဝေါကင်း၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သုညာဂါရတော၊
 ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့သွား၍၊ ရမာမိ၊ တယောက် ထည်းတည်းမွေ့လျော်
 ၏၊ အာဂုဏော၊ ဒါယကာရွှေပန်းထိပ်သည်သား၊ သုစိတ္တိတာ၊ ထက်မြေ
 မျက်နှာစသောအခြင်းအရာဖြင့် ဆန်းကြယ်စွာစီရင်ပန်းဆင်း၍ လုပ်ကျွေး
 အပ်ကုန်သောကောင်းမွန် တင့်တယ်စွာသော အဆင်းသဗ္ဗာန်ရှိထသော၊
 တန္တုဟိ၊ ငြိမ်းသွယ်တို့ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ခိလကေဟိ၊ ထက်မြေကျော်
 ကုန်းနားရှက်စသည်တို့ကိုသွယ်ခြင်းငှါထတ်အပ်သော သစ်သားထုံတံတို့
 ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ဝိနိဗ္ဗာ၊ ထက်ဆစ်ခြေဆစ်ဥက္ခောင်း ထည်နားအစရှိ
 သည်တို့ကို အသွယ်သွယ်ဖွဲ့အပ်သော၊ နဝါ၊ လုပ်သစ်စက်စက်ဖြစ်သော၊
 ဒါရုကစိလ္လကာ၊ သစ်သားထုံတံ စသည်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်စွာ စီရင်အပ်
 သောစက်ယန္တရားရုပ်ကို၊ ဝိဝိဓံပနုပိတာဝိယ၊ ယန္တရားစက်ကြိုးစသည်
 တို့ဖြင့်ဆွဲငင်၍သဘင်အစီးအရင်ဖြင့် ထားအပ်ကစေအပ်ထကဲ့သို့၊ မယာ၊
 ငါသည်၊ နိဗ္ဗာ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏အဖြစ်ကိုပညာမျက်စိဖြင့်မြင်အပ်ပြီ၊ အာဂုဏော
 ဒါယကာရွှေပန်းထိပ်သည်သား၊ ထမ္ဘိတန္တုနိထကေ၊ ထိုသစ်သားယန္တရားရုပ်
 ဘိဝှံသော ကြိုးထက်ဆစ်ခြေဆစ် ခါးဆစ်ထည်ဆစ်ဥက္ခောင်းနားစသည်
 တို့ကိုဖွဲ့သောကြိုးနှင့်တကွသောလျှံတံကို၊ ဥဒ္ဓတေ၊ ဖွဲ့ခြံထားတိုင်းသောအ

ရာဇဂြိုဟ်ပင်အစ်သော်ထည်းကောင်း၊ ဝိဿဋ္ဌေဝိဿဋ္ဌေန၊ ထိုထိုသို့သော အရပ်၌ပင်ချိသဖြင့်၊ ပရိကြိတော၊ ဗရိုဗရိုကြိအပ်သော်ထည်းကောင်း၊ ခဏ္ဍ သော၊ ထိုသစ်ယန္တရားရုပ်အစိတ်၌အထုံးအထုံးအပိုင်းအပိုင်းရှိသောအား ဖြင့်၊ ကထောပြုအပ်သော် ထည်းကောင်း၊ ဝေါတ္ထကရူပန္တိ၊ ဤကြိုးကားယန္တ ရားရုပ်၌ထုံတံကားယန္တရားရုပ်ဟူ၍၊ နုပိန္နဲယု၊ မှတ်ခြင်းကိုမရရာ၊ ဧဝံသ န္ဓေ၊ ဤသို့မကောင်းသည်ရှိသော်၊ တတ္ထ၊ ထိုသစ်သားစက်ယန္တရားရုပ်ဟုမ ကောင်းသောအစိတ်အစိတ်သော ကြိုးထုံတံတို့တွင်၊ ကိမ္ဘိ၊ အဘယ်သော အစိတ်အစိတ်၌၊ မနံ၊ ဥာဏ်နှင့်ယှဉ်သောစိတ်ကို၊ နိဝေသယေ၊ သစ်စက်ယန္တ ရားရုပ်ဟူ၍ နှလုံးသွင်းရာအံ့နည်း၊ အာဂုသော၊ ဒါယကာရွှေပန်းထိပ် သည်သား၊ တထုပမံ၊ ထိုအစိတ်စိတ်အဖြာဖြာရှိပြီးသော သစ်သားယန္တရား ရုပ်နှင့်တူစွာ၊ ဒေဟကာနိ၊ လက်ခြေမျက်နှာစသော ကိုယ်အင်္ဂါတို့သည်၊ ဝံမမ၊ ငါ့အား၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ တာနိ၊ ထိုကိုယ်အင်္ဂါတို့သည်၊ တေ ဟိဓမ္မေဟိ၊ ထိုပထဝီဓာတ်အစရှိသော ပရမတ္ထတရားတို့နှင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ နဝတ္ထန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဒေဟော၊ အတ္တဘောသည်၊ အဝယဝေဟိ၊ လက်ခြေ မျက်နှာအစရှိသောကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်အစိတ်တို့နှင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ နပဝတ္ထ တိဝိယ၊ အဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူဓမ္မေဟိ၊ အစိတ်အစိတ်သောတရား တို့နှင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ နပဝတ္ထန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ တတ္ထ၊ ထိုပထဝီဓာတ်စသော တရားအစိတ်တို့တွင်၊ ကိမ္ဘိ၊ အဘယ်မည်သောတရားအစိတ်၌၊ မနံ၊ ဥာဏ် နှင့်ယှဉ်သောစိတ်ကို၊ နိဝေသယေ၊ ကိုယ်ထက်ခြေမိန်းမထောကျော့ဟူ၍ နှ လုံးသွင်းရာသနည်း၊ အာဂုသော၊ ဒါယကာ ရွှေပန်းထိပ်သည်သား၊ သိတ္ထိယာ၊ တိုက်ခံရုံ၌၊ ဟရိတာလေန၊ ဆေးခါး၊ ဟင်းသစ်တားသင်တွဲစ သည်ဖြင့်၊ မက္ခိတံ၊ လိမ်းကျံပွတ်နယ်၍၊ ကတံ၊ လိမ္မာစွာသောပန်းချီသွား သည်ပြုအပ်သော၊ ဝိတ္ထိကံ၊ မိန်းမရုပ်ကို၊ အန္ဓာ၊ မြင်ရာ၏၊ ထတ္ထ၊ ထိုမိန်းမရုပ် ၌၊ မာနုသိကာ၊ လူမိန်းမပင်ဖြစ်သထောဟူသော၊ ယာသညာ၊ အကြင်အမှတ် သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သာသညာ၊ ထိုအမှတ်သည်၊ နိရုတ္တကာ၊ လူ၏အဖြစ် ဟုဆိုအပ်သောကိုယ်၏ မမိသောကြောင့် အချည်းနှီးအကျိုးမရှိသည်သာ၊ ယျှင်တည်း၊ တမ္ဘိ၊ ထိုပန်းချီမိန်းမရုပ်၌၊ တေ၊ သင်လူထင်၏၊ ယံဒသာနံ၊ အ ကြင်လူမိန်းမဟူ၍ရှင်းသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တံဒသာနံ၊ ထိုမိန်းမရုပ်ကို လူမိန်းမဟုတ်၍ရှင်းသည်၊ ဝိပရိတဒသာနံ၊ ဘေးကပ်ပြန်ချွတ်ပွင်းမှား သောအားဖြင့်ရှင်းမည်သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊

ထိုအဟု၊ ဝေဠုဝဂ္ဂမတ္တေ၊ ခန္ဓာငါးပါးပရမတ္တတရား၏အပုံအရင်းအမြစ်ပုဂ္ဂိုလ်
 နိဂဟဏန္တိ၊ မိန်းမယောက်ျားဟုမှတ်ယူ၍ထိခြင်းသည်လည်း၊ ပိပရိယဂဟ
 ကံ၊ ဘောက်ပြန်ချွတ်ယွင်းမှားသောယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာ
 ဝသော၊ ထုလင်ယောက်ျားရွှေပန်းထိပ်သည်သား၊ မာယာကာဇေန၊ မျက်
 ထုည့်သည်သည်၊ အဂ္ဂတော၊ သူဟကာတို့၏ရှေ့မှ၊ ဥပဋ္ဌပိတံ၊ အနီး၌ထား
 အပ်သော၊ မာယံ၊ မျက်ထုည့်ပြခြင်းအမှုကို၊ ကတံပိယစ၊ ပြုအပ်သကဲ့သို့
 ထည်းကောင်း၊ သုပိနန္ဓေ၊ အိမ်မက်၌၊ သုဝဏ္ဏပါဒဝံ၊ ရွှေပင်ပေါက်သည်ကို၊
 ပဿန္တိ၊ မြင်မက်သကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အန္ဓရိတ္တ
 ကံ၊ အလွန်ရိတ်စွာသော သူအား အချည်းနှီး သက်သက်အနှစ်ငှက်င်းသော
 အတ္တဘောသည်၊ ဥပဋ္ဌာယိ၊ ငါ၏ကိုယ်ငါ၏ဥစ္စာစသောမှားသောနှလုံးသွင်း
 ခြင်းရှိသောအားဖြင့်အနှစ်ရှိသကဲ့သို့ထင်တိ၏။ ဇနမဇ္ဈေ၊ သဘင်ဝဲသားထူ
 များအလယ်၌၊ ရူပရူပကံ၊ မျက်ထုည့်သည်သည်ငွေရုပ်ငွေရုပ်စသည်
 ကိုထင်စေ၍ပြုအပ်သောအရုပ်ကဲ့သို့၊ အသာဓုဝန္တံ၊ ဤမိန်းမယောက်ျား
 ဟုယူခြင်းမှတ်ခြင်းသည် အနှစ်မရှိအချည်းနှီး သက်သက်သာ ဖြစ်တိ၏
 တကား၊ ✓ အာဝသော၊ ထုလင် ယောက်ျား ရွှေပန်းထိပ်သည်သား၊
 ကောဓုရောဟိထာ၊ မျက်တောင်ထောင့်တို့၌ တည်ကုန်သောမျက်လုံးစွန်း
 တို့သည်၊ ဝဋုနိဇ္ဈာ၊ ချိပ်လုံးနှင့်တူကုန်၏။ မဇ္ဈေ၊ မျက်ကွင်းရိုး၏အလယ်၌၊
 ဌိတာ၊ တည်စေကုန်လျက်၊ ပုဗ္ဗုဠကော၊ ရေမြှုပ်ပိုင်ကဲ့သို့၊ သအသုကာ၊
 မျက်ရည်တို့ဖြင့်ထိမ်းကျံကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤမျက်လုံးမျက်လုံးစွန်းနှစ်ဘက်တို့
 ၌၊ ဝိဇ္ဇိကော၊ ဝိဇ္ဇိကောစ၊ မျက်ချေးသည်ထည်း၊ ဇာယတိ၊ အဆိပ်အနံ့ကိုလျှင်
 စေလျက်ဖြစ်၏။ ဝိဝိဓာ၊ အပြုအညီစသောမျက်နက်ဝန်း အနိအစွေစသော
 ခုနစ်ထပ်သောမျက်ဖွားတို့၏အစွမ်းဖြင့်များသောအပြားရှိကုန်သော၊ စက္ခု
 ဝိဝာ၊ စက္ခုပဿာဒအပြားတို့ကို၊ ဝိဇ္ဇိတာ၊ များစွာ ကထာဝံတို့ကိုယူ
 ခြင်းသဘော ရှိသောကြောင့် တပေါင်းတည်းကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘော
 န္တောပရိသာ၊ အိပ်ပရိသတ်တို့၊ စာရုဒသနာ၊ ရှုစာတွယ်သော တင့်တယ်ခြင်း
 ရှိထသော၊ အသင်္ဂမာနသာ၊ ထရံတရသောအာရုံ၌ မပြီတွယ်သောစိတ်ရှိ
 ထသော၊ သုဘာ၊ သုဘာထေရိမသည်၊ စက္ခု၊ မိမိမျက်လုံးကို၊ ဥပ္ပာဒိယ၊
 မျက်ကွင်းမှငင်ထုတ်၍၊ အာဝသော၊ ဓါယကာရွှေပန်းထိပ်သည်သား၊ တေ
 တယာ၊ ထင်သည်၊ စက္ခု၊ ဤငါ့ မျက်လုံးကို၊ ကာမိတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။
 တံ၊ ထိုငါ့မျက်လုံးကို၊ ဟန္တာယုဇော၊ ဂဟေတွာ၊ ယူပြီး၍၊ ဣန္ဒြိတဋ္ဌာနံ၊

အလိုရှိရာအရပ်သို့၊ ဟရံထု၊ ဆောင်လေလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဿ၊ နုရဿ၊ ထိုမိန်းမကြူးသောယောကျ်ားအား၊ တာဝဒေ၊ ထိုခဏ၌၊ အဒါထိ၊ ပေးထေ
 ၏၊ သာ၊ ထိုသုဘာထေရီမသည်၊ နပဗ္ဗိတ္ထ၊ ထုတ်၍ပေးအပ်သော မျက်စိ၌
 ကပ်ငြိခြင်းသို့မရောက်၊ ။ တဿစ၊ ထိုမိန်းမကြူးသော ယောကျ်ားအား
 ထည်း၊ တာဝဒေ၊ ထိုခဏ၌၊ တတ္ထ၊ ထိုထုတ်၍ပေးအပ်သော မျက်လုံး၌၊
 ရာဂေါ၊ တပ်စွမ်းငဲ့ကွက်ခြင်းသည်၊ ဝိဂမာထိ၊ ကင်းလေ၏။ သော၊ ထိုမိန်းမ
 ကြူးသောယောကျ်ားသည်၊ နံ၊ ထိုသုဘာထေရီမကို၊ ခမာပယိစ၊ ကန်တော့
 ထည်းကန်ထော့၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့ကန်တော့သနည်း၊ ဗြဟ္မစာရိနိ၊ မြတ်
 သောအကျင့်ရှိသောသခင်မ၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ သောတ္ထိ၊ အနာကင်းသ
 ဖြင့်ချမ်းသာခြင်းသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း၊ ပုနော၊ ဤမှနေောင်တဖန်
 ဇေသကံ၊ ဤသို့မကောင်းသော ဒုစရိုက်အကျင့်ကိုကျင့်ခြင်းသည်၊ နဘဝိ
 သထိ၊ မဖြစ်ထွက်၊ ။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇေသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသောခပ်
 သိမ်းသောအာရုံ၌ ထပ်ခြင်းကင်းပြီးသော၊ ဇနံ၊ အရှင်မသုဘာကို၊ အာဟ
 နိယ၊ ပြစ်မှားမိ၍၊ ပဇ္ဇယိတံ၊ ထိန်ထိန် ထောင်သော၊ အဂ္ဂိံ၊ မီးပျံကြီးကို၊
 ထိပိယ၊ ဖက်၍၊ ဝိဟရိသံ၊ နေသကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ အာထိဝိသံ၊
 အဆိပ်ထန်သောမြွေပွေးမြွေဟောက်ကို၊ ဂဏ္ဍိယ၊ ဖမ်းကိုင်၍၊ ဝိဟရာမိဝိ
 ယ၊ နေမှားမိသကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ အပရန္တံ၊ ပြစ်မှားမိ၏။ ထုယံ၊ အရှင်မ
 အား၊ အဝိနု၊ စင်စစ်၊ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်စေသတည်း၊
 နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ အပရာဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ခမေဟိ၊ သည်းခံတော်မူပါလော့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ နံ၊ ထိုသုဘာထေရီမကို၊ ခမာပယိ၊ ကန်တော့၏။ ။ သာဘိက္ခု
 နိစ၊ ထိုသုဘာမည်သောရဟန်းမိန်းမသည်လည်း၊ တထော၊ ထိုကာမကြူး
 သောယောကျ်ားထက်မှ၊ ရတ္တာ၊ လွတ်ပြီးသော်၊ ဗုဒ္ဓဝရဿ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ သန္တိကံ၊ အတံတော်သို့၊ အဂမိ၊ သွားထေ၏၊ ဝရပုညထက္ခဏံ၊ မြတ်သော
 ပါရမီတော်တို့ကြောင့် ပြည့်စုံသော လက္ခဏာ တော်ကြီး သုံးဆယ့်နှစ်ပါး
 လက္ခဏာတော်ငယ်ရှစ်ဆယ်ကို၊ ပသပိယ၊ မူးမြင်ရ၍၊ ပူရဏကံယထာ၊
 ရှေးမျက်စိအမြင်ကဲ့သို့၊ စက္ခု၊ မျက်စိသည်၊ ။ အာသိ၊ အသစ်တဖန်ဖြစ်ပြန်၍
 ပြကထေ၊ ရှိ၏။ ။ ဣတ္ထံ၊ ဤသို့၊ ဇိဝကမ္မဝနိကာ၊ ဇိဝကသရက်ဥယျာဉ်
 ထော၌နေသော၊ သုဘာ၊ သုဘာထေရီမသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသုံး
 ဆယ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။ တိသနိပါတေ၊ တိသနိ
 ပါတ်သည်၊ သမတ္ထော၊ ပြီးပြီ။ ။

ထေရီဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

၁၅-ဝတ္ထာလိသနိပါတ်၊

(၇၂) ပထဝီသာ၊ အလုံးစုံသောဓမ္မဒါယိကပြင်၏။ မဇ္ဈေ၊ တန်းဆာ
သပ္ပယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ပါဝုလိဝုတ္တမ္ဘိ၊ ပါဝုလိဝုတ်မည်သော။ ကုသုမနာမေ၊
ကုသုမသဒ္ဓါဖြင့်ယူတတ်သော အမည်ရှိသော။ နဂရမ္ဘိ၊ မြို့၌။ သက္ခယကုလကု
လိနာယော၊ သာဏီဝင်မင်းသားဖြစ်သောမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်
တည်းဟူသော အမျိုး၌အမျိုးကောင်း သွီးဖြစ်ကုန်သော။ ဂုဏဝတိယော၊
ထိစသောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ ဧဒ္ဒဘိက္ခုနိယော၊ နှစ်ယောက်
သော ရဟန်းမိန်းမ တို့သည်။ အဟောသျှိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်
ယောက်သော ရဟန်းမိန်းမ တို့တွင်၊ ဧကော၊ တယောက်သော ရဟန်း
မိန်းမသည်။ ဣသိဒါဝိ၊ ဣသိဒါဝိမည်၏။ ဒုတိယာ၊ နှစ်ယောက်မြောက်
သော ရဟန်းမိန်းမသည်။ ဗောဓိထေရီ၊ ဗောဓိမည်သော ထေရီမတည်း။
တာ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမနှစ်ယောက်တို့သည်။ ဝိလဝသမ္ပန္နာစ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိဝိ
လနှင့်လည်းပြည့်စုံကုန်၏။ ဈာနဇ္ဈာယနရတာယော၊ လောကီလောကုတ္တရာ
ဈာန်ကို ဝင်စားခြင်း၌မွေ့လျော်ကုန်၏။ ဗဟုသုတဘယော၊ ပရိယတ်အ
ကြားအမြင်တည်းဟူသောများသောအကြားအမြင်သည်ရှိကုန်၏။ ရတကီ
လေသာယော၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့ ခါအပ်ပျက်ဆီးအပ်ပြီးသောကီ
လေသာရှိကုန်သော ရဟန္တာမိန်းမတို့ချည်းတည်း။ ၊ တာ၊ ထိုရဟန်းမိန်း
မနှစ်ယောက်တို့သည်၊ ဝိဇ္ဈာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရိတွာ၊ ပါဝုလိဝုတ်မြို့သို့
သွားကုန်၍၊ တတ္ထတ္ထံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို၊ ကရိယ၊ ပြီးစေ၍၊ ဓေတပတ္တာ
ယော၊ သပိတ်ကိုဆေးကုန်ပြီးသည်ရှိသော်၊ ရဟိတမ္ဘိ၊ လူကင်းသည်ဖြစ်၍၊
ဆိတ်ငြိမ်ရာဝင်္ဂါ၊ မြစ်ထဲရ၌။ သုခနိသိန္နာ၊ ရဟန်းချမ်းသာ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း
ချမ်းသာစွာနေကုန်လျက်၊ ဣမာဂါရာ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော ဝိကုးဘွဲ့ဆိုအပ်
သောဂါထာတို့ကို၊ အတ္တုဒ္ဓါ၊ ဒေသု၊ အမေးအဖြေ၏အစွမ်းဖြင့်ဆိုကုန်၏။ ၊
အယေ၊ ဣသိဒါဝိ၊ အရှင်မဇ္ဈသိဒါဝိ၊ တံ၊ သင်သည်။ ပါသာဒိကာ၊ အဆင်း၏
ပြည့်စုံခြင်းဖြင့် မြင်သောသူတို့၏ ကြည်ညိုခြင်းကိုဆောင်သည်။ အထိ၊
ဖြစ်၏။ တေ၊ သင်အား၊ ဝယောပိ၊ အယုတ်သည်လည်း၊ အပရိဟိနော၊
ပဋ္ဌမအရွယ်၌တည်သည်ဖြစ်၍မယုတ်ပါသေး။ ကိ၊ အဘယ်သို့သော၊ ဝတိ
ကံ၊ အိမ်ရာထောင်ခြင်း၌ အပြစ်ကို၊ တံ၊ သင်သည်။ ဒိသ္မာန၊ မြင်၍၊ နေကွင်၊
ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ အနုယုတ္တာ၊ ဟဉ်သည်။ အထိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ၊ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ အနုယုတ္တမာနာ၊ ဗောဓိမည်သော ထေရီမသည်မေးအပ်သော၊ ရဟိ
တေ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌၊ ဓမ္မဒေသနာကုသလော၊ တရားဟောခြင်း၌ထိမ္မာ

သော၊ ဣသိဒါသိ၊ ဣသိဒါသိအမည်ရှိသော၊ သာ၊ ထိုရဟန်း မိန်းမသဏ္ဍိ၊
 ဗောဓိ၊ အရှင်ဗောဓိထေရီမ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယထာ၊ အကြင် သို့သော
 အခြင်းအရာဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုသည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုအခြင်း
 အရာကို၊ သုဏ္ဍာသင်နားထောင်ထော၊ ဣတိဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကား
 ကို၊ အပြု၊ ဆိုလေ၏၊ ဗောဓိ၊ ဗောဓိ မည်သောထေရီမ၊ မဟံ၊ ငါ
 ၏၊ ဝိထာ၊ အဘသည်၊ ဥဇ္ဇေနိယာ၊ ဥဇ္ဇေနိ အမည်ရှိသော၊ ပုရဝဇေ၊ အ
 ပန္နိတိုင်း၌ဖြစ်သောမြတ်သောမြို့၌၊ ဘိဿသုသံဝုတော၊ ဘိဿကိုကောင်း
 စွာ စောင့်သုံးသော၊ သေဗ္ဗိ၊ သူဌေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 တဿ၊ ထိုသူဌေး၏၊ ဝိယာ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သော၊ မနာပါ၊ ဘိဿ အကျင့်
 ကျေးဇူးဖြင့် နှလုံးကိုပွားစေတတ်သော၊ ဒယိတာစ၊ သနားအပ်သည်
 လည်းဖြစ်သော၊ ဧကောဓိတာ၊ တယောက် တည်းသော သို့သည်၊ အဓိ၊
 ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုနောင်အယွယ်သို့ ရောက်သောအခါ၌၊ သာကေတ
 တော၊ သာကေတမြို့၌၊ မေ၊ ငါအား၊ ဝရကော၊ တိမ်းမြားလိုသော၊ ဥတ္တ
 မကုလိနော၊ မြတ်သော အမျိုး၌ ဖြစ်သော၊ ပဟုတရတနော၊ များသော
 ဥစ္စာ ရတနာရှိသော၊ သေဗ္ဗိ၊ သူဌေးသည်၊ အာဂစ္ဆိ၊ လာ၏၊ တဿ၊ သာ
 ကေတပြည်သားထိုသူဌေးအား၊ သုဏ္ဍိ၊ ချွေးမကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တာတော၊
 ငါ၏ တစ်သူဌေးသည်၊ ဝံ၊ ငါကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဏ္ဍ
 ယာ၊ ယောက္ခမ မိန်းမသူထို့ လည်းကောင်း၊ သဏ္ဍ ရသစ၊ ယောမ
 ယောကျ်ားသူထို့ လည်းကောင်း၊ သာယံပါတံညနံနက်၊ ဥပဂဗ္ဗ၊ ကပ်၍၊
 သိရသာ၊ ဦးဖြင့်၊ ပဏာဝံ၊ ရှိခိုးခြင်းကို၊ ကရေမိ၊ ပြု၏၊ တေသံ၊ ထိုယောက္ခ
 မယောကျ်ား သူမိန်းမသူတို့၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ ဝန္ဓာမိ၊ ရှိခိုး၏၊ ယထာ၊
 အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ အနုသိဋ္ဌာ၊ ယောက္ခမ တို့သည် ဆုံးမ
 အပ်သည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုဆုံးမတိုင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကရေမိ
 လိုက်နာ၏၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ သာမိကဿ၊ လင်၏၊ ယာဘဂိနိ၊ အကြင်နှမသည်
 လည်းကောင်း၊ ဘာတုနော၊ ငါထင်ညီအစ်ကိုဟူ၏၊ ယောပရိ ဇာနော၊
 အကြင် အခြွေအရံဖြစ်သော သူသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံတာ
 ဒိသံ၊ ထိုသို့သောသူကို၊ ဧကဝါရကန္တိ၊ တယောက်ယောက်ကို မျှလည်း၊
 ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဥဗ္ဗဂ္ဂါ၊ ထိတ်လန့်တုန်ထုပ်သူဖြစ်၍၊ အာသနံ၊ ထိုက်ထောက်
 သောနေရာကို၊ ဒေမိ၊ ပေးခဲ့၏၊ အန္ဓေန၊ ထမင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပါ
 နေနစ၊ အပျော်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ခဇ္ဇေန၊ ခဲဘွယ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥပ
 ဋ္ဌာမိ၊ သုတ်ကျွေး၏၊ တတ္ထ၊ ထိုထမင်း ကျွေးရာအရပ်၌၊ သန္နိဟိတံ၊ စီရင်

ထေရီဂါထာပါဠိထော်နိဿယ

အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ယဉ္ဇ၊အကြင် ထင်ရှားသော ဝတ္ထုသည်လည်း။ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ တံ၊ ထိုစီရင်၍ ထားသောဝတ္ထုကို၊ သာဒေမိ၊ သိမှီးသင့်သောဝတ္ထုကို
 သိမှီး၏။ ဥပနိယာမိစ၊ သိမှီးသော ဝတ္ထုမှအလိုရှိသော ဝတ္ထုကိုဆောင်
 ၏။ ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထုသည်၊ ယဿ၊ အကြင်သူအား၊ ပတိရူပံ၊ လျောက်ပတ်၏
 တံ၊ ထိုဝတ္ထုကို၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ ဒေမိစ၊ ပေးလည်းပေး၏။ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ ကာထေန၊ လုပ်ကျွေးသင့်သောကာလကို မလွန်စေသဖြင့်၊ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊
 အိမ်ထောင်မှု ကိစ္စကိုပြီးစေ၍၊ စာရံ၊ အိပ်ရှင်မဖြစ်သော ယောက္ခမကို၊
 သရပဂမိ၊ အရိအသေပန်ကြား၏၊ တတော၊ ထိုပန်ကြားပြီးသည်မှ၊ ဥဗ္ဗာ
 ရသေတဟတ္ထပါဒါ၊ တံခါးခုံခွဲရပ်ထုက်လက်ခြေတို့ကိုဆောင်ပြီးသော်၊
 ပဉ္စထိ၊ ကာ၊ ထက်ဆုတ်ချီထုက်၊ သာမိကံ၊ လင်အထံသို့၊ ဥပေဟိ၊ ဆည်းကပ်
 ၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကော၊ ဣ၊ ရုတ်ဆိတ်ပြီးရာ ခေါင်းပြီးရာပြီးကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပဿာဒံ၊ ကတ္တုကမည်သောအမှုန့်စသောမျက်နှာချေရာလွင်မှုန့်ကို
 လည်းကောင်း၊ အဇ္ဇနိဉ္စ၊ မျက်စဉ်းကြည်ကိုလည်းကောင်း၊ အာဒါသကဗ္ဗ၊
 ကြေးရံကိုလည်းကောင်း၊ ဂေဠိတွာ၊ ကိုင်ယူ၍၊ ပရိကမ္မကာရိကာပိယ၊ အ
 လုပ်အကျွေးကျွန်မကဲ့သို့၊ သယမေဝ၊ ငါ့ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊ ပတိံ၊ ထင်ကို၊
 ဝိတုသေမိ၊ တန်းဆာဆင်၏။ သယမေဝ၊ ငါ့ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊ ဩဒနံ၊ ထ
 မင်းကို၊ သာယာမိ၊ ချက်၏။ သယမေဝ၊ ငါ့ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊ ဘာဇနံ၊ စား
 ခွက်ထင်ဘန်းကို၊ ဝေဝိံ၊ ဆေး၏။ မာတာ၊ အမိသည်၊ ဧကဂုတ္တကံ၊ တယေဝံ
 ထည်းသောသားကို၊ ပရိစရတိဇ္ဇဝံ၊ လုပ်ကျွေးသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ဘတ္တာရံ၊ ထင်ကို၊ ပရိစရမိ၊ ရိုသေစွာလုပ်ကျွေးခဲ့၏။
 ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဘတ္တိကတံ၊ ပြုအပ်သောထင်ခွဲစားခြင်းရှိထသော၊ အနုတ္တရံ၊
 ထင်သို့လိုက်၍ကျင့်တတ်ထသော၊ ကာရိကံ၊ ထိုသို့သော ပြုဘွယ်ကိစ္စကို
 ပြုတတ်ထသော၊ နိဟတမာနံ၊ မာန်ကိုလည်းနှိမ့်ချထသော၊ ဥဋ္ဌာယိကံ၊ ထံ
 ကြွလုံ့ ထနှင့်ပြည့်စုံ ထသော၊ အနုထာသံ၊ မျှင်းရိခြင်းလည်းမရှိထသော၊ သီလ
 ပတိံ၊ သီလအကျင့်နှင့် ပြည့်စုံ ထသော၊ တံမံ၊ ထိုငါ့ကို၊ ဘတ္တာ၊ ငါ့လင်
 သည်၊ ဒုဿတေ၊ အမျက်ထွက်၏။ သော၊ ထိုငါ့လင်သည်၊ မာတရဗ္ဗ၊
 အမိကိုလည်းကောင်း၊ ပိတရဗ္ဗ၊ အဘကိုလည်းကောင်း၊ ဘဏတိ၊ ဆိုလေ
 ၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်မိခင်ဘခင်တို့ကို၊ အာပုတ္တ၊ ပန်၍၊ ဂမိဿာမိ။
 'တရံတရသောအရပ်သို့သွားတော့အံ့၊ ဣသိဒါသိယာ၊ ဣသိဒါသိနှင့်၊ ဧက
 ဝါရေ၊ တအိမ်ထည်း၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဟဝတ္ထု၊ တကွနေခြင်းကို၊ နသ
 ဟဝတ္ထု၊ အတူမနေတော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏။ 'ပုတ္တ၊ ချစ်သား

၁၅-စက္ကဝါသနိပါတ်

ဝေံ၊ ဤသို့၊ မာအဝစ၊ မဆိုလင့်၊ ဣသိဒါသိ၊ ဣသိဒါသိသည်၊ ပဏ္ဍိတ၊ ပညာ
 ရှိ၏၊ ပရိယတ္တာ၊ ထိဋ္ဌာ၏၊ ဥဋ္ဌာယိကာ၊ ထကြွလုံ့၊ ထနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ အနုသသာ၊
 ပျင်းလည်း မပျင်း၊ ပုတ္တ၊ ချစ်သား၊ တုတ္တံ၊ သင်ချစ်သားသည်၊ ကိံ၊
 အဘယ်ကြောင့်၊ ဣသိဒါသိ၊ ဣသိဒါသိကို၊ နုရောစတေ၊ မနှစ်သက်လေ
 သနည်း၊ ၊ ထောန္တော၊ အိုအိအာဘတို့၊ ဣသိဒါသိ၊ ဣသိဒါသိသည်၊ မေ၊
 ငါ့အား၊ ကိပ္ပိ၊ တရိုးတစည်းမျှ၊ နုစဟိံသတိ၊ မညှဉ်းဆဲပေ၊ အဟံစ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်လည်း၊ ဣသိဒါသိ၊ ဣသိဒါသိကို၊ နုဟိံသာမိ၊ မညှဉ်းဆဲခဲ့၊ ဣသိဒါ
 သိယာ၊ ဣသိဒါသိနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ နုစ္ဆိံ၊ မနေချင်တော့ပြီ၊ မေမယာ၊
 အကျွန်ုပ်သည်၊ ဣသိဒါသိ၊ ဣသိဒါသိကို၊ ဒေသာဝ၊ ရန်းတွသည်သာလျှင်
 တည်း၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ထောယ၊ ထိုဣသိဒါသိဖြင့်၊ အလံ၊ အလိုမရှိတော့
 ပြီ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်မိခင်ထင်တို့ကို၊ အာပုစ္ဆိ၊ ပန်၍၊ ဂမိ
 ယာမိ၊ သွားတော့အံ့၊ ၊ တဿ၊ ထိုငါ့ထင်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုဏိတွာ၊
 ကြားရ၍၊ သသုရာစ၊ ယောက္ခမတို့ သည်လည်း၊ မေ၊ ငါ့ကို၊ အပုစ္ဆိံသု၊
 မေးကုန်၏၊ ဣသိဒါသိ၊ ဣသိဒါသိ၊ အဿ၊ ထိုသင့်ထင်အား၊ တယာ၊ သင်
 သည်၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့သော၊ အပရန္တံ၊ ပြစ်မှားခြင်းကို၊ ကတံ၊ ပြုမိလေသ
 နည်း၊ ယထာတူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းကို၊ ဝိသဋ္ဌာ၊ လွတ်လွတ်၊ ဘဝ၊ သင်ပြော
 လော၊ ၊ ဘောန္တော၊ အိုယောက္ခမတို့၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တဿ၊ ထို
 အကျွန်ုပ်ထင်အား၊ ကိပ္ပိ၊ တရိုးတစ်မျှ၊ နုပိအပရန္တံ၊ မပြစ်မှားမိချေ၊ နုပိဟိံ
 သေမိ၊ ညှဉ်းလည်း မညှဉ်းဆဲ၊ နုဗ္ဗစနံ၊ မကောင်းသောစကားကိုလည်း၊ နုဘ
 တာမိ၊ မဆိုချေ၊ အယေ၊ ယောက္ခမတို့၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဘတ္တာ၊ အကျွန်ုပ်
 ထင်သည်၊ ယံယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝိဒေသာတေ၊ အကြောင်းမရှိဘဲပင်
 ရန်းခဲ့၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တာယမယာ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ကိံ၊ အဘယ်
 သို့၊ ကာဝံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်နိုင်ပါတော့အံ့နည်း၊ ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တေ၊ ဣသိဒါသိကဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တေ၊ ထိုယောက္ခမတို့သည်၊ ဝိမ
 နာ၊ နှစ်လုံးမသာကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နုက္ခေ၊ ဆင်းရဲခြင်းဖြင့်၊ အမိဘူတာ၊ နှိပ်
 စက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပုတ္တံ၊ မိမိတို့သားကို၊ အနုရုက္ခတာ၊ စိတ်ကိုစောင့်ခြင်း
 ဖြင့်စောင့်ရှောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ သိဗ္ဗပိနိစ္ဆန္တိံ၊ အကြင်
 ကြက်သေ့နှင့်ပြည့်စုံသောနတ်ကဲ့သို့သောချွေးမကောင်းကိုရခြင်းမှ၊ ဇိနပ
 ရိဟိနာ၊ ယုတ်ကုန်သည်၊ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်ခဲ့၏တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတွာ၊ ဆို၍၊
 ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဝိတုဗာရံ၊ မိဘအိမ်သို့၊ ပဗ္ဗိနယိံသု၊ တပန်ပြန်ပို့ကုန်၏၊ ၊ အံထံ၊
 ထိုနေရာ၌၊ ဝာဇိတာ၊ ငါ့ဘဝင်သည်၊ အနုဿ၊ ကြွယ်ဝသော၊ ဒုတိယကုလိ

ကသာ၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော အမျိုးသားထင်၏။ စာရရှိ၊ အိမ်၌၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ အဒါထိ၊ ပေးပြန်၏။ ခေန္တောစ၊ ပေးသောငါ့ဘဝင်သည် ထံ့ဦးကောင်း၊ ယေနုသုကော်န၊ အကြင်လက်ဆောင်ဖြင့်၊ သေဗြူ၊ ရှေးဦးစွာသော သူဌေးသည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဝိန္ဒထ၊ ရ၏။ တတော၊ ထိုလက်ဆောင်အောက်၊ ဥပဗုသုကော်န၊ ထက်ဝက်ယုတ်သော လက်ဆောင်ဖြင့်၊ အဒါထိ၊ ပေး၏။ တဿာဝိ၊ ထိုနှစ်ယောက်မြောက်သော ထင်၏လည်း၊ စာရရှိ၊ အိမ်၌၊ မာသံ၊ တလမျှ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဝထိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သောဝိ၊ ထိုနှစ်ယောက်မြောက်သောထင်သည်လည်း၊ ဒေါထိ၊ ကျွန်မကဲ့သို့၊ ဥပဗ္ဗဟန္တိ၊ လုပ်ကျွေးစရာပါသော၊ အဒုထိကံ၊ အပြစ်မရှိသော၊ ဝိဝေသဗ္ဗန္တံ၊ ဘိယနှင့်ပြည့်စုံသော ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ပဒုတ္တရာတိ၊ အိမ်မှငင်ထုတ်၏။ အထပစ္စာ၊ ထိုနောင်မှ၊ ဒမကံ၊ သနားခြင်း၏တည်ရာ၏ အဖြစ်ဖြင့်သူ့စပါးကိုစိတ်ကို ဆုံးမတတ်သော၊ ဒန္တမိမိ၏ကိုယ်နှုတ်ကိုငြိမ်သက်သည်ကို၊ ကထွာ၊ ပြု၍၊ ဘိက္ခယ၊ ဆွမ်းခံအပ်သောငှါ၊ ဝိစန္ဒန္တံ၊ သူတပါးစိတ်ကို နှစ်သက်စေသဖြင့် သွားသောရဟန်းကို၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိတာ၊ အဘသည်၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ ဘဏတိ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဘော၊ အိုရဟန်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ သောတိ၊ နားထောင်လော၊ မေးငါ၏၊ ဇာမာတာ၊ သမက်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်လော၊ ပေါဗြူ၊ သင်ဝတ်သောသင်္ကန်းခွမ်းသင်းပိုင်ကို လည်းကောင်း၊ စာမိကဉ္စ၊ ဆွမ်းခံသောသပိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ နိက္ခပ၊ စွန့်ပစ်ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏။ သောဝိ၊ ထိုလူထွက်ယောကျ်ားသည်လည်း၊ ပက္ခံ၊ ထခွဲခံ၊ ဝု၊ ဝတ်တွာ၊ ငါနှင့်တကွနေပြီး၍၊ အထ၊ ထိုလူခွဲလွန်သောအခါ၌၊ တာဝံ၊ ငါအဘကို၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ ဘဏတိ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ သေဗြူ၊ ရှင်သူဌေး၊ ပေါဗြူ၊ ငါဝတ်သောသင်္ကန်းခွမ်းသင်းပိုင်ကိုလည်းကောင်း၊ စာမိကဉ္စ၊ ဆွမ်းခံသောသပိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပတ္တကဉ္စ၊ ရေသောက်ခွက်ကိုလည်းကောင်း၊ မေ၊ ငါအား၊ ဧတိ၊ ပေထေခူ၊ ပုနိ၊ တဘန်လည်း၊ ဘိက္ခယ၊ ဆွမ်းခံအပ်သောငှါ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ စရိဿာမိ၊ သွားတော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ ဝု၊ ထိုလူထွက်ယောကျ်ားကို၊ ဝံ၊ ငါ၏၊ တာထော၊ အဘသည်လည်းကောင်း၊ အဗ္ဗာ၊ အမိသည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗော၊ အထုံးစုံသော၊ ဥာတိဂဏာ၊ ဥာတိဂဏော၊ ဆွေမျိုးအပေါင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ပေါင်းစည်းစုဝေးသည်ဖြစ်၍၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏။ ဣ၊ ဤပြည့်စုံကြွယ်ဝသောအိမ်၌၊ တေ၊ သင်၏၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နကိရတိ၊ မပျော်ပွေ့သနည်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဘဏ၊ ပျော်မွေ့သောအကြောင်းကိုဆိုလော့၊ သိပ္ပံ၊ လျှင်

၁၅-ဝတ္ထုထီသန့်ပါတ်

စွာ၊ အယံ၊ ဤဣသိဒါသိသည်၊ တေ၊ သင်၏၊ ဆန္ဒံ၊ အလိုကို၊ ကရိတိတိ၊ ပြုလေ
 တ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆွေမျိုးအပေါင်း ရဝေး၍ဆို
 သည်ရှိသော်၊ ဘဏတော၊ ဆိုအပ်သောရဟန်းလူထွက်သည်၊ ဘဏတိ၊ ဆို
 ၏၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အတ္တာ၊ မိမိနှင့်စပ်သော၊ သက္ကော၊ တော်တွန်ခြင်းသည်၊ ယဒိ
 ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည် ရှိသော်၊ မဗ္ဗံ၊ ငါ
 အား၊ ဣသိဒါသိယာ၊ ဣသိဒါသိနှင့်၊ အယံ၊ အကျိုးမရှိ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣသိ
 ဒါသိယာ၊ ဣသိဒါသိနှင့်၊ ဧကဗာရေ၊ တအိမ်တည်း၌၊ သဟဝတ္ထု၊ တထွ
 နေခြင်းကို၊ နဝတ္ထံ၊ မနေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏၊ သော၊ ထို
 ရဟန်းလူထွက်သည်၊ ဝိဿန္တိတော၊ ငါ့အဘယွတ်လိုက်သည်ရှိသော်၊
 ဂတော၊ အလိုရှိရာ သွားလေ၏၊ အဟတ္တိ၊ ငါသည်လည်း၊ ဧကောကိနိ၊
 တယောက်ထည်းတည်း သာလျှင်ဖြစ်၍၊ ဝိပိန္နေမိ၊ ကြံ၏၊ ကိံဝိပိန္နေ
 မိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အာပုစ္ဆိတုန၊ ငါ့အဘကို ပန်
 ၍၊ မရိတုယေဝါ၊ သေအံ့သော ဌါမူလည်း၊ ဂစ္ဆိဿံ၊ သွားအံ့၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ
 ဝါ၊ ရဟန်းပြုခြင်း၌၊ မူလည်း၊ ဂစ္ဆိဿံ၊ သွားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိပိန္နေမိ၊
 ကြံ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝိနယမေရိ၊ ဝိနည်းကိုဆောင်သော၊ ဗဟုဿုတာ
 များသောအကြားအမြင်ရှိသော၊ သီလဝတ္တံ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အယျာ
 ဇိနဒတ္တာ၊ အရှင်မဇိနဒတ္တာသည်၊ ဂေါစရာယ၊ ဆွမ်းခံအံ့သော၌၊ စရမာနာ
 သွားသည်ဖြစ်၍၊ တာတကုလံ၊ ငါ့အဘ၏အိမ်သို့၊ အာဂစ္ဆိ၊ လာ၏၊ အ
 မှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ကုလံ၊ အိမ်သို့၊ အာဂတံ၊ ရောက်လာသော၊ တံ၊ ထိုဇိနဒတ္တာ
 ထေရီမကို၊ ဒိသွာန၊ မြင်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥဠာယ၊ နေရာမှထ၍၊ အသာ၊
 ထိုဇိနဒတ္တာထေရီမအား၊ အာသနံ၊ နေရာကို၊ ပညာပယံ၊ ခင်းပြု၊ နိသိန္နာယစ
 နေရာ၌ထိုင်နေပြီးသောဇိနဒတ္တာထေရီမ၏ထည်း၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ ဝဒ္ဓိတွာ
 ရှိခိုး၍၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ အဒါထိံ၊ ပေးလှူ၏၊ အန္ဓေနစ၊ ထမင်း
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါနေစ၊ အပျော်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ခဇ္ဇေနစ၊ ခဲဖွယ်ဖြင့်
 ထည်းကောင်း၊ အဒါထိံ၊ ပေးလှူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဆွမ်းကျွေးရာအရပ်၌၊ ယဉ္ဇ၊ အ
 ကြင်ဝတ္ထုသည်ထည်း၊ သဒ္ဓိတိတံ၊ စီရင်အပ်သည်ဖြစ်၍ရှိ၏၊ ထေနစ၊ ထို
 ဝတ္ထုဖြင့်ထည်းကောင်းတံ၊ ထိုဇိနဒတ္တာထေရီမကို၊ သန္တပ္ပယိတွာ၊ ကောင်း
 စွာရောင့်ရဲစေပြီး၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဝဝံ၊ ဆို၏၊ ကိံ အဝဝံ၊ အဘယ်သို့ဆိုသ
 နည်း၊ အယျ၊ အရှင်မ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းပြုအံ့သော၌၊
 ဣန္ဒာမိ၊ အလိုရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝဝံ၊ ဆို၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တာ
 တော၊ ငါ၏အဘသည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏၊ ကိံ ဘဏတိ၊ အဘယ်သို့

ထေရီဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

ဆိုသနည်း၊ ပုတ္တိကောချစ်သွီး၊ ဣဝေဝ၊ ဤအိပ်၌ပင်လျှင်၊ တံခမ္ဘံ၊ ထိုရဟန်း
 အကျင့်စသော ရဟန်းတရားကို၊ စရာဟိ၊ ကျင့်ဦးလော၊ သမထေ၊ ရဟန်း
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗွိဇဇာတိဉ္စ၊ ပုဏ္ဏားမျိုးကိုလည်းကောင်း၊ အန္ဓေနစ၊ ထ
 မင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါနေနစ၊ အပျော်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ထပ္ပယ၊ ရောင့်
 ရဲစဦးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ရောဒန္တိ၊ ငိုလျက်၊ အဇ္ဇထိံ၊ ထက်အုပ်ကို၊ ပဏာမေတွာ၊ ညွတ်စေ၍၊ တာတံ
 ဘခင်ကို၊ ဘဏာမိ၊ ဆို၏။ တာတံ၊ ဘခင်၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပါပံဟိ၊ မ
 ကောင်းမှုကို သာလျှင်၊ ပကတံ၊ ပြုအပ်ချေ၏။ တံကမ္ဘံ၊ ထိုမကောင်းမှုကံကို၊
 နိဇ္ဇဒေသာမိ၊ ပျက်စီးစေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏာမိ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
 ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ထာထော၊ ဘခင်သည်၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ ဘဏတိ၊ အဘယ်သို့ဆို
 သနည်း၊ ပုတ္တိကောချစ်သွီး၊ ငယ်၊ ယံခမ္ဘံ၊ အကြင်မင်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်သော
 ထောက္ကရာထရားကို၊ ပါးကို၊ ဗွိပဒသေဋ္ဌော၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသောလူ
 နတ်မြဟွာတို့ထက်မြတ်ထော်မူသောမြတ်စွာတရားသည်၊ သန္တိကရိ၊ မျက်
 မှောက်ပြုတော်မူ၏။ တံတာဒိ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဗောဓိဉ္စ၊ သစ္စာလေး
 ပါးကိုသိသောမဂ်ဉာဏ်သို့လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂဓမ္မဉ္စ၊ မြတ်သောအရဟတ္တ
 ဖိုလ်တရားသို့လည်းကောင်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပါဝဏ၊ ရောက်လေလော၊ နိဗ္ဗာ
 နဉ္စ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း၊ ထဘဿု၊ ရလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏။ အ
 ဟံ၊ ငါသည်၊ မာတာပိတု၊ အမိအဘတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သမ္ပံ၊ အလုံးစုံသော
 ဉာတိဂဏဝဂ္ဂဉ္စ၊ ခေဋ္ဌမျိုးအပေါင်းကိုလည်းကောင်း၊ အဘိဝါဒယိတွာ၊ ရှိသိုး
 ခဲ့၍၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တာဟံသတ္တာပောန၊ ခုနစ်ရက်ဖြင့်၊
 တိး၊ သာပိဇ္ဇာ၊ ပိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို၊ အပဿယိံ၊ မျက်မှောက်ပြုရပြီ၊ အယျေ၊
 အရှင်မဖောဓိထေရီမ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သတ္တဇာတိယော၊
 ရှေးခုနစ်ဘဝတို့ကို၊ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ယဿ၊ အကြင်မကောင်းမှုကံ၏၊ အဟံ၊
 ဤကံမနှစ်သက်သောအဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ပလ၊ ပါကော၊ အကျိုးစက်ဖြစ်
 သောအကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုမကောင်းမှုကို၊ ထဝ၊ သင်ဖောဓိ
 ထေရီမအား၊ အာပိက္ခိဿံ၊ ကြားပေအံ့၊ တံ၊ ထိုငါကြားထွက်သောမကောင်း
 မှုကံကို၊ ဧကမနာ၊ ထည်ကြည်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိဿမေဟိ၊ နား
 ထောင်ထော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးခုနစ်ဘဝ၌၊ ဧရကကစ္ဆ
 ဧရကကစ္ဆအမည်ရှိသော၊ နဂရမိ၊ မြို့၌၊ ပဟုတခနော၊ များသောဥစ္စာရှိ
 သော၊ သုဝဏ္ဏကာရော၊ ရွှေပန်းထိပ်သည်သည်၊ အဟောသိံ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊
 သောအဟံ၊ ထိုရွှေပန်းထိပ်သည်ဖြစ်သော အကျွန်ုပ်သည်၊ ဗောဗ္ဗနမဒေန၊

၁၅-ဝတ္ထုထီသနိပါတ်

အရွယ်မာန်ယစ်ခြင်းဖြင့်၊ မက္ကော၊ ယစ်မှေသည်ဖြစ်၍၊ ပရဒါရုံ၊ သူတပါးမ
ယားကို၊ အာသေဝိသံ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ သောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ တာတော
ထိုရွှေပန်းထိပ်သည်အဖြစ်မှ၊ စပိတွာ၊ ဝုဒ္ဓတနဲ့၍၊ အဝိစိယံ၊ အဝိစိအမည်
ရှိသော၊ နိရုယမြို့၊ ငရဲကြီး၌၊ စိရုံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊ ပက္ကော၊
ငရဲမီးဖြင့်ထောင်၏။ တတောစ၊ ထိုအဝိစိငရဲမှသည်၊ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထ၍၊ မက္က
နိယာ၊ မျောက်မ၏၊ ကုန္တိံ၊ ဝမ်းသို့၊ ဩက္ကမိ၊ ဝင်၏။ သက္ကောဟဇာတကံ၊ ပွား
၍ချန်ရက်မြောက်ပြီးသော၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ ယူထပေါ၊ မျောက်အပေါင်း၏အရှင်
ဖြစ်သော၊ မဟာကမိ၊ မျောက်မင်းသည်၊ နိလစ္ဆေယိ၊ ငွှားစေ့ကိုကိုက်ထုတ်
၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယထာပိယေနကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်လည်း
ပရဒါရုံ၊ သူတပါးမယားကို၊ ဂစ္ဆံ၊ လွန်ကျူး၍၊ အစရိံ၊ ကျင့်ခဲ့ဘူး၏။
တဿမယျံ၊ ထိုငါ့အား၊ တေံ၊ ဤမျောက်မင်းငွှားစေ့ကိုအထုတ်ခံရခြင်း၏
အကြောင်းသည်၊ ကမ္မပထံ၊ ငွှားလွန်ပြီးသောချန်ဘဝအဖြစ်၌ပြုအပ်သော
ပရဒါရုံကံ၏အကျိုးတည်း။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ တတော၊ ထိုမျှ
အဖြစ်မှ၊ စပိတွာ၊ ဝုဒ္ဓတနဲ့၍၊ ကာလကံရိတွာ၊ သေခဲ့၍၊ သိန္ဓဝေ၊ သိန္ဓဝ
တိုင်း၌၊ အရညော၊ တောအရပ်၌၊ ကာဟာယစ၊ ကန်းလည်းကန်းထသော၊
ခန္ဓာယစ၊ ခြေထည်းခွင်သော၊ ဇေတိယာ၊ ဆိတ်မ၏၊ ကုန္တိံ၊ ဝမ်း၌၊ ဩက္ကမိ
ပဋိသန္ဓေနေ၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ခွါဒသဝဿာနိ၊ တဆဲ၊ နှစ်နှစ်တို့တိုင်တိုင်၊
နိလစ္ဆိတော၊ ထုတ်အပ်သောငွှားစေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒါရကော၊ ကျောက်ကုန်း
၌ဘက်၍စီးကုန်သောသူငယ်တို့ကို၊ ပရိဝဟိတွာ၊ ချိဝိုးရှက်ဆောင်၍၊ ကိမိ
နာဝ၊ ပရံကျော ကံဆစ်တို့၌လောက်အက်တက်ထုတ်၊ အန္ဓော၊ နိုင်စက်အပ်
သည်ဖြစ်၍၊ အကလ္လော၊ နာသည်၊ အဟောထိံ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုငွှားစေ့ထုတ်
သောဆိတ်အဖြစ်၌ဆင်းရဲခံရခြင်းသည်၊ ယထာပိ၊ အာဟိမကောင်းမှုကံ
ကြောင့်ခံရသနည်း၊ ပရဒါရုံ၊ သူတပါးမယားကို၊ ဂစ္ဆံ၊ လွန်ကျူးသွား
လာမိသောကြောင့်၊ အဟောထိံ၊ ဖြစ်၏။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ တ
တော၊ ထိုဆိတ်အဖြစ်မှ၊ စပိတွာ၊ ဝုဒ္ဓတနဲ့၍၊ ဝေါဝါဏိဇကဿ၊ နွားကုန်
သည်၏၊ ဝါပိယာ၊ နွားမဝမ်း၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ထာ
ခါတဗ္ဗော၊ ချိပ်ရည်ဖြင့်ဆိုးသကဲ့သို့နိသောအမွှေးရှိသော၊ ဝတ္ထော၊ နွားသား
ငယ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ခွါဒသမာသေ၊ တဆဲ၊ နှစ်လရောက်သောအခါ၌၊
နိလစ္ဆိတော၊ ထုတ်အပ်သောငွှားစေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နဂံထံ၊
ထမ်းပိုးကိုလည်းကောင်း၊ သကမ္ပံ၊ ထွန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဇေရယိတွာန
ရုံ၍၊ အဋ္ဌာရသမ္ပိ၊ တဆဲ၊ နှစ်နှစ်မြောက်သောအခါ၌၊ အန္ဓော၊ ကန်းသည်ဖြစ်

၍သာသျှင်။ အရှေ့။ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ အကလော။ နာသည်။ အဟောထိ
 ဖြစ်၏။ ဧတံ။ ဤသို့ဌေးစေ့ထုတ်ခံခြင်းသည်။ ယထာပိ။ အဘယ်မကောင်းမှု
 ကံကြောင့်နည်း။ ပရဒါရုံ။ သူတပါးမယားသို့။ ဂတိန္ဒာနု။ သွားလာသွားသောမ
 ကောင်းမှုကံကြောင့်တည်း။ သောအဟံ။ ထိုငါသည်။ တတော။ ထိုနွား
 အဖြစ်မှ။ စပိတွာ။ ရတေခွဲ၍။ ဝိတိယာ။ မြို့လမ်းခရီး၌။ စာရေဒါထိယာ။ အိမ်
 ပေါက်ကျွန်မ၏။ ကုစ္ဆိယံ။ ဝမ်း၌။ ဇာတော။ ဖြစ်၏။ မဟိဇ္ဇာ။ မိန်းမသည်။
 နေဝဟောတိ။ မဖြစ်၊ ဝုရိသော။ ယောကျ်ားသည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ ဇာတိနပုံ
 သံကော။ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်နပုံးဖြစ်၏။ တံ။ ထိုသို့နပုံးဖြစ်ခြင်းသည်။ ယထာ
 ပိ။ အဘယ်မကောင်မှုကံကြောင့်ဖြစ်သနည်း။ ပရဒါရုံ။ သူတပါးမယားကို။
 ဂတိန္ဒာနု။ လွန်ကျူးသွားလာမိသောကြောင့်။ ဇာတိနပုံသံကော။ ပဋိသန္ဓေအား
 ဖြင့်နပုံးသည်။ အဟောထိ။ ဖြစ်၏။ ဟိံသတိဝဿမ္မိ။ အနှစ်သုံးဆယ်
 မြောက်သောအခါ၌။ မတော။ သေခဲသည်ဖြစ်၍။ ကပတမ္မိ။ ဆင်းရဲစွာသော။
 အပ္ပဘောဂေန။ နည်းသောဥစ္စာစည်းစိမ်ရှိသော။ ဓနိတပုရိယာပိတဗဟုယမ္မိ။
 မြီရှင်ယောကျ်ားတို့၏နှိပ်စက်ခြင်းများသော။ သာကမ္မိကကုလမ္မိ။ သေနက
 မည်သောအမျိုးအိမ်၌။ ဒါရိကာ။ မိန်းမငယ်ဖြစ်၍။ ဇာတာ။ ဖြစ်၏။ သတ္တ
 ဝါဟော။ တွည်းကုန်သည်သူကြွယ်တဦးသည်။ ကမ္မန္တတော။ တွည်းအလုပ်
 အမှုအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥဿန္နာယ။ ပြောသော။ ဝိပုလ္လာယ။ များသော။
 ဝုမ္မိယာ။ ကြွေးမြီ၏ပွားခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ကုလဗာရသ္မာ။ ငါဖွားသော
 အိမ်မှ။ အတ္တိန္ဒိတွာ။ လူယက်၍။ ဝိထပန္တိ။ ဝိုင်းမြည်တမ်းစဉ်။ ဝိ။ ငါ့ကို။ ဩကဗ
 တိ။ ငင်ယူ၍ကျွန်မပြုလေ၏။ အထ။ ထိုနောင်မှ။ သောဇ္ဇသမေဝသော။
 တဆဲ့ခြေစက်နှစ်မြောက်သောအခါ၌။ နာမေန။ အမည်အားဖြင့်။ ဂိရိဒါသော
 နာမ။ ဂိရိဒါသမည်သော။ အဿ။ ထိုတွင်းကုန်သည်၏။ ဝုက္ကော။ သားသည်။
 ပတ္တယောဗ္ဗနံ။ အယုတ်သို့ရောက်သော။ ကညံ။ သတို့သမီးငယ်ဖြစ်သော။ ဝံ။
 ငါ့ကို။ ဒိသ္မာ။ မြင်၍။ ဩဂ္ဂန္တိ။ မယားပြု၏။ တထာပိ။ ထိုဂိရိဒါသမည်
 သောလင်အားလည်း။ အညာ။ ငါမှတပါးသော။ ဝိထဝတိ။ သိလနှင့်ပြည့်စုံ
 သော။ ဂုဏာတိ။ ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော။ ယသုဝတိစ။ အခြေအရံနှင့်
 လည်းပြည့်စုံသော။ ဘတ္တာရံ။ လင်အလိုသို့။ အနုဝတ္တာ။ လိုက်ပေတတ်
 သော။ ဘရိယာ။ မယားသည်။ အတ္တိ။ ရှိ၏။ အဟံ။ ငါသည်။ တဿ။ ထိုလင်အား
 မိခေခနံ။ မယား၌ရမ်းခြင်းအမှုကို။ အကာထိ။ ပြု၏။ ဒါဝိဝ။ ကျွန်မကဲ့
 သို့။ ဥပဋ္ဌယန္တိ။ လင်ကိုလုပ်ကျွေးသော။ ယံဝံ။ အကြင်ငါ့ကို။ ပဟိနော။
 လင်တို့သည်။ အပကိရိတုနု။ စွန့်ပစ်၍။ ဂစ္ဆန္တိ။ သွားကုန်၏။ ဧတံ။ ဤသို့လင်

၁၅-စက္ကဝါသနိပါတ်။

တို့စွန့်ပစ်၍သွားခြင်းသည်၊ တဿမယျံ၊ ထိုငါ၏၊ ကမ္မပလံ၊ သူတပါးမ
ယားကိုလွန်ကြူးသော မကောင်းမှု ရန်းအောင်ပြုသော မကောင်းမှုကံ၏
အကျိုးစက်တည်း။ ။ တထပိ၊ ထိုမကောင်းမှု၏ထည်း။ အန္တော၊ အဆုံး
ကိုမယားငါသည်၊ ကတော၊ အရဟတ္တမဂ်ကိုရသဖြင့် ပြုအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ဂဏှာဟိ၊ သင်မှတ်ယူထေထော့၊ ။ ဣသိဒါသိ၊ ဣသိဒါသိထေရီမ
သီညံ၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤတွဲဆိုသိကုံးအပ်သော ဂါထာတို့ကို၊ အဘာ
သိတ္ထ၊ ရှုတ်ဆိုပြီ၊ ။ စက္ကဝါသနိပါတော၊ စက္ကဝါသနိပါတ်သည်၊ သမ
က္ခော၊ ပြီးပြီ၊ ။

၁၆-မဟာနိပါတ်။

(၇၃) မန္တောဝတိယာ၊ မန္တောဝတီအမည်ရှိသော၊ နဂဇေ၊ မြို့၌၊ ကောဉ္ဇ
ဿ၊ ကောဉ္ဇအမည်ရှိသော၊ ရဉ္ဇော၊ မင်း၏၊ အဂ္ဂမဟေသိယာ၊ မိဖုယားကြီး
၏၊ ကုစ္ဆိမ္မိ၊ ပင်း၌၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်သော၊ သုမေခ၊ သုမေခမည်သော၊ စိတာ၊
သွီးသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ သာသနံ၊ မြတ်စွာဘုရားအဆုံးအမတော်ကို၊ ကဇေ
ဟိ၊ ပြုကုန်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ယာ၊ ဗိတာ၊ တရားဟောသဖြင့်
သာသနာတော်၌ ကြည်ညိုစေအပ်၏၊ ။ သာ၊ ထိုသုမေခမင်းသွီးသည်၊
သိထဝတိ၊ အကျင့်သိလန့်ငြိည့်ရုံ၏၊ ဗိတ္တကထိကာ၊ ဆန်းကြယ်သော
တရားစကားကိုပြောဆိုတတ်၏၊ ဗဟုသုတာ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိ၏
ဗုဒ္ဓသာသနေး၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏ သာသနာတော်၌၊ ဝိနိတာ၊ ဆုံးမတော်မူ
အပ်ပြီးသော ကိုယ်နှုတ်ရှိ၏၊ သာ၊ ထိုသုမေခမင်းသွီးသည်၊ ဥဘယော၊
သင်တို့ အပ် အဘ နှစ်ယောက်တို့သည်၊ နိသာမေထ၊ နားထောင်ကုန်
ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာတာပိထဇော၊ အမိအဘတို့သို့၊ ဥပဂဗ္ဗ၊ ကပ်၍၊
ဘဏတိ၊ ဆို၏၊ ။ တောန္တော၊ ဒိုအမိအဘတို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နိဗ္ဗာန
ဘိရတာ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ၌ မွေ့လျော်၏၊ တဝဂတံ၊ ဘဝသုံးပါး၌ အကျုံး
ဝင်သော ထေဘူမကသင်္ခါရမည်သည်ကား၊ ယဒိပိဗိဗ္ဗံ၊ နတ်ပြည်၌ အ
ကျုံးဝင်သည် ဖြစ်စေကာမူ၊ သဗ္ဗံ၊ အထုံး ရံသည်၊ အသဿတံ၊ အပြု
မရှိ၊ ကာမာပန၊ လူ့ပြည်၌ ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်တို့သည်ကား၊ ကိံမဂံ၊
အဘယ်ဆိုဝှလှယ် နှုတ်အံ့နည်း၊ တုတ္ထ၊ အနှစ်မရှိသည်ဖြစ်၍ အချည်းနီးသာ
တည်း၊ အပ္ပဿာဒါ၊ တုံသွား၌ ပျားရည်ပေါက်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ သဗ္ဗာဘူယံ မရှိ
ကုန်၊ ဗဟုပိဗာတာ၊ ပဂ္ဂုပြန်တမလွန်၌ များသော ဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်၏၊ ။
ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ ကဇု၊ ကား၊ ခါးစပ်ကုန်၏၊ အာသိပိသုပမာ၊ တေး

ထေရ်ဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

ရန်နှင့်တကွဖြစ်၍လျှင်သော အဆိပ်ရှိသောမြေဟောက်နှင့် တူကုန်၏။ ယေ
 သူ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ဗာဿ၊ သူရိက်တို့သည်၊ သုရန္တိတာ၊ အလွန်
 တွေဝေသိန်းမောကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူရိက်တို့ကို၊ ဒိဗ္ဗဓုတ္တံ၊ ရှည်စွာသောကာ
 လပတ်လုံး၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ သမပ္ပိဘာ၊ မိမိတို့မကောင်းမှုကံသည်ပစ်ချအပ်
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓိတာ၊ ဆင်းရဲသောကိုယ်စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဟညန္တိ၊
 နှိပ်စက်အပ်ကုန်၏။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါစာယစီ၊
 နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အင်္ဂုတော၊ သိဝ
 ကိုမစောင့်ကုန်သော၊ ပါပဗုဒ္ဓိနော၊ ယုတ်မာသောပညာရှိကုန်သော၊ ဗာဿ၊
 သူရိက်တို့သည်၊ ပါပကမ္မာပါပကမ္မေန၊ မိမိတို့မကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဝိနိ
 ပါတေ၊ အပါစေးထုံ၌၊ သဒ္ဓါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သောစန္တိ၊ ဆင်းရဲကိုခံစားရ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝိရိယကုန်၏။ ဗုဒ္ဓညာ၊ ပညာမရှိကုန်သော၊ အစေတနာ၊ မိမိ
 ၏အစီးအပွားကို ဆောင်တတ်သောစိတ်မရှိကုန်သော၊ တေဗာဿ၊ ထိုသူ
 ရိက်တို့သည်၊ ဗုဒ္ဓသရဒယောရုဗ္ဗါ၊ အာရုံ၌တပ်မက်မောခြင်းတဏှာလျှင်
 အကြောင်းရှိသော သံသရာဝင်ဆင်းရဲ၌ နှစ်မွမ်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒေသေ
 နန္တေဒေသိယမာနေ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်
 အဇာနန္တံ၊ အနက်ကိုမသိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့
 ကို၊ နုဗ္ဗန္တေ၊ ထိုးထွင်း၍မသိကုန်။ အဓမ္မ၊ အမိချစ်၊ ယေဗာဿ၊ အကြင်
 သူရိက်တို့သည်၊ ဘဝဂတံ၊ ဘဝသုံးပါး၌ တည်သောဝင်ဆင်းရဲကို၊ အဘိ
 နန္ဒန္တိ၊ နှစ်သက်ကုန်၏။ ဒေဝေသု၊ နတ်ပြည်တို့၌၊ ဥပပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝိဟ
 န္တိ၊ တောင့်တကုန်၏။ တေဗာဿ၊ ထိုသူရိက်တို့သည်၊ ဗုဒ္ဓဝရဒေသိတာနိ၊
 မြတ်စွာထုရားတို့သည်ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာလေးပါး
 တို့ကို၊ အဇာနန္တံ၊ မသိနိုင်ကုန်၊ တေယေဝစ၊ ထိုသစ္စာလေးပါးကို မသိ
 သောသူရိက်တို့သည်လည်း၊ ဗဟုတရာ၊ ဤလောက၌ များခဲ့ကုန်၏။ ဘဝဝ
 တေ၊ တုံသုံးပါးသည်၊ အနိစ္စမိ၊ မမြဲသည်ရှိသော်၊ ဒေဝေသု၊ နတ်ပြည်
 တို့၌၊ ဥပပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း၊ အသဿတာ၊ မမြဲသည်သာတည်း။
 ဝေဝိ၊ ဤသို့မမြဲသော်လည်း၊ ပုနုပ္ပန္နံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ ဇာယိတဗ္ဗဿ၊ ဖြစ်
 လတ္တံ့သည်မှ၊ ဗာဿ၊ သူရိက်တို့သည်၊ နုစသန္တိ၊ မတိတ်လန်ကုန်။ စက္ကာ
 ရော၊ ငရဲတိရစ္ဆာန်ပြိတ္တာအသုရကောဟ်ဟူသော အပါယ်စေးထုံတို့
 သည်၊ ဝိနိပါဒော၊ ချမ်းသာအရမှရှေ့လျှောသည်ဖြစ်၍ ဆင်းရဲစွာသောဂတိ
 တို့တည်း၊ နန္ဒေဝဂတိယော၊ လူထုံနတ်ထုံဟူသော ဂတိနှစ်ပါးတို့ကိုလည်း၊
 ကထပ္ပိ၊ ကောင်းမှုကံ၏ပြုနိုင်ခဲ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပြုပြင်စွာပြုအပ်သော

ကုသိုလ်ဖြင့်၊ လတ္တီ၊ ရအပ်ကုန်၏။ ဝိနိပါတဂတာ၊ အပါယ်ထံ၌ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့အား၊ နိရယေသု၊ ချမ်းသာကင်းရာဖြစ်သော အပါယ်လေးထုံတို့၌၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ နဝအတ္ထိ၊ မရှိသည်သာတည်း။ ဥတယော၊ နှစ်ပါးစုံသော အဓိအာတို့၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဒသဗလယ၊ အားလပ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာတရား၏၊ ပါဝစနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိဘူ၊ ရဟန်းပြုစိတ်သောဌ၊ အနုဇာနာထ၊ ခွင့်ပြုကြပါကုန်လော့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အပ္ပေ၊ သူကြွား၊ တပါးသော အမှုတို့၌ အားထုတ်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဇာတိမရဏပဟာနာယ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အိုခြင်းသေခြင်းကိုပယ်အံ့သောဌ၊ စာဒိသံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း၌လုံ့လပြုစေအံ့။ ကာယကထိနာ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကိုဆင်းရဲစေတတ်ထသော၊ အသာဓေနေ၊ အနှစ်မရှိထသော၊ တဝဂတေန၊ ထုံသုံးပါး၌ဖြစ်သော ဝဋ်ဆင်းရဲကို၊ အဘိနန္ဒိတေန၊ နှစ်သက်သဖြင့်၊ ကိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဘဝဂဏှာယ၊ ထုံသုံးပါး၌တတ်တတ်သောတဏှာ၏၊ နိရောဓာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ အနုဇာနာထ၊ ခွင့်ပြုကုန်လော့၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပဗ္ဗဇိသာမိ၊ ရဟန်းပြုတော့အံ့၊ အမှေဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာတရားတို့၏၊ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ လဒ္ဓေါ၊ ရအပ်ပြီ၊ အက္ခဏော၊ ငရဲ၌ဖြစ်ခြင်းစသော ရှစ်ပါးသော ကုသိုလ်ဖြစ်ရာ မဟုတ်သော အရပ်ဖြစ်သော ခဏကို၊ ဝိဝဇ္ဇိတော၊ ကြည့်အပ်ပြီ၊ ခဏော၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ရာဖြစ်သောကိုး ခုမြောက်သော ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒဏကို၊ လဒ္ဓေါ၊ ရအပ်ပေပြီ၊ သိဏာနိ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရစသော သိလဏေးပါးတို့ကို ထည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မစာရိယံ၊ သာသနာတော်တည်းဟူသော မြတ်သော အကျင့်ကို ထည်းကောင်း၊ ယဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ နုဒ္ဒသယျံ၊ မပျက်ဆီးအံ့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဂဟဋ္ဌာ၊ လူသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ တာဝ၊ ထိုမျှထောက်လှူဖြစ်သမျှကာလပတ်လုံး၊ အာဟာရံ၊ အစာကို၊ နအာဟာရိယံ၊ မသုံးဆောင်အံ့၊ မရဏဝသံဝ၊ သေမင်းနိုင်ငံသို့သာလျှင်၊ ဂတာ၊ ရောက်သည်၊ ဟေသာမိ၊ ဖြစ်တော့အံ့၊ ဝံ၊ ဤသို့၊ သုမေဓာ၊ သုမေဓာသတို့သွီးသည်၊ မာတာပိတရော၊ အဓိအာတို့ကို၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အသာ၊ ထိုသုမေဓာသတို့သွီး၏၊ မာတာ၊ မယ်တော်သည် ဒုက္ခိတာ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ရောဒတိ၊ ငို၏၊ ပိတာစ၊ ခမည်းတော်သည်လည်း၊ ဂဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ သမာဘိသဇော၊ ပျက်စီးသောချမ်းသာခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရောဒတိ၊ ငို၏၊ တေ၊ ထိုအဓိအာတနှစ်ယောက်တို့သည်၊ ပါသာဒတလေ၊ ပြာသာဒ်အပြင်၌၊ ဆမာပတိတံ၊ မြေ၌လည်းသော

ထေရ်ဂါထာပါဠိတော်နိဿယ၊

သုမေဓာသတို့ထွီးကို၊ သညာပေတုံ၊ လူ၏အဖြစ်ကိုမှတ်စေခြင်းငှါ စာဓမ္မန္တိ
 လုံ့လပြုကုန်၏။ ။ ပုတ္တိကော၊ ချစ်ထွီးသုမေဓာ၊ ဥဇ္ဈေဟိ၊ ထဦးငေး ခု၊ သောဗိ
 ထေန၊ ရဟန်းမပြုရဟုစိုးရိမ်သဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ တံ၊ သင်
 ကို၊ ဝါရဏဝတိ၊ ဝါရဏဝတိအမည်ရှိသေးမြို့၌၊ ဒိန္နံ၊ ဒိန္နံပေးအပ်သည်၊ အ
 သိ၊ ဖြစ်၏။ အဏိကဂုတ္တံ၊ အဏိကဂုတ္တအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊
 အတိ၊ ရှုပေါ၊ အလွန်အဆင်းထွ၏၊ တဿ၊ ထိုအနိကဂုတ္တမင်းအား၊ တံ၊ သင်
 ကို၊ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်၏။ ။ တံ၊ သင်ချစ်ထွီးသည်၊ အဏိကဂုတ္တံ၊ အဏိက
 ဂုတ္တမည်သော၊ ရာဇိနော၊ မင်း၏။ ဘဒိယာ၊ မယားဖြစ်သော၊ အဂ္ဂမဟေသီ၊
 မိဖုယားကြီးသည်၊ ဘဝိဿသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပုတ္တိကော၊ ချစ်ထွီး သုမေဓာ၊
 သိထာနိ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရစသောသီလ ထေးပါးတို့သည်လည်းကောင်း၊
 ဗြဟ္မစရိယံ၊ သာသနာ့တော် သည်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်
 သည်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ကရာ၊ ပြုခက်ကျင့် ခက်စွာကုန်၏။ ရဇ္ဇေ၊ အဏိက
 ဂုတ္တမင်း၏ပြည်၌၊ အာဏာ၊ သင်၏ အာဏာနို့ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊
 ခနံ၊ ဤငါတို့အိမ်၌ဖြစ်သောဥစ္စာလင်အိမ်၌ဖြစ်သော ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း၊
 ဣဿရိယံ၊ အစိုးရခြင်းလည်းကောင်း၊ သုခ၊ အလွန်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော
 ဘောဂါ၊ စည်းစိမ်တို့လည်းကောင်း၊ ဣဒံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသည်၊ တယံ၊ သင်
 ၏၊ ဟတ္တဂတံ၊ ထက်၍ရောက်၏၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဗဟဒိကဗိ၊ အရှယ်လည်း
 ပျိုနုစွာသေး၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကာမဘောဂေ၊ ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်တို့
 ကို၊ သုဇ္ဈာဟိ၊ ခံစားဦးငေးခု၊ ပုတ္တိ၊ ချစ်ထွီး၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ သင်အား
 ဝါရေယျံ၊ ဤနေ့၌ထပ်မံမြားအံ့ဟုချိန်းချက်သည်လည်း ။ ဟောတု၊ ဖြစ်
 စေလော့၊ ။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နေ၊ ထိုအမိအဘတို့ကို၊ သုမေဓာ၊ သုမေဓာ
 သတို့ထွီးသည်၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ ဘဏတိ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ။
 မေ၊ ဝါအား၊ ဧဒိထိကာနိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သောအဏိကဂုတ္တမင်း၏ပြည်
 ၌အာဏာနို့ခြင်းစသည်တို့သည်၊ မာဘဝန္တု၊ မဖြစ်ပါစေကုန်ထင့်၊ ကသ္မာ၊
 အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဘဝဂတံ၊ ထိုသုံးပါး၌ဖြစ်သောဝဋ်ဆင်းရဲ
 သည်၊ အသာရံ၊ အနှစ်မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ပဗ္ဗ
 ဇ္ဇာဝါ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ မရဏံဝါ၊ သေခြင်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဟေဟိတိ၊ မချွတ်ဖြစ်လတ္တံ့၊ တေန၊ ထိုအဏိကဂုတ္တမင်းနှင့်၊ ဝါ
 ရေယျံ၊ ထပ်မံမြားအံ့ဟုချိန်းချက်ခြင်းသည်၊ နစေဝဟေဟိတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ။
 ကိံ၊ အဘယ်သို့အနှစ်မရှိသနည်း၊ သဝနဂန္ဓံ၊ ထွက်သောအနံ့လည်းရှိစေ
 သော၊ ဘယောနကံ၊ ရာဂမကင်း သေးသော သူတို့အားကြေဖက်ခြင်းကို

၁၆-မဟာနိပါတ်၊

ဆောင်တတ်ထသော၊ ကုတပိတ္တံအံ၊ မြွေကောင်ပုပ်ဆွေးကောင်ပုပ်တို့ဖြင့်
ပြည့်သောသားရေအိမ်ကဲ့သို့၊ အသုစိပုဏ္ဏံ၊ အထူးထူးအပြားပြားသောမစင်
တို့ဖြင့်ပြည့်သည်ဖြစ်၍၊ သကိံပုတ္တရိတံ၊ တကြိမ်ကဲ့သို့အခါခပ်သိမ်းယိုစီး
သော၊ ဣမံဂတ္တံ၊ ဤငါ၏ကိုယ်ကို၊ ပူဏိကာယံ၊ အကောင်ပုပ်ဟူ၍၊ အသုစိံ၊
မစင်ကြယ်သောကိုယ်ဟူ၍၊ အဘိသံဝိသေယျံ၊ နှလုံးသွင်းပေအံ့၊ ဝိဏုထကံ၊
အလွန်စက်ဆုပ် ဖွယ်ရှိထသော၊ ဓံသသောဏိတပလိတ္တံ၊ မစင်ကြယ်စွာ
သောအသား အသွေးတို့ဖြင့်လိမ်းကျံထသော၊ ကိခိကုဇာလယံ၊ များစွာ
သောပိုးမျိုးရှစ်ဆယ်တို့၏ တည်ရာအိမ်သဗ္ဗယံလည်း ဖြစ်ထသော၊ သကု
ဏာတ္တံ၊ ကျီးထင်းတစသောဌက်တို့၏အစာလည်းဖြစ်ထသော၊ တံကဇ္ဇေ
ဝရံ၊ ထိုအားကောင်ပုပ်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇာနန္တိ၊ သိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိတော၊
တည်၏၊ တံမံ၊ ထိုငါ့ကို၊ ကိဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဒိယူတိတိ၊ အိပ်ရာ
ထောင်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်နှိုးအပ်၏ဟူ၍၊ ဒေသေတိ၊ ပြတ်သနည်း၊ ထဉ္စ၊ ထိုပြ
ခြင်းသည်လည်း၊ ကိခိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ၊ ကာ
ယော၊ ဤခန္ဓာကိုယ်ကို၊ အစိရံ၊ မကြာမြင့်ခင်၊ အပေတပိညာဏော၊ သေ
သည်ဖြစ်၍ ပိညာဉ်ကင်း သည်ရှိသော်၊ သုသာနံ၊ သုသာန်သို့၊ နိဗ္ဗုယျတိ၊
ရောင်အပ်၏၊ ဥာတိတိ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ဇိက္ခုတ္တမာနေယိ၊ စက်ဆုပ်
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကဗ္ဗိကံ၊ ဝိယ၊ အနှစ်မရှိသောထင်းတုံးကိုကဲ့သို့၊ ဆုဇ္ဈော၊
စွန့်ပစ်အပ်၏ ၊ နိယကာ၊ မိမိကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ မာကာပိတရော
အမိအဘာတို့သည်လည်း၊ ပရဘတ္တံ၊ တပါးသောမြေဆွေးစသည်တို့၏အစာ
ဖြစ်ထသော၊ နံ၊ ထိုအကောင်ပုပ်ကို၊ သုသာနေ၊ သုသာန်၌၊ ဆုဗ္ဗုနု၊ စွန့်ပစ်ခဲ့၍၊
ဇိဂုတ္တန္တာ၊ ဤအကောင်ပုပ်၏ နောက်မှလိုက်ရသည်ဟု စက်ဆုပ်ကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ နှာသန္တိ၊ ဥက္ခောင်းနှင့်တကွပတ်၍ရေချိုးကုန်၏၊ သာဓာရဏာ၊
မိမိနှင့်ဆွေမျိုးဆက်ဆံကာမျှသာဖြစ်ကုန်သော၊ နေဘာ၊ သုသာန်သို့ဆောင်
တတ်သောမိဘမှတပါးသောတပါးသောသူတို့သည်ကား၊ ကိံပန၊ အတယ်
မှာစက်ဆုပ်ဘွယ်မရှိချေတုန်နည်း၊ ဗာဏာ၊ သူရိက်တို့သည်၊ အသာရေ၊
မြဲခြင်းစသော အနှစ်မရှိထသော၊ အဗ္ဗိန္ဒာရုသဟံ၊ တေ၊ အရိုးစုအကြောစု
သာဖြစ်ထသော၊ ဝေဠုပုဉ္ဇပဿာဝပရိပုဏ္ဏော၊ တံထွေးစုကျင်ပေရတို့ဖြင့်
ပြည့်ထသော၊ ပူဏိကာယမိ၊ အပုပ်အစုဖြစ်သော၊ ကဇ္ဇေဝရေ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်
၌၊ အဇ္ဈောထိတာ၊ တဗျာ၏အစွမ်းဖြင့်လွှမ်းမိုးဘိစီး၍ တည်ကုန်၏ ၊ ၊
ယော၊ အကြင်သူသည်၊ နံ၊ ကဇ္ဇေဝရံ၊ ထိုအကောင်ကို၊ ဝိနိဗ္ဗု၊ ဤတွင်၊ ဥဏိ၊ ဖြင့်
ခွဲခြမ်းသောန်ခြင်းကိုပြု၍၊ အဿ၊ ထိုအကောင်ပုပ်၏၊ အဗ္ဗန္တရံ၊ အတွင်းအ

သေဇီဝါထာပါဠိတော်နိဿယ

ဂံ၊ ကျိ၊ ဗာဟိရံ၊ အပဋ္ဌ၊ ကယိရာ၊ အကယ်၍ ပြုငြားအံ့၊ အဿကာယဿ၊ ထိုအကောင်ပုပ်၏၊ ဂန္ဓံ၊ ပုပ်သိုးသောအနံ့ကို၊ အဿဟမာနာ၊ သည်းမခံနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ သကာဗိမာတာ၊ မိမိအမိပင့်ဖြစ်သော်လည်း၊ ဇိဂုဗ္ဗေ ယျ၊ စက်ဆုပ်သောရာ၏၊ ခန္ဓာတု အာယတနံ၊ ခန္ဓာတော်အာယတနဆိုအပ်သော ရုပ်နာမ်တရားအပေါင်းကို၊ သင်္ခတံ၊ ကံစိတ်ဥတုအာဟာရတည်းဟူသော အကြောင်းတရားတို့သည်ကပ်၍ပြုပြင်အပ်၏၊ တယိဒံ၊ ထိုသင်္ခါရတရားဟုဆိုအပ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ ထိုဘဝ၌ဖြစ်သောဆင်းရဲသည်၊ ဇာတိမူလကံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ အနုပိဗိနန္ဒိ၊ ကြံဆင်ခြင်လေ့ရှိသောငါသည်၊ ဝါရေယျံ၊ အိမ်ထိမ်းမြားခြင်းကို၊ ကိဿ၊ အကယ်ကြောင့်၊ ဣစ္ဆိသံ၊ အလိုရှိတေ့အံ့နည်း၊ ဒိဝသေဒိဝသေနေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ နဝနာဂါနိ၊ ထိုခဏ၌သွေးအပ်သောအဖြစ်ဖြင့် အသစ်အသစ်ဖြစ်ကုန်သော၊ တိသတ္ထိသတာနိ၊ သုံးရာသောထွံတို့သည်၊ ကာယမ္ဘိ၊ ငါ၏ကိုယ်၌၊ နိပါတေယျံ၊ ကျကျနုရာ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ကျသဖြင့်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝင့်ဆင်းရဲ၏၊ ခေယာ၊ ကုန်ခြင်းသည်၊ စေတေဝယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဝဿထတံ၊ ပိစအနှစ်တရာပတ်လုံးလည်း၊ ပတမာနော၊ ကျသော၊ ဗာတော၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောထွံဖြင့်ထိုးမိခြင်းသည်၊ သေယျော၊ မြတ်၏၊ ယော၊ အကြင်သူသည် ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ သတ္တုနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ အစမထင်သောသံသရာအတိုင်းမထိသောဝင့်ဆင်းရဲကိုပြုတော်သောစကားကော်ကို၊ ဝိညူ၊ ထိ၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တေန၊ ထိုထွံထိုးမိခြင်းဖြင့်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝင့်ဆင်းရဲ၏၊ ခေယော၊ ကုန်ခြင်းသည်၊ စေထိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဗာတံ၊ ထွံထိုးမိသောဆင်းရဲကို၊ အဇ္ဈုပဂစ္ဆေ၊ သည်းခံရာ၏၊ ပုနပျံ၊ အပန်တလဲလဲ၊ ဟညမာနာနံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအိုခြင်းနာခြင်း သေခြင်းစသော ဆင်းရဲတို့ဖြင့် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော၊ တေသံ၊ ဝ၊ ထိုသူရိက်တို့အားသာလျှင်၊ သံသာရော၊ သံသာရာသည်၊ ဒိဗော၊ ရှည်၏၊ ဧဝေသုစ၊ နတ်ပြည်တို့၌လည်းကောင်း၊ မနုဿေသုစ၊ လူ့ပြည်တို့၌လည်းကောင်း၊ တိရစ္ဆာနယောနိယာ၊ တိရစ္ဆာန်အမျိုး၌လည်းကောင်း၊ အသုရကာယေ၊ ကာယကဗ္ဗိကစသော ပြိတ္တာအသုရကာယ် တံ၌လည်းကောင်း၊ ပေတေသုစ၊ နိဇ္ဈာမတဏှိကစသော ပြိတ္တာတံ၌လည်းကောင်း၊ နိရယေသုစံ၊ ငရဲတုံတို့၌လည်းကောင်း၊ အပရိဇိတာ၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်အပ်ကုန်သော၊ ဗာတော၊ ကိုယ်စိတ်ကိုညှဉ်းဆဲတတ်ကုန်သောဆင်းရဲတို့သည်၊ နိယတေ၊ ထင်ကုန်၏၊ ဝိနိပါတဂတာဿ၊ အပါယ်သို့ထားသည်ဖြစ်၍၊

၁၆-မာဘာနိပါတ်၊

ကံလိယာမာနဿ၊ ထိုးခြင်းချတ်ခြင်း အစရှိသည်ဖြင့်ဆင်းရဲသောသတ္တဝါ
အား၊ နိရယေသု၊ အပါယ်လေးတုံတို့၌၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ စာတာ၊
ကိုယ်စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်းတို့သည်၊ ဒိယတေ၊ ထင်ကုန်၏၊ ဒေဝေသု၊ နတ်
ပြည်တို့၌လည်း၊ အတာတံ၊ ရာဂပူပန်ခြင်းစသည်ဖြင့်ဆင်းရဲခြင်းရှိသည်
ဖြစ်၍ ကိုးကွယ်ရာမရှိ၊ နိဗ္ဗာနသုခ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာထက်၊ ပရံ၊ လွန်မြတ်သော
တပါးသောချမ်းသာသည်၊ နုတ္ထိမရှိ၊ ။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
ပါဝစနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ယုတ္တာ၊ လုံ့လအားထုတ်ကုန်သော၊ ယေ၊ အ
ကြင်သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဇာတိမရဏပဟာနာယ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း
အိုခြင်းသေခြင်းကို ပယ်အံ့သောဌ၊ အပ္ပေါသုတ္တ၊ တပါးသေ အမှုတို့၌
အားထုတ်ခြင်း ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ စာဓေန္တိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း၌လုံ့
လပြုကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ စတ္တာ၊
ရောက်သည်မည်ကုန်၏၊ ။ တာတာ၊ မယ်တော်ခမည်းတော်တို့၊ အဟံ၊ အ
ကျွန်ုပ်သည်၊ အဇ္ဈေ၊ ယနေ့ပင်လျှင်၊ အတိ၊ နိက္ခမိဿံ၊ တောထွက်၍ရဟန်း
ပြုထေခအံ့၊ အသာရေဟိ၊ အနှစ်မရှိကုန်သော၊ ဘောဂေဟိ၊ ကာမဂုဏ်စည်း
စိပ်တို့ဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကာ
မာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ နိဗ္ဗိတ္တာ၊ ပြီးငွေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဝန္တသမာ၊ ထွေးအန်သည်
နှင့်အတူအန်ခြင်းတို့ကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ တာလဝတ္ထု၊ ကတာ၊ ထန်း
ပင်ဂုတ်ကဲ့သို့တပန်မပေါက် မချောက်သည်တို့ကိုပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ သာစ၊ ထို
သုမေဓာမင်းသွီးသည်လည်း၊ စိတရံ၊ မယ်တော်ခမည်းတော်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
အိမ်ရာထောင်ခြင်း၌အလိုမရှိ-ရဟန်းအဖြစ်ကို အလိုရှိသောအခြင်းအရာ
ဖြင့်၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သုမေဓာသွီးတော်ကဆိုသည်ရှိသော်
အဗ္ဗ၊ ချစ်သွီး၊ တရုဏာ၊ သင်အားပျိုယွယ်နုလေးသား၏ရဟန်းပြုခါမရောက်
သေးဟု၊ အဏိကဂုတ္တေ၊ အဏိကဂုတ္တဿ၊ အဏိကဂုတ္တအမည်ရှိသော၊
ယဿ၊ အကြင်မင်းသားအား၊ ဥဘယာဥဘယေဟိ၊ နှစ်ယောက်သောငါတို့
သည်၊ ဒိန္နေဒိန္နာ၊ သင်သွီးချစ်ကိုပေးအပ်ပြီ၊ ဝါရေယျံ၊ ဝတ၊ စင်စစ်လျှင်သင်
ကိုအဏိကဂုတ္တမင်းသားနှင့် ထိမ်းမြားအံ့၊ ကာလေ၊ ထိမ်းမြားအံ့သောကံ
လသည်၊ ဥပမ္ဘိယေ၊ ယခုအဏိကဂုတ္တမင်းသားအား အပ်နှင်းပြီးဖြစ်၍နိုးခြေ
ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မယ်တော်ခမည်းတော်တို့ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ။
အထ၊ ထိုမယ်တော် ခမည်းတော်တို့နှင့် စကားပြောပြီးနောင်မှ၊ သုမေဓာ၊
သုမေဓာမင်းသွီးသည်၊ အသိတနိစိတရုဒကော၊ ပတ္တမြားညှိစီဇုန်းတောင်
နှင့်တူသည်ဖြစ်၍ တခဲနက်တူကုန်သော ထက်ပန်လဲနှင့်အတူနူးညံ့သောအ

ထေရီဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

ထွေ့ရှိကုန်သောကောသေ၊မိမိဆံဘို့ကို၊ခဏ္ဍေ၊ထက်စွာသောသန်ထွက်ဖြင့်
 ဆိန္ဒိယ၊ဖြတ်၍၊ ပါသာဒဗ္ဗ၊နေရာပြာသာဒ်၊ ကြက်သရေတိုက်ကိုလည်း၊ပိမိ
 တွာ၊ပိတ်၍၊ပဋ္ဌမဇ္ဈာန်၊မိမိထံ၌ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်း၍ရသော ပဋ္ဌမချာန်ကို၊သ
 မာပဇ္ဇ၊ဝင်စား၏။ သာစ၊ထိုသုမေခမင်းသွီးသည်လည်း၊ တဟိ၊ထို
 ပြာသာဒ်၌၊သမာပန္န၊ချာန်ဝင်စားသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊အဏိကဂုတ္တောစ၊
 အဏိကဂုတ္တမင်းသည်လည်း၊ နဂရံ၊မန္တာဝတီမြို့သို့။ အာဂတော၊ရောက်
 ထာ၏၊သုမေခ၊သုမေခမင်းသွီးသည်၊ ပါသာဒေဝ၊ပြာသာဒ်၌ပင်လျှင်၊အ
 နိစ္စသည်၊အနိစ္စသည်ကို၊ သုဘာဝေတိ၊ ကောင်းစွာပွား၏။ သာစ၊ထို
 သုမေခမင်းသွီးသည်လည်း၊ မနုထိကရေတိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုနှလုံးသွင်း၏၊
 အဏိကဂုတ္တောစ၊ အဏိကဂုတ္တ မင်းသည်လည်း၊ မဏိကနကဘူထိတ
 ဝေါ၊ပတ္တမြားဖြင့် ဆန်းကြယ်သော ရွှေဝန်းတန်ဆာတို့ဖြင့် ဆင်အပ်သော
 ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တုရိတံ၊အဆောတလျှင်၊ အာဂ္ဂဟိ၊ပြာသာဒ်ထက်သို့
 တက်၏၊ကတဗ္ဗတိ၊ထက်အုပ်ချိုထွက်၊သုမေခံ၊သုမေခမင်းသွီးကို၊ယာစ
 တိ၊ထောင်းပန်၏၊ကိံ၊ယာစတိ၊အဘယ်သို့ တောင်းပန်သနည်း၊ရဇ္ဇေ၊ငါ၏
 ဖြည့်၌၊အာထာ၊ အစိုးရခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ခနံ၊ဥစ္စာသည်လည်း
 ကောင်း၊ဣဿရိယံ၊အခြေအရံစည်းစိမ်၏၊ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်းကောင်း
 သုခါ၊နှစ်လိုဘွယ်ရှိကုန်သော၊ဘောဂါ၊ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကိုခံစားခြင်းတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ ဣဒံ၊ဤအလုံးစုံသည်၊တုတ္ထံ၊သင်၏၊ဟတ္ထဂတံ၊
 ထက်သို့ရောက်၏၊ တွံ၊သင်သုမေခမင်းသွီးသည်၊ ဗာဂိကာ၊ငယ်သေး
 သည်၊အထိ၊ဖြစ်၏၊ကာမဘောဂေ၊ ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်တို့ကို၊ ဘုဇ္ဈာဟိ၊
 ခံစားဦးထော့ထော့ကော၊ ထော့ကဋ္ဌ၊ကာမသုခါ၊ကာမဂုဏ်ချမ်းသာတို့ကို၊
 သုရုတ္တဘာ၊အလွန်ရခဲကုန်၏၊ တေ၊သင်အား၊ရဇ္ဇံ၊သုံးယူဖွဲ့နာရှိသောငါ၏
 ဖြည့်ကို၊နိဿဋ္ဌံ၊ငါစွန့်အပ်၏၊တေဘောဂေ၊ထိုကာမဂုဏ်စည်းစိမ်တို့ကို၊
 ဘုဇ္ဈသုခံစားဦးထော့၊ ဒါနာနံ၊များစွာသောအလှူဝတ္ထုတို့ကို၊ဒေဟိ၊ပေး
 ယူဦးထော့၊ရမ္မနာ၊နှလုံးမသာသည်၊ မာအဟောသိ၊မဖြစ်လင့်၊တေ၊သင်၏၊
 မာတာပိတရော၊အမိအဘတို့သည်၊ ဒုက္ခိတာ၊စိတ်ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်
 ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ယာစတိ၊ထောင်းပန်၏၊ တံ၊ထိုအဏိကဂုတ္တမင်းကို၊
 သုမေခ၊ သုမေခမင်းသွီးသည်၊ ဘဏတိ၊ဆို၏၊အဏိကဂုတ္တ၊အဏိက
 ဂုတ္တမင်း၊အဟံ၊ငါသည်၊ကာမေဟိစ၊ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်လည်း၊အနုတ္တိကာ၊
 အလိုမရှိ၊ပိတတမောဟာ၊တွေ့ဝေခြင်းကင်း၏၊ တွံ၊သင်သည်၊ကာမေ၊ကာ
 မဂုဏ်တို့ကို၊မာအဘိန္နု၊မနှစ်သက်လင့်၊ ကာမေသု၊ကာမဂုဏ်တို့၌၊အာဒိ

နဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ပဿ၊ ဉာဏ်မျက်စိဖြင့်ရှုသော၊ စတုဒီပေါ၊ လေးကျွန်းလုံးကို အပိုးရသော၊ ကာမဘောဂီနံ၊ ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်ကိုခံစားသောသူတို့ထက် အပွေါ၊ မြတ်သော၊ မန္တာတာ၊ မန္တာတုအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ စကြာဝတေး မင်းသည်၊ အာထိ၊ ရှေးအခါ၌ဖြစ်ဘူး၏။ သော၊ ထိုမန္တာတ်စကြာဝတေးမင်း သည်၊ အတိတ္ထော၊ ရှည်စွာသောကာလပတ်လုံးမန္တာတ်မင်းစည်းစိမ်စတုမ ဟာရာဇာသာဝတီ၊ သာနတ်ပြည်၌ဖြစ်သောစည်းစိမ်ကိုခံစားရသူကံကာမ ဂုဏ်တို့ဖြင့်မရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ကာလကံထော၊ သေထေ၏။ အ သာ၊ ထိုမန္တာတ်စကြာဝတေးမင်းအား၊ ဣစ္ဆာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌အလိုသည်၊ နုစပရိပူရိတာ၊ ပြည့်လည်း မပြည့်ထေသေး၊ ၊ ဝုပ္ပိမာ၊ ခိုဗ်းသည်၊ ဒသ ဒိသာ၊ အရပ်ဆယ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဗျာပေတွာ၊ နှံ့စေ၍၊ သမန္တေန၊ ထက်ဝန်း ကျင်မှ၊ သတ္တရတနာနိ၊ ရတနာခုနစ်ပါးတို့ကို၊ ဝဿယျ၊ မန္တာတ်မင်းထက် ထက်ကဲ့သို့ရွာငြားအံ၊ ဝေဝိ၊ ဤသို့ရွာသော်လည်း၊ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့ ဖြင့်၊ တိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းသည်၊ နုစအတ္ထိ၊ မရှိ၊ အတိတ္ထာဝ၊ ကာမဂုဏ်ဖြင့်မ ရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ နုရာ၊ လူရိုက်တို့သည်၊ မရန္တိ၊ သေရကုန်၏။ ၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ အထိသူလူပမာ၊ ဆင်းရဲ၏တည်ရာဖြစ်သော ကြောင့်သန်ထွက်သွားနှင့်တူကုန်၏၊ သပ္ပထိဓူပမာ၊ ဘေးနှင့်တကွဖြစ်သော ကြောင့်မြေဥက္ကောင်းနှင့်တူကုန်၏၊ ဥက္ကောပမာ၊ မြက်မီးရှူးနှင့်တူကုန်သည် ဖြစ်၍၊ အနုဒဟန္တိ၊ လောင်တတ်ကုန်၏၊ အပ္ပိကကံထသန္နိဘာ၊ သာယာ ဘွယ်မရှိသောကြောင့်အရိုးဆက်အရိုးနှင့်တူကုန်၏။ ၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ် တို့သည်၊ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်၊ အရဝါ၊ အမှန်မရှိကုန်၊ ဗဟုဒက္ခာ၊ များစွာ သောဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်၏။ မဟာဝိသာ၊ ထတ်တထောသေစေတတ်သော အဆိပ်နှင့်တူကုန်၏။ အယောဂုဇ္ဇော၊ ပြောင်ပြောင်တောက်သော သံတွေ ကဲ့သို့၊ သန္တက္ကော၊ ပူပန်၏။ အဗာမူလာ၊ ဆင်းရဲခြင်းအကြောင်းဖြစ်ကုန်၏။ ဒုက္ခပလာ၊ ဆင်းရဲခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးရှိကုန်၏။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ် တို့သည်၊ ရုက္ခပလူပမာ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့၏ သုံးဆောင်ရာဖြစ်သောအနက် ကြောင့်သစ်သီးနှင့်တူကုန်၏။ ဓံသပေသုပမာ၊ အများတို့၏ဆက်ဆံရာဖြစ် သောအနက်ကြောင်းသားထပ်နှင့်တူကုန်၏။ ယာမိတ၊ ကူပမာ၊ တသက်လျာ ဟူသောအနက်ကြောင့်ငြား၍ သုံးဆောင်အပ်သော ဥစ္စာနှင့်တူကုန်၏။ ၊ သုဒိနောပမာ၊ အိမ်မက်နှင့်တူကုန်၏။ ဝဉ္စနိယာ၊ ထုည့်ပတ်ပတ်ကုန်၏။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ သတ္တိသူလူပမာ၊ စူးဝင်တတ်သောအနက် ကြောင့်ထုံသွမ်းနှင့်ကုန်၏။ ရောဂေါ၊ ကျင်နာထတ်သောကြောင့်အနာမည်၏။

ဝဋ္ဋော၊ ကိလေသာတည်းဟူသောမစင်ကိုယိုစေတတ်သောကြောင့်အိုင်း
 အမာမည်၏။ အစာ၊ ဘေးကိုဖြစ်စေတတ်သောကြောင့် ဆင်းရဲမည်၏။ နိ
 စာ၊ သေခြင်းသို့ရောက်စေတတ်သောကြောင့်သေခြင်းမည်၏။ အင်္ဂါဂကာ
 ကာသုသဒိသာ၊ ပြင်းစွာပူပန်စေတတ်သောကြောင့် မီးကျိုးထွင်းနှင့်တူကုန်
 ၏။ အစာမူထံ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၏။ တယံ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိ
 သောကြောင့် ဘေးမည်၏။ ဝဓော၊ သူ့သတ်နှင့်တူသည်၏။ အဖြစ်ကြောင့်
 သတ်တတ်သည်မည်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့ဆိုအင်ခဲ၊ ပြီး သောနည်းဖြင့်၊ ကာ
 မာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ ဗဟုဒုက္ခာ၊ များသောဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်၏။ အန္တရာ
 ယိကာ၊ မင်ဖိုတ်နိဗ္ဗာန်၏။ အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်ကုန်၏ဟူ၍။ အက္ခထာ၊ ဝု
 ရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည် ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဣဓေ၊
 သင်အဏိကဂုတ္တမင်းတို့သည်။ ဂစ္ဆထ၊ သွားထေရ်အစော၊ မေ၊ ငါ့အား။ ဘ
 ဝဂတေ၊ ထုံထုံးပါး၌၊ အတ္တနော၊ ငါ့နှင့်၊ ဝိဿာသော၊ အကွင်းဝင်သောသူ
 သည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ အတ္တနော၊ ငါ၏။ ဘိသမ္ဘိ၊ ဥက္ခောင်းကို၊ ဒဗ္ဗမာ
 နုဗ္ဗိ၊ ချာဂစသော တဆဲ့ တပါးသော မီးတို့ဖြင့်ထောင်ခဲ့သည်ရှိသော်၊ ဇရာ
 မရဏေ၊ အိုခြင်း သေခြင်းသည်။ အနုဗန္ဓေ၊ အစဉ်လိုက်သည်ရှိသော်။
 ပရော၊ ငါမှတပါးသောသူသည်။ မမ၊ ငါ့အား။ ကိံ၊ အဘယ်မည်သောအစီး
 အပွါးကို။ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့နည်း။ တဿ၊ ထိုအိုခြင်းသေခြင်းဥက္ခောင်း
 ကိုမီးထောင်ခြင်းကို။ စာထာယ၊ ပျက်ဆီးအံ့သောငှါ။ မယာ၊ ငါသည်။ စာဗ္ဗိ
 တဗ္ဗံ၊ ထုံ့ထုံ့ပြုအပ်၏။ အဟံ၊ ငါသုမေခသည်။ ခွါရံ၊ တံခါးသို့။ အပါပု
 ဏိတွာနု၊ မရောက်မီ။ မာတာပိတရော၊ မယ်တော် မမည်းတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ အဏိကဂုတ္တဥ္စ၊ အဏိကဂုတ္တမင်းကိုလည်းကောင်း၊ ခမမာ၊ မြေ၌၊
 နိထိန္ဒေ၊ ထိုင်နေကုန်သည်ဖြစ်၍။ ရောဒန္တေ၊ ငိုကုန်သည်တို့ကို၊ ဒိတ္တာ၊ မြင်
 ၍။ အုဗံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောစကားကို၊ အဝေါဝံ၊ ဆို၏။ အနုမတဂ္ဂေ၊ အစ
 မထင်သောသံသရာ၌။ ဗိတု၊ အဘ၏။ မရဏေ၊ သေခြင်းကြောင့် ထည်း
 ကောင်း၊ ဘာတု၊ မောင်ကို၊ ဝဓေ၊ သတ်ခြင်းကြောင့်ထည်းကောင်း၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဝဓေ၊ သတ်ခြင်းကြောင့်ထည်းကောင်း၊ ပုနုပျံ၊ အဘန်
 တလဲလဲ၊ ရောဒတံရောဒန္တနံ၊ ပိုးရိပ်သည်ဖြစ်၍ငိုကြွေးကုန်သော၊ ဗာလာ
 နံ၊ ပိုင်းခြား၍မထိအပ်သောအကြောင်းရှိသော သူရိုက်တို့အားသာလျှင်၊
 သိသုရော၊ ခန္ဓာအာဟာတနစသည်တို့၏မပြတ်ဖြစ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သောသံ
 သရာသည်။ ဒိဗော၊ ရှည်၏။ သံသာရံ သံသာရဿ၊ ခန္ဓာအာဟာတန
 စသည်တို့၏မပြတ်ဖြစ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သောသံသရာ၏။ အနုမတဂ္ဂထော

အနုမတဂ္ဂတ္တာ၊ အဘန်ထလဲလဲသိအပ်သောအစမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 ဒိဗောန၊ ရှည်စွာသော၊ အရန၊ ကာလဖြင့်၊ သံသရတံသံသရန္တာနံ၊ ကျင်
 ထည်ကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ အဿု၊ ဆွေမျိုးတို့၏ ပျက်စီး
 ခြင်းစသည်ဖြင့်တွေ့သည်ဖြစ်၍ငိုသောအခါ ထွက်သောမျက်ရည်ကိုထည်း
 ကောင်း၊ ထည့်လှော်သော အခါအမိနို့မှ စို့အပ်သော နို့ရည်ကိုထည်း
 ကောင်း၊ ရှေ့ရုံ၊ ရန်သူတို့သတ်သောအခါထွက်သောသွေးကိုထည်းကောင်း
 တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်၊ သရထ၊ အောက်မေ့ကုန်လေ့၊ အဋ္ဌိနံ၊ အရိုးတို့၏၊
 သန္တိယံ၊ အပုံအရကိုထည်း၊ သရထ၊ အောက်မေ့ကုန်လေ့၊ အဿုထ
 ညေ၊ တယောကံသောသူ၏ ထွက်သောမျက်ရည်စို့သော နို့ရည်၌ထည်း
 ကောင်း၊ ရှေ့ရုံ၊ ယိုစီးသောသွေး၌ထည်းကောင်း၊ ဥပနိတေ၊ ဥပမာ၏အစွမ်း
 ဖြင့် သုရားတို့သည်ဆောင်၍ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ စတုရောဓမ္မိ၊
 သရဒ္ဓရာထေးစင်းရေတို့ကို၊ သရ၊ အောက်မေ့လေ့လေ့၊ ဧကကပ္ပေ၊ တခု
 တည်းသောကမ္ဘာ၌၊ အဋ္ဌိနံ၊ တယောသော သူ၏အရိုးတို့၏၊ သဗ္ဗယံ၊ အရအပုံ
 ကိုပိပုထေန၊ တယူဇနာအစောက်မြင့်သောဝေပုထတောင်နှင့်၊ သမံ၊ အတူ
 အမျှ၊ ဥပနိတံ၊ ဥပမာဆောင်၍ဟောတော်မူသည်ကို၊ သရ၊ အောက်မေ့လေ
 လေ့၊ ဇမ္ဗုဒိပံ၊ ဇမ္ဗုဒိပံကျွန်းဟုဆိုအပ်သော၊ မဟိံ၊ အထူးသိသိန်းထေး
 သောင်းအပြောယူဇနာတသောင်းရှိသောမြေကို၊ ကောလဋ္ဌိမတ္တာ၊ အိပ်ဇီး
 သီးစေ့ခဲရှိကုန်သော၊ ဂုဋ္ဌိကာ၊ အထုံးတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပိတဇိယမနေ၊ ဤ
 အထုံးတခုသည်ငါ၏အမိ ဤအထုံးတခုသည်ငါ၏ အဘွားစသည်ဖြင့်ခွဲဝေ
 သည်ရှိသော်၊ အနုမတဂ္ဂေ၊ အဘန်ထလဲလဲသိအပ်သောအစမရှိသောသံသ
 ရာ၌၊ သံသာရထောသံသရန္တာသ၊ ကျင်ထည်သောသတ္တဝါ၏၊ မာတုပိတု
 သွေဝ၊ အမိအဘွားတို့၌ပင်လျှင်၊ တံ၊ ထိုဇမ္ဗုဒိပံမြေကြီးကို ဥပမာဆောင်၍၊
 ဟောတော်မူသောစကားတော်ကိုထည်း၊ မနသိကဇောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလေ့။
 တိထကဋ္ဌသာခါပထာသံ၊ ဤဇမ္ဗုဒိပံကျွန်း၌ရှိသမျှသောမြက်သစ်သားသစ်
 ခက်သစ်ရွက်ကို၊ စတုရံ၊ ထိထား၊ ထက်ထေးသစ်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော
 စာခိုကာ၊ အထုံးအပိုင်းတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပိတုသု၊ အဘထိုကို၊ ပိတဇိယမ
 နေသု၊ ဤအထုံးသည်ငါအဘ ဤအထုံးသည်ငါအထုံးစသည်ဖြင့်ခွဲဝေစေ
 ကုန်သည်ရှိသော်၊ တာစာခိုကာ၊ ထိုအထုံးအပိုင်းတို့သည်၊ သံသာရထ၊
 သံသရာ၏၊ အနုမတဂ္ဂတော၊ အစမထင်သောကြောင့်၊ ပိတုပိတုသွေဝ၊
 အဘအထုံးတို့၌ပင်လျှင်၊ နုပ္ပဟောန္တိ၊ မထောက်နိုင်ကုန်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဥပနိ
 တံ၊ မြက်သစ်သားသစ်ခက်သစ်ရွက်ကိုဥပမာဆောင်၍ဟောတော်မူသည်

ကို၊ သရ၊ အောက်မေ့ထေရော၊ ကာထကတ္ထဝံ၊ မျက်စိနှစ်ဖက်ကာသ်းသော
 လိပ်ကို၊ မနုဿထာဘဒ္ဒိ၊ လူ၏အဖြစ်ကိုရခြင်း၌၊ ဩပမံ၊ ဥပမာကို၊ ကထော၊
 ငြိ၍၊ သရ၊ အောက်မေ့လေထေရော၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့သောအောက်မေ့ရာသ
 နည်း၊ ပုဗ္ဗေသရဗ္ဗေ၊ အရှေ့သရဗ္ဗရာ၌ထည်းကောင်း၊ အပရတောစ၊ အနောက်
 သရဗ္ဗရာမြောက်သရဗ္ဗရာတောင်သရဗ္ဗရာ၌ထည်းကောင်း၊ ယုဂန္တိန္ဒြ၊ ထေ၏
 အစွမ်းဖြင့်မျှော်ပါးလေသောထမ်းပိုး၏၊ တဿ၊ ထိုအနှစ်တရာတရာလွန်၍
 တကြိမ်သာ ထည်း၊ ဟိပေါသောလိပ်ကာသ်း၏၊ ထိရံ၊ ဥက္ကောင်းကို၊ ပရိ
 ရက္ကံ၊ စွပ်မိခဲသောထက်ထူအဖြစ်ကိုရခဲ၏ဟုဟောတော်မူသည်ကိုထည်း
 သရ၊ အောက်မေ့ထေရော၊ ပေတပိဏ္ဍောပမာယ၊ နှိပ်နှယ်ခြင်းငှါမခံ
 သောကြောင့်ရေမြုပ်ပိုင်နှင့်တူသော၊ အသာရဿ၊ မြဲခြင်းစသောအနှစ်မရှိ
 သော၊ ကာယကလိနော၊ များစွာသော အကျိုးစီးပွားမဲ့တို့၏ စုဝေးရာဖြစ်
 သောကြောင့်ကိုယ်ဟုဆိုအပ်သောအရ၏၊ ဂူပံ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသည်၏အ
 ဖြစ်ကို၊ သရ၊ အောက်မေ့ထေရော၊ ခန္ဓေ၊ ဥပါဒါန်တရားတို့သည်စွဲထမ်းအပ်ကုန်
 သောတောဘူမက၊ ခန္ဓာတို့ကို၊ အနိစ္စေ၊ အမြဲမရှိသည်တို့ကို၊ ပဿ၊ ဥာဏ်
 မျက်စိဖြင့်ရှုထေထော၊ နိရယေ၊ ငရဲကြီးရှစ်ထပ်ဥဿန္ဓရက်ငရဲတဆဲ့ခြောက်
 ထပ်၌ဗဟုဝိဿာထော၊ များစွာသောဆင်းရဲခြင်းရှိသည်တို့ကို၊ သရာဟိ၊
 အောက်မေ့ထေထော၊ ထာသုတာသုဇာတိသု၊ ထိုထိုသို့သောဘဝတို့၌၊
 ဝုဒ္ဓပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ကဗူသိ၊ သင်းချိုင်းရာမြေကို၊ ဝဇေန္ဓေ၊ တပြောင်ပြန်
 ဖြစ်သဖြင့်ပွားစေကုန်သောသတ္တဝါတို့ကို၊ သရ၊ အောက်မေ့ထေထေရော၊ ကုန္တိ
 ထဘယာနိစ၊ ဝမ်းစာကိုရှာဖွီးသောအဖြစ်တည်းဟူသောဘေးတို့ကိုထည်း
 သရ၊ အောက်မေ့ထေထော၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ သစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာ
 တို့ကိုထည်း၊ သရာဟိ၊ အောက်မေ့ထေထေရော၊ အမတမ္ဘိ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်အနီးယို့ဆောင်အပ်သော သူတော်ကောင်းတရားတည်းဟူသောအ
 မြွက်အရသာသည်၊ ဝိဇ္ဇာမာနေ၊ ရှိထုက်၊ တေ၊ သင်၏၊ ပဉ္စကဗျူကေန၊ ရှာဖွီး
 ခြင်းထိမ်းဆည်းခြင်းစောင့်ရှောက်ခြင်းသုံးဆောင်ခြင်းဝေစာန်ခြင်းတည်း
 ဟူသော ငါးပါးသော အခါးအစပ်ရှိသော ကာမဂုဏ်ငါးပါး အရသာကို၊
 ဝိတေန၊ သောက်သဖြင့်၊ ကိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဟိသဂ္ဂံ၊ ထိုစကား
 သည်မှန်၏၊ သဗ္ဗာ၊ အထုံးရုံကုန်သော၊ ကာမဂုဏ်ယော၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး
 အရသာတို့သည်၊ ပဉ္စကဗျူကေန၊ ရှာဖွီးခြင်းထိမ်းဆည်းခြင်းစောင့်ရှောက်
 ခြင်းသုံးဆောင်းဝေစာန်ခြင်း တည်းဟူသော ငါးပါးသောအခါးအစပ်ဖြင့်၊
 ကဗျူကတရ၊ အလွန်ခါးစပ်စွာကုန်၏၊ အမတမ္ဘိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်

အနီးသို့ဆောင့်အပ်သော သူတော်ကောင်းတရားတည်းဟူသော အမြိုက် အရသာသည်၊ ဝိဇ္ဇာမာနေ၊ ရှိလျက်၊ ယေကာမာ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ ပရိစ္ဆာဟာ၊ ပစ္စုပ္ပန်တမလွန်၌ပူပန်ခြင်းပင်ပန်းခြင်းရှိကုန်၏၊ တေဟိကာမေဟိ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ကာမရတိယော၊ ကာမဂုဏ် အရသာတို့သည်၊ ဇေတိတာ၊ ရာဂစသောတဆဲ တပါးသောမီးတို့ဖြင့် ပြောင်ပြောင်တောက် ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကုဗိတာ၊ ကြိုက်ကြိုက်ဆူကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တထိတာ၊ သတ္တဝါတို့ကိုထိတ်ထန်စေထိတ်ကုန်၏၊ သံတပ္ပိတော၊ သတ္တဝါတို့ကိုပူပန်စေတတ် ကုန်၏၊ အသပတ္တမ္ပိ၊ ရန်သူငါးပါးမှကင်းသောရဟန်း၏ အဖြစ်သည်၊ သမာနေ၊ ရှိလျက်၊ ယေ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ ဗဟုသပတ္တော၊ များ သောရန်သူငါးပါးရှိကုန်၏၊ တဝ၊ သင်၏၊ တေဟိကာမေဟိ၊ ထိုများသောရန် သူရှိသောကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ကာမာ၊ ကာမ ဂုဏ်ငါးပါးတို့သည်၊ ရာဇဂ္ဂိစောရဥဒကပ္ပိယေဟိ၊ မင်းမီးခိုးသူရေမချစ်နှစ် လိုသောရန်သူတို့နှင့်၊ သာဓာရဏာ၊ ဆက်ဆံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗဟုသပတ္တော၊ များသော ရန်သူငါးပါးရှိကုန်၏၊ မောက္ခမ္ပိ၊ ကိလေသာမှ လွတ်ရာဖြစ် သောအရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်သည်၊ ဝိဇ္ဇာမာနေ၊ ရှိလျက်၊ ယေသု၊ အကြင်ကာမ ဂုဏ်တို့၌၊ ဝဗေဇ္ဇော၊ သတ်ခြင်းပုတ်ခတ်ခြင်းနှောင်ဖွဲ့ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဝ၊ သင်၏၊ တေဟိကာမေဟိ၊ ထိုကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြံင့်ကြောင့်၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ် တို့၌၊ ဝဗေဇ္ဇနာနိ၊ သတ်ခြင်းနှောင်ဖွဲ့ခြင်းအစရှိကုန်သော၊ ဒုက္ခာနိ၊ ဆင်းရဲ တို့ကို၊ အနုဘောန္တိ၊ ခံစားရကုန်၏၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကာမေသု၊ ကာမ ဂုဏ်တို့၌၊ ဝဗေဇ္ဇော၊ သတ်ခြင်းနှောင်ဖွဲ့ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့မည်သည်ကား၊ အသာ၊ သူတော်ကောင်းမဟုတ်ကုန်၊ အာဒိပိတာ၊ ပြောင်ပြောင်ထောက်ကုန်သော၊ တိဏုက္ကာ၊ မြက်ဖြင့်ပြုပြင် အပ်ကုန်သောမီးရှူးတို့သည်၊ ဂဗ္ဘန္တိ၊ မိမိကိုကိုင်သောသူကို၊ ဒဟန္တိ၊ ထောင်ကုန်၏၊ မဗ္ဗန္တိ၊ ထွတ်သောသူကို၊ နေဝဒဟန္တိ၊ မသေောင်ကုန်၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ တေ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့ကို၊ နမုဗ္ဗန္တိ၊ မထွတ် ကုန်၊ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ကို၊ ဒဟန္တိ၊ ပစ္စုပ္ပန်တမလွန်၌ထောင်တတ်ကုန် သည်သာသျှင်တည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အပ္ပကဿ၊ အနည်းငယ်သော၊ ကာမ သုခဿ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာ၏၊ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်၊ ဝိဂုလံ၊ ပြန် ပြောများမြတ်သောထောကုက္ကရာတရာချမ်းသာကို၊ မာဇေဟိ၊ မစွန့်ပြီ၊ ဗဒ္ဓိသံ

ထေရီဂါထာပါဠိတော်နိဿယ

သံဃျားချိတ်ကို၊ ဝိဇ္ဇိတွာ၊ အစာ၌ထပ်မက်မောသဖြင့်မျှ၍၊ ဗျသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပါပကန္တာ၊ ရောက်သော၊ ပုထုဇော၊ ဣဝါ၊ ငါးကဲ့သို့၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကိုကို၊ အပရိစ္ဆာဇိတွာ၊ မစွန့်မူ၍၊ ပစ္စွာ၊ နောက်၌၊ မာပိဟညသိ၊ ပင်ပန်းခြင်းသို့မရောက်ဖြီ၊ သင်္ခါ၊ နှလုံး၌၊ ဗန္ဓော၊ လည်ထောက်ကြိုးဖြင့်နှောင်ဖွဲ့အပ်သော၊ သုနခေါ၊ ခွေးသည်၊ အညတော၊ တပါးသောအရပ်သို့၊ ဂန္ထု၊ သွားခြင်းငှါ၊ နုသက္ကောတိဣဝါ၊ မတတ်နိုင်သကဲ့သို့၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကာမတဏှာ၊ ဗန္ဓော၊ ကာမတဏှာဖြင့်နှောင်ဖွဲ့အပ်၏၊ ကာမံ၊ စင်စစ်၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ တာဝဒမဿ၊ ဣန္ဒြေကိုဆုံးမဦးလော့၊ စယောသာ၊ ခွေးသားစားမျိုးစွန်းစယော့တို့သည်၊ ဆာတာ၊ ပွတ်ထိပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုနခံ၊ ခွေးကို၊ အနုယဗျသနံ၊ အကျိုးမဲ့၊ ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပါပေန္တိဣဝါ၊ ရှေ့စေ့ကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအထူး၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ကာဟိန္တိ၊ အကျိုးမဲ့၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သည်ကိုပြုကုန်လတ္တံ့၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကာမယုတ္တော၊ ကာမဂုဏ်တို့နှင့်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ အပရိမိတံ၊ နိုင်ယှဉ်ခြင်းငှါမတတ်ကောင်းသော၊ ဒုက္ခဉ္စ၊ ရေစသည်တို့၌ဖြစ်သောကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်သော၊ စိတ္တဒေါမနဿာနိစ၊ စိတ်၌ရအပ်သော နှလုံးမသာယာခြင်းတည်းဟူသော စိတ်၏ ဆင်းရဲခြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဘောဟိတိ၊ ခံစားရလတ္တံ့၊ အရဝေအရဝေဟိ၊ မဖြေကုန်သော၊ ကာမေကာမေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့မှ၊ ပရိနိဿဇ၊ ဖဲထေလော့၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ယေသုဘဝါဒီသု၊ အကြင်ဘဝအစရှိသည်တို့၌၊ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဇာတိယော၊ ပရိသန္ဓေနေခြင်းတို့သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဇရာမရဏဗျာဓိဂဟိတာ၊ အိုခြင်း၊ သေခြင်း၊ နာခြင်းသည်စွဲလမ်းအပ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဇရိ၊ မအိုရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သည်၊ ပိဇ္ဇာမာနေ၊ ရှိထျက်၊ ကာမေဟိ၊ အိုခြင်းစသည်မှမလွတ်သောကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ တဝ၊ သင်အား၊ ကိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣဒံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်တရသည်သာလျှင်၊ အဇရံ၊ အိုခြင်းမရှိ၊ ဣဒံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်တရသည်သာလျှင်၊ အမရံ၊ သေခြင်းမရှိ၊ ဣဒံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်တရသည်သာလျှင်၊ အဇရာမရံ၊ အိုခြင်း၊ သေခြင်းနှစ်ပါးမရှိ၊ ပဒံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှလွတ်လိုသောသူတို့သည်ကုန်အပ်၏၊ အသောကံ၊ ပိုးရိပ်ခြင်းလည်းမရှိ၊ အသပတ္တံ၊ ရန်သူလည်းမရှိ၊ အသမ္ဘာဝံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောကျဉ်းမြောင်းခြင်းလည်းမရှိ၊ အခလိတံ၊ ဒုစရိုက်တည်းဟူသောချွတ်ယွင်းခြင်းလည်းမရှိ၊ အဘယံ၊ မိမိကိုယ်ကိုမိမိစွပ်စွဲခြင်းစလော့ဘေးလည်းမရှိ၊ နိရူပတာပံ၊ ဆင်းရဲပူပန်ခြင်းလည်းမရှိ၊ ဣဒံအမတံ၊ ဤ

သေခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဗဟုဟိ၊ ထုရားအစရှိသော များစွာသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အဓိကတံ၊ မျက်မှောက်ပြု၍ သိအပ်၏။ အဇ္ဈာဝိစ၊ ယခုလည်း ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ပယုဂ္ဂဟိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းကိုအားထုတ်၏။ ထေန၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣဒံ၊ ဤသေခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်ကို၊ လဟ္မနိယံ၊ ရခြင်းငှါ တတ်ကောင်း၏။ အစာဓူမာနေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း၌ အားမထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ လဇ္ဈ၊ ရခြင်းငှါ နုသက္ကာ၊ မထတ်ကောင်း၊ ဣဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားဖြင့်၊ သုမေဝ၊ သုမေဝမင်းသွီးသည်၊ ဓမ္မကထံ၊ ထရားစကားကို၊ ဘဏတိ၊ ဟော၏။ သုမေဝ၊ သုမေဝမင်းသွီးသည်၊ သင်္ခါရဂတော၊ သင်္ခါရအပေါင်း၌၊ ရတိ၊ မြေထျော်ခြင်းကို၊ အလဘမာနာ၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ အဏိကဂုတ္တံ၊ အဏိက ဂုတ္တမင်းကို၊ အနုနေန္တိ၊ သိစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ကေသေဝ၊ သန့်ထွက်ဖြင့်ဖြတ်ပြီးသော မိမိဆံတို့ကိုသာလျှင်၊ ခမံ၊ မြေကြီး၌၊ ဆုဒ္ဓါ၊ ပြာသာဒ်ထက်မှစလျက်၏။ သော၊ အဏိကဂုတ္တော၊ ထိုအဏိကဂုတ္တမင်းသည်၊ ဥဋ္ဌာယ၊ နေရာမှထ၍၊ အဂ္ဂလိကော၊ လက်အုပ်ချီထွက်၊ တသော၊ ထိုမင်းသွီး၏၊ ပိတရံ၊ အဘဖြစ်သော ကောဉ္ဇမင်းကြီးကို၊ ယာဝိ၊ တောင်းပန်၏။ ကထံ၊ ယာဝိ၊ အဘယ်သို့တောင်းပန်သနည်း၊ သုမေဝံ၊ သုမေဝမင်းသွီးကို၊ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းပြုစိမ့်သောငှါ၊ ဝိဿဇေထ၊ ခွင့်ထွတ်ပါကုန်လော့၊ သာ၊ ထိုသုမေဝမင်းသွီးသည်၊ ဝိမောက္ခသစ္စာ၊ မတောက်မပြန်သော နိဗ္ဗာန်ကို မြင်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာဝိ၊ တောင်းပန်၏။ သုမေဝ၊ သုမေဝမင်းသွီးသည်၊ မာတာပိတုဟိ၊ အမိအဘတို့သည်၊ ဝိဿဇ္ဇိတာ၊ ခွင့်ထွတ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သော၊ ကဘယဘိတာ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသံသရာဘေးမှ ကြောက်လန့်သော ဥာဏ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။ တာယ၊ ထိုသုမေဝမင်းသွီးသည်၊ သိက္ခမာနာယ၊ သိက္ခမာန်ဖြစ်စဉ်၊ ဆအဘိညာ၊ အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးတို့ကို၊ သန္တိကတာ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ အဂ္ဂပလဉ္စ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်း၊ သန္တိကတံ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီ။ ရာဇကညာယ၊ သုမေဝမင်းသွီး၏။ တံနိဗ္ဗာနံ၊ ထိုကိလေသာတို့ဖြင့် ပြင်းခြင်းသည်၊ အန္တရိယံ၊ အံ့ဘွယ်သရဲရှိသည်၊ အပ္ပုတံ၊ မဖြစ်ဖူးဖြစ်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ ပဗ္ဗိမေ၊ အဆုံးစွန်ဖြစ်သော၊ ကာထေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်လွန်နာနီးကာလ၌၊ ပုဗ္ဗေ ဝါသဝရိတံ၊ ရှေးနေခဲ့ဘူးသော ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သော အကျင့်ကို၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ သာ၊ ထိုသုမေဝမင်းသွီးသည်၊ ဗျာကရိ၊ ကြား၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ကောထာဂမနေ-

ကောဏာဂုံအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသဗ္ဗိ၊ ဥပ္ပန္နေ၊
 ဇရာကန္တိထင်ရှားဖြစ်တော်မူသည်ရှိသော်၊ နဝနိဝေသမ္ပိ၊ သံဃာကိုရည်၍
 ဆောဏ်အပ်သောအရံ၌၊ သင်္ခယော၊ အဆွေဆင်ပွန်းမဖြစ်ကုန်သော၊ တိဏိ
 တိဿော၊ ဝေဇ္ဇာနိဓေမာ၊ သုမေခေဟူသောသုံးယောက်ကုန်သော၊ ဇနိယော
 မိန်းမဖြစ်ကုန်သော၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဝိဟာရဒါနံ၊ ကျောင်းအလှူကို၊ အဒါ
 ထိဋ္ဌာ၊ ယူခဲ့ဘူးကုန်၏။ ၊ ထဿ၊ ထိုကျောင်းအလှူ၏၊ အနုဘာဝေန၊ အာနု
 ဘော်ကြောင့်၊ ဒဿသက္ခတ္တံ၊ ဆယ်ကြိမ်လည်းကောင်း၊ သတက္ခတ္တံ၊ အ
 ကြိမ်တရာ လည်းကောင်း၊ ဒဿသတက္ခတ္တံ၊ အကြိမ်တ ထောင်လည်း
 ကောင်း၊ ဒဿသဟဿက္ခတ္တံ၊ အကြိမ်တသောင်းလည်းကောင်း၊ ဒေဝေသု
 နတ်ပြည့်တို့၌၊ မယံ၊ ငါတို့သုံးယောက်တို့သည်၊ ဥပပဇ္ဇိဋ္ဌာ၊ ဖြစ်ဘူးကုန်၏။ ၊
 မနုဿေသု၊ လူ့ပြည်၌ဖြစ်သောအကြိမ်တို့၌၊ ကောပနဝါဒေါ၊ အတယ်ဆို
 ဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ ဒေဝေသု၊ နတ်ပြည်တို့၌၊ ဥပ္ပန္နကာဇေ၊ ဖြစ်သောအခါ၌၊
 မဟိဋ္ဌိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော နတ်တို့သည်၊ အဟုဋ္ဌာ၊ ဖြစ်ဘူးကုန်၏။
 မာနုဿိကမ္ပိ၊ လူ့ပြည်၌ဖြစ်၍ ထန်ခိုးကြီးသော အဖြစ်၌၊ ကောဝါဒေါ၊ အ
 တယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သတ္တရတနဿ၊ ရတနာခုနစ်ပါး
 နှင့်ပြည့်စုံသောစကြာဝကေမင်း၏ ၊ မဟေသိ၊ မိဖုယားကြီးဖြစ်သော၊ ဣတ္ထိ
 ရတနံ၊ မိန်းမရတနာသည်၊ အာထိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ၊ ၊ သော၊ ထိုကောဏာဂုံမြတ်
 စွာဘုရား လက်ထက်သံဃာအား ကျောင်းကိုယူခြင်း တည်းဟူသောအ
 ကြောင်းသည်၊ ယထာဂုတ္တဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိယာ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
 သောနတ်စည်းစိမ်၏၊ ဟေတု၊ အကြောင်းတည်း၊ သော၊ ထိုကောဏာဂုံမြတ်
 စွာလက်ထက်သံဃာအားကျောင်းကိုယူခြင်းတည်းဟူသော အမွှန်သည်၊
 ယထာဂုတ္တဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိယာ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနတ်စည်းစိမ်
 ၏၊ ပထဝေါ၊ အမွှန်တည်း၊ တံ၊ ထိုကောဏာဂုံ မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်
 တော်၌သံဃာအားကျောင်းကိုယူခြင်းတည်းဟူသောအရင်းသည်၊ ယထာ
 ဂုတ္တဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိယာ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနတ်စည်းစိမ်၏၊ မုယံ၊
 အံ့ရင်းတည်း၊ သာစေတနာ၊ ထိုစေတနာသည်၊ သတ္တုသာသနော၊ အရှင်ဂေါ
 ထမမြတ်စွာဘုရားသာသ္မာတော်၌၊ ခန္တိ၊ ရှုမြင်ခဲ့နိုင်သော ဝိပဿနာပညာ
 သဏ္ဍိ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံကမ္ဘံ၊ ထိုကံသည်၊ ပဋ္ဌဓံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သမောဓာနံ၊
 ပျောင်းခြင်းသို့၊ ဂတံ၊ ရောက်၏၊ တံကမ္ဘံ၊ ထိုကံသည်၊ ဝေဇ္ဇရတာယ၊ ကျင့်ဝတ်
 ထရား၌ မွေ့လျော်ခြင်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်မည်၏။ ၊ ယေ၊ အကြင်သူ
 တော်ကောင်းတို့သည်၊ အနောမပညဿ၊ မယုတ်မမာမြတ်စွာသောပညာ

ရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏ဝစန်းစကားတော်ကို၊ သဒ္ဓဟန္တိ၊ ယုံကြည်
 ကုန်၏၊ ဇော၊ ထိုမညာရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဟော
 တော်မူတိုင်း၊ ကရောန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏၊ ကရောန္တာ၊ ကျင့်ကုန်သောသူတို့
 သည်၊ ဘဝဂတေ၊ ဘဝသုံးပါး၌ဖြစ်သောသံသရာဝင်၌၊ နိဗ္ဗိန္နန္တိ၊ ပြီးငွေ့ကုန်
 ၏၊ ဝိရစ္ဆန္တိ၊ ဘဝ၌တစ်ခြင်းကင်းကုန်၏၊ ဝိရစ္ဆိတွာ၊ တစ်ခြင်းကင်းကုန်၍၊
 ဝိရစ္ဆန္တိ၊ ဘဝတို့မှလွတ်ကုန်၏၊ သုမေခာ၊ သုမေခာထေရီမသည်၊ ဣမာ
 ဂါထာယော၊ ဤဘွဲ့ဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အထာသိတ္ထ၊ ရှုတ်
 ဆိုပြီး၊ မဟာနိပါတေ၊ မဟာနိပါတ်သည်၊ သမတ္ထော၊ ပြီးပြီ၊ ထေရီ
 ဂါထာယော၊ ထေရီမတို့၏ဘွဲ့ဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာတို့သည်၊ သမတ္ထာ
 ပြီးကုန်ပြီ၊ ။

အာသဝက္ခယာ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝဂေါရှိကုန်သော၊ ဧကုတ္တရသတာ၊ တ
 ယောကံဖြင့်လွန်သော တရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ယာထေရီယော၊ အ
 ကြင်ထေရီမတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ တာ၊ ထို
 ထေရီမတို့သည်၊ သတာနိစက္ကာရိ၊ လေးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဂါ
 ထာယော၊ ဂါထာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အသိတိ၊ ရှစ်ဆယ်အတိုင်းအရှည်ရှိ
 ကုန်သော၊ ဂါထာယော၊ ဂါထာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝုန၊ တဘန်၊ ဝုဒ္ဓသဂါ
 ထာ၊ တဆဲ့ထေးဂါထာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘာသန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ထေ
 ရီယော၊ ထေရီမတို့၏ဘွဲ့ဆိုသီကုံးအပ်သော ဂါထာတို့သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီး
 ခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏၊ ။

ထေရီဂါထာပါဠိတော်နိဿယပြီး၏၊ ။

မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူအပ်သော၊ ပိဋကတ်သုံးပုံပါဠိတော်
ကျမ်းပေါင်း-၅၇-ကျမ်း၊ ဗြဟ္မာဘာသာအနက်နိဿယဂါရဝါယံ၊

သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ၌၊ ကျင်ထည်ရကြကုန်သော အကျွန်ုပ်တို့သည်၊
၀၂၈၁-ချစ်ကစ၍၊ မန္တလေးမြို့၊ မန္တလေးတောင် ရေထွေကြီး- ဦးခန္တိ၊
မန္တလေးတောင်ခြေတွင်၊ မန္တလေးတောင်-ပိဋကတ်တော်စာပုံနှိပ်
တိုက်ဟူသော အမည်ဖြင့်၊ စာပုံနှိပ်တိုက်ထည်ပြီးလျှင်၊ ဧညာ
ပါရမီတော်ကြီးကို၊ ဆည်းဘူးဖြည့်စွမ်း အားထုတ်
ကြကုန်သော၊ ဝဂ္ဂိုလ်မြတ်အပေါင်း၊ သူတော်
ကောင်းတို့၊ စာပို့၊ စာချ၊ စာထက်၊ စာသင်၊ စာကြည့်၊
မပင်မပန်း၊ ချမ်းချမ်းသာသာ၊ အထူးလွယ်ကူစွာ ရှိအောင်၊
ပါဠိတချက်၊ အနက်တချက်၊ ပါဠိတပုဒ်၊ အနက်တပုဒ်အပြည့်အစုံပေ
ထုတ်၍၊ အမြင်မပါမရှိသော၊ နိကာယ် ၅ ရပ်၊ ပိဋကတ်သုံးပုံ ပါဠိတော်
ဗြဟ္မာဘာသာအနက်နိဿယကျမ်းစာများကို၊ အစဉ်အတိုင်း ပုံနှိပ်ရန်၊ အသင့်
စိစဉ်ထားရှိပြီးလျှင် ပုံနှိပ်၍ ပြီးစီးသော ကျမ်းစာအုပ်တို့သည် ကား၊

၁	သုတ်-ဘိဝေက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	....	၀
၂	သုတ်-မဟာဝါပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	....	၀
၃	သုတ်-ပါထေယျပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	....	၀
၄	သုတ်-မူလပဏ္ဍာသပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	....	၂
၅	သုတ်-မဇ္ဈိမပဏ္ဍာသပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	....	၂
၆	သုတ်-ဥပရိပဏ္ဍာသပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	....	၂
၇	သုတ်-သတ္တဝါဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	....	၀
၈	သုတ်-နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	....	၀
၉	သုတ်-ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	....	၀
၁၀	သုတ်-သဗ္ဗာယထနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	....	၂
၁၁	သုတ်-မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	....	၂
၁၂	သုတ်-ကေရီတ္ထရပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်....	....	၀
၁၃	သုတ်-ဒုကရီတ္ထရပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	....	၀
၁၄	သုတ်-တိကရီတ္ထရပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	....	၀
၁၅	သုတ်-စတုကရီတ္ထရပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	....	၀
၁၆	သုတ်-ပဉ္စကရီတ္ထရပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	....	၀
၁၇	သုတ်-ဆက္ကရီတ္ထရပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	....	၀

၁၈	သုတ်-သတ္တဂိုတ္တရပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	....	၁
၁၉	သုတ်-အဋ္ဌဂိုတ္တရပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်....	....	၁
၂၀	သုတ်-နဝဂိုတ္တရပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ် ...	....	၁
၂၁	သုတ်-ဒသဂိုတ္တရပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်....	....	၁
၂၂	သုတ်-ကောဒသဂိုတ္တရပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	....	၁
၂၃	သုတ်-ခုဒ္ဒကပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	....	၁
၂၄	သုတ်-ဓမ္မပဒပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	....	၁
၂၅	သုတ်-ဥဒါန်းပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	....	၁
၂၆	သုတ်-ဣတိဂုတိပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	....	၁
၂၇	သုတ်-သုတ္တနိပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	....	၁
၂၈	သုတ်-ဝိမာနဝတ္ထုပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	....	၁
၂၉	သုတ်-ပေထဝတ္ထုပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	....	၁
၃၀	သုတ်-ထေရဂါထာပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	....	၁
၃၁	သုတ်-ထေရီဂါထာပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	....	၁
၃၂	သုတ်-ပါဠိဇာတ်ပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	....	၃၆
၃၃	သုတ်-မဟာနိဗ္ဗေသပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	....	၂
၃၄	သုတ်-ဗုဒ္ဓနိဗ္ဗေသပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	....	၁
၃၅	သုတ်-ပဋိသန္တိဒါမင်ပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	....	၃
၃၆	သုတ်-ထေရအပဒါနပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	....	၂
၃၇	သုတ်-ထေရီအပဒါနပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	....	၁
၃၈	သုတ်-ဗုဒ္ဓဝင်ပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	....	၁
၃၉	သုတ်-စင်္ဂဟဝိဇ္ဇာကတ်ပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	....	၁
၄၀	သုတ်-သုတ္တသင်္ဂဟပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	....	၁
၄၁	သုတ်-နေတ္တိပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	....	၁
၄၂	သုတ်-ပေတုကောပဒေသပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	....	၁
၄၃	သုတ်-ဝိတိန္နပညာပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ် ...	....	၂
၄၄	ဝိနည်း-ပါရာဇကတ်ပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	....	၂
၄၅	ဝိနည်း-ပါစိတ်ပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	....	၁
၄၆	ဝိနည်း-မဟာဝါပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	....	၂
၄၇	ဝိနည်း-ဓမ္မဝါပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	....	၂
၄၈	ဝိနည်း-ပရိဝါပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	....	၂
၄၉	ဝိနည်း-ဘိက္ခုပါတိမောက်ပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	....	၁
၅၀	ဝိနည်း-ဘိက္ခုနီပါတိမောက်ပါဠိတော်နိဿယ-စာအုပ်	....	၁

၅၁ အဘိဓမ္မာ-ဝိပဿနာပိဋကတ်နိဿယ-စာအုပ်	....	၂
၅၂ အဘိဓမ္မာ-ဝိဘင်းပိဋကတ်နိဿယ-စာအုပ်	....	၂
၅၃ အဘိဓမ္မာ-ဝေဒကထာပိဋကတ်နိဿယ-စာအုပ်	....	၁
၅၄ အဘိဓမ္မာ-ပုဂ္ဂလပညာပိဋကတ်နိဿယ-စာအုပ်	....	၈
၅၅ အဘိဓမ္မာ-ကထာဝတ္ထုပိဋကတ်နိဿယ-စာအုပ်	....	၂
၅၆ အဘိဓမ္မာ-ယဇ်ပိဋကတ်နိဿယ-စာအုပ်	....	၅
၅၇ အဘိဓမ္မာ-ပဋ္ဌာန်းပိဋကတ်နိဿယ-စာအုပ်	....	၁၀

ဤထုရားဟောပိဋကတ်ကျမ်းပေါင်း-၅၇-ကျမ်း၊ စာအုပ်ပေါင်း-၁၁၆ တို့ကို အရှိအသေး၊ အလေးအမြတ်လက်အုပ်ပေး၍၊ ရှိခိုးပူဇော်၊ ဖူးရွှေမာန် ဝေဠု၊ ကန်တော့ပါဏိတုရား၊ ဤသို့ အရှိအသေး၊ အလေးအမြတ်လက်အုပ်ပေး၍ ရှိခိုးပူဇော်၊ ဖူးရွှေမာန်ဝေဠု၊ ကန်တော့ရသော အကျိုးအားကြောင့်၊ မဂ် တရား၊ ဖိုလ်တရား၊ နိဗ္ဗာန်တရားတော်မြတ်ကို မရဘိအကြားထဝဏ္ဍား၌၊ အပါယ် လေးပါး၊ ကပ်သုံးပါး၊ ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါး၊ ရန်သူမျိုးငါးပါး၊ ဝိပတ္တိတရားလေးပါး ဗျာဒတရားငါးပါး၊ အနာအမျိုး- ၉၆-ပါးတို့မှ၊ ဘဝဆက်တိုင်း ဆက် တိုင်း၊ အခါခပ်ထိမ်း၊ ကင်းလွတ်ငြိမ်းသည့်သာဖြစ်၍၊ ဤဝိဇ္ဇာကတ်သုံးပုံပိဋ ကတ်ကျမ်းပေါင်း-၅၇-ကျမ်း၊ ပါဠိပိဋပါဠိဟောတာသာ အနက်နိဿယ တို့ ကို၊ ကြားခါ-မြင်ခါ၊ မကြာခဏ၊ အနက်အဓိပ္ပာယ်နှင့်တကွ တတ်မြောက်၍၊ နှုတ်တက်အာဂုံရှုတ်ဘတ်သရဏ္ဍာစစ်၊ ဆောင်နိုင်၊ သင်ကြားပြသ၊ ဟော ပြောဆုံးမ ကျင့်သုံးနိုင်ကြရ သည်ဖြစ်ကြပါလိမ့်ထုရား၊ ဤကောင်းမှု ကုသိုလ်၏အပိုကို၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား၊ အမျှပေးဝေပါ၏။ အမျှကြ ၍ချမ်းသာသည်ဖြစ်ပါစေသော်။ ။

ဓမ္မပုဗ္ဗိဇ္ဇာမဇျ၊ ထုရားဟောပိဋကတ်ကျမ်းပေါင်း-၅၇-ကျမ်း၊ ရ၊ ထုရားဟောပိဋကတ်- ၅၇-ကျမ်းကို၊ အကျဉ်းအားဖြင့်ရှုတ်သားလွယ်ရန် ဝေ-အက္ခရာကို-၇-ခုရေးပါ၊ မွ-အက္ခရာကို-၅-ခုရေးပါ။ ။

ဤထုရားဟော ဝိဇ္ဇာကတ်သုံးပုံပိဋကတ် ပြုဟောတာသာ အနက်နိဿယ ကျမ်းစာအုပ်တို့ကို၊ အရင်းကစ၍၊ အဆုံးတိုင်အောင်စည်းဝေး၍၊ တနေ့ တနေ့လျှင်၊ အနည်းဆုံး၊ ၁၀-နံပါတ်ထောက်၊ တယောက်က ဘတ်ရွတ်၍၊ အများက၊ ကြားနာကြပါလျှင်၊ ဝိဇ္ဇာကတ်သုံးပုံကို၊ အကျန်အစင်၊ ဘတ်ဘူး၊ နာဘူး၊ ရှိကြရသဖြင့်၊ အတိရုဠာတ၊ ဓမ္မသဝန၊ ဓမ္မဒေသနာ ကုသိုလ်ကြီး၊ အစစ် ဖြစ်သောကြောင့်၊ မရေမတွက်နိုင်သော၊ ထောက် ထောက် ကုတ္တရာ။

ကောင်းကျိုးချမ်းသာများကို၊ ကေန့်မချ၊ ခံစား-ခံစားကြရမည်ဖြစ်ကြောင်း
များ၊ နိဗ္ဗာန်သောထား၍၊ ကြီးစားအားထုတ်နိုင်ကြသည် ဖြစ်ကြပါလိမ့်။
ကြီးစားအားထုတ်နိုင် ကြသည်ဖြစ်ကြ ပါစေကုန်သတည်း။ ။ ဤသူများ
လာပါပူကတ်သုံးပုံပါရှိသော ဗြဟ္မာဘာသာအနက်နိဗ္ဗာန်ကျမ်းစာအုပ်များ
ကို၊ အလိုရှိသူ၊ ဓမ္မဒါန၊ ပြုလိုသူတို့ မှာထားပါလျှင်၊ နှုန်းကျ သည့်အတိုင်း၊
၈-၉-၁၀ ပြုလုပ်၍၊ ပြုပါစေမည်။ မန္တလေးမြို့၊ မန္တလေးတောင်၊ ရေသေ့ကြီးဦးခန္တိ
ထံသို့- ပို့ရန်စာဟု၊ စာထည့်လျှင်- ရောက်ပါသည်။ ။

- သဒ္ဓါကြီး-သဒ္ဓိန်နိဗ္ဗာန်အုပ်-၁။ ။ သဒ္ဓါကြီးနဂါးနိဗ္ဗာန်အုပ်-၁။
- သဒ္ဓါကြီး-ကာရကနိဗ္ဗာန်အုပ်-၁။ ။ သဒ္ဓါကြီး-သမာဓိနိဗ္ဗာန်အုပ်-၁။
- သဒ္ဓါကြီး-ဘဒ္ဒိတ်နိဗ္ဗာန်အုပ်-၁။ ။ သဒ္ဓါကြီး-အာချာတ်နိဗ္ဗာန်အုပ်-၁။
- သဒ္ဓါကြီး-ကိတ်နိဗ္ဗာန်အုပ်-၁။ ။ သဒ္ဓါကြီး-ဥဏာန်နိဗ္ဗာန်အုပ်-၁။
- သဒ္ဓါကြီး-သုတ်နတ်နိဗ္ဗာန်အုပ်-၁။ ။ ဝိနည်းငယ်စုစောင်နိဗ္ဗာန်အုပ်-၁။
- ကင်္ခါနိဗ္ဗာန် အုပ်-၂။ ။ အဘိဓမ္မတ္ထ သင်္ဂြိုဟ်နိဗ္ဗာန် အုပ်-၁။
- ဗိုကာကျော်နိဗ္ဗာန်အုပ်-၁။ ။ ဓေတုဩဝါဒဓမ္မသီကုထုံးကျမ်းစာအုပ်-၁
- ငါးစောင်တွဲနိဗ္ဗာန်အုပ်-၁။ ။ စရိတ်ကြီးနိဗ္ဗာန်အုပ်-၁။ ။ ဝေသာက
- နိမိနိဗ္ဗာန်အုပ်-၁။ ။ အေးနိဗ္ဗာန်ကမ္မဋ္ဌာန်တရားစာအုပ်-၁။ ။ မန္တလေး
- ထောင်သူများရှိခိုး စာအုပ်-၁။ ။ ရှမ်းဘိက္ခုပါတိမော်နိဗ္ဗာန် အုပ်-၁။
- ရှမ်းစရိတ်ကြီးနိဗ္ဗာန် အုပ်-၁။ ။ ရှမ်းငါးစောင်တွဲ စာအုပ်-၁။
- ရှမ်းသင်ပုံးကြီးစာအုပ်-၁။ ။ ရှမ်းထောကနိမိစာအုပ်-၁။ ။

စာအုပ်များကို၊ ဝယ်ယူရသည်ဟု၊ သဘောမထားပါနှင့်။ ။
စာအုပ်များကို၊ ရောင်းသည်ဟု၊ သဘောမထားပါနှင့်။ ။
နောင်စာအုပ်အစားလုပ်ရန်၊ ထည့်ဝင်၍၊ စာအုပ်ကို၊ ယူသည်ဟု၊
သဘောထားပါ။ ။
နောင်စာအုပ်အစားလုပ်ရန်၊ ထည့်ဝင်သည်ကို၊ ဝမ်းမြောက်စွာ၊
သာဓုအခူမောဒနာခေါ်၍- စာအုပ်ကို အပ်လိုက်သည်ဟု၊ သဘော
ထားပါ။ ။

စာရင်းပါ ထွန်းစာအုပ်များကို၊ နှုန်းထားသည်မှာ၊ တအုပ်လျှင်- ဂါ- ဋ
ဗျာန်းခြေ ၈၀၀ ပါသည်၊ အမှန်ကို အလိုရှိပါက၊ ကက်တလော့က် စာအုပ်ကို
မှာထားပါ၊ ပေးပို့ပါစေမည်။ ။

နိဂုံး

- (၁) ဗဟုသုပုရဂါမေသု။ခန္တိနာမောမဟာဣသိ။
မန္တလေရတနာပုဏ္ဏံ။ပုရေမန္တလပဗ္ဗတေ။ ။
- (၂) မန္တလေပုရသာသနန္တေ။ဝသံဗုဒ္ဓသာသာသနန္တေ။
ပတ္တေစရနိဝေပုဏ္ဏံ။ဘုဒ္ဓိသာန္တိမဟာဇနာ။ ။
- (၃) မနုဗ္ဗိဣတိကတွာန။လဘိတွာတိပိဓံသုခံ။
သာသနသာဟိတေကန္တေ။သောပါနေဂုဟအဉ္စသေ။ ။
- (၄) ထုပေဓိဓမ္မစသာဏာယော။ဆန္ဒေနသဟအတ္ထတေ။
ပါသာဒေဥဒပါနေစ။ကရောတိသန္ဓရေသုဘော။
ဘိဟရူပေဝိဟာရေစ။ပါကာရေစသုကာရိတေ။ ။
- (၅) ဝိဇုကတ္တယပါဠု။သဟဒိကာယဋ္ဌက္ကထံ။
မာဂန္တေနဿနတ္ထာယ။အာရောပေတိစပေါတ္တကံ။ ။
- (၆) ရန္ဒစင်္ဂုဠသေလဉ္စ။မူလဋ္ဌိသာသနဿစ။
ဓမ္မက္ခရသမူဟေန။ဋ္ဌပိတာယစပါဠိယာ။ ။
- (၇) ဧကေကပဒမေကတ္တံ။ရစနတ္ထာယနိဿယံ။
မန္တလာစထအာသန္တေ။ဝသံအဘာယနာမကေ။ ။
- (၈) မေဗာဒုသပိတိအာရာမေ။ထေရုံယာစတိဇာဂရံ။
ထေရေနသုဉ္စပိက္ကေန။ဝေပုဏ္ဏတ္ထာယသာသနံ။ ။
- (၉) ရစိတေပုဗ္ဗစေရေဟိ။ပသပိတွာနနိဿယေ။
သုခန္တိဋ္ဌပိတာယတ္ထံ။ပဝေသေတွာနပါဠိယာ။ ။
- (၁၀) သေသေတွာပုဗ္ဗစေရေဟိ။ရစိတဿပုနုပျံနံ။
တတ္ထဂုဋ်ထေရိဂါထာ။ပါဠိယာစေဝနိဿာယော။ ။
- (၁၁) သက္ကရာဇေသဟသာမိ။ဒွိသထေအဋ္ဌဘိတိယံ။
ဇုဏ္ဏာဒ္ဓမာသဿ။စတုဒ္ဓသေသုနိဗ္ဗိတော။ ။
- (၁၂) သမ္ဗာဆန္ဒေနိဓိဂန္တံ။ဝါစေန္ဒာပရိယာပုဏ္ဏာ။
ပသန္တေနာနာယာသေန။ပတွာသုခေနကောဝိဒံ။ ။
- (၁၃) စန္ဒာဒိဋ္ဌာဝအာကာသေ။ဝိဇုကတ္တယပါရဂူ။
ဝိသေသပုဂ္ဂလာဟုတွာ။ပပေါန္တုအမတံပဒံ။ ။

မန္တလေးရတနာပုဏ္ဏပုရေ။ မန္တလေးရတနာပုဏ္ဏပြည်၌။ မန္တလေး
ပုရသား။ မန္တလေးမြို့၏အာသန္ဓေ။ အနီးဖြစ်သော။ မန္တလပဗ္ဗတေ။ မန္တလေး
ထောင်၌။ ဝသံဝသန္တော။ နေသော။ ခန္တိနာမော။ ခန္တိမည်သော။ မဟာ
ဣယိ။ ရှင်ရသေ့ကြီးသည်။ ဗုဒ္ဓသာသနေး။ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်
သည်။ ဝရီဝေပုဏ္ဏံ။ ကြီးပွားစည်ပင်ခြင်းသို့။ ပတ္တောရောက်သည်ရှိသော်။
မဟာဇနာ။ လူများအပေါင်းတို့သည်။ တိဝိဓံသုခံ။ လူနတ်နိဗ္ဗာန်သုံးတန်သော
ချမ်းသာကို။ ထာဝိတွာ။ ကြကုန်၍။ ဘုဗ္ဗိဿန္တိ။ သုံးဆောင်ခံစားကြကုန်
လတ္တံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ မနတ္ထိ။ မိတ်၌။ ကတွာ။ ထားသည်ကိုပြု၍။ ဗဟူသု။ များစွာ
ကုန်သော။ ပုရဂါမေသု။ မြို့ရွာတို့၌။ သာသနဿ။ သာသနာတော်၏။ ဟိတေ။
အစိုးအပွားဖြစ်ကုန်သော။ ကန္တေ။ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ ထုပေစ။ စေတီ
တော်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိဗ္ဗေစ။ ရုပ်ပွားဆင်းထု တော်တို့ကိုလည်း
ကောင်း။ သာသာယောစ။ စရပ်တန်ဆောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ သောပါ
နေစ။ စောင်းတန်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂုဟအဗ္ဗသေစ။ ဂုဏ်ထက်လမ်းတို့
ကိုလည်းကောင်း။ ဆန္ဓေန။ အမျိုးနှင့်။ သဟ။ တကွ။ အတ္ထတေစ။ အခင်းတို့
ကိုလည်းကောင်း။ ပါသာဒေစ။ ပြာသာဒ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဥဒပါနေစ။
ရေတွင်းရေကန်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သန္ဓုရေ။ ကောင်းကုန်သော။ သုတေ။
တင့်တယ်ကုန်သော။ သီဟရူပေစ။ ခြင်္သေ့ရုပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိဟာ
ရေစ။ ကျောင်းကြီးကျောင်းငယ် တို့ကိုလည်းကောင်း။ သုကာရိတေ။
ကောင်းစွာပြုအပ်ကုန်သော။ ပါကာရေစ။ ထံတိုင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။
ကရောတိ။ ပြုရ၏။ သာသနဿ။ သာသနာတော်၏။ မူလဋ္ဌံ။ အရင်းမူလဘူတ
အဖြစ်၌တည်သော။ ဝိဇုကတ္တယပါဠေ။ ဝိဇုကတ်သုံးပုံ ပါဠိတော်ကိုလည်း
ကောင်း။ ဝိကာယ။ ဝိကာနှင့်။ သဟ။ တကွ။ အဋ္ဌက္ကထံစ။ အဋ္ဌကထာကိုလည်း
ကောင်း။ ဝန္တေ။ ကျမ်းတို့ကို။ မာနဿနတ္ထာယ။ မကွယ်မပျောက်စေခြင်း
အကျိုးငှါ။ ပေါတ္ထကဉ္စ။ ပေသို့လည်းကောင်း။ မုဒ္ဒစက္ကဉ္စ။ ပုံနှိပ်စက်သို့လည်း
ကောင်း။ သေလဉ္စ။ ကျောက်သို့လည်းကောင်း။ အာရောပေတိ။ တင်၏။ စ။
ထိုမှတပါး။ ဓမ္မက္ခရာသမူဟောန။ တရားဒေသနာအက္ခရာသမူဟဖြင့်။ ဝှစ်တာ
ယ။ ထားအပ်သော။ ပါဠိယာ။ မာဂဘောသာပါဠိပါဠိတော်၏။ ဧကေကပဒ
မေကတ္တံ။ တပုဒ်တပုဒ်လျှင်တနက်တနက်စဉ်သော။ နိဿယံ။ ဗြဟ္မာဘာသာ
အနက်နိဿယကို။ ရစနတ္ထာယ။ ရေးသားပြုပြင်စီစဉ်ခြင်းငှါ။ မန္တလစလ
အာသန္ဓေ။ မန္တလေးထောင်၏ အနီး၌။ အာယနာမကေ။ အာယာရာမ
အမည်ရှိသော။ မေစာပုထိတိအာရာမေ။ မိုးထိဟူသောကျောင်းတိုက်၌။

ဝင်္ဂါ၊ သီတင်းသုံးတော်မူသော၊ ဇာတဂီ၊ ဇာတရမည်သော၊ ထေရ်၊ မထေရ်
 ကို၊ ယာစတိ၊ တောင်းပန်၏၊ ထေရေန၊ မထေရ်သည်၊ သုဒ္ဓမိတ္တေန၊ စင်ကြယ်
 ကောင်းမြတ်သောစိတ်ဖြင့်၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို၊ ဝေပုဏ္ဏတ္တယ၊
 စည်ပင်ပြန့်ပွား ထွန်းကား စေခြင်းငှါ၊ ပုဗ္ဗာစေရေဟိ၊ ရှေးဆရာ မြတ်တို့
 သည်၊ ရမိတေ၊ စီရင်အပ်ကုန်သော၊ နိဿယေ၊ အနက်မြဲဟောဘာသာရှိရာ
 နိဿယတို့ကို၊ ပုနုပ္ပုနံ၊ အထပ်ထပ်၊ ပသယိတွာန၊ ကြည့်ရှု၍၊ တတ္ထ၊ ထိုနိဿ
 ယတို့၌၊ ပုဗ္ဗာစေရေဟိ၊ ရှေးဆရာတော်ကြီးတို့သည်၊ သုခန္တိ၊ လွယ်ပြီဟူ၍၊
 သေသေတွာ၊ ချွင်းချန်၍၊ ဌာပိတာယ၊ ထားအပ်သော၊ ပါဠိယာ၊ ပါဠိ၏၊ ဂုဠံ၊
 ဖျံ့ဝှက်အပ်သော၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ပဝေသေတွာန၊ သွင်း၍၊ ရမိတဿ၊
 ရေးသားပြုပြင် စီစဉ်အပ်သော၊ ထေရိဂါထာပါဠိယာစေဝ၊ ထေရိဂါထာ
 ပါဠိတော်၏လည်း၊ နိဿယေ၊ အနက်မြဲဟောဘာသာ ရှိရာနိဿယသည်၊
 သက္ကရာဇေ၊ လူတို့ဂေါဟာ၊ ကောဇာ သက္ကရာဇ်သည်၊ သဟဿဒိန္ဒိဝတေ
 အဠသီတိယံ၊ တထောင့်နှစ်ရာ ရှစ်ဆဲ့ရှစ်ချက်၌၊ ဘဒ္ဒရမာသယ၊ သက္က
 သိသျှန်းခွတ်နှင့် ယှဉ်သော တော်သလင်းထ၏၊ ဇုဗျေ၊ ဣန်းပက္ခဖြစ်
 သော၊ စတုဒ္ဒသေ၊ တဆဲ့လေးရက်မြောက်သောတနင်္ဂနွေ၊ သုနိဋ္ဌိတော၊
 ကောင်းစွာ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ဣမံဂန္တံ၊ ဤကျမ်းကို၊ သဗ္ဗာဆန္ဓေန၊
 ကောင်းမြတ်သောဆန္ဒဖြင့်၊ ဝါစေန္ဒာ၊ ပျံ့ချကြကုန်သော၊ ပရိယာပုဏာ၊
 သင်ကြားကြ ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပသန္ဓေန၊ ကြည်လင်ရှင်လန်း
 သဖြင့်၊ အနာယာသေန၊ မပင်ပန်းသဖြင့်၊ သုခေန၊ ချမ်းချမ်းသာသာလွယ်ကူ
 စွာဖြင့်၊ ကောပိဒံ၊ လိပ်မာ တတ်မြောက်ခြင်းသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်ကြကုန်
 ၍၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ စန္ဒာဒိဂ္ဂာဝ၊ ထနေတို့ကဲ့သို့၊ ပိဋကတ္တယပါရ
 ဂူ၊ ပိဋကတ်၌ကမ်းတဘက်သို့ရောက်ကုန်သော၊ ဝိသေသပုဂ္ဂလာ၊ ထူးမြတ်
 ထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကြကုန်၍၊ အမတံ၊ သေခြင်း
 ကင်းသော၊ ဗဒံ၊ ထူးရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါရဟန္တာတို့ ကိန်းအောင်းမွေ့ထျော်စံ
 ပျော်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ပပေါန္တ၊ ရောက်ကြပါစေကုန်သတည်း။ ။

ထေရိဂါထာပါဠိတော်နိဿယနိဂုံးပြီး၏။

